

ሷቸው ወላጆች የሐውር ይሰጣቸዋል ቅድመ መንበሩ ለእግዚአብሔር ወይስአል ምሕረተ ለሰብእ ወበእንተ አንቅፅተ ማያት። ወላጆች ውላቱ ኢይ መጽእ ንቤኪ ወእነሥእ ለሥዕል ዘውስተ ቤትኪ ወአሐርጽ ከመ ጸበል በውስተ ርእሰኪ እስኩ እፊኪ ዘይፊሰየኒ ሚካኤል።

ሷቸው ወትቤሉ አፎምያ ለእመ ገባእከ ተነፈረከ ተሐውር በጎይለ ጸሎቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወዐተበት አፎምያ እንተ የማና ወእንተ ፀጋማ በትእምርተ መስቀሉ ለክርስቶስ።

ሷቸው ወሶቤሃ ተነፍረ ሰይጣን ወወሰከት አፎምያ ምግባረ ሠናይ ወጸም ወበጸሎት ወምጽዋት ወበምሕረት ለነጻያን ወለምስኪናን።

ሷቸው ወእምዝ አመ ዐሠሩ ወሰኑዩ ለዓሥር ወርኅ አመ ዕለተ በዓሉ ለሚካኤል መጽአ ወበጽሐ ካዕበ በሌሊት ተመሲሎ በአስኬማ አምሳለ መላእክት ወበትሩ ዘወርቅ ዘይጸውር በእደዊሁ ወአልቦ ትእምርተ መስቀል ወማዕተብ ውስተ ውላቱ በትር።

ሷቸው በዚያን ጊዜ በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት ለመስገድና እንዲሁም ለሰው ልጅና ስለ ወንዞች ውሀ ይቅርታን ይለምን ዘንድ ስለሚሄድ ወደ አንቺ ሊመጣ አይችልም። በዚህን ጊዜ በቤትሽ ውስጥ ያለውን ሥዕል እምገጸ (ከገጸ) ምድር አጠፋዋለሁ እስኪ ሚካኤል የሚያደርገኝን አያለሁ አላት።

ሷቸው አፎንያም ተመልሰህ ብትመጣም የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል የጸሎት ኃይል አፍረህ ትመለሳለህ ብላ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ትእምርተ መስቀል አምሳል በዓራቱ ማዕዘን አማተበችበት።

ሷቸው በዚህን ጊዜ ዲያብሎስ ጎፍረቱን ተከናንቦ ሄደ እሷም ጸም በመጸም ምዕዋት በመመዕወት ጸሎት በመጸለይ በጉሥራዋን እያስፋፋች ሄደች።

ሷቸው ከዚህም በኋላ ያ ሰይጣን የዓመቱ ዓሥረኛ ወር በሚሆን በሰኔ ዓሥራ ሁለት ቀን የቅዱስ ሚካኤል በዓሉ በሚከበርበት ዕለት በመላእክት አምሳል አስኬማ (አክሊል) አድርጎ በእጁ ትእምርተ መስቀል የሌለበት የወርቅ ዘንግ ይዞ በሌሊት ወደ እሷ መጣ።

ሷቸው ወሶላ ውስተ ቤታ ወይቤላ በሐኪ አፎምያ ዕጣንኪ ወጸሎትኪ ወሠናይ ምግባርኪ ዐርገ ውስተ ሰማያት ወበጽሐ ቅድመ መንበሩ ለእግዚአብሔር ምስለ መላእክትሁ ተፈሥሐ ዐቢየ ፍሥሐ ወፈነወኒ ንቤኪ ኪያየ ከመ እዕቀብኪ በኩሉ መዋዕለ ሕይወትኪ በእንተ ሠናይ ምግባርኪ።

ሷቸው ወትቤሉ አፎምያ መኑ አንተ ወመኑ ስምከ ወይቤላ አነ ውላቱ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወአነ ሰማዕኩ ዘንተ ነገረ እንዘ ይትናገረኪ ዲያብሎስ ወይብል እስመ ሚካኤል አይመጽእ ንቤኪ በይእቲ ዕለት አመ ዐሠሩ ወሰኑዩ ለወርኅ ሠኔ ዕለተ በዓሉ እስመ ውላቱ ይሰግድ ወይስእል ምሕረተ በእንተ ሰብእ ወእንስሳ። ወወረደኩ እምሰማይ በእንቲአኪ ከመ ኢየጎይለኪ ዲያብሎስ።

ሷቸው ወይእዚኒ ለኪ ይደል ወኪ ከመ ትስግዲ ሊተ እስመ ጎደጉ መላእክትየ በሰማያት ወወረደኩ ንቤኪ ከመ አድጎንኪ።

ሷቸው ወትቤሉ አፎምያ ለእመ አንተሁ ሚካኤል አይቲ ሀሉ በትረ ማዕተብከ ከመ አምሳለ

ሷቸው ከዚያም ወደቤት ገብቶ አፎንያ ሆይ ሰላም ላንቺ ይሁን እንዴት አለሽ ዕጣንሽ ጸሎትሽ በጠቅላላውም በጉምግባርሽ ሁሉ ወደ ሰማይ ዐርጎ ከእግዚአብሔር ዙፋን ፊት ቀርቦአል ፈጣሪሽም ከመላእክቶቼ ሁሉ ጋራ በጣም ተደስቷል በዚህም የተነሣ ስለ በጉ ሥራሽ ባለ ዘመንሽ ሁሉ ዕጣብቅሽ ዘንድ ወዳንቺ ልኮኛል አላት።

ሷቸው አፎምያም አንተ ማነህ ስምህስ ማን ይባላል አለችው እሱም እኔ የመላእክት ሁሉ አለቃ የምሆን ሚካኤል ነኝ ባለፈው ጊዜ የቅዱስ ሚካኤል በዓሉ በሚከበርበት ዕለት በሰኔ ዓሥራ ሁለት ቀን ለሰውና ለእንስሳት ሁሉ ከእግዚአብሔር ዘንድ ምሕረትን ለመለመን ስለሚሄድ ወዳንቺ አይመጣም ሲል ዲያብሎስ ሲናገርሽ ሰምቼ ነበርና ስለዚህ እንዳይፈታተንሽና እንዳይበረታብሽ ስለ አንቺ ከሰማይ ወረደኩ።

ሷቸው አሁንም ለኔ ልትሰግጁ ይገባሻል ሰማያውያን መላእክት ወገኖቼን በሰማይ ትቼ አንቺን ለማዳን ወዳንቺ መጥቻለሁና አላት።

ሷቸው አፎምያም አንተ ሚካኤል ከሆንክ ከቤቴ ውስጥ እንዳለው እንደ ሚካኤል

ሥዕሉ ለሚካኤል ዘውስተ ቤትየ ወይቤላ ዲያብሎስ አኮ ከመ ዝ ሥዕልሰ ዘውስተ ቤት ይደምቅ ሶበ ይቄድሱ ቦቱ በጎቤነሰ ለመላእክት አልቦ ዘከማሁ አምላል።

፵፩፤ ወትቤሉ ካዕበ አፎምያ መጽሐፈ ንጉሥ ሶበ ይልእክ ጽሑፎ ለእመ ፈነወ ዘአልቦ ማኅተም አልቦ ዘየአምኖ ከማሁ መላእክትኒ ሶበ ይወርዱ እምሰማይ ለዘአልቦ ማዕተብ አኮኬ መልእክ ብሂሉሙ የአምንዎ አላ ይሚንንዎ።

፵፪፤ ወለእመ ኮንከ መልእክ እሑርኬ አምጽእ ለከ ሥዕሉ ለሚካኤል ትላለም ወትት ቀበሉ።

፵፫፤ ወበጊዚሃ ተወለጠ ገጹ ለዲያብሎስ እኩይ ወኮነ ከመ ደብረ ጽልመት ወአዕይንቲሁ ከመ ነደ እሳት ወአፋሁ ከመ ጸድፍ ዐቢይ ዘምሉዕ ጽልመተ ወይወፅእ እምኔሁ ጢስ ዘጽዩእ ጸናሁ ወፍጉግ ጥቀ ወቀነጸ አውነዛ በእዴሁ ይኅ ንቃ ወይቅትላ ወይቤላ እመ

ሥዕል በዘንግህ ጫፍ ላይ ትእምርተ መስቀል ለምን የለበትም አለችው ዲያብሎስም እንደዚህስ አይደለም በቤት ውስጥ ያለ ሥዕል በሚያመስግኑበት ጊዜ ምልክት እንዲሆን ይደረጋል በኛ በመላእክት ዘንድ ግን ይህ ዐይነቱ ምልክት የለም አላት።

፵፩፤ ዳግመኛም አፎምያ ምድራዊ ንጉሥ ማዘዣ ጽፎ በሚያስተላልፍበት ጊዜ ማኅተም ሳያትምበት ቢልከው የሚያምነው ወይም የሚቀበለው የለም እንዲሁም መላእክት ከሰማይ በወረዱ ጊዜ በትረ መስቀል ያልያዘውን መልእክ መልእክ ነው ብለው አያምኑትም ይንቁታል እንጂ አለችው።

፵፪፤ ይልቁንስ መልእክ ከሆንክ ትሣለመው ዘንድ የሚካኤልን ሥዕል ላምጣልህ አለችው።

፵፫፤ በዚህን ጊዜ ዲያብሎስ ፊቱ ተለወጠ በጨለማ የተሸፈነ ተራራ አከለ ዓይኖቹም እንደ እሳት ቀሉ አፋም ጨለማን እንደተመላ ታላቅ ጉድጓድ (ገደል) መሰለ ከአፋም ሽታው እጅግ የከፋ ጭስ ይወጣ ነበር ተቅበጠበጠ ይገድላትም ዘንድ ዘሉ አነቃትና አንቺ አፎምያ እንዴት ይህን ያህል ፈተና ታመጭብኛለሽ ከእንግዲህስ ከአንቺው ጋር

ውት ምስሌኪ አፎምያ እፎታመጽኢ ሊተ ዘንተ ኩሎ መቅሠፍተ።

፵፬፤ ወእምዝ ጸርሐት ወከልሐት ወወውየወት በዐቢይ ቃል ኅበ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወትቤሉ አ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ነዐ አድነነኒ እምጸላእትየ ወእምጸላእቱ ለዕጓለ እመሕያው።

፵፭፤ ወእምዝ ወረደ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ያድኅና ምስለ ብርሃን ዐቢይ ወመልዐ ብርሃኑ ኩሎ በታ።

፵፮፤ ወእምዝ አኅዞ ለዲያብሎስ ወዘበጦ በበትረ እዴሁ ወአውድቆ ውስተ ምድር ወይቤሉ ዲያብሎስ ለሚካኤል አምሕለከ በስመ እግዚአብሔር ከመ ኢታጥፍአኒ ዘእንበለ መዋዕልየ ዘወሀበኒ እግዚአብሔር።

፵፯፤ ወእምድኅረ ዝ ኢይ በጽሕ ወኢይበውእ ኅበ ሀሎ ሥዕልከ ወስምከ አ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ቀዲሙኒ አንተ አውረድከኒ እምሰማይ ዲበ ምድር ወሰዐርከኒ እምክ ብርየ።

፵፰፤ ወሶቤሃ ኅደኅ ሚካኤል ለዲያብሎስ በኅፍረት ወበኅሳር ወይቤላ ሚካኤል ለአፎ

እሞታለሁ እንጂ አልተውሽም አላት።

፵፱፤ በዚህን ጊዜ በታላቅ ቃል ወደ ቅዱስ ሚካኤል እንዲህ ስትል ጮኸች አቤቱ የመላእክት ሁሉ አለቃ የምትሆን ሚካኤል ሆይ ፈጥነህ ድረስና ከኔና ከአዳም ልጆች ሁሉ ጠላት አድነኝ አለችው።

፵፺፤ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልም ያድናት ዘንድ ብርሃን ለብሶ ብርሃን ተጐናጽፎ ከሰማይ ወረደ ብርሃኑም በቤቱ ሁሉ መላ።

፵፻፲፤ ከዚያም ዲያብሎስ በያዘው በትረ መስቀል በመታው ጊዜ በመሬት ላይ ዘረጋው ዲያብሎስም ቅዱስ ሚካኤልን እግዚአብሔር የሰጠኝ ዘመኔ ሳይፈጸም እንዳታጠፋኝ በእግዚአብሔር ስም አምልሃለሁ አለው።

፵፻፫፤ ከዛሬ ጀምሮ ስምህ ከሚጠራበት ሥዕልህ ካለበት ቦታ ሁሉ ፈጽሞ አልደርስም የመላእክት አለቃ ሚካኤል ሆይ ቀድሞም ከሰማይ ያወረድከኝ ከክብሬ ያዋረድከኝ ከሹመቱ የሻርከኝ አንተ ነህ አሁንም ይቅርታ አድርግልኝ እያለ ለመነው።

፵፻፭፤ በዚያኑ ጊዜ ቅዱስ ሚካኤል ዲያብሎስን አሳፍሮ አዋርዶ ለቀቀው ወደ አፎ

ምያ አመቱ ለእግዚአብሔር ብፅዕት አንቲ አፎምያ ጸሎትኪ ወስኢለትኪ ወምጽዋትኪ ወሠናይ ምግባርኪ ዐርገውስተ ሰማያት ወበጽሐቅ ድመ እግዚአብሔር።

፵፱፤ ወይእዜኒ ሐሪ ወባኢ ወስተ ቤተ መቅደስ ወጸልዬ እስመ ትወፅእ ነፍስኪ እም ሥጋኪ ዮም።

፶፤ ወይመጽኡ ኩሎሙ መላ እክት ኀቤኪ ወያዐርጉ መንፈስኪ ውስተ መንግሥተ ሰማያት ኀበ ሀሎኩ አነ ወተዐርፍ ህዩ ነፍስኪ ምስለ ነፍስ አስተራኒቆስ ምትኪ ለዓለም።

፶፩፤ ወእምዝ ዐርገ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ውስተ ሰማያት እንዘ ትኔጽሮ አፎምያ ወውእተ ጊዜ ለብሰት አልባሰንጹሐተ ወቦኣት ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወተመጠወት ሥጋሁ ወደሞ ለክርስቶስ።

፶፪፤ ወሰገደት ሎቲ ታሕተ እገሪሁ ለጳጳስ ወትቤሎ ነዐባእ ቤትዩ ወጸሊ በእንቲአዩ ወባርክ ቤትዩ ምስለ ካህናት ወዲያቆናት ወኩሎሙ እለ ሀለዉ።

፶፫፤ ወትቤሎን ለደቂቃቲሃ ሐራ አምጽኦ ኩሎ ንዋይዩ ወጸውዓ ነዳያነ ወምስኪናነ

ምያም መለስ ብሎ ንዕድ ክብርት የሆንሽ የእግዚአብሔር ታማኝ አገልጋዩ አፎምያ ሆይ ጸሎትሽ ምፅዋትሽ በጉሥራሽ ሁሉ ወደሰማይ ዐርጓል ከእግዚአብሔር ዙፋን ፊት ቀርቦአል።

፵፱፤ አሁንም ሄደሽ ከቤተ ክርስቲያን ገብተሽ ጸሎት አድርጺ በዛሬው ቀን ነፍስሽ ከሥጋሽ ትለያለችና ብሎ ነገራት።

፶፤ መላእክትም ሁሉ ወደ አንቺ መጥተው ነፍስሽን ወደ መንግሥተ ሰማያት ያሳርጋሉ ከባልሽ ከአስተራኒቆስ ነፍስ ጋራም ለዘላለም በዚያ ዐርፋትኖራለች አላት።

፶፩፤ ከዚህም በኋላ አፎምያ እያየችው ቅዱስ ሚካኤል ወደ ሰማይ ዐርገ እሷም ንጹሕ ንጹሕ ልብስ ለብላ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄደችና የክርስቶስን ሥጋና ደም ተቀበለች።

፶፪፤ ከዚያም ከጳጳሱ ዘንድ ቀረበችና አባቲ ሆይ በዛሬው ቀን ወደ ቤቱ መጥተህ ቤቴን ባርክልኝ ቀሳውስትና ዲያቆና ትንም መዘምራትንም አስከትለህ ና እና ስለ እኔ ጸልዩልኝ አለችው።

፶፫፤ ብላቴኖቿንም ያለኝን ገንዘብ ሁሉ አቅርቡልኝና ነዳያንንና በመንገድ ያገኛችሁ

ወኩሎ ዘረከብክን በውስተ መርሕብ ወመጽኦ ዝኩ ጳጳስ ምስለ ኩሎሙ ካህናት ቀሳውስት ወዲያቆናት ወኩሎሙ እለ ሀለዉ ምስሌሁ ወቦኣ ቤታ ወወሀብት ብዙኀ ኩሎ ዘውስተ ቤታ ለነዳያን ወለምስኪናን በእደ ጳጳስ ወፈነወ ቶሙ ይእትዉ ውስተ አብያቲ ሆሙ በሰላም።

፶፱፤ ወአብአቶሙ ለጳጳስ ወለካህናት ወለዲያቆናት ውስተ ቤታ ወአንብረቶ ለጳጳስ ዲበ መንበረ ወርቅ ወለካህናትኒ ዲበ መንበረ ብሩር በየማኑ ወበፀጋሙ ወለጳጳስ ነጻ ፈት አልባሰ ቅድዋተ ታሕተ መናብርቲሁ።

፶፩፤ ወእምዝ ቆመት ማእ ከሌሆሙ ወሰፍሐት እደዊሃ ውስተ ሰማይ ወጸለየት ኀበ እግዚአብሔር በነገረ ብሔራ በከመ ነገራ መምህራ።

፶፪፤ ወትቤሎ ለጳጳስ አባ ሀበኒ ጸሎተ ንስሐ ወሰፍሐት አልባሲሃ ውስተ ምድር ወሰከበት ዲቤሆሙ ወትቤሎ ለጳጳስ ንዋይዩ ኩሎ ይኩን ለከበዘትምሕር ነዳያነ ወምስኪናነ ወበዘትዘክር ስምዩ ወስመምትዩ አስተራኒቆስ ወሶቤሃ ትቤ ኀበኒ ይእዜ ሥዕሎ ለሚ

ትንም ሁሉ ጥሩልኝ አለቻቸው። እንዳሳሰበችው ጳጳሱና ቀሳውስቱ ዲያቆናቱም ሌሎችም የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮችም ሁሉ መጥተው በቤቷ ከተሰበሰቡ በኋላ ያላትን ገንዘብ በጳጳሱ እጅ ለነዳያን መፅውታ በሰላም ወደ ቤታቸው ይገቡ ዘንድ አሰናበተቻቸው።

፶፱፤ ጳጳሱንና ካህናቱን ወደ አዳራሽ አስገብታቸው ጳጳሱን በወርቅ ወንበር አስቀመጠችው ካህናቱንም በጳጳሱ ግራና ቀኝ በብር ወንበር አስቀመጠችው ለጳጳሱም ስለ ክብሩ ከእግሩ በታች የአበባ ምንጣፍ አስነጥፋለት ነበር።

፶፩፤ ከዚህም በኋላ በመካካላቸው ቆመችና እጅዋን ወደ ሰማይ በመዘርጋት መምህራን እንዳስተማሯት በሀገሯ ቋንቋ ወደ እግዚአብሔር ትጸልይ ጀመር፤

፶፪፤ ጳጳሱንም አባቲ ሆይ የንስሐ ጸሎት ስጠኝ ብላ ልብሷን በመሬት ላይ አነጠፈችና ተንበረከከች ከዚያም ጳጳሱን ገንዘቤ ሁሉ በአንተ አማካይነት ለኔና ለባሌ ለአስተራኒቆስ ለሰማችን መታሰቢያ ይሆን ዘንድ ለነዳያን መፅውትልኝ አለቸው በዚህን ጊዜ እንግዲህ የሚካኤልን ሥዕል

ካኤል ወአምጽአ ላቲ ወተሳለ መት ወአንበረቶ ውስተ ፍጽማ። ወእምዝ ሰረረ ዝኩ ሥዕል ከመ ንስር እምላዕላ ገጸ ወቦአ ቤተ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወተሰ ቅለ ማእከለ ቤተ መቅደስ ዘእንበለ ሐብል።

፶፯፤ ወእምዝ አውፅአ ቂጽለ ዝኩ ሥዕል ወፈረየ ፍሬ ሠናየ ወኮነ ዐቢይ ፍሥሐ ውስተ ውእቱ ብሔር።

፶፰፤ ወኩሎሙ ድዉያን ወሕሙማን ወእለ አጋንንት ርኩሳን ይመትሩ ውእተ ቂጽለ ወይነሥኡ ወይተገፀቡ ወይከውኖሙ ፈውሰ ለኩሎ ብሔር እስከ ዮም።

፶፱፤ ወኮነ ዐቢይ ኀይል ወመንክር በእንተ ስመ ሚካኤል ሊቀ መላእክት በውስተ ውእቱ ብሔር።

፷፤ ከማሁ ይኩን በረከቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወስእለታ ለአፎምያ ቅድስት ላዕሌን ለዓለመ ዓለም አሚን።

፷፩፤ ተአምራሁ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት መዐርዒረ ዜማ ጥዑም

አምጣልኝ አለችና ካመጣላት በኋላ ተሳለመችና በፊቷ ላይ እንዳስቀመጠችው ያ ሥዕል ከፊቷ ላይ ተነስቶ እንደ አሞራ በርሮ የመላእክት ሁሉ አለቃ የሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ገብቶ በቤተ መቅደሱ መካከል ያለ መስቀያ ሰተቀለ።

፶፯፤ ከዚህ በኋላ ይህ ሥዕል ለምልሞ መልካም መልካም ፍሬ አፍርቶ ስለተገኘ በዚያ ሀገር ታላቅ ደስታ ሆነ።

፶፰፤ በሀገሩም ያሉ ድዉያን ሕሙማን ርኩሳን አጋንንት ያደረባቸው ቅጠሉን ቆርጠው በውሀ በታጠቡበት ጊዜ ከደ ዌዋቸው ይፈውሳቸው ነበር ይህም እስካሁን ድረስ ይደረጋል።

፶፱፤ በዚያም ሀገር የመላእክት አለቃ ስለሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ስም ብዙ ታላላቅ ተአምራት ተደርገዋል።

፷፤ እንደዚሁ የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤል በረከት ንዕድ ክብርት የምትሆን የአፎምያ ጸሎት ከሁላችን ጋራ ይሁን ለዘላለሙ አሚን።

፷፩፤ ከጽንፍ እስከ ጽንፍ የሚበር ንሥረ አርያም የሚባል ዜማው (ውዳሴው) እንደ ማር ዮጣፈጠ ንዑድ ክቡር

ያፈ አርያም ዘይሰርር እምጽንፍ እስከ አጽናፈ ዓለም።

፷፪፤ ኀይለ ጸሎቱ ያድገኖ እምዘሲኦል አሥራም በዝየኒ ወበዘይመጽእ ዓለም ወያንግፎ እምአፈ ተኩላ ርጉም ወእመ ሥገርተ ሰይጣን ሕሡም ለፍቂሩ ዕገሌ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፷፫፤ ተብህለ ከመ ሀሎ አሐዱ ብእሲ ክርስቲያናዊ ዘይፈርሆ ለእግዚአብሔር ወይትአመን በጸሎቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ውስተ ደሴተ ቆጵሮስ።

፷፬፤ ወኀለየ በልቡ ከመ ይሕንጽ ቤተ ክርስቲያን በስሙ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ክቡር ወሐንጸ ቤተ ክርስቲያን ዘትኤድም ጥቀ ወሶበ ፈጸመ ሐኒጸ አርሠገዋ በኩሉ ሠርጉ ሠናይ።

፷፭፤ ወእምዝ ለአከ ኀበ ኤጲስቆጶስ ወካህናት ከመ ይምጽኡ ለቅዳሴ ቤተ ክርስቲያን ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወገብረ በዓለ ዐቢየ ውእቱ ለመድቅሐ ቤተ ክርስቲያን።

፷፮፤ ወተጋብኡ ካህናት ወዲያቆናት ወኩሎሙ ሕዝበ ክርስቲያን ወመሀይምናን አመ

የሚሆን ቅዱስ ሚካኤል ያደረገው ተአምር ይህ ነው።

፷፪፤ ወዳጁ ዕገሌን የጸሎቱ ኃይል ከሲኦል ረግረግ ያውጣው በዚህም በሚመጣውም ዓለም ከክፉ ነገር ሁሉ ይጠብቀው ርጉም ከሚሆን ከተኩላ አፍ ያድነው ተንኩለኛ ከሚሆን ከሰይጣን ወጥመድ ይሠውረው ለዘላለሙ አሚን።

፷፫፤ ቆጵሮስ በምትባል ደሴት እግዚአብሔርን የሚፈራ የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ጸሎት የሚተማመን አንድ ክርስቲያናዊ ሰው ነበረ።

፷፬፤ ከዕለታት አንድ ቀን ክቡር በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ስም ቤተ ክርስቲያን መሥራት ይገባኛል ሲል በልቡ አሰበና ፈጽሞ የምታምር ቤተ ክርስቲያን ሠራ ሠርቶም ከጨረሰ በኋላ በልዩ ልዩ ጌጥ አስጊጣት።

፷፭፤ ከዚህ በኋላ በቅዱስ ሚካኤል ስም የሠራትን ቤተ ክርስቲያን ይባርኩለትና ያከብሩለት ዘንድ ወደ ኤጲስቆጶሱና ካህናቱ መልእክት ላከ ለቤተ ክርስቲያን ማስመረቂያም ብዙ ድግስ ደግሶ ታላቅ በዓል አደረገ።

፷፮፤ ከዚያም ካህናቱ ዲያቆናቱ ምዕመናኑም ሁሉ የቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን

ዕለተ ቅዳሴ ቤተ ክርስቲያን ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወቦኡ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወቆሙ። ወሶቤሃ ወጠነ ኤጲስቆጶስ ጸሎተ ቅዳሴ ከመ ሥርዐት ወሕግ በዘይደሉ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ አይሁዳዊ በይእቲ ሀገር ዘቦቱ ጋኔን ወኵሉ አባለ ሥጋሁ ዘለምጽ ወይጸዐቅ ወየሐቂ ሰነኒሁ ወይደዊ ብዙኅ ወይ ጼዐር በሕማም እኩይ ወእም ብዝኅ ደዌሁ የብሰ ኹሉ ሥጋሁ ከመ እብን።

፳፯፤ ወሶበ ሰምዐ ከመ በጽሐ ዕለተ ቅዳሴ ቤተ ክርስቲያን ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ተንሥኦ እምስካቡ ወወለጠ አልባሲሁ ወለብሰ ልብሰ ክርስቲያን ወተመሰለ ከማሆሙ ለክርስቲያን ወቦኦ ጎበ ቤተ ክርስቲያን ወቆመ ምስለ ሕዝብ።

፳፰፤ ወሶበ ፈጸመ ኤጲስቆጶስ ቅዳሴ ቤተ ክርስቲያን ነዝህ ማየ ቅዳሴ ጽሩየ ውስተ ቅጽረ ቤተ ክርስቲያን ወኵሉ አረፋቲሃ ወውእቱ ድወይ አይሁዳዊ ነሥኦ እምውእቱ ማየ ቅዳሴ ወረቀየ ዲበ ርእሱ ወጎፀበ ኹሉ ሥጋሁ በአሚን ጽኑዕ ወበልብ ጥቡዕ።

፳፱፤ ወተቀብዐ እምቅብዐ ዘይት ዘቀንዲል ዘየጎቱ

በሚባረክበት ቀን በቤተ ክርስቲያን ተሰብስበው ከቆሙ በኋላ ኤጲስቆጶሱ እንደ ሕጉ የቅዳሴ ጸሎት ጀመረ በዚያች አገር ጋኔን ያደረበት አንድ አይሁዳዊ ሰው ነበረና እሱም መላ አካላቱ ለምለፅ ወጥቶ በት የሚጨነቅ ጥርሱን እያፋጨ የሚሠቃይ በጽኑ ደዌ የተያዘ ነበረ ከደዌውም ጽናት የተነሣ ሰውነቱ ሁሉ እንደ ድንጋይ ደርቆ ነበር።

፳፻፤ የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን የሚባረክበትና የሚቀደስበት ቀን እንደደረሰ በሰማ ጊዜ ከመኝታው ተነሥቶ ልብሱን ለውጦ የክርስቲያን ልብስ በመልበስ ፍጹም ክርስቲያን መስሎ ከቤተ ክርስቲያን ገብቶ ከሕዝቡ ጋራ ቆመ።

፴፩፤ ኤጲስቆጶሱም ቅዳሴ ቤተ ክርስቲያኑን በፈጸመ ጊዜ የተቀደሰበትን ቅዳሴ ጠበል በቤተ ክርስቲያኑ ዙሪያና ግድግዳውን ሁሉ ሲረጭ ያ አይሁዳዊ በቆራጥ ልብ እና በጽኑ ሃይማኖት ቅዳሴ ጠበሉን ተቀብሎ ራሱን ረጨ ሰውነቱንም ሁሉ ታጠበበት።

፴፪፤ የመላእክት አለቃ ከሚሆን ከቅዱስ ሚካኤል ሥዕል

ቅድመ ሥዕሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወይቤ ኦ እግዚእየ ሊቀ መላእክት ሀበኒ ጥዲና እምዝንቱ ደዌ ዕጹብ ወፈውሰኒ ፍጡን ወአሕይወኒ እምለምጽ እኩይ ወለእመ አሕየውከኒ እምለምጽ ወእም ዝንቱ ደዌ ዕጹብ ኦን እውህብ ለቤተ ክርስቲያንከ ዕሥራዲናረ ወርቅ ጽሩየ ዘአልቦ ተምያን።

፴፫፤ ወእከውን ክርስቲያናዊ ወእጠመቅ በስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወአእመን ትስብእቶ ወተሠግዎቶ ለወልደ እግዚአብሔር ዘከመ ኮነ ሰብኦ ወተወልደ እምዘርዐ ዳዊት በእንተ መድኅኒተ አዳም ወሔዋን ወዘርዐ ወአእምን ከመ ዝ በርትዕት ሃይማኖት ወእትለኦክ ለቤተ ክርስቲያንከ በኵሉ መዋዕለ ሕይወትየ።

፴፬፤ ወዘንተ ብሂሎ መጽኦ ድቃስ ወኖመ በይእቲ ሌሊት ውስተ ቤተ ክርስቲያኑ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፴፭፤ ወሶበ ነቅህ እምንዋሙ ረከበ ኹሉ አባሎ ጥዑየ። ወሶቤሃ ሐይወ እምለምፁ ወተፈወሰ እምደዌሁ ወተፈሥሐ ዐቢየ ፍሥሐ ወአእኩቶ ለእግ

ፊት ከሚበራ የቀንዲል ዘይትም ወስዶ እንዲህ እያለ ተቀባ አቤቱ ጌታየ ቅዱስ ሚካኤል ሆይ ከዚህ ከጽኑ ደዌ ፈጥነህ ፈውሰኝ ከዚህ ከክፉ የለምዕ በሽታም አድነኝ ከዚህ ሁሉ በሽታየ ብታደነኝ ለቤተ ክርስቲያንህ ምንም ምን ያልተቅላቀለበት ንጹሕ የሆነ ሃያ ወቄት ወርቅ እሰጣለሁ።

፴፮፤ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተጠምቄ ፍጹም ክርስቲያን እሆናለሁ የወልደ እግዚአብሔርን ሰው መሆን ንም አምናለሁ ስለ አዳምና ሔዋን ስለ ልጆቻቸውም ሲል ከዳዊት ወገን ከተወለደች ከእመቤታችን ከሥጋዋ ሥጋ ከነፍሷ ነፍሱ ነስቶ መወለዱን በትክክል ተቀብየ አምናለሁ ባለ የሕይወት ዘመኔ ሁሉ ለቤተ ክርስቲያንህ ሳገለግል እኖራለሁ አለ።

፴፯፤ ይህንንም ከተናገረ በኋላ እንቅልፍ እንቅልፍ አለውና በዚያች ሌሊት በዚያው በቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተኝቶ አደረ።

፴፰፤ ከዕንቅልፉም በነቃ ጊዜ ሰውነቱ ሁሉ በሙሉ ጤንነት ላይ ሆኖ ከለምፁ ተፈውሶ ከበሽታውም ድኖ አገኘው ከዚህም በኋላ በታላቅ ደስታ እግዚአብሔርንና

ዚአብሔር ወለቅዱስ ሚካኤል በእንተ ዘረከበ ጥዲና ወተፈ ወሰ እምደዌሁ።

፪፻፲፱፤ ወውእቱኒ ጋኔን ዘያመ ንድቦ ቅድመ ወፅኦ እምኔሁ ወነጽሐ እምለምፁ ዘትካት ወኢተርፈ ኀበ አባሉ ወተፈ ወሰ እምደዌሁ።

፪፻፳፱፤ ወውእቱ አይሁዳዊ ሶበ ሐይወ እምዘንቱ ደዌ ዕጹብ ወሀበ ብፅዕተ ዘበፅዕ ለቤተ ክርስቲያን ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዕሥራ ዲናረ ወርቅ ጽሩየ ወንጹሐ

፪፻፴፱፤ ወይእተ አሚረ ተን ሥአ ፍጡነ ወሐረ ኀበ ኤጲስ ቆጶስ ወነገሮ ዙሉ ዘገብረ ሎቱ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ተአምረ ወመንክረ ወዘከመ ሐይወ እምለምፁ ወእምጋኔን እኩይ ዘነበረ ዲቤሁ ወሰአሎ ዘምስለ ሰጊድ ለውእቱ ኤጲስቆጶስ ወይቤሎ እምይእዜስ አጥምቀኒ ከመ እኩን ክርስቲያናዊ ወደምረኒ ውስተ ማኀበሮሙ ለቅዱሳን ወይቤሎ ኣሆ ወአጥመቆ ሶቤሃ ምስለ ዙሉ ሰብኦ ቤቱ ወዙሎሙ አዝማዲሁ።

፪፻፵፱፤ ወነበረ ውእቱ ብእሲ በርትዕት ሃይማኖት እንዘ ይት ለአክ ለቤተ ክርስቲያን ለቅ ዱስ ሚካኤል በዙሉ ዕቅበት

ቅዱስ ሚካኤልን እያመሰገነ ወደ ቤቱ ገባ።

፪፻፶፱፤ ያም አስቀድሞ ያሰጪ ንቀው የነበረ ጋኔን ከሱ ተለ ይቶ ወጣ በሰውነቱ ላይ ይታይ የነበረ ለምፅም ጠፋ ፈጽሞ ከሰውነቱ ላይ አንዳ ችም የበሽታ ዓይነት የቀረ ስላልነበረ ፍጹም ጤነኛ ሆነ።

፪፻፷፱፤ ያም አይሁዳዊ ከጽኑ ደዌው ፈጽሞ በዳነ ጊዜ ለቅ ዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን እሰጣለሁ ብሎ ቃል የገባበ ትን ያን ሃያ ወቄት ንጹሕ ወርቅ ሰጠ።

፪፻፸፱፤ በዚያኑ ጊዜ ፈጥኖ ወደ ኤጲስቆጶሱ ዘንድ ሄደና ቅዱስ ሚካኤል ያደረገለትን ተአምራት ሁሉ ነገረው ከለ ምፁ እንዳዳነውና ካደረበት ጋኔን እንዴት እንዳላቀቀውም አስረዳው ከዚያም ኤጲስቆጶ ሱን አባቱ ሆይ ከዛሬ ጀምሮ ክርስቲያን እሆን ዘንድ እፈቅ ዳለሁ ስለዚህ አጥምቀኝና ከቅዱሳን ማኀበር አንድ አድርገህ ደምረኝ እያለ ለመነው። ኤጲስቆጶሱም እሺ ብሎ ከቤ ተሰቡና ከዘመዶቹ ጋራ አጠ መቀውና ክርስቲያን አደረ ገው።

፪፻፸፱፤ ከዚያም በኋላ ያ አይ ሁዳዊ ሰው በቀናች በፀናች ሃይማኖት ፀንቶ በበጌ ሥራ ተጠምዶ የቅዱስ ሚካኤልን

ሠናይ ወእንዘ ይዜኑ መንክ ራቲሁ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘከመ አብርሀ ሎቱ እምጽልመት ዘነበረ ቀዲሙ በከመ ይቤ በነቢይ ሕዝብ ዘይነብር ውስተ ጽልመት ወጽላሎተ ሞት ርእየ ብርሃነ ዐቢይ ወለእለኒ ይነብሩ ውስተ ጽልመት ሠረቀ ላዕሌ ሆሙ ብርሃን ዐቢይ።

፪፻፱፱፤ ወከማሁ ለዝንቱኒ አይ ሁዳዊ ዘነበረ ውስተ ጽልመት እንዘ ይሣቅዮ ጋኔነ ጽልመት ወያደውዮ ደዌ ኃጢአት በርሀ ሎቱ ብርሃነ ክርስቶስ ማሕየዊ ወፈወሶ እምሕማሙ ዘትካት ወሚጦ እምዕልወት ኀበ ርት ዕት ሃይማኖት በትንብልናሁ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት መልአክ ሣህል ወምሕረት ዘከሠተ ሎቱ አዕይንተ ልቡ እምዑረት ውስተ አሚነ ሥላሴ ርትዕት።

፪፻፳፱፤ ወለነኒ ውሉደ ጥም ቀት ይትኖልወነ በሰእለቱ ወበአስተብቀዮቱ ወያድኀነነ ለሰይጣን እመሥገርቱ ከመ ኢንጥፋእ በከንቱ ወይመግበነ ለለ ዕለቱ ምስለ ዙሉሙ ሠራዊቱ ኢይርሐቅ- እምኔነ ሰይፈ ረድኤቱ ከመ ይጉየዩ

ቤተ ክርስቲያን ለማገልገል ወሰነ እንዲሁም በጨለማ ለነ በሩ ሰዎች ብርሃን ወጣላቸው በድንቁርና በቀቢጸ ተስፋ ለነ በሩ ሰዎች ዕውቀት ተገለጸላቸው በክህደት በኃጢአት ለነ በሩ ንስሐ ተሠራላቸው ሃይማኖት ተሰጣቸው ተብሎ በነ ቢይ እንደተነገረ ቅዱስ ሚካኤል ቀድሞ ከነበረበት ጨለማ ወደ ብርሃን እንዴት እንደመለሰውና ያደረገለትን ተአምራት ሁሉ ለሕዝብ ሲነግር ኖረ።

፪፻፴፱፤ እንግዲህ ይህ አይሁዳዊ ከሚያሰቃየው ጋኔን ከሚ ያስጨንቀው ሕማም ኃጢአት ድኖ አዳኝ የሚሆን የክርስቶስ ብርሃን እንደበራለትና የይቅርታና የቸርነት መልእክ ተኛ የሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ጸሎትና ልመና ከአረማ ዊነት ወደ አማናዊነት እንደ መለሰው ዓይነ ልቡናውንም አብርቶ የሥላሴን አንድነት ሦስትነት ለማወቅ እንደ አስቻለው።

፪፻፵፱፤ የወንጌል ልጆች የምን ሆን እኛንም በሰእለቱ በአማ ላጅነቱ አይለየን በከንቱ እንዳ ንጠፋ ከሰይጣን ወጥመድ ያድነን ከሠራዊቱ ሁሉ ጋራ በቸርነቱ ይመግበን ሰውን የሚያስቱ ሠራዊተ ሣጥናኤል ዓይተው ይሸሹ ዘንድ ሰይፈ

ኩሉሙ ሠራዊተ ሳጥናኤል ሰብአ እለ ያስሕቱ ምሉዓን እከይ ወትዕግልት ወላድያን ሐሰት ዘኢይቀብል ቅልየቱ ባሕረ ፀግ ወዕመቀ ቀላይ እሙንቱ በጽላሉተ ከነፊሁ ይጎብአን ከመ ኢያሥግሩን እሉንቱ ለሐውጾትን ይምጸእ ከመ ይክድንን በመንጠላዕተ ምሕረቱ እስመ ሰአሌ ምሕረት ወ-እቱ እምትካት ቂም ዘአልቦቱ።

፫፱፤ በትንብልናሁ ይዕቀቦ ለፍቁሩ ዕገሌ ወያድገኖ ጎይለ ጸሎቱ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፹፤ በስመ ኦብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አመ ዐሡሩ መሰኑዩ ለሰኔ በዛቲ ዕለት ያብዕሉ ተዝካረ በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ትንብልናሁ የሀሉ ምስሌን ለዓለመ ዓለም አሚን።

፹፩፤ ወምክንያቱስ ዘያብዕሉ ቦቱ ወ-እቱኬ እስመ ሀሉ በሀገረ እስክንድርያ ምክራብ ዐቢይ ወኮነት አክልኡበጥራ ንግሥት ወለተ በጥሊሞስ ንጉሠ ግብጽ ሐነጾቶ በስመ ኮከብ ዙሐል ወገብሩ ሎቱ

ረድኤቱ ከጉናችን አይራቅ ቅሚያን የተመሉ ወላድያን ሐሰት ሐሳውያን መሢሆች ከሆኑ ጥልቀቱ ከማይገኝ የተንኮላቸው ባሕር እንዳንሰጥም ይጠብቀን ከወጥመዳቸው እንዳንገባ በክንፈ ረድኤቱ ይሠውረን ከዚህም ሁሉ በቸርነቱ መጋረጃ ይሠውረን ዘንድ ሁል ጊዜ እየመጣ ይጉብኘን ከቀድሞ ጀምሮ ቂም በቀል የሌለበት የምሕረት አማላጅ ነውና።

፫፱፤ ጎይለ ጸሎቱ አማላጅነቱ ዕገሌን ከከፉ ነገር ሁሉ ይጠብቀው እስከ ዘላለሙ አሚን።

፹፤ በኦብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም በማመን በባሕርይ በህልውና አንድ አምላክ ብለን አምነን ሰኔ በባተ በዓሥራ ሁለት ቀን የመላእክት ሁሉ አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤል የበዓሉ መታሰቢያ እንዲከበር እንናገራለን ልመናው አማላጅነቱ ከሁላችን ጋራ ይኑር ለዘለዓለሙ አሚን።

፹፩፤ የሚከበርበትም ምክንያት እንዲህ ነው እስክንድርያ በምትባል ሀገር አክልኡ በጥራ የተባለች የግብፅ ንጉሥ ልጅ ዙሐል በሚባል ኮከብ ስም ያሠራቸው ታላቅ ቤተ ጣቦት (አዳራሽ) ነበርና በያመቱ ሰኔ በባተ በየዓሥራ

በዓለ በእስክንድርያ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለወርጎ ሰኔ።

፹፪፤ ወኮነ በውእቱ ምክራብ ጣቦት ዘብርት ዐቢይ ወግሩም ፈድፋዶ ወስሙ ዙሐል ወኮነ ይጠብሑ ሎቱ ዝብሐተ ብዙጎ በዕለተ በዓሉ ወነበሩ ከመ ዝ ብዙጎ ዘመነ እንዘ ይገብሩ በዓለ ለውእቱ ጣቦት እስከ መዋዕለ ሢመቱ ለአባ እለእስክንድርያ ወውእቱ ተፍጻሚተ ሠለስቱ ምእት ዓመት ወዘይፈደፍድ እምኔሁ።

፹፫፤ ወሶበ ተሠይመ አባ እለእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት በሀገረ እስክንድርያ ፈቀደ ከመ ይስብሮ ለውእቱ ጣቦት ወከልእዎ ጎሱራን ሰብእ ዘሀገረ እስክንድርያ።

፹፬፤ ወነግሠ ቆስጠንጢኖስ ንጉሥ ጸድቅ ወሰፍሐት ሃይማኖተ ክርስቲያን ርትዕት ወዳግመ ፈቀደ አባ እለእስክንድርያ ከመ ይስብሮ ለውእቱ ጣቦት ወከልእዎ ጎሱራን ሰብእ ዘሀገረ እስክንድርያ ወይቤልዎ ንሕነሰ ለመድነ ከመ ንግበር በዓሉ ለውእቱ ጣቦት ወናሁ እንዘ ሀሉ ዝንቱ ጣቦት ጎለፉ እምቅድሚከ ዐሠርቱ

ሁለቱ ቀን ሕዝቡ ተሰብስቦ ታላቅ በዓል ያደርጉ ነበር።

፹፭፤ በዚያም አዳራሽ ውስጥ በዚያች አገር በሚኖሩ ሰዎች ዘንድ የሚፈራና የሚከበር ስሙ ዙሐል የሚባል የብረት ጣቦት ነበረ በዓሉ በሚከበር በት ዕለት ብዙ ፍሪዳ ይታረድ ነበር አባ እለ እስክንድርያ የተባለ እስከ ተሾመ ድረስ ለዚያ ጣቦት ክብር እየሰጡ በዓል እያደረጉ ለብዙ ዘመን ቆዩ ይኸውም የሦስት መቶ ዓመተ ምሕረት ተፈጽሞ የዓራተኛው ምዕት ዓመት መካከል ላይ ነበር።

፹፮፤ አባ እለእስክንድርያ በእስክንድርያ ሀገር ሊቀ ጳጳስና በተሾመ ጊዜ ያን ጣቦት ይሠብረው ዘንድ ወዶ ሳለ በሀገሪቱ ያሉ አንድ አንድ ወግ አጥባቂዎችና አድጋር ያን ከለከሉት።

፹፯፤ ነገር ግን ቊስጠንጢኖስ ጸድቅ በነገሠ ጊዜ የክርስትና ሃይማኖት ስለ ተስፋፋች አባ እለእስክንድርያ ዳግመኛ ይህን ጣቦት ሊሠብር ተነሣሣ አሁንም እነዚያው ሰዎች የዚህን የጣቦት በዓል ስናከብር የብዙ ጊዜ ልምድ አለንና አትስበረው ሲሉ ከለከሉት እነሆ ይህ ጣቦት እያለ ከእንተ በፊት ዓሥራ ስምንት ሊቃነ ጳጳሳት ነበሩ ነገር ግን

ወሰመንቱ ሊቃነ ጳጳሳት ወኢ ወለጡ እምላዕሌነ ዘንተ ልማ ደነ።

፹፭፤ ወገሠዎሙ አባ እለ እስከንድሮስ ብዙነ ወከሠተ ሎሙ ወይቤ እስመ ዝንቱ ጣዖት ያሐሥም ወኢይበቀሶ ወዘሰ ያብዕል ሎቱ ውእቱ ያመልኮሙ ለሰይጣናት።

፹፮፤ ወካዕበ ይቤሎሙ አባ እለእስከንድሮስ ለእመ ሰማዕ ክሙ ምክርዮ እነ እሠርዕ ለክሙ ዘንተ በዓለ በከመ ኮነ ቀዳሚ ወውእቱኬ ከመ ንስ ብሮ ለዝንቱ ጣዖት ወንቀድሶ ለምኲራብ ወንረሰዮ ቤተ ክር ስቲያን በስሙ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእ ክት ወንሠርዕ ሎቱ ዘንተ በዓለ።

፹፯፤ ወምሥዋዕቱስ ለእግዚአብሔር ልዑል አልሕምት ወአባግዕ ዘይጠብሕዎሙ ወያ በልዕዎሙ ለነዳያን ወለምስኪ ናን ለጽኑሳን ወለዕቡሳን ከመ ይተንብል በእንቲአክሙ መል አክ ክቡር ሚካኤል ቅድመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሎቱ ስብሐት ወአሥመሮሙ ዝንቱ ምክር ሠናይ ወተአዘዙ ሎቱ ወሐነጹ ቤተ ክርስቲያን በስሙ ለመልአክ ክቡር

ልማዳችንን ሳይለውጡ በሉም ላይ አንዳችም ተቃውሞ ሳያ ደርጉ አልፈዋል አሉት።

፹፭፤ አባ እለእስከንድሮስ ግን ይህ ጣዖት የሚያጠፋ እንጂ የሚያለማ ወይም የሚ ጠቅም አለመሆኑን መልሶ መላልሶ ነገራቸው ብዙ ማስረ ጃም አቀረባላቸው እሱን የሚ ያከብር ሁሉ ሰይጣናትን እን ደሚያመልክ ሆኖ መቆጠሩን ገለጸላቸው።

፹፮፤ ዳግመኛም አባ እለ እስከንድሮስ እንዲህ አላቸው ምክሪን ብትሰሙ ሀሳቤን ብትቀበሉ ይህንን በዓል ቀድሞ እንደነበረ አድርጌ እሠራላችኋለሁ ነገር ግን ይህን ጣዖት ሠብረን ምኲራ ቡን ባርከን ቀድሰን ቤተ ክር ስቲያን ሠርተን ክቡር በሚ ሆን በቅዱስ ሚካኤል ስም ሰይመን ታላቅ በዓል እናደር ግለታለን።

፹፯፤ መሥዋዕቱም ለልዑል እግዚአብሔር ይሆናል የሚታ ረዱትም በጐች ሰንጋዎች ለችግረኞች ለጦም አዳሪዎች እና ለአንካሶች መሰጠት አለባ ቸው ስለዚህም ክብር ምስጋና ይግባውና ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ክቡር የሚ ሆን ቅዱስ ሚካኤል ክብር ያሰጣችኋል አላቸው እነሱም ይህ በጎ ምክር ደስ ስላሰኛ ቸው ትእዛዙንም በመቀበል

ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወኮ ነት ዕውቀት ዛቲ ቤተ ክርስ ቲያን ዘእለእስከንድርያ።

፹፰፤ ወነበረት እስከ ነግሡ ተንባላት በብሔረ ግብጽ ወአ መዝበርዋ ለይእቲ ቤተ ክርስ ቲያን ሶበ ነግሡ።

፹፱፤ ወተሠርዐ ዝንቱ በዓል ወኮኑ ስሎሙ ሰብአ በሐውርት ይገብሩ ዘንተ በዓለ መል አክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት እስከ ዛቲ ዕለት።

፺፤ ወእምውስቲቶሙ ለእሉ ሀሎ አሐዱ ብእሲ ዘይፈርሆ ለእግዚአብሔር ወኮነ ይገብር ተዝካረ በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት አመ ዐሡሩ መሰኑዩ ለለ ወርኑ ወፈድፋደስ በዓሎ በጎ ዳር ወበሰኔ።

፺፩፤ ወኮነ በአግዋሪሁ አሐዱ ባዕል እኩይ ዘአልቦቱ ምሕረት ወይጸልእ ለውእቱ ብእሲ ዘይፈርሆ ለእግዚአብሔር ወሶበ ይገብር በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ይሣለቅ ላዕሌሁ።

፺፪፤ ወሶበ ተፍጸመ መዋዕ ሊሁ ለውእቱ ብእሲ ዘይፈርሆ ለእግዚአብሔር እንዘ

የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ስም ቤተ ክርስቲያን ሠሩ ያቺም ቤተ ክርስቲያን በእስከንድርያ ሀገር የታወቀችና ታላቅ ስመ ጥር ገዳም ሆነች።

፹፰፤ በግብፅ አገር እስላሞች እስከ ነግሡ ድረስ ብዙ ዘመን ኖረች ከነግሡ በኋላ ግን ያችን ቤተ ክርስቲያን አፈረሷት።

፹፱፤ ይህም በዓል ከተሠራ ጀምሮ እስከ ፈረሰችበት ቀን ድረስ ንዑድ ክቡር የሚሆን የቅዱስ ሚካኤልን በዓል የሀገሩ ሰዎች ሁሉ እየተሰበሰቡ ያከብሩት ነበር።

፺፤ ከነሱም መካከል እግዚአብሔርን እጅግ አድርጐ የሚ ፈራ ወር በገባ በየዐሥራ ሁለቱ ቀን የቅዱስ ሚካኤልን ዝክሩን የሚዘክርና ይልቁንም በገዳር ዓሥራ ሁለትና በሰኔ ዓሥራ ሁለት ቀን በታላቅ ክብር የሚያከብር አንድ ሰው ነበር።

፺፩፤ ለዚህ እግዚአብሔርን ለሚፈራ ሰውም ርኅራኄ የሌለው በሉም ላይ ጥላቻ ያደረ በት ባለጸጋ ጐረቤት ነበረው የቅዱስ ሚካኤልን በዓል በሚ ያከብርበት ጊዜ ሁሉ ይዘብት በት ይሣለቅበት ነበር።

፺፪፤ ይህ እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰውዬ በዚህ ዓይነት በጐ ሥራ ብዙ ጊዜ ከኖረ

ከመ ዝ ይገብር ቀርቦ ጊዜ ሞቱ ከመ ያዕርፍ እምፃማ ዝንቱ ዓለም ኅላፊ።

፺፫፤ ወአዘዛ ለብእሲቱ ከመ ትኩን መሓሪተ ወትግበር በዓሎ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወፈድፋ ደሰ ዘአመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለኅዳር ወአመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለሰኔ ወበጊዜ ኮነ ዕረፍቱ ለውእቱ ብእሲ ሀለውት ብእሲቱ ፅንሰተ።

፺፬፤ ወእምድኅረ ዝ አዕረፈ ውእቱ ብእሲ ወቦአ ውስተ መንግሥተ ሰማያት።

፺፭፤ ወእምዝ አልጸቀት ብእሲቱ ለወሊድ ወአኅዛ ሕማም ወኮነት ውስተ ምንዳቤ ዐቢይ ወትቤ እ መልአክ እግዚአብሔር ተሣህል ላዕሌዩ ወሰአሎ ለእግዚአብሔር በእንቲአዩ ከመ ያድኅነኒ እምንዳቤዩ ዘሀሎኩ ቦቱ ወበጽሐኒ ዮም እስመ ለከ ሞገስ ዐቢይ በኅበ እግዚአብሔር።

፺፮፤ ወሶበ ትቤ ዘንተ ነገረ አብርሀ ውስተ ዝንቱ ቤት ዘሀለውት ወበጊዜሃ ድኅነት እምንዳቤሃ ወወለደት ሕፃነ ዘሠናይ አርአያሁ።

በኋላ ከዚህ ዓለም ድካም ያርፍ ዘንድ የሞቱ ጊዜ ቀረበ።

፺፫፤ ሚስቱንም ጦርቶ በጉሥራ ከመሥራት ለድኃ ከመመፅወት ቸል አትበይ የቅዱስ ሚካኤልንም በዓል በየወሩ ከማክበር አትቦዝኝ ይልቁንም በኅዳር ዓሥራ ሁለትና በሰኔ ዓሥራ ሁለት ቀን ከፍባለ ሥነ ሥርዓት እንድታከብሪ አደራ እልሻለሁ አላት በሚሞትበትም ጊዜ ሚስቱ ፀንሳ ነበር።

፺፬፤ ይህም ሰው በሰላም ዓረፈና ፍጹም መንግሥተ ሰማያትን ወረሰ።

፺፭፤ ከዚህም በኋላ ሚስቱ የመውለጃዋ ጊዜ ተቃርቦ ነበርና ምጥ ይዟት በታላቅ ጭንቅ ላይ እንዳለች አንት የእግዚአብሔር መልአክ ሆይ በኔ ላይ ይቅርታን አውርድ ከዚህ ከደረሰብኝም ጭንቅ ይገላግለኝ ዘንድ ስለኔ እግዚአብሔርን ለምንልኝ አንተ ከእግዚአብሔር ዘንድ ታላቅ ባለሟልነት ተሰጥቶሃልና እያለች ለመነች።

፺፮፤ ይህንንም በምትልበት ጊዜ ያለችበት ቤት በብርሃን ተመላ ከጭንቋም ዳነችና መልኩ በጣም ያማረ ልጅ ወለደች።

፺፯፤ ወወረደ መልአክ እግዚአብሔር ክቡር ሚካኤል እምሰማይ ወባረከ ለሕፃን ወልዳ ወይቤ ከመ ዝ ይቤ እግዚአብሔር እስመ ዝንቱ ሕፃን ይወርስ ንዋዮ ለዝንቱ ባዕል ዘአልቦ ምሕረት ወኵሎ ጥሪቶ ወገራውሂሁ።

፺፰፤ ወበውእቱ ጊዜ ኮነ ይኔጽር ውእቱ ባዕል እንተ መስኮተ ቤታ ለይእቲ ብእሲት ወሶበ ስምዐ ዘንተ በጽሐ ላዕሌሁ ኅዘን ወኮነ የኅሥሥ ምክንያተ ከመ ይቅትሎ ለውእቱ ሕፃን ወኮነ እግዚአብሔር የዐቅቦ ለውእቱ ሕፃን በትንብልናሁ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፺፱፤ ወሶበ ኮነ መዋዕሊሁ ዐሠርተ ዓመተ ኅልቀ ንዋያ ለእሙ ወተመክነየ ውእቱ ባዕል ውኑደ ምሕረት ላዕለ ይእቲ ብእሲት ወይቤላ ሀብኒ ወልደኪ ይትለአከኒ ወአነ እሴስዮ ወአልብሶ ወእውሀ በኪ ዕሥራ ዲናረ ወርቅ።

፻፤ ወሶበ ስምዐት ዘንተ ነገረ እምአፈ ውእቱ ባዕል ተፈሥሐት በእንተ ንዴታ ወወሀባ ዕሥራ ዲናረ ወርቅ ወወሀብቶ ወልዳ ወሶበ ነሥአ ለውእቱ

፺፯፤ የእግዚአብሔር መልእክተኛ ቅዱስ ሚካኤልም ከሰማይ ወርዶ ያን ሕፃን ባረከውና ቸርነት ርኅራኄ የሌለውን የዚህን ባለፀጋ ገንዘብና ሀብት እርሻውንም ሁሉ ይህ ሕፃን እንዲወርስ እግዚአብሔር አዟል አለ።

፺፰፤ ያን ጊዜ ያ ባለፀጋ በሴትዮዋ ቤት መስኮት አጠገብ ሆኖ ሁኔታውን ሁሉ ይመለከት ነበርና ይህን ነገር በሰማ ጊዜ ልቡ በታላቅ ኅዘን ተነካ ሕፃኑንም የሚገድልበትን ምክንያት ይፈልግ ጀመር ነገር ግን እግዚአብሔር በቅዱስ ሚካኤል ጸሎት ብላቴናውን ከክፉ ነገር ሁሉ ይጠብቀው ነበር።

፺፱፤ ብላቴናውም ዓሥር ዓመት በሆነው ጊዜ እናቱ በጣም ችግር ፀናባት በዚህን ጊዜ እምነት የጉደለው ያ ባለፀጋ አንቺ ችግረኛ ስለሆንሽ ይላከኝ ያገለግለኝ ዘንድ ልጅሽን ስጭኛና ምግቡንና ልብሱን ምንም ሳላጉድል ተከባክቤ አኖረዋለሁ ለአንቺም ሃያ ወቂት ወርቅ እሰጥሻለሁ አላት።

፻፤ ይህንንም ባላት ጊዜ ስለችግሯ በጣም በመደሰት ልጅዋን ሰጠችውና ሃያውን ወቂት ወርቅ ተቀበለች ብላቴናውንም በወሰደ ጊዜ እንግዲህ

ሕፃን ተፈሥሖ ዐቢየ ፍሥሖ ወይቤ በልቡ ናሁ ተፈጸመ ሊተ ዘእፈቅድ ወእምዝ ገብረ ሣጹን ዘዕዕ በእምጣን ቆሙ ለውእቱ ሕፃን ወአብአ ውስተ ውእቱ ሣጹን ወዐጸወ ላዕሌሁ ወጾሮ እስከ ባሕር ወወረዎ ውስቴቱ ለውእቱ ሣጹን ወከ ማሁ መራትቶኒ ለሣጹን ወረወ ውስተ ባሕር።

ጀ፩፤ ወበፈቃደ አግዚአብሔር ኮነ የሐውር ውእቱ ሣጹን መልዕልተ ገጸ ማይ እስከ በጽሐ ጎበ መርሶ አሐቲ ሀገር እንተ ትርጎቅ እምባሕር።

ጀ፪፤ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ኖላዌ አባግዕ ዘኮነ የዐቅብ ወይርዒ አባግዒሁ ወቅሩብ እምባሕር ወሶበ ርእዮ ለውእቱ ሣጹን ነሥኦ ወወሰዶ ውስተ ቤቱ።

ጀ፫፤ ወኮነ ይኒሊ እንዘ ይብል እፎ አርጎዎ ለውእቱ ሣጹን ወእንዘ ይኒሊ ወደየ እግዚአብሔር ጎሊና ውስተ ልቡ ከመ ይሖር ውስተ ባሕር ወበጊዚሃ ሖረ ወረከበ አሐደ ብእሲ እንዘ ያሠግር ዓሣ።

ጀ፬፤ ወይቤሎ ኖላዌ አባግዕ ለውእቱ መሠግር ደይ መር በብተከ ውስተ ባሕር በስምየ ወለዘተሠግረ ዓሣ እውሀበከ ሄጦ ወወገረ መሥገርተ በከመ ይቤሎ ወወዕኦ ዐቢይ

ሃሳቤ ሁሉ ዛሬ ተፈጸመልኝ እያለ በጣም ደስታ ተሰማው ከዚህ በኋላ በልጁ ቁመት ልክ ሳጥን አሠርቶ ሕፃኑን በሣጥኑ ውስጥ አግብቶ ከቶ በላዩ ላይ ቆለፈበትና ሣጥኑን ወስዶ ከባሕር ጨመረው እንዲሁም የሣጥኑን ቁልፍ መክፈቻ አብሮ ወረወረው።

ጀ፩፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ፈቃድ ያ ሣጥን ሳይሰጥም በባሕሩ ላይ እየተንሳፈፈ ከዚያች አገር ርቃ ወደምት ገኝ የባሕር ወደብ ደረሰ።

ጀ፪፤ በባሕሩ አካባቢ በጎቹን አሰማርቶ የሚጠብቅ አንድ ሰው ነበርና ያን ሣጥን ባየው ጊዜ ከባሕሩ አወጣና ወደ ቤቱ ወሰደው።

ጀ፫፤ እቤቱም በደረሰ ጊዜ ይህን ሣጥን በምን እከፍተዋለሁ እያለ ሲያወጣ ሲያወርድ ተመልሶ ወደ ባሕሩ ይሄድ ዘንድ እግዚአብሔር አሳሰበው በሄደም ጊዜ አንድ ዓሣ የሚያጠምድ ሰው አገኘ።

ጀ፬፤ ያ በግ ጠባቂ ዓሣ አጥማጁን በኔ ስም መረብህን ወደ ባሕር ጣልና የተሠገረው ዓሣ ለኔ ይሆናል ዋጋውን ግን እከፍልሃለሁ አለው ዓሣ አሥጋሪውም እንደ ተነጋገሩት

ዓሣ ውስተ መርበብት ወወ ሀቦ ውእቱ ብእሲ ሄጦ።

ጀ፩፤ ወውእቱኒ ነሢኦ ውእተ ዓሣ ሖረ ውስተ ቤቱ ወዘብሐ ከመ ይጥብሶ በእሳት ወይብ ልዎ ውእቱ ምስለ ሰብአ ቤቱ ወሶበ ሠጠጠ ከርሦ ለዓሣ ረከበ በውስቴቱ መራትተ ወይቤ በነፍሱ የጊ ዝንቱ መራትት ዘዝንቱ ውእቱ ወሶበ አብአ መራትቶ ውስተ ስቀራቲ ለሣጹን ተርጎወ ፍጡነ ወአንከረ ኖላዌ አባግዕ ፈድፋደ ወረከበ ውስተ ሣጹን ለውእቱ ሕፃን ዘፈቀደ ዝኩ ባዕል ቀቲሎቶ።

ጀ፪፤ ወሶበ ርእዮ ተፈሥሖ ዐቢየ ፍሥሖ ወሰመዮ በሕራን በእንተ ዘረከበ ውስተ ባሕር ወኮነ በጎቤሁ ከመ ወልዱ ወመጠነ ፍኖቱሰ እምነ ሀገር ዘይነብር ውስቴታ ኖላዌ አባግዕ ዐሠርቱ መዓልት።

ጀ፫፤ ወእምድጎረ ብዙኅ መዋዕል ፈቀደ ውእቱ ባዕል ዘአልቦቱ ምሕረት ከመ ይሖር ወይንግድ ወበጽሐ በንግደቱ ጎበ ውእቱ ኖላዌ አባግዕ ጊዜ የዐርብ ፀሐይ።

ጀ፬፤ ወይቤሎ ለኖላዌ አባግዕ የጊ በጎቤከ ሀበኒ መካነ ዘአጎድር ውስቴታ እስከ

መረቡን ከባሕር ቢጥል ታላቅ ዓሣ ተያዘና ለሰውየው ሰጥቶት ዋጋውን ተቀበለ።

ጀ፩፤ እሱም ያን ዓሣ ከቤተ ሰቦቹ ጋር ጠብሶ ይበላ ዘንድ በችኮላ ወደ ቤቱ ሄደና ያሣውን ሆድ ቢሰነጥቀው የዚያን የሣጥን ቁልፍ መክፈቻ አገኘ በዚያን ጊዜ ይህ መክፈቻ የዚህ ሣጥን ቁልፍ መክፈቻ መሆን አለበት ሲል አሰበና ቁልፉን ለመክፈት ቢሞክር ወለል ብሎ ተከፈተ። በዚህም እየተደነቀ ሳለ ሥጥኑን ቢከፍተው ያ ባለ ፀጋ ሊገድለው ያሰበውን ሕፃን በሣጥኑ ውስጥ አገኘው።

ጀ፪፤ ባየውም ጊዜ እጅግ ተደስቶ በባሕር ውስጥ ስላገኘው ስሙን ባሕራን ብሎ ሰየመውና እንደ ልጁ አድርጎ ይንከባከበው ዘንድ ወሰነ ከባሕራን ሀገር የበግ ጠባቂው አገር የዓሥር ቀን ጉዳና የሚያስኬድ ርቀት ነበረው።

ጀ፫፤ ከብዙ ዓመታት በኋላ ያ በለፀጋ ሰው ለንግድ ከሀገሩ ወጣ በጉዞውም ላይ ሳለ ፀሐይ ስትገባ ከዚያ የበግ ጠባቂው ዘንድ ደረሰ።

ጀ፬፤ በግ ጠባቂውንም ወንድሜ ሆይ ባንተ ዘንድ የማድድርበት ቢኖር ታላድረኝ ዘንድ እለምንሃለሁ ኪራዩንም

ሳኒታ ወእውሀበከ ዐስበከ ወእብአ ውእቱ ኖላዌ አባግዕ።

፪፱፤ ወሰምዐ ባዕል እንዘ ይጸውያ ውእቱ ኖላዌ አባግዕ በስሙ እንዘ ይብል ባሕራን ወሶበ ሰምዐ ባዕል ዘንተ ስመ ተስእሎ ለኖላዌ አባግዕ ወይ ቤሎ ወልድከኑ።

፪፲፤ ወይቤሎ ኖላዌ አባግዕ እወ እስመ ረከብከዎ ለዝንቱ ወሬዛ እንዘ ሀሎ ንኡሰ ሕፃን ውስተ ሣጹን በውስተ ባሕር ወነሣእከዎ ወሐፀንከዎ ከመ ወልድየ።

፪፲፩፤ ወሶበ ሰምዐ ዘንተ ነገረ ውእቱ ባዕል ንዘነ ፈድፋዶ በልቡ ወአእመረ ከመ ውእቱ ሕፃን ዘወረዎ ውስተ ባሕር ከመ ይቅትሎ።

፪፲፪፤ ወበሳኒታሁ ፈቀደ ውእቱ ባዕል ከመ ይሑር ፍኖቶ ወአመክነየ ፍኖተ ሰይ ጣናዌ ወይቤሎ ለኖላዌ አባግዕ አንሰ እፈቅድ እምኔከ ከመ ተሀበኒ ዘንተ ወልደ እፈንዎ በመልእክት ንበ ቤትየ ውስተ ሀገር እንተ ትት በሀል ዕገሊት ወናሁ ዐስቦ ዕሥራ ዲናረ ወርቅ እውሀብከ እስመ ረሳዕኩ ግብረ ውስተ ቤትየ።

እከፍልሃለሁ ብሎ ጠየቀውና ያ በግ ጠባቂ ወደ ቤቱ እስ ገባው።

፪፱፤ ባለፀጋውም ገብቶ ጥቂት ካረፈ በኋላ በግ ጠባቂው ያን ብላቴና በሕራን ብሎ ሲጠራው በሰማ ጊዜ ልጅህ ነውን ብሎ ጠየቀው።

፪፲፤ በግ ጠባቂውም አዎን ይህ አሁን ጉልማላ ሆኖ የምታየው ወጣት ገና ሕፃን ሆኖ ሳለ በሣጥን ተከቶ ከባሕር ውስጥ ተጥሎ አግኝቸው ወስጄ አሳድጌዋለሁና ልጄ ነው አለው።

፪፲፩፤ ባለፀጋውም ይህንን ነገር በሰማ ጊዜ ፈጽሞ ደነገጠ ይገድለውም ዘንድ ፈልጎ በባሕር ውስጥ የጣለው ሕፃን መሆኑንም አወቀ።

፪፲፪፤ በበነጋውም መንገዱን ለመሄድ ሲዘጋጅ ልዩ ልዩ ምክንያት (ሰይጣናዊ ሃሳብ) በመፍጠር በግ ጠባቂውን ወንድሜ ሆይ አንድ የማስቸግርህ ጉዳይ አለኝ ይኸውም በቤቴ የረሳሁት ነገር ስላለ ዕገሊት ወደ ምትባል ሀገር ሄዶ መልእክት ያደርስልኝ ዘንድ ይህን ብላቴና እንድትሰጠኝ ነው የድካሙንም ዋጋ ሃያ ወቂት ወርቅ እከፍላለሁ አለው።

፪፲፫፤ ወተፈሥሐ ውእቱ ኖላዌ አባግዕ በእንተ ወርቅ ወጸውያ ለውእቱ ወሬዛ ወይ ቤሎ እ ወልድየ ባሕራን ነዐ ከመ ይፈኑከ ዝንቱ ብእሲ ክቡር ንበ ቤቱ በእንተ ግብረ ዚአሁ ወትገብእ በሰላም ወይ ቤሎ አሆ እ አቡየ ዘትኤዝዘኒ እገብር።

፪፲፬፤ ወበጊዜሃ ጸሐፊ ውእቱ ባዕል መልእክተ ንበ መጋቢሁ እንዘ ይብል በጊዜ ትትነበብ ዛቲ መልእክት ቅትሎ ለዘይጸውራ በስሙ ባሕራን ወግድፎ ውስተ ግብ ወኢያእምሮ መኑሂ እስከ እነ እገብእ በሰላም ወጸሐፊ ውስተ ውእቱ መልእክት ትእምርተ ዘማእከሌሆሙ ወኅተማ ለመልእክቱ ወወሀቦ ለባሕራን ወመጠዎ ሥንቀ ለመንገዱ ወሐረ።

፪፲፭፤ ወእንዘ የሐውር ውስተ ፍኖት ተርፈት በማእከለ ይእቲ ሀገር አሐቲ ዕለት ወናሁ መልእክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት በጽሐ ንቤሁ እንዘ ይጸዕን ፈረሰ በአምሳለ ሐራ ንጉሥ

፪፲፫፤ ያም በግ ጠባቂ ስለ ወርቁ ስጦታ ደስ በመሰኘት ያን ጉልማላ ጠርቶ ልጄ ባሕራን ሆይ ይህ ክቡር ሰው ለሥራ ጉዳይ ወደ ቤቱ ሊል ክህ ይፈልጋልና መልእክቱን አድርስለት እግዚአብሔር በሰላም ያግባህ ሲል ጠየቀው ልጄም እሺ መልካም ነው አባቴ ሆይ ያዘዝከኝን ሁሉ ለመፈጸም ዝግጁ ነኝ አለው።

፪፲፬፤ ከዚህም በኋላ ያ ባለፀጋ ይህችን የመልእክት ደብዳቤ ይዞ ወዳንተ የመጣውን ስሙ ባሕራን የተባለውን መልእክቷ በደረሰችህ ጊዜ ፈጥነህ ግደለው ገድለህም ሬሣውን ከጉድጓድ ጣለው እኔ በሰላም ተመልሼ እስከ መጣ ድረስ ማንም ማን ይህን ምሥጢር አይወቅ የሚል ጽሑፍ ለሹሙ ጽፎ አዘጋጀ እንዲሁም በሹሙና በሱ መካከል የሚተዋወቁበትን ማኅተም በደብዳቤው ላይ አትሞ ለባሕራን ሰጠው ለመንገዱም የሚሆነው ስንቅ ሰጥቶ ላከው።

፪፲፭፤ እሱም መልእክቱን ለማድረስ በሚጓዝበት ጊዜ ከቦታው ለመድረስ ያንዲት ቀን መንገድ ሲቀረው እነሆ ክቡር የሚሆን የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል በንጉሥ ጭፍራ አምሳል በፈረሰ

ወይቤሉ ባሕራን ሀሎ መልእክት ምስሌየ እምነብ ብእሲ ባዕል ዘፈነወኒ ውስተ ቤቱ ኅበ ሀገር ዕገሊት።

፻፲፮፤ ወይቤሉ መልእክ ክቡር ሚካኤል አርእየኒ መልእክተ ወሶቤሃ ፈርህ እምኔሁ ባሕራን ወወሀቦ መልእክተ ወመልእክሰ ነፍሳ ውእተ ክርታሰ ወደምሰሰ ኩሉ ዘጽሑፍ ውስተ ውእቱ ክርታሰ ወጸሐፈ እንዘ ይብል እነ ዕገሌ ባዕል ፈኖኩ ኅቤክሙ ለጸዋሬ ዝንቱ መልእክት አስተዋስብዎ ወለትየ እገሊትሃ ሎቱ እስመ እነ ወሀብክዎ ኩሉ ንዋይየ ዘቤት ወዘገዳም ወኢትጽንሑኒ እስመ እነ እጐንዲ በንግደትየ።

፻፲፯፤ ወዘፈቀደ ይግበር በቤትየ እስመ እነ አባሕክዎ ላዕለ ኩሉ ንዋይየ ወዛቲ ትእምርት ማእከሌየ ወማእከሌከ ወኅተማ መልእክ ክቡር ሚካኤል ወወሀቦ ለባሕራን ወይቤሉ ሑር ኅበ ቤቱ ለባዕል ወሀብ ዘንተ መልእክተ ወኢትንግር ከመ እነ ረከብኩከ በውስተ ፍኖት ወወለጥኩ ዘንተ መልእክተ ከመ

ተቀምጦ ወደሱ ደረሰና ወዴት እንደሚሄድ ጠየቀው ባሕራንም ከአንድ ባለፀጋ ሰው የተጻፈ ደብዳቤ ይገፍ እሱን ለማድረስ ዕገሊት ወደምት ባል አገር እሄዳለሁ አለው።

፻፲፰፤ ንዑድ ክቡር የሚሆን ቅዱስ ሚካኤልም እስኪ የመልእክቱን ደብዳቤ አሳየኝ ባለው ጊዜ ከግርማው የተነሣ ፈርቶ ሰጠው መልእኩም ደብዳቤው ላይ የተጻፈውን መልእክተ ሞት ደምስሶ ከኔ ከባለፀጋ ዕገሌ የተጻፈ ይልና ይህን መልእክት ይዞ ለመጣ ሰው ዕገሊት የምት ባለዋን ልጄን አጋቡት (ዳሩለት) በዱር የተሰማራውን ኩብቴን በቤት ያለውን ሀብቴን በጠቅላላው የሚንቀሳቀስና የማይንቀሳቀስ ንብረቴን በሙሉ አውርጄዋለሁና እኔ እስከመጣ ድረስ አትጠብቁ በሄድኩበት ሀገር የምቆይበት ጉዳይ አለኝና።

፻፲፱፤ በቤቴና በንብረቴ ላይ ሙሉ ሥልጣን ሰጥቼዋለሁና የወደደውን ያደርግ ዘንድ አትከልክሉት ስለዚህም በኔና ባንተ መካከል የምንተዋወቅ በትን ምልክት አድርጌበታለሁ የሚል ጽሑፍ ጽፎ ሰጠውና እንግዲህ ወደ ባለ ፀጋው ቤት ሂድና ይህን መልእክት አድርስ ነገሩ እንዳይገለጽብህ ከኔ ጋር መገናኘታችንንና

ኢይቅትልከ ወይቤሉ እ እግዚእየ ዘአዘዝከኒ እነ እገብር ወሐረ ባሕራን እስከ በጽሑፍ ይእቲ ሀገር ወተስእለ በእንተ ቤቱ ለውእቱ ባዕል ዕገሌ ወአብጽሕዎ ኅቤሁ ወወሀቦ ለመጋቢሁ መልእክቱ።

፻፲፰፤ ወሶበ አንበባ ለበወ ዘበውስቴታ ወአእመረ ትእምርቱ ከመ እሙን ውእቱ ወውእተ ጊዜ ገብሩ ሎቱ ለባሕራን ኩብካብ ዐቢየ ምስለ ወለተ ባዕል ወአብእዎ በሕገ ሰብሳብ ውስተ ቤተ ክርስቲያን በቅድመ ቤተ እግዚአብሔር ወነበሩ በውስተ ፍሥሐ ኩብካብ መጠነ አርብዓ ዕለት።

፻፲፱፤ ወበተፍጻሜተ ውእቱ ኩብካብ ገብእ ውእቱ ባዕል ኅበ ሀገሩ ወሶበ ሰምዐ ድምፁ ተውኔት ወፍሥሐ ተስእለ ወይቤ ምንት ውእቱ ዘእሰ ምዕ። ወቦ እምነ ሰብእ እለ ይብልዎ እስመ መልእክትከ መጽእ በእዲሁ ለአሐዱ ወሬዛ ዘስሙ ባሕራን ወአዘዝከ ከመ ያውስባ ለወለትከ ዕገሊት ወወሀብዎ ሎቱ።

፻፳፤ ወናሁ አርብዓ መዓልት እንዘ ይትፌሥሑ መዓልተ ወሌሊተ በውስተ ኩብካብ ወወሀብዎ ኩሉ ንዋየከ

የመልእክቱን ጽሑፍ እንደለ ወጥኩልህ ለማንም አትንገር ሲል አስጠነቀቀው ባሕራንም እጄ ጌታዬ እንዳዘዝከኝ አደርጋለሁ ብሎ ጉዞውን ቀጠለና የዚያን የባለፀጋ ቤት እየጠየቀ ከደረሰበት በኋላ ደብዳቤውን ለሹሙ ሰጠው።

፻፲፰፤ ያም ሹም ደብዳቤውን ተቀብሎ ሲያነብ የታተመበት ማኅተም ዕውነተኛ መሆኑን ከአረጋገጠ በኋላ እግዚአብሔር እንዳዘዘው በቤተ ክርስቲያን ደንብ የባለፀጋውን ልጅ በተክሊል አጋባው የሠርጉንም በዓል እስከ ዐርባ ቀን ድረስ በታላቅ ደስታ አከበሩ።

፻፲፱፤ ከሠርጉም በዓል ፍጻሜ በኋላ ያ ባለፀጋ ሰው ከሄደበት አገር ወደ ሀገሩ ተመልሶ ገባና በቤቱ አካባቢ ሲደርስ የደስታና የዘፈን ድምፅ ስለሰማ ይህ የምሰማው ድምፅ ምንድነው ሲል ጠየቀ ሰዎቹም ባሕራን የተባለ ጉበዝ ካንተ ዘንድ ልጄን ዳሩለት የሚል ትእዛዝ አምጥቶ ልጅህን አግብቶ በሠርጉ ምክንያት ይዘፍናሉ ይደሰታሉ።

፻፳፤ እነሆ እየበሉና እየጠጡ በቀንና በሌሊት እየዘፈኑ ሲደሰቱ ዐርባ ቀን ሆኗቸዋል በመልእክትህም እንዳዘዝከው

ወቤተ አግብርቲክ ወአእማ ቲክ ወኩሎ ጥሪተክ በከመ አዘዝክ በውስተ መልእክትከ።

ጀጅ፤ ወሶበ ሰምዐ ውእቱ ባዕል ዘንተ ቃለ ከልሐ በዐቢይ ቃል ወወድቀ ሶቤሃ ወሞተ ወነሥእዋ ለነፍሱ አጋ ንንት ወአውረድዋ ውስተ ሲኦል ታሕቲት።

ጀጅ፤ ወውእቱ ወሬዛ ዘስሙ ባሕራን ይገብር ተዝካሮ ለመ ልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለለ ወርኑ።

ጀጅ፤ ወጠየቀ ውእቱ ባሕራን ከመ መልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ውእቱ ዘአስተርአዮ ሎቱ ወነ ፍኅ ውስተ መልእክት ወደም ሰሰ ዘውስቴቱ ወጸሐፈ ሎቱ ህየንቴሁ።

ጀጅ፤ ወእምድጎረ ዝ ሐነጸ ቤተ ክርስቲያን ሠናይተ በስሙ ለመልአክ ክቡር ሚካ ኤል ሊቀ መላእክት ወአሥ ዐለ ሥዕሎ ውስቴታ ወአስተ ርአዩ እምኔሁ ተአምራት ወመንክራት ብዙኃት ወፈ ውስ ለድወያን።

ጀጅ፤ ወተሰይመ ባሕራን ቀሲሰ ላዕለ ይእቲ ቤተ ክርስቲያን ወኮነ ይትለአክ

ንንዘብህን የወንድና የሴት ባር ችህን በጠቅላላው የሚንቀሳ ቀስና የማይነቀሳቀስ ንብረት ህን ሁሉ በሙሉ አስረክበ ውታል አሉት።

ጀጅ፤ ያም ባለፀጋ ያህን ቃል በሰማ ጊዜ ከድንጋጤው የተነሣ በታላቅ ቃል በመ ጮኽ ከመሬት ላይ ተከሰክሶ ሞተና ነፍሱን አጋንንት ተረ ክበው ወደ ሲኦል አወረደት።

ጀጅ፤ ከዚህም በኋላ ባሕራን የተባለ ያ ጉልማሳ ንዑድ ክቡር የሚሆን የቅዱስ ሚካኤልን በዓል በየወሩ እያከ በረ ዝክሩን እየዘከረ ይኖር ጀመር።

ጅ፤ በዚያን ጊዜ በጉዞ ላይ ሳለ ተገልጾለት የሞቱን መል እክት ወደ ሕይወት የለወጠ ለት ቅዱስ ሚካኤል እንደሆ ነም አወቀ ተረዳ።

ጀጅ፤ ስለዚህም ንዑድ ክቡር በሚሆን በቅዱስ ሚካ ኤል ስም የአማረች የተዋበች ቤተ ክርስቲያን ሠራ ሥዕሉ ንም አሠርቶ በውስጧ ከአስ ቀመጠ በኋላ ሕሙማንና ድውያንን በመፈወስ በሥዕሉ ልዩ ልዩ ታምራት ተደረጉ።

ጀጅ፤ ባሕራንም በዚች ቤተ ክርስቲያን ላይ ማዕረገ ቅስናን ተሹሞ እስከዕለተ ሞቱ ድረስ

ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት እስከ ዕለተ ሞቱ።

ጀጅ፤ ውእቱ አቡሁ ወእሙ ወውሉዱ ወረሱ መንግሥተ ሰማያት ወሕይወተ ዘለዓለም በትንብልናሁ ለመልክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

ጀጅ፤ ወበዕለተ ትንሣኤሁ ለወልድ ይሰግድ ውእቱ መል አክ ክቡር ሚካኤል ቅድመ መንበሩ ለእግዚአብሔር ወይ ስእል እንዘ ይብል እስእለከ ወአጎሥሥ እምነ ሣህልከ አ አምላኪዩ እነ ገብርከ ወላ እክከ ከመ ትምሕር ሊተ ኩሎ እለ ኮነ ይገብሩ ተዝካረ በዓልየ በዲበ ምድር በእንተ ኪዳንከ ጽድቅ እስመ አንተ መሓሪ ወመስተሣህል።

ጀጅ፤ ወይሰጠዎ እግዚአብ ሔር ሎቱ ስብሐት ወይቤሎ አ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ሰማያውያን ምእመናን ይስእ ሉከ። ወናሁ እኤዝዘከ እነ ከመ ትጹር ዲበ ክነፊከ ዘእ ሳት ሠለስተ ጊዜ እስመ ኩሎ ይትከህለከ።

የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካ ኤልን ሲያገለግል ኖረ።

ጀጅ፤ እሱ አባቱና እናቱ ልጆቹና ቤተሰቦቹ ሁሉ ስለሱ በቅዱስ ሚካኤል ጸሎትና ልመና የዘላለም ሕይወት ያለ በት ፍጹም መንግሥተ ሰማያ ትን ወረሱ።

ጀጅ፤ በዚያች እግዚአብሔር ወልድ ከሙታን ተለይቶ በተ ነሣበት ዕለት ቅዱስ ሚካኤል በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት እየሰገደ እንዲህ እያለ ይማል ዳል አቤቱ ፈጣሪዬ ሆይ በም ድር ላይ ስሜን የሚጠሩትን የመታሰቢያየን ዝክር የሚዘክ ሩትን ትምርልኝ ዘንድ እኔ አገልጋይህ መልእክተኛህ እለ ምናለሁ ቸርነትህንና ይቅር ታህንም እሻለሁ ዕውነት ስለ ሚሆን መሐላህ አንተ ይቅር ባይ ነህና።

ጀጅ፤ ክብር ምስጋና ይግባ ውና እግዚአብሔርም እንዲህ ሲል ይመልስለታል የመላእ ክት አለቃ ሚካኤል ሆይ በሰ ማይ ያሉ መላእክት ይለምኑ ሃል እነሆ እኔም እሳታውያን በሚሆኑ ከንፎችህ እየታቀፍክ ሦስት ጊዜ ከሲኦል ነፍሳትን ታወጣ ዘንድ አዝዝሃለሁ ሁሉን ለማድረግ እንድትችል ሥልጣን ሰጥቼሃለሁና አለው።

ጀጂፀ፪ ወሶበ ሰምዐ ሚካኤል ዘንተ ተፈሥሐ ወተሐሥየ ወጸረ ዲበ ክነፊሁ ሠለስተ ጊዜ እምነ ሰብእ ዘይገብሩ በዓሉ በዲበ ምድር ወአገለ ፎሙ ባሕረ እሳት ወእሙንቱ እልፍ አእላፋት ወትእልፊተ አእላፋት ወአልቦ ዘይኃል ቆሙ ዘእንበለ እግዚአብሔር።

ጀፀ፤ ወበእንተ ዝ እ ፍቁራ ንዩ ንትጋደል ወንግብር በዓሉ ለቅዱስ ወክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት በከመ ክሂሉ ትነ ወለእመ ኮነ ዘይውህብ ጽዋዐ ማይ ቈሪር በስሙ ኢየሀጉል ዕቤቶ በከመ ይቤ እግዚእነ ሉቱ ስብሐት በወን ጌል ቅዱስ።

ጀፀ፤ ወንሕነሂ ንስኣል ምሕረቶ ለእግዚአብሔር ብት ንብልናሁ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ከመ ያድገነነ እመሣግራሁ ለሰይ ጣን ወያርጎቅ እምኔነ ኩሉ ሕማመ ብድብድ ወያብዝጎ ፍሬያተ ምድር ወይርድኣነ ለገቢረ ሠናይ ወይሥረይ ለነ ኃጣውኢነ ወያዕርፍ ነፍሶሙ ለእለ ሞቱ እምኔነ ወይሚ

ጀጂፀ፪ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልም ይህን የቸር ነት ቃል በሰማ ጊዜ እጅግ ተደሰተ እንዳዘዘውም በምድር ላይ መታሰቢያውን የሚያደርጉትን ነፍሳት ሦስት ጊዜ በክንፉ እየታቀፈ አውጥቶ ባሕረ እሳትን አሻገራቸው የሊህም ነፍሳት ቊጥራቸው እጅግ የበዛ ስለሆነ ከእግዚአብሔር በቀር ቊጥራቸውን የሚያውቅ የለም።

ጀፀ፤ ወንድሞቼ ሆይ እንግ ዲህ ንዑድ ክቡር የሚሆን የቅዱስ ሚካኤልን በዓል በሚቻለን መጠን ከማክበር አንቆጠብ ክብር ምስጋና ይግባውና ጌታችን በቅዱስ ወንጌል እንደተናገረ ቀዝቃዛ ውሀ እንኳ ለጠማው የሚያጠጣ ሁሉ ዋጋውን አያጣምና።

ጀፀ፤ አሁንም የእግዚአብሔርን ቸርነት እንለምን የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል አማላጅነት ከሰይጣን ወጥመድ እንዲያድነን ነቀጥቃጠ ሕማምንም ከኛ ያርቅልን ዘንድ የምድርንም ፍሬ ሁሉ እንዲያበዛልንና በጎሥራ ለመሥራት የሚያስችል ኃይል ይሰጠን ዘንድ እንዲሁም ኃጢአታችንን እንዲያስተሠርደልንና ከኛ ወገን የሞቱትን ነፍሳቸውን በበጎ ዕረፍት ያሳርፍ ዘንድ የወጡትን

ጠሙ ለእለ ነገዱ አበዊነ ወአጎዊነ ውስተ አብያቲሆሙ በዳጎና ወበሰላም። ወይረሲ ፍቅረ ማእከሌነ ወያጽንዐነ ውስተ ሃይማኖት ርትዕት እስከ ደኃሪት ዕለት።

ጀፀ፤ ወብዙኃት ተአምራቲሁ ለዝንቱ መልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘኢይተኃለቁ ትንብልናሁ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሚን።

ጀፀ፤ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ በዛቲ ዕለት ሢሞ እግዚአብሔር ሉቱ ስብሐት ለሚካኤል ሊቀ መላእክት ውስተ ጸታሁ መልዕልተ ኩሉሙ መላእክት ምስለ ኩሉ ዕበዩ።

ጀፀ፤ ወብዙኃት ተአምራቲሁ ለዝንቱ መልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወበእንተ ዝ አዘዙነ መምህራነ ቤተ ክርስቲያን ከመ ንግብር በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት አመዐሡና ወሰኑዩ ለለ ወርኑ ትንብልናሁ ወአስተብቁዖቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሚን።

አባቶቻችንና ወንድምቻችንን በሰላም ወደ ቤታቸው ይመልሳቸው ዘንድ በመካከላችንም ፍቅርን መሥርቶ በፀናች በቀናች ሃይማኖት እስከ ዓለም ፍጻሜ ያፀናን ዘንድ ቅዱስ ፈቃዱ ይሁንልን።

ጀፀ፤ ንዑድ ክቡር የሚሆን የመላእክት ሁሉ አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ያደረገው ተአምር ሊቆጥሩት የማይቻል ብዙ ስለሆነ በኛም ላይ ኃይለረድኤቱ አድርብን ይኑር እስከ ዘላለሙ ድረስ አሚን።

ጀፀ፤ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አምነን በባሕርይ በህልውና አንድ አምላክ ብለን ክብር ምስጋና ይግባውና በዛሬው ዕለት እግዚአብሔር ቅዱስ ሚካኤልን በወገኖቹ በመላእክት ሁሉ ላይ ከክብሩና ከገናንነቱ ጋራ እንደሾመው አንናገራለን።

ጀፀ፤ ንዑድ ክቡር የሚሆን የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤል ተአምራቱ ብዙ የብዙ ብዙ ነውና ስለዚህ የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት የቅዱስ ሚካኤልን በዓል በየወሩ በዓሥራ ሁለት ቀን እናከብር ዘንድ አዘውናል ጸሎቱና በረከቱ ከኛ ጋር ይኑር ለዘላለሙ አሚን።

ጀ፴፮፤ ሰላም ለሚካኤል መሐሪ ውእቱ ወተአዛዚ ለሰብእ በዲበ ሠናይቱ ለቀርነ ዝንቱ መልአክ በድምፁ ንፍኅቱ በከመ ኮነ ቀዳሚ ውስተ ሰማያት ዕርገቱ ለእግዚአብሔር ይከውን ዳግመ ምጽአቱ።

ጀ፴፯፤ ወበዛቲ ዕለት ካዕበ ኮነ ዕረፍታ ወዜናሃ ለቅድስት አፎምያ።

፴፯፤ ወዛቲ ቅድስት ኮነት ብእሲቱ ለአሐዱ ብእሲ ዘይፈርሆ ለእግዚአብሔር ወኮነ ይገብር ምጽዋታት ብዙኃት ወይገብር ሠለስተ በዓላት ለለ ወርኑ ዘውእቶሙ በዓለ መልአክ ክቡር ሚካኤል አመዐሡሩ ወሰኑዩ ለለ ወርኑ ወበዓለ ቅድስት ድንግል ማርያም አመዕሥራ ወአሚሩ ለለ ወርኑ ወበዓለ ተዝካረ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ አመዕሥራ ወተሱዑ ለለ ወርኑ።

ጀ፴፰፤ ወሶበ ቀርበ ዕለተ ዕረፍቱ አዘዛ ለብእሲቱ ከመ

ጀ፴፩፤ በቸርነቱ ላይ ለሰው ታዛዥ ለሆነውና በይቅር ባይነቱ ለታወቀው መልአክ ለቅዱስ ሚካኤል ሰላም እላለሁ። አስቀድሞ እግዚአብሔር ወደ ሰማይ ማረግ በዚህ መልአክ የመለከት ድምፅ (መነፋት) እንደሆነ ዳግመኛም በሚመጣ በት ጊዜ እንዲሁ ይሆናል።

ጀ፴፪፤ ዳግመኛም በዛሬው ዕለት ንዕድ ክብርት የምትሆን አፎምያ የዕረፍቷ ቀን እንደሆነ እንናገራለን።

ጀ፴፫፤ ይህችም ቅድስት አፎምያ የተባለች ሴት አንድ እግዚአብሔርን የሚፈራ አስተራኒቆስ የተባለ ሰው ሚስት ናት ይኸውም ሰውየ ምፅዋትን የሚሰጥ ሦስት በዓላቶችን በየወሩ የሚያከብር ነበር እሊህም (እነዚህም) በዓላት የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤልን በዓል ወር በገባ በየዓሥራ ሁለት ቀን የእመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያምን በዓል በየወሩ በጳ፩ ቀን የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን የልደቱን መታሰቢያ በዓል ወር በባተ በጳ፱ ቀን ሲያከብርና መታሰቢያቸውንም ሲያደርግ ይኖር ነበር።

ጀ፴፬፤ ይህም ሰው የሚሞትበት ቀን በደረሰ ጊዜ

ኢታፅርዕ ምጽዋት ዘኮነ ውእቱ ይገብር ወፈድፋደሰ እሎንተ ሠለስተ በዓላት።

ጀ፴፬፤ ወሰአለቶ ለምታ ከመ ያሥዕል ላቲ ሥዕለ መልአክ ክቡር ሚካኤል ወይመጥዋ ከመ ታንብሮ ውስተ ቤታ ወገብረ ላቲ ዘንተ።

ጀ፴፭፤ ወሶበ አዕረፈ ውእቱ ኮነት ዛቲ ቅድስት ትገብር በከመ ኮነ ይገብር ምታ ወቀንአ ሰይጣን ላዕሌሃ ወተመሰለ ላቲ በአምላለ መበለት መነኮሳቱ ወመጽአ ኀቤሃ ወኮነ ይትናገር ምስሌሃ ወይቤላ አኅዝን ለኪ ወእምህከኪ።

ጀ፴፮፤ ወይእዜኒ አነ እመክረኪ ከመ ትትወሰቢ ወትለዲ ወልደ እምቅድመ ይኅል ቅንዋይኪ ወትጼነሲ ድኅረ።

ጀ፴፯፤ ወእምዝ ይቤላ እስመናሁ ወረሰ ምትኪ መንግሥተ ሰማያት ወኢይፈቅድ ምጽዋተ ወአውሥአቶ መትቤሎ እስመ አነ ተካየድክም ለእግዚአብሔር ከመ ኢይትላጸቅ ምስለ ካልእ ብእሲ።

በሕይወቱ ሣለ ሚያደርገውን ምፅዋት እንዳታስቀር አዘዛ። ይልቁንም የእሊህን የሦስቱን የመታሰቢያ በዓላት ዝክር እንዳታስታጉል አደራ አላት።

ጀ፴፰፤ እሷም በቤቷ ውስጥ አኑራ ከሰይጣን ፈተና ትከላከልበት ዘንድ የሚካኤልን ሥዕል ሠርቶ አንዲሰጣት ባሏን ጠየቀችውና አሠርቶ ሰጣት።

ጀ፴፯፤ ባሏም ከዚህ ዓለም በሞት በተለየ ጊዜ አስቀድሞ እሱ ከሚያደርገው በኅሥራ አንዳችም ሳታጓድል ትሠራ ጀመር ሰይጣን ይህን በተመለከተ ጊዜ በቅንዓት ተነሣባት በመበለት መነኩሳቱ ተመስሎ እየመጣ ሰላንቺ በጣም ነው የማዘነው እያለ በነገሩ ሊያግባባት ሞከረ።

ጀ፴፩፤ አሁንም ዕድሜሽ ወደ እርጅና ከመግፋቱ በፊትና ገንዘብሽም ከማለቁ አስቀድሞ ባል አግብተሽ ልጅ ትወልጅ ዘንድ እመክርሻለሁ አላት።

ጀ፴፪፤ ቀጥሎም ባልሽ እንደሆነ መንግሥተ ሰማያትን ወርሷል ምፅዋትን አይፈልግም ባላት ጊዜ እሷም ከእንግዲህ ከሌላ ወንድ ጋራ ላልገናኝ ለእግዚአብሔር የመሐላ ቃሌን ሰጥቻለሁና አላደርገውም ስትል መለሰችለት።

ጀጂጂ፤ መንጢጣትኔ ወቋዓት ኢየአምራ ካልአ ምተ እፎ ይከውን እምሰበእ እለ ተፈ ጥሩ በከመ አርአያሁ ወአም ሳሊሁ ለእግዚአብሔር ዘከመ ዝ።

ጀጂጂ፤ ወሶበ ኢሰምዐት ምክሮ ወለጠ አርአያሁ ወከ ልሐ ላዕሌሃ ወይቤላ አነ እመ ጽእ ኅቤኪ በካልእ ዕለት ወነ ሥአት ሥዕሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ወሰደደቶ ቦቱ።

ጀጂጂ፤ ወሶበ ኮነ አመ ዐሥሩ ወሰኑዩ ለወርኅ ሰኔ ኅለዩት በግብረ በዓል በከመ ልማዳ። ወአስተርአዩ ላቲ ሰይ ጣን ካዕበ በአምላለ መልአክ ወይቤላ ሰላም ለኪ አነ ውእቱ መልአክ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ፈነወኒ ኅቤኪ እግዚአብሔር ወውእቱ ይኤዝ ዘኪ ከመ ትኅድጊ እምኔኪ ምጽዋታተ ወትትወሰቢ ለአ ሐዱ ብእሲ እመሀይምናን ወይቤላ አእምሪ ከመ ብእሲት ዘእንበለ ብእሲ ትመስል ሐመረ ዘእንበለ መልአክ።

ጀጂጂ፤ ወአኅዘ ያመጽእ ላቲ ትእምርታተ እመጽሕፍተ ብ ሊት ከመ አብርሃም ይስሐቅ

ጀጂጂ፤ ርግቦችና ቁራዎች ስንኳ ባላቸው ከሞተ ሌላ ባል አያውቁም በአርያ እግዚአብሔር ለተፈጠሩ ሰዎችማ ይህን ማድረግ እንዴት ይገ ባል አለችው።

ጀጂጂ፤ ነገሩን እንዳልተቀበለ ችው ባዩ ጊዜ መልኩን ለውጦ ዛሬ በይቻለኝ በሌላ ቀን መጥቼ ሃሳቤን እንድት ቀበይ አደርጋለሁ ሲል በታ ላቅ ቃል ጮኽ እሷም የቅ ዱስ ሚካኤልን ሥዕል አወ ጣችና ከዚያ ድምጥማጡን አጠፋችው።

ጀጂጂ፤ ከዚያም በሰኔ ዓሥራ ሁለት ቀን እንደልማዷ ለማክ በር ስትዘጋጅ ሳለ ዳግመኛ ያ ሰይጣን በመልአክ አምሳል ተመስሎ መጣና ሰላም ላንቺ ይሁን ቸር አለሽ? እኔ የመላእ ክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ነኝ እነሆ ገንዘብሽን በምፅ ዋት ማባከንሽን ትተሽ ከምፅ መናን ወገን ለአንዱ ሚስት ትሆኝ ዘንድ እግዚአብሔር ወደአንቺ ልኮኛል በዚህም ላይ ያለባል የምትኖር ሴት መቅዘፊያ የሌላት ወይም መልአክ እንደተቆረጠ መር ከብ መሆኗን ዕወቂ አላት።

ጀጂጂ፤ ከመጽሐፈ ብሉያት ልዩ ልዩ ጥቅሶችን እያመጣ ተመልከች አብርሃም ይስሐ

ወያእቆብ ወዳዊት ወካልአኒ ሆሙ እሉ እሙንቱ እለ አው ስቡ ወአሥመርዎ ለእግዚአ ብሔር።

ጀጂጂ፤ ወአውሥአቶ ቅድስት ወትቤሉ እመ አንተ መልአክ እግዚአብሔር አይቱ ትእም ርተ መስቀል ምስሌክ እስመ ሐራሁ ለንጉሥ ኢየሐውር ኀበ ካልእ መካን ዘእንበለ ትእ ምርቱ ለውእቱ ንጉሥ ምስ ሌሁ።

ጀጂጂ፤ ወሶበ ሰምዐ ሰይጣን ዘንተ ነገረ እምኔሃ ወለጠ አር አያሁ ወአኅዘ ወኅነቃ ወተን በለት ኀበ መልአክ ክቡር ሚካኤል ወበጽሐ ኀቤሃ ወበ ጊዜሃ አድኅና እምኔሁ ወአኅዘ ለሰይጣን ወወጠነ ይኩንኖ ወሰአሉ እንዘ ይብል እስመ እግዚአብሔር ተዐገሠ ላዕሌየ እስከ ተፍጻሚተ ዓለም መሐ ረኒ ወኢትኩንነኒ ይእዜ ወሰ ደዶ።

ጀጂጂ፤ ወይቤላ መልአክ ለቅ ድስት አፎምያ ሑሪ አስተዳ ልዊ ግብረኪ እስመ አንቲ ትፈልሲ እምዝንቱ ዓለም በዛቲ ዕለት ወናሁ አስተዳለወ ለኪ እግዚአብሔር ዘዐይን ኢርአየ ወእዝን ኢሰምዐ ውስተ ልበ ሰብእ ዘኢተኅለየ

ቅና ያዕቆብ ዳዊት ሌሎቹም እነሱን የመሰሉ ሁሉ ሚስት አግብተዋል ነገር ግን የእግዚ አብሔር ባለሟሎች እንደነበሩ አስቢ አላት።

ጀጂጂ፤ ቅድስት አፎምያ መልሳ አንተ የእግዚአብሔር መልአክ ከሆንክ የመታወቂ ያህ ምልክት የሚሆን ትእም ርተ መስቀል ወዴት አለ? የንጉሥ መላክተኛ የሆነ ሁሉ የንጉሡን ማኅተም ሳይዝ ወደ ሌላው መልክት ሊያደርስ አይሄድምና አለችው።

ጀጂጂ፤ ሰይጣንም ይህን በሰማ ጊዜ መልኩ ተለወጠ ዘሉም አነቃት በዚህም ጊዜ አፎምያ ወደ ቅዱስ ሚካኤል ድርስልኝ እያለች ስትጮህ ፈጥኖ ደረሰና አዳናት ሰይጣ ኑንም በብዙ ዓይነት ሥቃይ ካሠቃየው በኋላ እግዚአብሔር እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ታግሶኛልና ይቅር በለኝ አታ ጥፋኝ ብሎ ስለለመነው ተወው።

ጀጂጂ፤ ቅዱስ ሚካኤልም ቅድስት አፎምያን ሂደሽ ቤት ሽን አዘጋጁ በዛሬው ዕለት ከዚህ ዓለም በሞት ትለያለ ሽና እነሆ እግዚአብሔርም ዓይን ያላየውን ጆሮ ያልሰማ ፊትን ልቡና ያላሰበውን ዋጋ ሽን አዘጋጅቶልሻል ብሎ

ወወሀባ ሰላመ ወዐርገ ውስተ ሰማያት።

ጀ፻፲ ወእምድኅረ ዝ ፈጸ መት ግብረ በዓል በከመ ይደሉ ወፈነወት ኀበ ኤጲስ ቆጶስ ውነበ ካህናት ወመጽኢ ኀቤሃ ወመጠወት ሉሙ ኩሉ ንዋያ ከመ የሀብዎሙ ለነዳ ያን ወለምስኪናን ወለጽኑ ሳን።

ጀ፻፩ ወእምዝ ተንሥኦት ወጸለየት ወነሥኦት ሥዕሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ወተንበለት ቦቱ ወአንበረቶ ዲበ እንግድፃሃ ወገጸ። ወእ ምዝ አዕረፈት አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለሰኔ በዕለተ በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል።

ጀ፻፪ እግዚአብሔር ይም ሐሮ በጸሎታ ለፍቁሩ ዕገሌ ለዓለመ ዓለም አሚን።

ጀ፻፫ ሰላም ለአፎምያ ዘሞ አቶ ለመስቴማ በቃለ ትምይ ንት ሶበ ተቃወማ በዛቲ ዕለት በከመ ዐደማ ሥዕሉ ለሚካ ኤል እንዘ ታነብር በፍጽማ ውስተ ዘለዓለም ዕረፍት ፈለ ሰት እምፃማ።

ከነገራት በኋላ ሰላምታ ሰጥ ቷት ወደ ሰማይ ዐረገ።

ጀ፻፲ ከዚያም ለበዓሉ የሚያስ ፈልገውን ከአዘጋጀች በኋላ ወደኤጲስ ቆጶሱና ካህናቱ ዘንድ መልክተኛ ላከችና መጡ ቀጥሎም በእነሱ እጅ ለነዳያንና ችግረኞች ምዕዋት ይሰጡላት ዘንድ ገንዘብ ሰጠ ቻችው።

ጀ፻፩ ከዚህም በኋላ የቅዱስ ሚካኤልን ሥዕል በደረቷና በፊቷ ላይ አድርጋ ወደ እግዚ አብሔር እየጸለየች የቅዱስ ሚካኤል በዓል በሚከበርበት ዕለት በሰኔ ዓሥራ ሁለት ቀን በክብር ዓረፈች።

ጀ፻፪ እግዚአብሔር በፍጹም ልመናዋ ወዳጅዋን ዕገሌን ይቅር ይበለው እስከ ዘላለሙ አሚን።

ጀ፻፫ በበጎ ምግባሯ ቀንቶ በልዩ ልዩ ተንኮል ለማሳት በተነሣሣበት ጊዜ በዛሬው ቀን እንደቀጠራት ዲያብሉ ስን ድል ለነሳችው ቅድስት አፎምያ ሰላምታ ይገባል። የቅ ዱስ ሚካኤልን ሥዕል እየ ተሣለመች ከዚህ ዓለም ድካም የዘለዓለም ዕረፍት ወዳ ለበት በክብር ዐርፋለችና።

ጀ፻፴ ወበዛቲ ዕለት ካዕበ አዕረፈ ብፁዕ ወንጹሕ ወረ አዩ ምሥጢረ ሰማያት ላሊ በላ ንጉሠ ኢትዮጵያ እግዚአ ብሔር ይምሐረነ በጸሎቱ ለዓ ለመ ዓለም አሚን።

ጀ፻፴፩ ሰላም ለላሊበላ ሐናጺ መቅደስ በጥበብ በዕብን ይቡስ እንበለ መሬት ርጡብ። በዘይትአመር ሎቱ ምስፍና ወምግብ ዝንቱ መዓር ተድላ ነገሥት ወሕዝብ በዕለተ ተወልደ ተዐግተ በንሀብ።

ጀ፻፴፪ ሰላም ዕብል ለቄ ርሎስ ሊቅ ጽጽስናሁ ዘኮነ በትንቢተ በእሲ ጸድቅ። ለዝ መምህር እምስሕተተ ዓለም ርኅቅ በውኒዘ ቃሉ ለምለሙ አዕፁቅ ወበትምህርቱ ነበሩ ደቂቅ።

ጀ፻፴፫ ዳግመኛም በዛሬው ዕለት ብፁዕና ንጹሕ የሚሆን ሰማያዊ ምሥጢር የተገለጸ ለት ኢትዮጵያዊው ንጉሥ ላሊበላ ያረፈበት ቀን ነው በዚህ ጸድቅ ንጉሥ ጸሎት እግዚአብሔር ይቅር ይበለን ለዘለዓለሙ አሚን።

ጀ፻፴፬ ከእንጨትና ከጭቃ ያይደለ በፈለገው ዓይነት ድን ጋዮች እንደጭቃ እየተሳቡ ለት በመንፈስ ቅዱስ ጥበብ ቤተ መቅደሶችን ለአነፀ (ለሠራ) ለንጉሡ ላሊበላ ሰላ ምታ ይገባል። ነጋሢነቱንና ምስፍንናውን ያጠይቅለት ዘንድ የነገሥታትና የታላላቅ ሰዎች ተድላ የሚሆን ይህ መዓር በተወለደበት ዕለት በንብ ተከበበ።

ጀ፻፴፭ በደገኛው ጸድቅ ትን ቢት የሊቀ ጽጽስናውን ሹመት ከእግዚአብሔር ላገኘ ለሊቀ ጳጳሱ ለቄርሎስ ሰላም እላለሁ። ከዚህ ዓለም ስሕተት በራቀ በዚህ መምህር ጠለ ትምህርት ምዕመናን ለመ ለሙ (በዙ) ደቂቀ ወንጌልም በረከቱ።

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ድርሳን ዘቅዱስ ወክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘይትነ በብ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለሐምሌ በረከቱ ትኩን ምስ ሌነ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፩፤ ዘተናገረ ዮሐንስ ጳጳስ በእንተ አሐዱ ብእሲ ዕቡይ ዘይነበር በአሐቲ ሀገር ወልቡ ፀዋግ ከመ ፈርዖን ወአልቦቱ ጸም ወጸሎት።

፪፤ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ነዳይ ዘይነበር በጎረቤቱ ምስለ ብእሲቱ ወርቱዕ ሃይማኖቱ ወይፀመድዎ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወትረ ወይሰርሑ ለበዓሉ ወይ ውህቡ ኩሎ ዘረከቡ ለነዳያን ወለምስኪናን።

፫፤ ወርእዮ ዝኩ ባዕል ዘጎሮሙ ያንጉረጉር በልቡ እንዘ ይብል በእንተ እሉ ነዳያን እለ አልበሙ ዘይበልዑ ወይሰትዩ ወኢይረክቡ ለርእሶሙ ምን ተኒ ምንተ ይውህቡ ለነዳያን።

በባሕርይ በህልውና በአገዛዝ በሥልጣን አንድ አምላክ እያልን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አምነን ልመና ውና በረከቱ ረድኤቱ ለዘለዓለሙ ከኛ ጋራ ይኑርና ሐምሌ በባተ በዓሥራ ሁለት ቀን የሚነበብ የሚጸለይ የቅዱስ ሚካኤል ድርሳን ይህ ነው።

፩፤ በአንዲት ሀገር ስለ ሚኖር ስለ አንድ ክፉ ሰው ጳጳሱ ዮሐንስ የተናገረው ነገር ይህ ነው። ይህም ሰው ጸም የማይጸም ጸሎት የማይጸልይ ልቡናው እንደፈርዖን ልብ የፀና ነበር።

፪፤ በዚህም ሰው ጎረቤት የሱም የሚስቱም ሃይማኖታቸው የቀና አንድ ድሀ ሰው ይኖር ነበር ሁል ጊዜ ቅዱስ ሚካኤልን እያገለገሉና ያገኙትንም ለነዳያን ለችግረኞች ምፅዋት በመስጠት በዓሉን በማክበር ይተጉ ነበር።

፫፤ ያ በጎረቤታቸው የሚኖር ባለፀጋ ስለነዚህ ሰዎች በልቡ እንዲህ እያለ ያንጉራጉር ነበር ለራሳቸው የሚበሉት የሚጠጡት የላቸውም ነገር ግን ከየት እያመጡ ይመፀውታሉ በማለት ልቡ ታወከበት።

፬፤ ወአሐተ ዕለተ ጸውዖ ለነዳይ ወይቤሎ አንተ ብእሲ ዘአልብከ ገራህት ዘትረዝዕ ወአልብከ ዘትሰይጥ ወዘት ሣየጥ በአይቴ ትረክብ ዘትውህብ ለነዳይ።

፭፤ ወይቤሎ ነዳይ አነኒ ውበእሲትየ ሶበ ንጹውዕ ስመ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ይውህብን ኃይለ ወበረከተ ወንሰርሕ በእደዊን ብዙን ስራሐ ወይትባረክ ቦቱ ግብረ እደዊን ወበጊዜሃ ተጎፍረ ውእቱ ዕቡይ ባዕል ወእርመመ።

፮፤ ወነዳይሰ ኢጎደገ ምሒረ ምስለ ብእሲቱ እስከ አመ ሞቱ።

፯፤ ወጎደጋ ለብእሲቱ ፅን ስተ ወመጽአ ላዕሌሃ ሕማመ ወሊድ በበዓለ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወአልጸቀት ለወሊሊድ ወጸርሐት እንዘ ትብል አ ሚካኤል ሊቀ መላእክት አድጎነኒ እምዕጹብ ሕማመ ወሊድ ዘበጽሐኒ ወስምዐ እግዚአብሔር ስእለታ ለብእሲት።

፰፤ ወሶቤሃ ወረዱ ሚካኤል ወገብርኤል ወዐተብዋ ወወለደት ወልደ ዘሠናይ ኤርካያሁ ወይቤሎ ሚካኤል ለገብርኤል

፱፤ ከዕለታት በአንድ ቀን ባለፀጋው ያን ድሀ ጠርቶ አንተ ሰው የምታርሰው እርሻ የምትዘራው ዘር የምትሸጠው የምትለውጠው ንብረት የለህ ምና ከየት እያመጣህ ነው የምትመፀውተው አለው።

፻፩፤ ድሀውም መልሶ እኔና ሚስቴ የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤልንም ስም በጠራን ጊዜ ኃይልም በረከትንም ይሰጠናል ሰለዚህ ብዙ ሥራ እንሠራለን ሥራችንም ይባረክልናል አለው በዚህም ጊዜ ባለፀጋው ኃፍረት ያዘውና የሚመልሰው አጣ።

፻፪፤ ድሀውም እስከ ዕለተ ሞቱ ድረስ ምፅዋት ከመስጠት አላቋረጠም።

፻፫፤ ያም ድኃ ከሞተ በኋላ ሚስቱ ፀንሳ ነበረና የቅዱስ ሚካኤል በዓል በሚከበር በት ዕለት ለመውለድ ምጥ ያዛት በዚህም ጊዜ አቤቱ የመላእክት አለቃ የምትሆን ሚካኤል ሆይ ከዚህ ከደረሰ ብኝ ሕማመ ወሊድ የምጥ ጭንቅ አውጣኝ አድነኝ እያለች ስለ ተማለደች እግዚአብሔር ፈጥኖ ልመናዋን ሰማት።

፻፬፤ በዚያኑ ጊዜ ሚካኤልና ገብርኤል ከሰማይ ወርደው እየተራዷት መልኩ ያማረ ወንድ ልጅ ወለደች ቅዱስ

ባርኮ ለዝንቱ ሕፃን ወይቤ ገብርኤል ይባርኮ እግዚአብሔር ልዑል ወየሀቦ ቤቶ ወኹሉ ንዋዮ ለዝንቱ ባዕል ዕቡይ ወዘንተ ብሂሎሙ መላእክተ እግዚአብሔር ሚካኤል ወገብርኤል ዐርጉ ውስተ ሰማያት።

፱፤ ወዝንቱሰ ብእሲ ዕቡይ ሀሎ ነቢይ ውስተ ናሕስ ወከሠተ እግዚአብሔር እዝኖ ወሰምዐ እንዘ ይትናገሩ ሚካኤል ወገብርኤል ወእምዝ ኅለየ በልቡ ወይቤ እፎ ዝንቱ ሕፃን ይወርስ ንዋይየ ወጥሪትዮ።

፲፤ ወእምዝ ድኅረ በጽሐ መዋዕለ ንጽሕ ፈነወ ኅቤሃ አሐደ ገብረ ይጸውዓ ወበጽሐ ኅቤሃ ወይቤላ ንዒ ይቤለኪ ባዕል ወሶቤሃ መጽአት ወበጽሐት ይእቲ ብእሲት ነጻይት ኅቤሁ ወይቤላ ውእቱ ባዕል እንዘ ይትንሐለዋ አ ብእሲቶ አንቲ ተአምሪ ለሊኪ ከመ አልብየ ውሉድ ዘእንበለ አሐቲ ወለት ወይእዜኒ ሀበኒ ወልደኪ ይኩነኒ ወልደ ከመ አዕበዮ ወአልዕሎ ወአልሀቆ ወእውሀቦ ዛተ ወለትየ ትኩኖ ብእሲቶ።

ሚካኤልም ቅዱስ ገብርኤልን ሕፃኑን ባርከው አለውና ቅዱስ ገብርኤልም ልዑል እግዚአብሔር ይባርከው የዚህን የተንኮለኛ ባለፀጋ ቤቱን ገንዘቡንም ሁሉ ለሱ ይስጠው ብሎ ባረከውና ሁለቱም የእግዚአብሔር መልእክተኞች ሚካኤልና ገብርኤል ወደ ሰማይ ዐረጉ።

፱፤ ያ ክፉ ባለፀጋ ሰው ግን በቤቱ ደርብ ላይ ተቀምጦ ሳለ እግዚአብሔር ጆሮውን ስለከፈተለት ሚካኤልና ገብርኤል የሚናገሩትን ሰምቶ ነበርና ይህ ሕፃን ገንዘቤን በምን ምክንያት ይወርሳል እያለ በልቡ ሲያወጣና ሲያወርድ ቆየ።

፲፤ ነገር ግን ዐርባ ቀን ከሞላት በኋላ ይጠሯት ዘንድ ወደሷ መላክተኞች ልኮባት በመጣች ጊዜ በተንኮል ሲሸነግላት ሴትየዋ ሆይ ካንዲት ሴት ልጅ በስተቀር ልጅ እንደሌለኝ ታውቂያለሽ አሁንም ይህን ልጅሽን ስጭኝና እንደ ልጄ አድርጌ ላሳድገው አድጎ በጎለመሰም ጊዜ ልጄን ሚስት ትሆነው ዘንድ እሰጠዋለሁ አላት።

፲፩፤ ወትቤሎ ንሥኦ ለዝንቱ ሕፃን ይንበር ምስሌከ ወዘፈቀደ እግዚአብሔር ይግበር ላዕሌሁ ወነበረ ዝንቱ ሕፃን ሠለስተ አውራጋ ውስተ ቤተውእቱ ባዕል።

፲፪፤ ወእምዝ አኅዘ ይቀጽር ላዕሌሁ ውገለየ ምክረ እኩየ ወወደዮ ውስተ ዐቢይ መሥነቅት ዘስሙ ውስደት ወአሰረ አፋሁ ወአዘዘሙ ለአግብርቲሁ ይውግርዎ ውስተ ባሕር ወበጊዜሃ ወረውዎ ውስተ ባሕር ወወረደ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ኅበውእቱ ሕፃን ወወሰዶ ርጉቀ ብሔር ወአውፅኦ እምሐይቀ ባሕር።

፲፫፤ ወእምድኅረ ዝንቱ ነገር መጽኦ አሐዱ ብእሲ ኖላዌ አባግዕ ከመ ያስቲ ማየ ለአባግዒሁ ወረከበ መሥነቅተ ዘውእቱ ውስደት ወሶበፈትሐ አፋሁ ረከበ ሕፃነ ወአእኩቶ ለእግዚአብሔር ወይቤ እስመ አልብየ ውሉድ አኣኩተከ በእንተ ዘወሀብከኒ ወልደ ወነሥኦ ወእእተዎ ቤቶ ወአጥመቆ በስመ ሥላሴ ፍጹመ ወሰመዮ ተላሶን ወተላሶን ብሂል ዘበትርንሚሁ በግእዝ ባሕርይ (ዕንቑ)ወሢም ዲበኩሉ ንዋዩ።

፲፬፤ እሷም ስለችግሯ በጥያቄው ተደስታ እንካ ወስደሀ አሳድገው እግዚአብሔር በሱላይ የወደደውን ያድርግ ብላ ከሰጠችው በኋላ ያ ሕፃን ከዚያ ከባለፀጋ ጋራ ለሦስት ወር ያህል አብሮ ተቀመጠ።

፲፭፤ ከዚህም በኋላ ያ ባለፀጋ በዚያ ሕፃን ላይ ተንኮል ያስብበት ያሢርበትም ጀመረ የሚጠፋበትን መንገድ ፈልጎ ውስደት በሚባል በታላቅ ስልቻ ውስጥ ከቶ አፋን አሥሮ ብላቴኖቹን ወደ ባሕር ይጥሉት ዘንድ አዘዛቸውና ወስደው ከባሕር ጣሉት ቅዱስ ሚካኤል ግን ወደ ብላቴናው ወርዶ ወደ ሩቅ አገር ወስዶ ከባሕር ወደብ ጣለው። (አደረሰው)

፲፮፤ ከዚህ ሁሉ ነገር በኋላ በጎቶን ውሀ ያጠጣ ዘንድ አንድ በግ ጠባቂ ወደ ባሕሩ መጥቶ ሣለ ያን ውስደት የተባለ ታላቅ ስልቻ አገኘና በፈታው ጊዜ ያን ሕፃን አገኘ ልጅ አልነበረውምና ፈጣሪዬ ሆይ ልጅ ስለ ሰጠኸኝ ፈጽሜ አመሰግንሃለሁ ብሎ ወደ ቤቱ ወሰደውና በቅድስት ሥላሴ ስም አጥምቆ ስሙን ተላሶን ብሎ ሰየመው ተላሶን ማለትም በግዕዝ ቋንቋ (ዕንቑ) ማለት ነው ልጄንም በቤቱና በንብረቱ ሁሉ ላይ አሠለጠነው (ሾመው)።

፲፬፤ ወእምዝ እምድጎረ ኮኖ ዕሥራ ዓመተ መጽአ ዐቢይ ነገር ላዕለ ውእቱ ባዕል ዕቡይ ወሐረ ውስተ ውእቱ ብሔር ኅበ ሀሎ ተላሶን ወረከቦ ለአ ቡሁ ውእቱ ባዕል ዕቡይ ወይ ቤሎ ለኖላዊ አባግዕ አቡሁ ለተላሶን አ እኩየ ኢትጎድገኒ ሊተ ወአጎድረኒ በዛቲ ሌሊት ኅቤከ ወይቤሎ ኖላዊ በከመ ትቤ ይኩን እስመ ነግድ አንተ።

፲፭፤ ወእምዝ አብአ ውስተ ቤቱ ወእምድጎራሁ ጸውዖ አቡሁ ለውእቱ ሕፃን እንዘ ይብል ተላሶን ወይቤሎ ዝንቱ ዕቡይ ባዕል ምንትን ዝንቱ ስም ዘትጺውዕ ብሂለከ ተላ ሶን።

፲፮፤ ወይቤሎ አቡሁ እንዘ አሐውር ሐይቀ ባሕር ከመ አስቲ ማየ ለአባግዕየ ረከብኩ ውድቅተ መሥነቅተ እስርተ አፋሃ ወሶበ ርኢክዋ ፈታሕኩ አፋሃ ወረከብኩ ሶቤሃ ዘንተ ሕፃን ወተፈሣሕኩ እስመ አልብየ ውሉድ ወበእንተ ዝኬ ሰመይክዎ ተላሶን ወወ ሀበክዎ ኩሎ ቤትየ ወንዋ ይየ።

፲፯፤ ወይቤሎ ውእቱ ዕቡይ ባዕል ሚ መጠነ ዓመተ ይከ ውን እምዘረከብኩ ለዝ ሕፃን በሐይቀ ባሕር። ወይቤሎ

፲፬፤ ብላቴናውም ሃያ ዓመት በሆነው ጊዜ በዚያ ባለፀጋ ላይ ከባድ ችግር ደርሶበት ተላሶን ወደ አለበት አገር ሄዶ ከዚያም የተላሶን አባት (በግ ጠባቂውን) ከመንገድ አግኝቶት ወንድሜ ሆይ የመሸብኝ እንግዳ ነኝና ትተኸኝ አትሂድ በዛሬው ሌሊት ከቤትህ አላድ ረኝ ብሎ ስለለመነው እሺ እንዳልክ እደር አንተ እንግዳ ነህና አለው።

፲፭፤ ከዚያም ከቤቱ አስገብቶት ሣለ አባቱ ልጁን ተላሶን ብሎ ሲጠራ ሰማ በዚህም ጊዜ ያ ክፉ በላፀጋ ተላሶን ብለህ የጠራኸው ይህ ስም ምን ትርጉም አለው ብሎ ጠየቀው።

፲፮፤ አባትየውም በጐቼን ውሀ አጠጣ ዘንድ ወደ ባሕር ዳርቻ ስወርድ አጁን የታሠረች ስልቻ ወድቃ አገኘሁ ማሠራያዋን ፈትቼ ባየኋት ጊዜም ይህን ብላቴና አገኘሁ ልጅ አልነበረኝምና ልጅ በማግኘቴ ደስ ብሎኝ ስሙን ተላሶን ብየ ሰየምኩት ስለዚህም በቴን ንብረቴን ሁሉ እንዲያዝበት ሰጠሁት አለው።

፲፯፤ ባለፀጋውም መለስ አድርጎ ይህን ብላቴና ከባሕሩ ዳርቻ ካገኘኸው ስንት ዘመን (ዓመት) ይሆናል ብሎ ቢጠይ

ዕሥራ ዓመት እመ በዝጎ ወእመ ውጎደ።

፲፰፤ ወተዘከረ ውእቱ ዕቡይ ባዕል ወይቤ በልቡ ዝንቱ ሕፃን ዘአነ ወገርክዎ ውስተ ባሕር።

፲፱፤ ወይእዜኒ ኢጎድጎ ከመ ይረስ ቤትየ በከመ ሰማዕኩ በኅበ መላእክተ ሰማይ እንዘ ይትናገሩ በበይናቲሆሙ ወተ ቂጥዐት ነፍሱ በጊዜሃ ወይ ቤሎ ለአቡሁ ሀበኒዮ ይኩነኒ ወልደ ወአልብየ ውሉድ ወይ ቤሎ አቡሁ እፎ ትብለኒ ከመ ዝ ሀበኒ ወልደ ዘወሀበኒ እግዚ አብሔር ኅበ ሐይቀ ባሕር ወረከብክዎ በውስተ መሥነ ቀት ወእምከመ ረከብክዎ ለዝ ንቱ ሕፃን ተባረከ ቤትየ ወኩሎ ንዋይየ ወኢመጽአ እከያት ወጐሕሉት ውስተ ቤትየ።

፳፤ ወይቤሎ ዝኩ ዕቡይ ባዕል ለአቡሁ ንሣእ እምላ ዕሌየ ሠላሳ ዲናረ ወርቅ ሤጠ ክልኤቱ አግብርት ወወሀበኒ ዘንተ ሕፃን ይኩነኒ ወልደ።

፳፩፤ ወይቤሎ ኖላዊ አባግዕ አሆ ሀበኒዮ ለውእቱ ሠላሳ ዲናረ ወርቅ ወወሀቦ ዕቡይ ባዕል ለኖላዊ አባግዕ ወኖላዊ አባግዕኒ ወሀቦ ለባዕል ዘንተ ሕፃን።

ቀው ከሃያ ዓመት ቢበልጥ እንጂ አያንስም አለው።

፲፰፤ በዚህ ጊዜ ያ ክፉ ባለፀጋ ይህ ብላቴና እኔ ባሕር የጣልሁት መሆን አለበት።

፲፱፤ አሁንም እኒያ የሰማይ መላእክት እርስ በራሳቸው ሲነጋገሩ እንደሰማኋቸው ቤት ንብረቴን ይወርስ ዘንድ ዕድል አልሰጠውም እያለ በልቡ አሰበ በዚያን ጊዜ ሰውነቱ ተቆጣ ተቅበጠበጠ አባቱንም እባክህ ይህን ልጅ ልጅ ይሆነኝ ዘንድ ስጠኝ ልጅ የለኝ ምና አለው አባትየውም እግዚአብሔር በማይመረመር ምሥጢሩ በስልቻ ቋጥሮ ከባሕር ዳርቻ ያስገኘልኝን ልጅ እንዴት አድርገህ ስጠኝ ትለኛለህ ይህንም ሕፃን ከአገኘሁት ጀምሮ ቤቴ ተባርኳል በህብቴ በንብረቴ ሁሉ ላይ ጥፋት ወይም ጉዳት ነገር ከቶ የደረሰ የለም አለው።

፳፤ ያም ክፉ ባለፀጋ እነሆ የሁለት ባሮች መግዣ ዋጋ ሠላሳ ወቄት ወርቅ እሰጥሃለሁ ልጁን ግን ትሰጠኛለህ አለው።

፳፩፤ በግ ጠባቂውም እሺ መልካም ነው ሠላሳውን ወቄት ወርቅ ስጠኝና ውሰድ አለውና ባለፀጋው ወርቁን ሰጥቶት በግ ጠባቂውም ልጁን አስረከበው።

፳፪፤ ወእምዝ ነሥኦ ዘንተ ሕፃን ወሐረ ርትቀ ብሔረ ወሶበ በጽሐ ጎበ ውእቱ ብሔር ጸሐፊ ለብእሲቱ መጽሐፈ እንዘ ይብል እምከመ በጽሐ ጎበኪ ዝንቱ ሕፃን ዘስሙ ተላሶን እኒዞ መጽሐፈ መልእክት ኢታጉንድዬ ወኢታ ቁሚ ቀቲሎቶ እስመ ዘወገ ርኖ ውስተ ባሕር ውእቱ።

፳፫፤ ወጎተመ ውእተ መጽሐፈ ወወሀቦ ባዕል ለርእሱ ተላሶን እንዘ ይብሎ ዘንተ መጽሐፈ አብጽሕ ጎበ ብእሲትየ ወሀባ ወኢተሀብ ለካልእ ዘእንበሌሃ።

፳፬፤ ወሶቤሃ እኒዞ መጽሐፈ ሐረ ዝኩ ሕፃን ወእንዘ የሐውር ረከቦ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት በውስተ ፍኖት እንዘ ይጸዕን ፈረሰ ወብዙጋን መላእክት ምስሌሁ ተመሲሎሙ ሰብአ ከመ ሐራንጉሥ።

፳፭፤ ወይቤሎ ሚካኤል ለሕፃን በሓከ አንተኦ ሕፃን ወይቤሎ ሕፃን በሓከ ኦ ሊቅየ ወይቤሎ ምንት ውእቱ ዘትጸውር መጽሐፍ ወይቤሎ ፈነወኒ ሊቅየ እሰድ መጽሐፈ ለብእሲቱ ወይቤሎ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ሀበኒ እነጽር ዘንተ መጽሐፈ።

፳፪፤ ባለፀጋውም ያን ሕፃን ይዞ ሲሄድ ሩቅ አገር በደረሰ ጊዜ ይህን ደብዳቤ ይዞ የመጣው ተላሶን የተባለውን ጉልማሳ ወዳንቺ በደረሰ ጊዜ ዛሬ ነገ ሳትይ ጊዜ ሳትሰጭ ፈጥነሽ አስገድይው ቀድሞ ከባሕር ውስጥ የጣልነው ሕፃን ነውና ሲል ለሚስቱ የመልእክት ደብዳቤ ጻፈ።

፳፫፤ ደብዳቤውንም በማኅተም አትሞ ለተላሶን ሰጠውና ይህን መልእክት ለባለቤቱ አድርሰ ያለሷ ለማንም እንዳታሳይ በማለት አስጠነቀቀው።

፳፬፤ ከዚህም በኋላ ተላሶን ደብዳቤውን ይዞ ጉዞውን ቀጠለ በጉዞም ላይ ሣለ ቅዱስ ሚካኤል ብዙ የመላእክት ሠራዊት በንጉሥ ጭፍራ አምሣል አስከትሎ ሲሄድ አገኘው።

፳፭፤ ቅዱስ ሚካኤልም አንተ ሕፃን እንዴት አለህ ሲለው ሕፃኑም ጌታዬ ሆይ እግዚአብሔር ይመስገን ደህና ነኝ አለው ቀጥሎም ይህ የያዝከው ደብዳቤ ምንድን ነው አለው ሕፃኑም ጌታዬ ለሚስቱ መልእክት አድርሰ ብሎኝ እሱ ነው አለው ቅዱስ ሚካኤልም እስኪልመልክተው ብሎ ጠየቀው።

፳፪፤ ወበጊዜሃ ወሀቦ ለሊቀ መላእክት ወነፍኖ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ለዝንቱ መጽሐፍ። ወበጊዜሃ ተደምስሰ እስመ መጽሐፈ ሐሰት ውእቱ።

፳፫፤ ወአኅዘ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ይጽሐፍ በቃለ ዝኩ ብእሲ ባዕል ዕቡይ ወጸሐፈ እንዘ ይብል ጸሐፊኩ ለኪ አነ ብእሲኪ ወሐርኩ ርትቀ ብሔር ወረከ ብኩ በውስተ ውእቱ ብሔር ብእሲ መኩንነ ሀቢየ ወባዕለጥቀ አቡሁ ለሕፃን ወወሀበኒ ብዙኅ ወርቀ ወብሩረ ከመ አሀቦ ወለትየ ለወልዱ ትኩኖ ብእሲተ ወሶበ በጽሐ ጎበኪ ዝንቱ መጽሐፍ አንቢበኪ ዘንተ ይኩን ዐቢይ ትፍሥ ሕት በቤትየ ወበሀገርየ ወእስ ተዋስቢዮ ወለትየ ወርቅየ ወብሩርየ ሀቢዮ አኮኦ አሐዶ አላ ኩሎ ንዋይየ ዘቤት ወዘገዳም ኢትጎብኢዮ ወኢም ንተኒ።

፳፭፤ ወጎተማ ለዛቲ መጽሐፈ መልእክት ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወወሀቦ ለሕፃን በከመ ቀዳሚ ወሐረ ወበጽሐ ጎበ ብእሲቱ ወወሀባ ውእተ መጽሐፈ መልእክት ወተቀበለቶ ወአንበበት ትእዛዛተ ዘውስቴቱ ወሶበ አንበበት ገብረት ሎቱ ኩሎ ዘተእዘዘት።

፳፪፤ በዚህን ጊዜ ያን የመልእክት ደብዳቤ ለቅዱስ ሚካኤል ሰጠውና እፍ ቢልበት ጽሑፉ ተደመሰሰ እሱ የሐሰት መሐጽፍ ነበርና።

፳፫፤ ቅዱስ ሚካኤልም ያክፉ ባለፀጋ በጸፈው የአደገኛ ጽሑፍ ፋንታ እኔ ባልሽ ከሄድኩበት ሩቅ አገር ይህን ደብዳቤ ወዳንቺ ይዞ የመጣ ብላቴና አባት የሚሆን በጣም ባለፀጋ የሆነ ታላቅ መኩንን አግኝቼ ልጄን ለልጁ ሚስት ትሆነው ዘንድ ለጥሎሽ የሚሆን ብዙ ወርቅና ብር ተቀብያለሁ ስለዚህ ይህ መልእክቱ በደረሰሽ ጊዜ ልጄን አጋቢውና በቤቴም በሀገሬም ታላቅ ደስታ አድርጉ ብሩንና ወርቁንም ሁሉ ስጭው ይህን ብቻ ያይደለ በዱር ያለ ርስቴንና ንብረቴን ኩብቴንም የሚንቀሳቀስና የማይንቀሳቀሰውን ንብረቴን በሙሉ አንዳችም ሳታስቀሪ አስረክቢው የሚል ደብዳቤ ጻፈላት።

፳፭፤ ደብዳቤዋንም እንደቀድሞው በማኅተም አትሞ ለብላቴናው ሰጠውና ይዞ ሄደ ከዚያም የመልእክቱን ደብዳቤ ለሚስቱ ሰጣትና በውስጡ ያሉትን ትእዛዛት እንብባ ከተረዳች በኋላ እንደትእዛዙ ፈጸመች።

፳፱፤ ወእምድጎረ ጎለፈ ወርጎ ኮነ እትወቱ ለዝንቱ ባዕል ዕቡይ ወቀርበ ሀገረ ወረ ከቦሙ ለአግብርቲሁ ወይቤ ሎሙ ዳጎንኑ ሀሎክሙ ኩል ከሙ።

፴፤ ወይቤልዎ ዳጎን ሀሎን ብእሲትከሰ እምከመ በጽሐ መጽሐፍከ ጎቤሃ ገብረት ብዙጎ ትፍሥሕተ ምስሌን በቃለ መልእክትከ።

፴፩፤ ወይቤሎሙ በይነ ምንት ውእቱ ወይቤልዎ ወሀ ብቶ ወለተከ ለዝኩ ሕፃን ትኩኖ ብእሲተ በይነ መጽሐፍ ዘለአከ ወወሀበቶ ኩሎ ንዋየከ ዘቤት ወዘገዳም ወሀ ለዉ ጎቡረ እንዘ ይበልዑ ወይ ስትዩ ወይትፌሥሑ በመሰንቆ ወበመዝሙር በከበሮ ወበእንዚራ በውስተ ቤትከ ወእምከመ ሰምዐ ዘንተ ነገረ ቦእ ጎዘን ውስተ ልቡ ወተጽዕነ ላዕለ ፈረሱ ወበጊዜሃ ተመትረ መርገፁ ወወድቀዲበ ሰይፍ እንተ ሀለወት ታሕተ ኮር ወባቲ ሞተ።

፴፪፤ ወሶበ ሰምዐት ብእሲቱ ጽራሐ ወወደታ ወብካየ ወወወደታ መሪረ ዐቢየ

፳፱፤ ከአንድ ወር በኋላ ያዕቡይ ባለፀጋ ወደ ሀገሩ ተመልሶ ሲገባ ወደ ከተማ በተቃረበ ጊዜ ብላቴኖቹን አገኛቸውና ደህና አላችሁን ብሎ ጠየቃቸው።

፴፤ እንሱም በጣም ደህና ነን ሚስትህም የመልእክትህ ደብዳቤ እንደደረሳት በትእዛዝህ መሠረት ከኛ ጋራ ታላቅ ደስታ ስታደርግ ሰንብታለች አሉት።

፴፩፤ እሱም በምን የተነሣ? ምክንያቱስ ምንድር ነው ብሎ ቢጠይቃቸው ደብዳቤ አሲዘህ ለላከው ብላቴና ልጅህን ሚስት ትሆነው ዘንድ ዳሩለት ብለህ አዝዘህ ነበርና ስለዚህ ልጅህን ዳረችለት በቤት በዱር ያለውንም ንብረትህን ሁሉ አንዳችም ሣሳትቀር ሰጠችው አሁንም እነሆ እየበሉና እየጠጡ በከበሮና በመሰንቆ በበገናም እየዘመሩና እየዘፈኑ በታላቅ ደስታ ላይ ይገኛሉ አሉት ደህንም ከሰማ በኋላ ታላቅ ጎዘን አደረበት ከፈረሱም እወጣለሁ ሲል እርካቡ ተበጠሰና ከኮርቻው በታች ባለች በገዛ ሰይፋ ላይ ወደቀና ሆዱ ተሸርከቶ ሞተ።

፴፪፤ ሚስቱም ታላቅ ጮኽ ትና ዋይታ ሁካታና ጫጫታ እንዲሁም መሪር ለቅሶን

መጽሐ ላዕሌሃ ዐቢይ ድንጋጌ ወሶበ ሰምዐት ከመ ሞተ ምታ ወድቀት እምተድባበ ናሕስ ወሞተት በይእቲ ዕለት ወተቀብሩ ከልኤሆሙ በአሐቲ ዕለት።

፴፫፤ ወእምድጎረ ዝንቱ ነገር ነበረ ሕፃን እንዘ ይትቀነይ በኩሉ ፍናቄሁ ለእግዚአብሔር በከመ ተባረከ እም ጎበ እግዚአብሔር ወእምጋበ ሊቃነ መላእክት ሚካኤል ወገብርኤል ወይምሕር ነዳያን ወምስኪናን በበዓላተ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ በጌና ወበኤጲፋንያ በአስተርእዮቱ ወበጥምቀቱ ወበበዓለ ማርያም ወላዲተ እምላክ ወበበዓለ ሚካኤል ሊቀ መላእክት አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለለ ወርጉ ይውህብ ለነዳያን ወለ ምስኪናን እምንዋዩ ዘወበሀቦ እግዚአብሔር።

፴፬፤ ወአዕረፈ ተላሶን አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለጎዳር በበዓለ ቅዱስ ወክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወወረሰ መንግሥተ ሰማያት በትንብልናሃ ለእግዚእትነ ማርያም ወላዲተ እምላክ ወበትንብልናሁ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት

በሰማች ጊዜ ከፍተኛ ድንጋጌ አደረባት ወዲያው የሞተው ባሏ እንደሆነ በሰማች ጊዜ ከሰገነት ላይ ወድቃ ሞተችና ሁለቱም ባንድ ቀን ተቀብረው አደሩ።

፴፭፤ ከዚህም ሁሉ ነገር በኋላ ያ ብላቴና በሥራው ሁሉ እግዚአብሔርን እያገለገለ ሞረ ከእግዚአብሔር እንደተባረከና ሊቃነ መላእክት በሚሆኑ ከቅዱስ ሚካኤልና ከቅዱስ ገብርኤል ባደረበት በረከት የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ በዓላቶች በሚሆኑ በበዓለ ጌና ኤጲፋንያ በበዓለ ጥምቀቱና ለአስተርእዮቱ እንዲሁም እምላክን በወለደች በመቤታችን በዓልና በየወሩ በዓሥራ ሁለት ቀን የቅዱስ ሚካኤልን በዓል በማክበር እግዚአብሔር ከሰጠው ገንዘብ ሁሉ ለነዳያን ለችግረኞች እየመፀወተ ይኖር ጀመር።

፴፮፤ እንዲህም እያደረገ ሲኖር ክቡር የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤል በዓል በሚከበርበት በጎዳር ዐሥራ ሁለት ቀን ዓርፎ እምላክን በወለደች በድንግል ማርያም እማላጅነት ርገፋገ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ልመና የእግዚአብሔር ወልድን ለው መሆን ያበሠረ በቅዱስ

ወበስእለቱ ለቅዱስ ገብርኤል አብሣሬ ትስብእት።

ሷ፤ ወአልቦ ማኅለቅት ለዘ ገብረ መንክር ወባሕቱ ጸሐፍነ ንስቲተ ወጎደግነ ብዙኅ ከመ ንዘከር ነዳያነ ወምስኪ ናነ ወንምሐር በሰሙ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ከመ ይጸሊ ላዕሌነ ኅበ እግዚአብሔር ወይሥረይ ለነ ኅጣ ውኢነ።

ሷ፤ ወአነ አቡከሙ ዮሐንስ ጳጳስ ዘኢትዮጵያ ወአንትሙ ደቂቅዮ ወሕዝብዮ ዘወሀበኒ እግዚአብሔር ሰአሉ ወጸልዩ ከመ ንርኩብ ሞገሰ ወሣህለ ወምሕረተ በቅድሜሁ ለመፍ ቀሬ ሰብእ እግዚአብሔር በጸሎቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወበትንብል ናሁ ለቅዱስ ገብርኤል አብሣሬ ትስብእት ወበስእለታ ለእግዝእትነ ማርያም ወላዲተ አምላክ ወበጸሎቱ ለዮሐንስ መጥምቅ ወበጸሎቶሙ ለጸድቃን ወሰማዕት ወበስእለቶሙ ለአርባዕቱ እንስሳ ወዕሥራ ወአርባዕቱ ካህናተ ሰማይ።

ሷ፤ ስብሐት ለአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ በረከቶሙ ወሀብተ ረድኤቶሙ ለኩሎሙ ቅዱሳን የሀሉ ምስሌነ።

ገብርኤል ጸሎት ፍጹም መንግሥተ ሰማያትን ወረሰ።

ሷ፤ እንግዲህ ቅዱስ ሚካኤል ያደረገው ተአምር ተቂጥሮ የማያልቅ ነው ነገር ግን በሰሙ ነዳያንን በምዕዋት እና ሰባቸው ዘንድ እግዚአብሔር ንም በጸሎቱ እያሳሰበ ኃጢአታችንን ያስተሠርይልን ዘንድ ካደረጋቸው ተአምራት ከብዙ በጥቂቱ ጸፍን (ጽፈናል)።

ሷ፤ እነሆ እኔ በኢትዮጵያ ጳጳስነት የተሾምኩ ዮሐንስ እግዚአብሔር የሰጠኝ እናንተም ልጆቼ ሆይ ሰውን ወዳጅ በሚሆን በእግዚአብሔር ዘንድ ቸርነትን ይቅርታን ባለሚልነትን እናገኝ ዘንድ ተግባራት ጸልዩ የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ጸሎት የወልደ እግዚአብሔርን ሰው መሆን ያበሠረ በቅዱስ ገብርኤል ልመና አምላክን በወለደች በእመቤታችን አማላጅነት በመጥምቁ በዮሐንስ ጸሎት በጸድቃንና በሰማዕታት አማላጅነት በዐርባዕቱ እንስሳ (ኪሩቤል) በሃያ ዐራቱ ካህናተ ሰማይ (ሱራፊል) ይቅር ይለን ዘንድ።

ሷ፤ ለአብ ለወልድ ለመንፈስ ቅዱስ ምስጋና ይሁንና የሊህ ቅዱሳን ሁሉ በረከተቻው ሀብተ ረድኤታቸው ከኛ ጋራ ይኑር።

ሷ፤ ለዘጸሐፎ ወለዘአጽሐፎ ለዘአንበቦ ወለዘተርጒሞ ወለዘሰምዐ ቃላቲሁ ኅቡረ ይምሐሮሙ እግዚአብሔር በመንግሥተ ሰማያት ለዓለመ ዓለም አሜን።

ሷ፤ ተአምራሁ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘሥዑል በነደ እሳት ለዋሕድ ሐራሁ ዘልዑል ማዕርጌሁ ሙሐዘ ቅዳሴ ከናፍሪሁ ቀለምጸጸ እሳት ዘይነጥር እም አፋሁ አፍሐመ መብረቅ ሙጣሔሁ ወነበልባል ርሱን አልባሲሁ ሰይፈ ሥላሴ እኅዝ በእዴሁ በዘቦቱ ይትዐ ጸዱ ግሙናነ መንፈስ ሠራዊተ ቤልሐር አጋንንቲሁ።

ሷ፤ ወለነኒ ለኩልነ ውሉደ ጥምቀት እለ አመነ በትንብል ናሁ ይትማሕፀነ ኅቤሁ ወይትኖልወነ ምስለ እሊአሁ የሐውጽነ ለለ ጽባሔ ወይባርከነ ሰፊሐ እዴሁ ወይሰውረነ በወልታ ትንብልናሁ ከመ ኢይን ድፋነ ለጸላኢ አሕፃሁ ወይክድነነ በጸላሎተ ክነፊሁ ከመ ንድኑን ለዓለም እምእከያቲሁ እምይእዜ ወእስከ ነፍስ ደጋሪሁ ወበኩሉ አዝማን ወዓ

ሷ፤ ይህን መጽሐፍ የጻፈውን ያጻፈውንም ንባቡንና ምሥጢሩን አስማምቶ የተረጎመውንም ያነበበውን የሰማውንም ሁሉንም ባንድነት እግዚአብሔር በመንግሥተ ሰማያት ይማራቸው አሜን።

ሷ፤ ተፈጥሮው ከነደ እሳት የሆነ ተቀዳሚ ተከታይ የሌለው የእግዚአብሔር ወልድ አገልጋይ የሚሆን ማዕረጉ ከፍ ያለ ከናፍሩ የምስጋና መፍሰሻ የሆነ ከአንደበቱ የእሳት ብልጭታ (ነጸብራቀ እሳት) የሚወጣ መጐናጸፊያው መብረቀ እሳት የሆነ በነበልባል እሳት የተሸለመ የተጠሉ ጐስቋሎች የሰይጣን ሠራዊት አጋንንት የሚታጩ ዱበት የሥላሴ ሥልጣን ሰይፍ በእጁ የተያዘ የመላእክት አለቃ የሚሆን ቅዱስ ሚካኤል ያደረገው ተአምር ይህ ነው።

ሷ፤ በልመናው በአማላጅነቱ ያመንን የወንጌል ልጆች የምንሆን እኛን ሁላችንን በእሱ ዘንድ አደራ ይቀበለን ከወገኖቹ ጋርም ይጠብቀን በየዕለቱም በረድኤቱ ይጐብኘን እጁን ዘርግቶ ይባርከን የጠላታችን የሰይጣን ፍላግዎች እንዳይነድፉን በክንፈ ረድኤቱ ይሠውረን በጸሎቱ ጋሻም ይመክታልን በዚህ ዓለም ካሉ እኩያት ፍትወታት ኃጣውእ

መታቲሁ ወፈድፋደሰ ለጸ ሐፌ ተአምራሁ ይክድኖ በጽ ላሉተ ክነፊሁ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፵፩ ተብህላ ከመ ሁሉ አሐዱ ብእሲ ክርስቲያናዊ ወኮነ በአሐቲ ሀገር እመዋዕል አመ በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት እንዘ ሁሉ አብ ኤጲስቆሶስ ምስለ ካህናት ወዲያቆናት ውስተ ቤተ ክርስቲያን በጊዜ ቍር ባን ወሕዝብኒ ውጥዳን እምክ ርስቲያን ቅወማን በአፍኦ በጊዜ ቅዳሴ ለተመጥዎ ቍር ባን እንዘ ከመ ዝ ሀለዉ በከመ ሥርዐተ ሕግ ዘልማድ ወሶበ በጽሐ ኀበ ዘይትነበብ ቃለ ወንጌል መንግሥቱ ለወ ልድ ዋሕድ መጽአ ሶቤሃ ብእ ሲ ዘቦቱ መንፈስ ርኩስ ዘነ በረ እምትካት እንዘ ይትኳንን በሥቃይ ወደዌ ዕፁብ ብዙኀ እምአጋንንት እኩያን ወቦአ ውስተ ቤተ ክርስቲያን እንዘ ሀለዉ ከመ ዝ ወኩሉ ሕዝብ ይጸርዎ ዐውየወ ወከልሐ በዐቢይ ቃል እንዘ ይብል ናሁ ሰደድከኒ ወአውፃእከኒ እማኅ ደርየ ወሀሉኩ እንዘ አንጌጊ እስከ ይእዜ ምስለ ኩሉሙ

እንድን ዘንድ ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ በየዘመኑ በየዓመቱ ሁሉ ጥብ ቃው አይለየን ይልቁንም ተአ ምፋን የላፈው (ዕገሴን) በክ ንፈ ረድኤቱ ይሠውረው ለዘላ ለሙ አሚን።

፵፩ በአንዲት አገር አንድ ክርስቲያናዊ ሰው ስለ ነበረ ከዕለታት በአንድ ቀን የቅዱስ ሚካኤል በዓል በሚከበርበት ዕለት እንዲህ ተደረገ በቍር ባን ጊዜ ኤጲስቆሶስ ከቀላው ስትና ከዲያቆናቱ ጋራ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሥርዓተ ቅዳሴውን በሚያከናውንበት ጊዜ ከክርስቲያን ወገን የሆኑ ጥቂቶች ሰዎች ሥጋውን ደሙን ለመቀበል ሕጉና ሥር ዓቱ በሚያዘው መሠረት ቆመው ሣለ የእግዚአብሔር ወልድን የጌትነቱን ነገር የሚ ናገር ቃለ ወንጌል የሚነበብ በት ሰዓት ደረሰ በዚያን ጊዜ ርኩስ መንፈስ ያደረበት ለብዙ ዘመን በእኩያን አጋን ንት ልዩ ልዩ ሥቃይ ሲሠ ቃይ የኖረ አንድ ሰው መጥቶ ከቤተ ክርስቲያን ገባ ሕዝ ቡም እያዩት በታላቅ ቃል አሰምቶ እንዲህ እያለ ጮኸ እነሆ ከማደሪያዬ አስወጥተህ አባረርከኝ እስከ አሁን ድረስ ከባልንጀሮቼ ጋራ የማድርበ ትና የምጣጋበት አጥቼ በመን

አብያጽየ ኀጢእየ ምዕራፈ ኀበ አአቱ ወአኅድር አ ሊቀ መላእክት አይቱኑ አሐውር እመንፈስከ ወአይቱ እጐይይ እምቅድመ ገጽከ ወአልቦ ኀበ ናመሥጥ እምእዲከ ናሁ ሰደድከነ እምኩለሄ እምታ ሕተ ሰማይ ወምድር ኀበ ተሰ ምየ ስምክ ውኀበ ተገብረ ተዝካርከ ውኀበ ተሐንጸ መሮ ጡልከ ወቤተ ክርስቲያንክ በውስተ ኩሉ ኀጣእነ እንክ ምብያተ ወዘንተ እንዘ ይብል በልዑል ቃል ውእቱ መንፈስ ርኩስ በቅድመ ጉባኤ ቤተ ክርስቲያን።

፵፩ አሚሃ ይእተ አሚረ መጽአ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወወረደ እምላለ ሰማይ ወአስተርአየ ሶቤሃ እንዘ ይልብስ ብርሃነ ወይት ዐጸፍ መብረቀ ስብሐት እኒዞ በትረ ወርቅ በእዲሁ በአርአያ ትእምርተ መስቀል።

፵፩ ወአኀዞ ሶቤሃ ለውእቱ ሰይጣን መንፈስ ርኩስ ዘየኅ ድር ላዕል ውእቱ ብእሲ ወሰ ቀሎ መልዕልተ ውእቱ ምሥ ዋዕ ዲበ ምስኣል ውስተ መር ጡለ ቤተ ክርስቲያን በፀጋመ ምሥዋዕ ወአኀዘ ይዝብጦ በውእቱ በትረ የጸሐቀል ዘወ ስቱ እዲሁ ዋጽርሐ ሰድግ ሶቤሃ ወከልሐ በዐቢይ ቃል

ከራተትና በመቅበዝበዝ እገኛ ለሁ የመላእክት አለቃ ሚካ ኤል ሆይ ከሥልጣንህ ሥር ወዴት እሄዳለሁ ከፈትህስ ወዴት አሸሽጋለሁ ከእጅህም ልናመልጥ አይቻለንም ከሰ ማይ በታች ከምድር በላይ ካሉ ቦታዎች በዐራቱ ማዕዘን አስወጥተህ ሰደድከን ስምህ በተጣራበት ቤተ ክርስቲያንህ በታነፀበት ቦታ ሁሉ መግቢያ አላጣኸን እያለ የቤተ ክርስቲ ያን ምዕመናን በተሰበሰቡበት ያ መንፈስ ርኩስ በታላቅ ቃል ይጮኹ ነበር።

፵፩ ያን ጊዜ ቅዱስ ሚካ ኤል ከሰማይ ወረደና ብርሃኑ ለብሶ መብረቀ ስብሐት ተጐ ናጽፎ ትእምርተ መስቀል ያለ በት የወርቅ ዘንግ በመያዝ ተገልጾ ታየ።

፵፩ በዚህን ጊዜ በዚያ ሰው ላይ አድሮ የነበረውን መን ፈስ ርኩስ (ሰይጣን) በቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ በሚገኝ በመሠዊያው አጠገብ በታቦቱ በስተግራ በኩል ሰቅሎ በያ ዘው በትረ መስቀል ደብድ በው ሰድጣኑም በታላቅ ቃል እንዲህ ላለ ይጮኸ ጀመሮ ወዋልኝ ወእጅህ ለተያዝኩ ለኔ ወዋታ አላብኝ ከእጅህስ

ወወውየወ እንዘ ይብል ወይ ሊተ አሌ ሊተ ዘኮንኩ እኅዝ ውስተ እዴክ ወበምንትኑ ዘእመሥጥ እምእዴክ አበስኩ እ ሊቀ መላእክት ሚካኤል ዘደፈርኩ በዊእ ውስተ መር ጡልክ ወባሕቱ አምሕለክ በዘ ወሀበክ ሥልጣን ወዘንተ ክብረ ዐቢየ ከመ ትምሕረኒ ወትጎድጎኒ እሑር ወአነኒ እም ሕል ለክ ናሁ ከመ እምይእዚ ኢይትመየጥ ወኢይደግም በዊ አ ውስተ መርጡልክ ወጎበ ኩሉ መካን ዘይሰመይ ስምክ ወጎበ ይትገበር ተዝክርክ ወይ ትአመን በጸሎትክ።

፵፬፤ ወዘንተ ብሂሎ ውፅኦ እምቤተ ክርስቲያን ወሐረ በፍርሀት ወበጎሳር ዐቢይ እንዘ ይኔጽርዎ ኩሉ ሕዝብ።

፵፭፤ ወእምዝ ሐይወ ውእቱ ብእሲ ወኮነ ጥዑየ ወአኣኩቶ ለእግዚአብሔር ወለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዉነ በረ እንዘ ይትላኣክ ወይት ቀነይ ለቤተ ክርስቲያኑ ለመ ልኣክ ክቡር ሚካኤል በኩሉ መዋዕለ ሕይወቱ አስከ አመ አዕረፈ ወቦአ ውስተ መንግ ሥተ ሰማያት በአሚነ ዚኣሁ በትንብልናሁ ለሚካኤል ሊቀ መላእክት መልኣክ ሣህል ወምሕረት።

፵፮፤ ወለነኒ ለኩልነ እለ አመነ በጸሎተ ዚኣሁ ወስእ

በምን አመልጣለሁ የመላእ ክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ሆይ ደፍሬ ወደ ቤተ ክርስቲያን በመግባቱ ታላቅ በደል ሠርቻለሁ ነገር ግን ትተወኝ ይቅርም ትለኝ ዘንድ ይህን ታላቅ ሥልጣንና ክብር በሰ ጠሀ በእግዚአብሔር አምል ሃለሁ እነሆ ከእንግዲህ ወዲህ ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዳል ገባ ስምህ በሚጠራበት ቦታ መታሰቢያህም በሚደረግበት ቦታ ሁሉ እንዲሁም በጸሎ ትህ በሚተማመኑ ሁሉ አጠ ገብ እንዳልደርሰ እምልልሃ ለሁ አለ።

፵፬፤ ይህን ተናግሮ ሕዝቡ ሁሉ እያዩት በታላቅ ሀፍረ ትና ፍርሀት ከቤተ ክርስቲያን ወጥቶ ሄደ።

፵፭፤ ከዚህ በኋላ ያ ሰው ከበ ሽታው ዳነና እግዚአብሔር ንና ቅዱስ ሚካኤልን በማመ ስገን የመላእክት አለቃ የሚ ሆን በቅዱስ ሚካኤል አማላ ጅነትና ጸሎት በመተማመን ሞቶ መንግሥተ ሰማያትን እስኪወርስ ድረስ የይቅርታና የቸርነት መላክተኛ የሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክር ስቲያን በቅንነትና በትጋት ሲያገለግል ዋረ።

፵፮፤ እኛንም በጸሎቱና በእ ማላጅነቱ የተማመንን ሁላች

ለተ አፋሁ በትንብልናሁ ያድ ጎነነ እምስቲማ ወእምአጋ ንንቲሁ ወይፈውሰን እምደዌ ነፍስነ ወሥጋነ ወድዮ ዲበ ቊስልነ ጥዲና ቅዳሴሁ ከመ ንሕየው በጸጋሁ ወያብዝኅ ስኢለ በእንቲኣነ ምስለ ኩል መ አብያዲሁ አርእስተ እሳት ኪሩባውያን መብረቀ ስብሐት እለ ይትሞጥሑ ይነፍንፍ ዲቤነ ጠለ ሣህል ዘምሉዕ ረባሑ እምጎበ መሓሪ ዘአር ያም ጽሩሑ ዘኢይትዐወቅ ጥንተ ክዋኔሁ ዘጎቡእ ህላዌሁ ወኢያርጎቀነ እምኔሁ ምሕ ረተ ዚኣሁ ወፈድፋደስ ለዘያ ነብብ ተአምራቲሁ ይኩኖ ረድኤተ ተልንብልናሁ ወይጸ ልሎ በአክናፊሁ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፵፯፤ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አም ላክ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለሐ ምሌ ተዝካረ በዓሉ ለመልኣክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእ ክት እስመ በዛቲ ዕለት ፈነዎ እግዚአብሔር ጎበ ትዕይንቱ ለሰናክሬም ንጉሠ ፋርስ ወቀ ተለ እምትዕይንቱ ዐሠርተ ወሰመንተ እልፈ ወሃምላ ምዕተ ሶበ ዐገታ ለኢየሩ ሳሌም።

ንንም ከሰይጣንና ከሠራዊቱ ከአጋንንት ያድነን ሕይወትን በሚያሰጥ ምስጋናው ከደዌ ሥጋ ከደዌ ነፍስ በቸርነቱ ይፈውሰን መብረቀ ስብሐት የተጉናጸፉ አርእስተ እሳት ከሚሆኑ ከጓደኞቹ ከኪሩቤል ጋር ሆኖ አብዝቶ ይለምንልን ጥንት ከሌለው አነዋወሩ ከማ ይመረመር ዙፋኑን በአርያም የዘረጋ እግዚአብሔር ዘንድ ጥቅሙ ብዙ የሆነ ነጠብጣበ ምሕረቱን በኛ ላይ ያርከፍ ክፍ ቸርነቱንም አያርቅብን ይልቁንም ተአምሩን ለሚያ ነብ አማላጅነቱ ረዳት ይሁ ነው በክንፎቹም ጥላ ሥር ይሠውረን ለዘላለሙ አሚን።

፵፱፤ በአብ በወልድ በመ ንፈስ ቅዱስ ስም አምነን በባሕርይ በሕልውና ባገዛዝ እንድ አምላክ ብለን በሐምሌ ዓሥራ ሁለት ቀን የቅዱስ ሚካኤል የመታሰቢያው በዓ ል ዕለት የሚጸለየውንና የሚነ በበውን ድርሳን እንናገራለን በዚህም ቀን እግዚአብሔር የፋርስ ንጉሥ ወደሚሆን ወደ ሰናክሬም ከተማ ልኮት ስለ ነበር ኢየሩሳሌምን በከ በባት ጊዜ ከሠራዊቱ መካከል ስምንት ሺህ አምስት መቶ ሰው ፈጀበት።

፵፰፤ ወፈነው ሰናከሬም ላእ ካነ ኅበ ሕዝቅያስ ንጉሥ እን ዘ ይፀርፍ ላዕሌሁ ወላዕለ እግ ዚአብሔር አምላኩ ወይቤሉ ሙ መኑ ያድኅነከሙ እም እዴዩ።

፵፱፤ ውንዘነ ሕዝቅያስ ንጉሥ ይሁዳ እንዘ ይሰምዕ ፅርፈተ ላዕሌሁ ወላዕለ እግዚአብሔር አምላኩ ወለብሰ ሠቀ ጸጉር ወቦአ ቤተ እግዚአብሔር ጸለየ ወሰአለ ወሰንደ ውስተ ቤተ መቅደሱ ለእግዚአብሔር ከመ ያድኅን ሕዝቦ ወሀገሮ ኢየሩሳሌምሃ ወተወከፈ እግ ዚአብሔር ስእለቶ ወፈነዎ እግዚአብሔር ለሚካኤል ሊቀ መላእክት ኅበ ትዕይንቱ ለሰና ክሬም ንጉሥ ፋርስ ወገብረ ተአምረ ዐቢየ ወአድኃና ለኢ. የሩሳሌም ወለዙሉሙ ሕዝብ ይሁዳ።

፶፤ ወበእንተ ዝ አዘዙና መምህራን ቤተ ክርስቲያን ከመ ንግበር ተዘካረ በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ለላ ዙሉ አውራኅ በከመ ዛቲ ዕለት ትንብልናሁ የህሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፵፰፤ ሰናከሬምም በንጉሡ በሕዝቅያስና በአምላኩ በእግ ዚአብሔር ላይ ዛሬ ከእጄ ማነው የሚያድናችሁ በማለት የስድብና የዘለፋ ደብዳቤ ላከ።

፵፱፤ የይሁዳ ንጉሥ ሕዝቅ ያስም በሱ ላይና በፈጣሪው በእግዚአብሔር ላይ የተሠነ ዘረውን ይህን የአብሪት አነጋ ገር በሰማ ጊዜ እጅግ አዘነ ከኅዘኑም የተነሣ ማቅ ለበሰ ሕዝቡንና ሀገሩ እየሩሳሌምን ያድን ዘንድ ወደቤተ እግዚአ ብሔር ገብቶ እየወደቀ እየተ ነሣ ይጸልይና እግዚአብሔርን ይለምን ጀመር እግዚአብሔ ርም ልመናውንና ጸሎቱን ተቀብሎ የመላእክት አለቃ የሚሆን ቅዱስ ሚካኤልን የፋ ርስ ንጉሥ የሚሆን ወደ ሰናከ ሬም ከተማ ላከው ከዚያም ኢየሩሳሌምንና የይሁዳን ሰዎች አዳናቸው።

፶፤ ስለዚህ የቤተ ክርስቲያን ያን ሊቃውንት እንደዛሬው ሁሉ የቅዱስ ሚካኤል በዓል በየወሩ እንድናከብር አዘዙን ልመናው አማላጅነቱ ለሁል ጊዜ ከኛ ሕይለየን እስከ ህላ ለሙ አሞጂን።

፶፩፤ ሰላም ለከ ረዳኤ ቅዱ ላን ሰማዕት ወሐዋጼ ጸድቃን ዕደው ዘውስተ ጸማዕት ሚካኤል ፀሓይ ጥዲና ቂሪራን እዝርዕት ያንቅህኒ ወያንሥ አኒ እምዳግም ሞት ውስተ ክነፈክ ዘህሉ ሕይወት።

በስመ አብ ወወልድ ወመ ንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ድርሳን ዘቅዱስ ወክቡር ወኃያል ሚካኤል ሊቀ መላ አክት ዘይትነበብ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለወርኅ ነሐሴ። ትንብልናሁ የህሉ ምስሌነ ዓለመ ዓለም አሜን።

፶፩፤ በዘይትነገር ዕበዩ ወክብሩ ወትሕትናሁ ወፍ ቅሩ እስመ በትሕትና ረከበ ልዕልና።

፶፪፤ ዝ ውእቱ ሚካኤል ብነ ፅኑ ለዕቡየ ገሊና ለሢመቱ ዘመነና ወዘአፍቀረ ሙስና።

፶፩፤ ቅዱሳን ሰማዕታትን በተ ጋድሎአቸው ጊዜ የምትረዳ ቸው ስለጽድቅ ድንጋይ ተንተ ርሰው ጤዛ ልሰው በዱር በገ ደል የሚኖሩ ጸድቃንን የምት ገብኛቸው ላንተ ሰላም እላ ለሁ። ሚካኤል ሆይ የለመ ለሙ አዝርዕቶችን አብስለህ ለመከር የምታበቃቸው ፀሐይ አንተ ነህ። አሁንም በክንፍህ በሥልጣንህ ሥር ያለ ሕይወት ከዳግም ሞት ዕንቅልፍ ያንቃኝ ያትጋኝ።

በስመ በአካል በግብር ሦስት የሚሆኑ በአብ በወልድ በመ ንፈስ ቅዱስ ስም በማመን በባሕርይ በህልውና በመለ ኮት ግን አንድ አምላክ ብለን አምነን ለዘላለሙ ልመናው ክብሩ ከኛ ጋር ይሁንና ነሐሴ በባተ በዓሥራ ሁለት ቀን የሚነበብ የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤልን ድርሳን እንናነገራለን።

፶፩፤ በትሕትናው ልዕልናን አግኝቷልና ክብሩ ገናንነቱ ፍቅሩ በሚነገርበት ገንዘብ ይነ ገርለታል።

፶፪፤ ሹመቱን ማዕረጉን የናቀ ያቃለለ ጥፋትን የመረጠ ትዕቢ ተኛ ዲያብልስን ያዋረደው የገ ለበጠው ይህ ሚካኤል ነው።

፫፤ ዝ ውእቱ ሚካኤል ዘበእ ንቲአሁ ነገረ እግዚአብሔር እንዘ ይብል አዕብይዎ ዙል ከሙ መላእክት ለሚካኤል ክቡር ዐቃቤ ቃልየ ወገባሬ ፈቃድየ ወትእዛዝየ ወመል አከ ምክርየ ወኪዳንየ ዘወሀ ብከዎ እምታሕተ ሥልጣ ንየ።

፬፤ ወዳዊትኒ ይቤ በእንተ ዝንቱ መልአክ ይትዐየን መልአክ እግዚአብሔር ዐው ደሙ ለእለ ይፈርህዎ ወያድኅ ኖሙ።

፭፤ ዝ ውእቱ ሚካኤል ዘተ በቀለ ደመ አቤል ወቀተሎ ለቃልየ በእደ ላሚኅ ዕዉር።

፮፤ ዝ ውእቱ ሚካኤል ዘወ ሀቦ በረከተ ለሴም እምአቡሁ ኖኅ አመ ሰክረ ወይነ ወኖመ ምስለ ብእሲቱ ወተከሥተ ኅፍረቱ ወሰሐቀ ወልዱ ለካም ወሴምሰ ከደነ ኀፈ ረቶ።

፯፤ ወተንሢኦ ኖኅ ባረኮ ለሴም ወረገሞ ለከነዓን እንዘ ይብል ኩን ገብረ ለአኅዊከ።

፰፤ ወከማሁ ክርስቶስኒ ተንሢኦ እሙታን አድከመ ኀይሎ ለሞት ወወለጠ መር ገመ በቡራኬ በከመ ይቤ አሳፍ ወተንሥኦ እግዚአብሔር ከመ ዘንቃህ እምንዋም ወከመ ኀያል ወኀዳገ ወይን ወቀተለ ፀሮ በድኅሬሁ።

፫፤ ስለሱ እናንተ ሁላችሁ መላእክት ከሥልጣኔ በታች ሥልጣን የሰጠሁት የቃል ኪዳኔ ባለሟል የምክሬ አበ ጋዝ ቃሌን የሚቀበል ትእ ዛዜን የሚፈጽም ንዑድ ክቡር የሚሆን ቅዱስ ሚካኤል አክብሩት ሲል ትእዛዝ የሰጠለት ይህ ሚካኤል ነው።

፬፤ ዳዊትም ስለዚህ መልአክ ሲናገር የእግዚአብሔር መል አክ በአደባባዮች ሠፍሮ ይከታ ተማል የሚፈሩትንም ያድናቸዋል።

፭፤ የአቤልን ደም በመበቀል በዕውሩ በላሚህ እጅ ቃዒልን ያስጠፋው ይህ ሚካኤል ነው።

፮፤ ኖህ የወይን ጠጅ ጠጥቶ ሠክሮ ሰውነቱ ተጋልጦ ሣለ የካም ልጅ ከነዓን ቢስቅበት ሢም ግን የአባቱን ሀፈረት ስለሸፈነ ከአባቱ ከኖህ በረከ ትን ያሰጠ ይህ ሚካኤል ነው።

፯፤ ኖህም ከዕንቅልፉ ነቅቶ ሴምን ሲባርከው ከነዓንን ግን ለወንድሞችህ ተገዥ ባሪያ ሁን ብሎ ረገመው።

፰፤ እንደዚሁም ሁሉ ነቢዩ አሳፍ እግዚአብሔር ከእን ቅልፉ እንደሚነቃ ሰው ከሙታን ተለይቶ ተነሣ ሥካሩ እንደተወውም ጉልማሳ አፈፍ ብሎ ነቅቶ ጠላቱን እንደሚያጠቃ የሞትን ሥልጣን ሽሮ መርገ ምን በበረከት ለወጠ።

፱፤ ዝ ውእቱ ሚካኤል ዘአውዐየ ሀገረ ሰዶም ወገ ሞራ ወዘአድኅኖ በክንፋ ለሎጥ ወለደቂቁ።

፲፤ ዝ ውእቱ ሚካኤል ዘረ ድኦ ለአብርሃም አመ ቀተለ ነገሥተ ዐላውያነ።

፲፩፤ ዝ ውእቱ ሚካኤል ዘአድኃኖ ለያዕቆብ እምእደ ኤሳው እኅሁ።

፲፪፤ ዝ ውእቱ ሚካኤል ዘአ ድኃኖ ለዮሴፍ እምእደ አኅ ዊሁ ወወሀቦ ሞገሰ በቅድመ ፈርዖን ንጉሠ ግብጽ።

፲፫፤ ዝ ውእቱ ሚካኤል ዘመርሐሙ ለዕብራውያን መ ዓልተ በደመና ወኩሎ ሌሊተ በብርሃነ እሳት ሠጠቀ ባሕረ አለገለፎሙ ወአቀመ ማየ ከመ ዝቅ ወአስጠመ ፀሮሙ በድኅሬሆሙ።

፲፬፤ ዝ ውእቱ ሚካኤል ዘአ ስተርአዮ ለኢያሱ በግርማ መደንግፅ ወኮኖ መርሐ በብሔረ ኢያሪኮ።

፲፭፤ ዝ ውእቱ ሚካኤል ዘአ ንኅለ አረፋቲሃ ለኢያሪኮ ወዘ አውረሶሙ ምድረ ርስት።

፱፤ በሕዝቡ ኃጢአት የተነሣ ሰዶምና ገሞራ የተባሉትን በእሳት አቃጥሎ ሎጥና ልጆቹን በክንፋ አንጠልጥሎ ያወጣቸው ይህ ቅዱስ ሚካኤል ነው።

፲፤ አብርሃም ዐላውያን ነገሥታትን ድል በመታቸው ጊዜ የቅርብ ረዳቱ የነበረ ይህ ሚካኤል ነው።

፲፩፤ ያዕቆብን ከወንድሙ ከኤሳው እጅ ያዳነው ይህ ሚካኤል ነው።

፲፪፤ ዮሴፍን ከወንድሞቹ እጅ ያዳነውና በግብፅ ንጉሥ በፈርዖን ፊት ባለሟልነትን ያስገኘለት ይህ ሚካኤል ነው።

፲፫፤ ዕብራውያንን ቀን በደመና ሌሊት በእሳት ብርሃን የመራቸው ውሀውን እንደግድግዳ አቁሞ ባሕርን ከፍሎ ያሻገራቸው ከኋላቸው የተከተለ ጠላታቸው ፈርዖንን ከነሠራዊቱ ያሰጠመ ይህ ሚካኤል ነው።

፲፬፤ በሚያስፈራና በሚያስደነግፅ ግርማ ለኢያሱ ተገልጻለት ሀገረ ኢያሪኮ ለመግባት መንገድ መሪ የሆነው ይህ ሚካኤል ነው።

፲፭፤ የኢያሪኮን ቅጥሯን አፍርሶ ለእስራኤል ምድረ ርስትን ያወረሰ ይህ ሚካኤል ነው።

፲፮፤ ዝ ውእቱ ሚካኤል ዘአድጎኖ ለዳዊት እምኩናተ ሳኦል እንተ ቅብዕት በደም ወወሀቦ ጎይላ ላዕለ ጎልያድ በቅድመ አጎዊሁ ሠናያን በከመ ይቤ ለሊሁ አጎውየሰ ሠናያን ወልሂቃን ወኢሠምረ በሙ እግዚአብሔር።

፲፯፤ ወዓዲ ይቤ ውእቱ ፈነወ መልአኮ ወአድጋነኒ ወተመጠወኒ እመርዔተ አባ ግዕ ወተመጢዎ ቀብዐኒ ቅብዓ ቅዱስ።

፲፰፤ ዝ ውእቱ ሚካኤል ዘረ ድኦ ለሕዝቅያስ በመከራሁ ከማሁ ይርድኦነ ወያድጎነነ እምሕማመ ሥጋ ወነፍስ።

፲፱፤ ዝ ውእቱ ሚካኤል ዘረ ድኦሙ ለሠለስቱ ደቂቅ በውስተ እቶነ እሳት በሀገረ ባቢሎን ወአድጎኖሙ እምእደ አረማውያን ወአጥፍኦ ሎሙ ላህበ እሳት ዘይነድድ።

፳፤ ዝ ውእቱ ሚካኤል ዘይ ትፌኖ ጎበ ኩሉ መዓት ወምሕረት።

፳፩፤ ለነገሥት ግርማ ወለሐራ ጽንዕ ወጎይል ዘይበእል ወይተነብል በጥዑም ቃል።

፲፮፤ ወንድሞቹ ያማሩ የተወደዱ ጉበዛዝትም ናቸው እግዚአብሔር ግን አልተቀበላቸውም ብሎ የተናገረ ዳዊትን ደም ከተቀባች ከሳኦል ጦር ያዳነውና በወንድሞቹ ፊት በጉልያድ ላይ ድልን ያቀዳጀው ይህ ሚካኤል ነው።

፲፯፤ ዳግመኛም እሱ እግዚአብሔር መልክተኛውን ልኮ አዳነኝ በጎቼንም ከምጠብቅ በት ወስዶ ልዩ የሆነ ቅብዕ መንግሥትን ቀብቶ አነገሠኝ አለ።

፲፰፤ ሕዝቅያስን በመከራው ጊዜ የረዳው ይህ ሚካኤል ነውና እኛንም ይርዳን ከመከራ ሥጋ ከመከራ ነፍስም ይሠውረን።

፲፱፤ ባቢሎን በምትባል አገር በእሳት ጉድጓድ ተጥለው የነበሩ ሠለስቱ ደቂቅን ያወጣቸው ከአረማውያን እጅም ያዳናቸው በላያቸው ላይ ይነድ የነበረውንም የእሳት ነበልባል ያጠፋላቸው ይህ ሚካኤል ነው።

፳፤ ለምሕረትም ለመዓትም የሚላክ ይህ ሚካኤል ነው።

፳፩፤ ለነገሥታት ግርማን ለሠራዊታቸውም ኃይል ጽንዕ ይበላቸው ዘንድ የሚለምን የሚማልድ ይህ ሚካኤል ነው።

፳፪፤ ለሰማዕታት ይውሀብ ጥብዐተ ወጽንዐተ ወርትዕተ ሃይማኖተ ለደናግል ንጽሕና ወዕቅብና ለካህናት ስብሐተ ዘምስለ መዝሙረ ዳዊት ወለኩሉ ዓለም ጎድኦተ ወበረከተ ለነጋድያን መርሶ ወዛጎነ ለድዉያን ፈውሰ።

፳፫፤ አ ፍቁራንዩ ይደል ወነኬ ከመ ንግበር ምሕረተ በምሂከ ነዳያን ወምስኪናን በዕለተ በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፳፬፤ ወዓዲ ይብል መጽሐፍ እስመ ኩሉ ሰብእ ዘይውሀብ ለአሐዱ እምእሉ ንኡሳን ጽዋዐ ማይ ቂሪር ጎዳጠ በስመ ጸድቅ ኢየሀዱል ዕሜቶ።

፳፭፤ አ ፍቁራንዩ ናጽንዕ አልባቢነ በዝ ወበእንተ ዝለእመ ይገብር እንከ ሰብእ ዘንተ ምግባረ ሠናይ እስመ በእንተ ዝንቱ ይትኦተት መቅሠፍተ እግዚአብሔር እምላዕሌሁ አመ ዕለት ግርምት ሶበ ይከውን ዐውደ ምቅናይ ወደይን።

፳፮፤ በስእለቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ትድጎን ወኢትማስን ሀገር።

፳፪፤ ለሰማዕታት በቀናች በፀናች ሃይማኖት ይጋደሉ ዘንድ ጭካኔን ጽናትን ለደናግል በንጽሕና መጠበቅን ለካህናት ከዳዊት መዝሙር ጋራ የሚስማማ ማመስገንን ለዓለሙ ሁሉ ሰላምን በረከትን ለነጋድያን ፀጥታን ለድውያንም ፈውስን የሚያሰጥ ይህ ሚካኤል ነው።

፳፫፤ የተወደዳችሁ ወንድሞቹ ሆይ ሰለዚህ የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤል በዓል በሚከበርበት ዕለት ለችግረኞችና ለድሆች በመራራት ምፅዋት ማድረግ ይገባል።

፳፬፤ ዳግመኛም መጽሐፍ ከታናናሾቹ (ድሆች) ለአንዱ አንዲት ጽዋ ቀዝቃዛ ውሀ የሰጠ ዋጋ አያጣም ይላልና።

፳፭፤ ወንድሞቹ ሆይ በዚህም ሃሳባችንን እናጽና እንግዲህ ሰው ይህን በጎ ሥራ ቢሠራ የእግዚአብሔር መቅሠፍት ከሱ ትርቃለችና አስፈሪ በምትሆን በዕለተ ምፅአት የፍርድ አደባባይ ከሞት ፍርድም ታድናለች።

፳፮፤ በቅዱስ ሚካኤልም ጸሎትና ልመና ሀገር ከጥፋት ትድናለች።

፳፯፤ ወካዕበ ወሀቦ እግዚአብሔር ማእኩተ ለሚካኤል ወይቤሎ ኩሉ ዘገብረ ተዝካረከ ወጸውዐ ስመከ ወጸሐፈ ድርሳንከ ወአብአ ዕጣን ለቤተ ክርስቲያንከ እመሂ ወሀቦ ኅብስተ ለርኅብ ወአስተየ ለጽሙእ በእንተ ስምከ አነ እሰሪ ሎቱ ኅጢአቶ ወእምሕሮሙ ለውሉደ ጥምቀት።

፳፰፤ ወይእዜኒ አኅውየንዑ ናዕብዮ ለሊቀ መላእክት ሚካኤል ዘአዕብዮ እግዚአብሔር ክብረ ወስብሐተ ከለሎ ወእም ኩሉ አልዐሎ።

፳፱፤ ንዑ ንወድሶ ለዘወደሶ እግዚአብሔር ወይቤ ሚካኤልሃ ሄምኩ።

፴፩፤ ወንሕነኒ ንስአሎ በጥቡዕ ወበውዑይ ኅሊና ዘምስለ ትሕትና።

፴፪፤ ወንበል ሰአል ለነ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ኅብ እግዚአብሔር በእንተ ኩሉ ፍጥረት ከመ የሀብ ለነገሥት ዕቅበተ ወለጳጳሳት ርትዕተ ሃይማኖተ ለመኳንንት ሰላመ ወለመሳፍንት ምክረ ለአሕዛብ እምነት ወለካህናት

፳፯፤ ዳግመኛም እግዚአብሔር ለቅዱስ ሚካኤል መታሰቢያህን ያደረገ ስምህን የጠራ ድርሳንህን የጻፈ ለቤተ ክርስቲያንህ መባ ጧፍ ዕጣን የሰጠ ስለአንተ ስም እንጀራም ቢሆን ለተራብ ያበላና ለተጠማ ያጠጣ እኔ ኃጢአቱን ሁሉ ይቅር እለዋለሁ የወንጌል ልጆችንም እምራቸዋለሁ ሲል ቃል ኪዳን ሰጥቶታል።

፳፰፤ አሁንም ወንድሞቼ ሆይ እግዚአብሔር ከሁሉ በላይ አድርጐ በምስጋናና በክብር አጐጽፎ ከፍ ከፍ ያደረገውን ቅዱስ ሚካኤልን ኑ ከፍ ከፍ እናድርገው።

፳፱፤ አሁንም እግዚአብሔር ሚካኤልን የመላእክት ሁሉ አለቃ አድርጌ ሾምኩ ብሎ እንዳከበረው እኛም እናክብረው።

፴፩፤ እኛም ትሕትናን በተመላ ቁርጥ ሃሳብ ሆነን በተቃጠለ ፍቅር እንለምነው።

፴፪፤ ዳግመኛም ስለ ፍጥረቱ ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ይለምንልን ዘንድ ቅዱስ ሚካኤልን እንዲህ እያልን እንማልድ ለነገሥታት መጠበቅን ለጳጳሳት የቀናች ሃይማኖትን ለመኳንንት ፍቅር አንድነትን ለመሳፍንት በጐ ምክርን

ስብሐተ ወንጹሐ ጸሎተ ለዲያቆናት ተልእኮተ ወለመነኩሳት ተፍጻሚተ ወለቀዋምያን ጽንዑተ ለደናግል ንጽሕና ወለሀገር ሰላመ ወዳኅና ለብዕራይነ ኅይለ ወለላሕምነ ሐሊበ ለእክልነ እትወተ ወበረከተ ወለኩሉ ዓለም ኅድአተ ።

፴፪፤ በጸሎቱ ለሊቀ መላእክት ሚካኤል ትድኅን ወኢትማስን ሀገር ።

፴፫፤ ወፈድፋደሰ ዘገብረ ምጽዋተ በበዓሉ ወወሀቦ ለቤተ ክርስቲያን ሥርናየ ወወይነ ዕጣን ወማኅቶተ እመሂ አብልዐ ለርኅብ ኅብስተ እስከ ግማስ ወእመሂ አስተየ ለጽሙእ ጽዋዐ ማይቈሪር ውእቱ ይረክብ ክብረ ወስብሐተ ወመክፈልተ ምስለ ኩሎሙ ቅዱሳን ወሰማዕት ለዓለመ ዓለም አሚን ።

፴፬፤ መፍትሔ ለነ ከመ ንግበር ተዝካሮሙ ለዕሥራ ወአርባዕቱ ካህናተ ሰማይ ወለእርባዕቱ እንስሳ ለሚካኤል ወለገብርኤል ሊቃነ መላእኪት

ለአሕዛብ እምነትን ለካህናት ምስጋናንና ንጹሕ ጸሎትን ለዲያቆናት ቀልጣፋ ተልእኮን ለመነኩሳት ፍጹምነትን ለሚቆሙ ጽንዓትን ለደናግል ንጽሕናን ለሀገር ሰላምን እንድነትን (ዕድገትን) ለበሬዎቻችን ኃይልን ለላሞቻችን ወተትን ለእህላችን ብዙ ምርትን (በረከትን) ለዓለሙ ሁሉ ሰላምን ጸጥታን ይሰጣቸው ዘንድ ፈጽመን እንለምነው ።

፴፪፤ በቅዱስ ሚካኤል ጸሎት ሀገር ከጥፋት ትድናለችና ።

፴፫፤ ይልቁንም የቅዱስ ሚካኤል በዓሉ በሚከበርበት ዕለት ወይንና ስንዴ ጧፍ ዕጣን ለቤተ ክርስቲያኑ መባ የሰጠ እስከ ግማሽ እንጀራም ቢሆን ለተራብ ያበላ እንዲሁም ቀዝቃዛ ውሀ ለተጠማ ያጠጣ በክብር በምስጋና ዕድል ፈንታው ከቅዱሳንና ከሰማዕታት ጋር ይሆናል እስከ ዘላለሙ አሚን ።

፴፬፤ ስለኛ ከእግዚአብሔር ዘንድ ይቅርታን ይለምኑልን ዘንድ የሃያ ዐራቱን ካህናተ ሰማይና (ሱራፌልን) የዐርባዕቱ እንስሳን (ኪሩቤልን) እንዲሁም የመላእክት አለቆች የሚሆኑ የሚካኤልና የገብርኤልን የመታሰቢያ በዓላቸውን

በኩሉ ጊዜ ከመ ይስኦሉ በእንቲኦን ለዓለመ ዓለም።

፴፭፤ ወዛቲ መጽሐፍ ዘወፅአት እምኢየሩሳሌም ከመ ትትናገር ክብሮሙ ወፅቦ የሙ ወሢመቶሙ ወትፍሥ ሕቶሙ ለሚካኤል ወለገብርኤል ወለዕሥራ ወአርባዕቱ ካህናት ሰማይ ወለአርባዕቱ እንስሳ ሰባሕያን ወመዘምራን ምሉዓን ቅዳሴ ወስብሐት ፍጹማን ሥርዐት ወሃይማኖት ዘበሕገ አእምሮ ብሩሃን ወንጹሐን ልብ።

፴፮፤ ወአልቦ ዘይበውእ ኀበ ተተክሉ ደባትረ መንጠላዕቱ ለአብ ወውስተ መቅደሱ እንተ ድሉት ለሣህል ወለምሕረት ወምልዕተ ፍሥሐ ወሐሄት ወሕይወት ወመድኅኒት ዘእንበለ እሎንቱ አርባዕቱ እንስሳ ወዕሥራ ወአርባዕቱ ካህናት ሰማይ ወውእቶሙ ይቀድሙ በዊእ ውስተ ጽርሐ መቅዱሱ ለአብ ይሴብሑ ወይዜምሩ ሎቱ ዘእንበለ ጽርዐት በአሐዱ ቃል።

፴፯፤ ወአርባዕቱ እንስሳ ይጸውሩ መንበሮ ለእግዚአብሔር አብ በበ መታክፍቲሆሙ ለአሐዱ ገጹ መንገለ ምሥራቅ ወለአሐዱ ገጹ መንገለ ምዕ

እስከ ወዲያኛው ድረስ ማድረግ ይገባናል።

፴፭፤ ይህች መጽሐፍ ከኢየሩሳሌም የወጣችው በመስጋና ጌጥ የተሸለሙ በሃይማኖትና ሥርዓት ፍጹማን የሆኑ ከህደት የሌለባቸው ምሉዓን አእምሮ ንጹሐን ልቡና የሆኑ እመስጋኞችና ዘማሪዎች የሚሆኑ የቅዱስ ሚካኤልንና የቅዱስ ገብርኤልን እንዲሁም የሃያ ዐራቱ ካህናት ሰማይን (ሱራፌልን) እና ዐርባዕቱ እንስሳ (ኪሩቤልን) ክብርና ገናንነት ትናገር (ትገልጽ) ዘንድነው።

፴፮፤ ከነዚህም ከ፬ቱ እንስሳና (ኪሩቤል) ከሃያ ዐራቱ ካህናት ሰማይ (ሱራፌል) በስተቀር አብ የሚሠወርባቸው የብርሃን ድንኳን ወደ ተተክሉ በትና ፍጹም ደስታና ሕይወት ወደ ተመላች ለይቅርታና ለቸርነት ወደተዘጋጀች አዳራሽ ከቶ የሚገባ የለም። እነሱም አስቀድሞ የአብ ዙፋን ወደተዘጋጀበት አዳራሽ በመግባት ያለማቋረጥ እሱን በአንድ ቃል ያመሰግኑታል።

፴፯፤ የእግዚአብሔር አብን ዙፋን የተሸከሙ ኪሩቤል (ዐርባዕቱ እንስሳ) ያንዱ ፊቱ ወደ ምሥራቅ የሁለተኛው ወደ ምዕራብ የሦስተኛው

ራብ ወለአሐዱ ገጹ መንገለ ሰሜን ወለአሐዱ ገጹ መንገለ ደቡብ ወአልቦ ዘይፊእዮ ለአብ እምቀዳሚ እስከ ደኃሪ።

፴፰፤ ወሶበ ይፊእዮ ንስቲተ ግልባቤ ገጹ ይፈርሁ ወይርዕዱ ወይደነግፁ ወያንዘፈዝፉ ክነፊሆሙ ወይቤሎሙ ኢትፍርሁ ወኢትደንግፁ አላጹሩኒ ወባሕቱ አኮ ዘትክሉ ጸዊሮትየ ዘእንበለ አነ እጸውረክሙ።

፴፱፤ ዕሥራ ወአርባዕቱ ካህናት ሰማይ የዐጥኑ መንበሮ ኩሉ ጊዜ ዘእንበለ ሀኬት ወየአኩትዎ ለእግዚአብሔር ለለዕጣኑ በበ ዕለቱ ወበበ ሰዓቱ ወይስእሉ ምሕረተ ለውሉደ ሰብእ ወበእንተ ኩሉ ፍጥረት እንተ ጽብሐት ወእንተ ምሴት ይዌስክ ሎሙ ትፍሥሕተ ወሐሄተ ወሕይወተ ወሞገሰ ፍጹመ ወይገብርሎሙ ኩሉ ዘሰክልዎ ውእቶሙኒ ይትኤዘዙ ለፈጣሪሆሙ ኀቡረ ወይነብሩ ምስለ አብ እንዘ ይትፌሥሑ በዘኢየሳልቅ መዋዕል።

፵፤ ወሶበ ይወፅእ ትእዛዝ እምውስተ ማኅደሩ ለአብ

ወደ ሰሜን የዐራተኛው ወደ ደቡብ ነው ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ድረስ የእግዚአብሔር አብ ፊቱን ከቶ የሚያይየለም።

፴፰፤ የሰናፍጭ ቅንጣት የምታህል ስንኳ የፊቱን መጋረጃ ቢያዩ ፈርተው ይደነግግሉ ይንቀጠቀጣሉ ክንፋቸውን ያማታሉ እሱ ግን ተሸከሙኝ እንጂ አትፍሩ አትደንግፁ አሁንም እኔ ተሸከምኳችሁ እንጂ እናንተ ልትሸከሙኝ አትችሉም እያለ ያጽናናቸዋል።

፴፱፤ ሃያ ዐራቱ ካህናት ሰማይም የመለኮትን መንበር ዘወትር ያጥናሉ በየዕለቱና በየሰዓቱ በሚያጥኑበት ሰዓት እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል ለሰው ልጆችና ስለፍጥረቱም ሁሉ ይለምናሉ ይማልዳሉ በነጋ በመሸም ቊጥር (በየዕለቱ) በደስታ ላይ ደስታ ይጨምርላቸዋል ፍጹም ክብርና ባለሟልነትም ያገናጽፋቸዋል የለመኑትንም ሁሉ ይፈጽማላቸዋል እነሱም ለፈጣሪ ያቸው ይገዛሉ ፍጹሜ ሌለው ዘመንም ከአብ ጋር በደስታ ይኖራሉ።

፵፤ ከእግዚአብሔር አብ ዙፋን ሥር ትእዛዝ በወጣ

አርባዕቱ እንስሳ ያወፅኡ ትእዛዛ ወይነግርዎሙ ለዕሥራ ወአርባዕቱ ካህናት ሰማይ ውእቶሙኒ ለሚካኤል ወለገብርኤል ወለፋፋኤል።

ሻ፩፤ ወሚካኤል ይኤዝዘሙ ለኩሎሙ መላእክት ወለእመ ኮነ ሠናዩ ይትኤዘዙ በእንተ ኩሉ ፍጥረት።

ሻ፪፤ ወገብርኤልኒ ያወርድ ምሕረተ ለኩሉ ሰብእ ወያዕርግ ኩሉ ምግባራቲነ ወኩሉ ዘገበርነ እምነግህ እስከ ሠርክ ወመሥዋዕቲነኒ ያበጽሕ ቅድመ እግዚአብሔር ልዑል እመኒ በንጽሕ ወእመኒ በርስሐት ዘገብረኒ።

ሻ፫፤ ወይትነሥኡ ሚካኤል ወገብርኤል ዕሥራ ወአርባዕቱ ካህናት ሰማይ ወአርባዕቱ እንስሳ ይሰግዱ ወያስተበቑዑ በእንቲኣነ ወይብሉ መሐሮሙ እግዚአ ወተሳህሉሙ ወኢታማስን ሕዝበከ ወኢታጥፍእ ዘርዐከ ዘለሐኩ በአጽብዒከ በአርአያክ ወበአምሳሊከ መሬተ ዘገበርከ ሰብእ አውኅበ ዐፅም መናፍስተ ዘቶሳሕከ ወሰይጣን አስሐቶሙ ከመ ኢይትመየጡ ኀቤከ።

ሻ፬፤ ወይእዜኒ ሕጽሮሙ በሐጽራ መስቀልከ ዕቀቦሙ ወአጽንዖሙ በመንፈስ ቅዱስ ከመ ይትከህሎሙ መዊዕ።

ጊዜ ዐርባዕቱ እንስሳ (ኪሩቤል) ተቀብለው ለሃያ ዐራቱ ካህናት ሰማይ (ሱራፌል) ያስተላልፋሉ እነሱም ለሚካኤል ለገብርኤልና ለፋፋኤል ያደርሳሉ።

ሻ፩፤ ሚካኤልም ስለ ፍጥረቱ ሁሉ በኀም ቢሆን ክፉ ትእዛዝን ያስፈጽሙ ዘንድ መላእክትን ያዝዛቸዋል።

ሻ፪፤ ገብርኤልም ለሰው ልጆች ምሕረትን ያወርዳል ከጧት እስከማታ የሠራነውን ሥራችንን ሁሉ ያሳርጋል በንጽሕም ሆነ በኃጢአት ያዘጋጀነውን መሥዋዕት ከእግዚአብሔር ፊት ያቀርባል።

ሻ፫፤ ሚካኤልና ገብርኤል ሃያ ዐራቱ ካህናት ሰማይና ሱራፌል ዐርባዕቱ እንስሳ (ኪሩቤል) አቤቱ ማራቸው ይቅር በላቸው በአርአያህና በምሳሌህ የፈጠርካቸውን አታጥፋቸው ነፍስን ከሥጋ ጋር አዋሕደህ አጥንትን ሰክተህ በመለኮታዊ እጅህ ያበጃጀኸውን ሰብአዊ ፍጡር ይቅር በል ወዳንተ እንዳይመለሱ ሰይጣን አስቷቸዋልና እያሉ ይሰግዳሉ ይለምናሉ።

ሻ፬፤ አሁንም በሐፀራ መስቀልህ ጠብቃቸው በጠላታቸውም ላይ ድልን ይቀዳጁ ዘንድ በመንፈስ ቅዱስ አጽናቸው በማለት ደጅ ይጠናሉ።

ሻ፩፤ ወሶቤሃ ይሰምዕ ስእለቶሙ ወያወርድ ምሕረቶሙ ለእግዚአብሔር ዲበ ኩሉ ምድር ወያቂርር መዓቶ እምላዕለ ሰብእ በስእለተ መላእክት።

ሻ፪፤ መእመስ ኢዐቀቡን መላእክት መዓልተ ወሌሊተ እምኮነ ከመ አባግዕ ዘገደፎሙ ኖላዊሆሙ ወመሠጦሙ ተኩላ ወዘረዎሙ ከመ ኀይለ ነፋስ ወሰይጣን እምተኀየለነ ወእምቀበጽነ ተስፋነ ወእምኮነ ርኑቃነ እምሕገ እግዚአብሔር እመ ኢኮነ አብ ረዳኢነ እምሰይጣን ፀርነ።

ሻ፫፤ ወኢንሑር እንከ በፍኖተ ሰይጣን እስመ ጽልመት ውእቱ ወእለሰ ሖሩ በፍኖተ ብርሃን ይበውኡ ኀበ ሕይወት ወመድኀኒት።

ሻ፬፤ ወዘይትሚሰል ምስለኦጋንንት ኢይባእ ውስተ ቤተክርስቲያን ወኢይንሣእ ሥጋ ሁ ወደሞ ለመድኀኒኒ እስመ ሠራቂ ወዓማዒ ውእቱ ወተዐደወ ትእዛዛ።

ሻ፭፤ ኢሰማዕክሙኑ ወኢርኢክሙኑ ዘከመ ኮነት ሶስና አቡሃ ላቲ ንጉሥ ወእማኒ ንግሥት ወምታኒ ንጉሥ ወእምድኅረ ሞተ ምታ አምጽኡ

ሻ፩፤ ያን ጊዜ እግዚአብሔር ልመናቸውን ሰምቶ በምድር ላይ ምሕረትን ያወርዳል በመላእክትም ጸሎት ከሰው ልጆች መዓቱን ያርቃል።

ሻ፪፤ ምናልባት በመዓልተና በሌሊት መላእክት ባይጠብቁን ኖሮ አመድ በነፋስ ኃይል እንዲበተን እኛም እንዲሁ ጠባቂ እንደሌላቸው በጐች ተበታትነን በተኩላ ከመነጠቃችንም በላይ ሰይጣንም ተበረታትቶብን ተስፋ በመቁረጥ እና እግዚአብሔር አብ ከጠላታችን ሰይጣን ተንኮል ባይሠውረን ከእግዚአብሔር ሕግ በተለየን ነበር።

ሻ፫፤ ከእንግዲህ በሰይጣን መንገድ አንሂድ ጨለማ ነውና በብርሃን ጌታ ጉዳና የሚጓዙ ግን ፍጹም ሕይወት ወዳለበት ይገባሉ።

ሻ፬፤ ከሰይጣን ጋራ የሚተባበር ወደቤተ ክርስቲያን አይግባ የክርስቶስ ሥጋና ደሙንም አይቀበል አመፀኛ በደለኛና ሕግ ተላላፊ ወንበዴ ሌባም ነውና።

ሻ፭፤ ሶስና እንዳደረገች አልሰማችሁምን? ለሷም አባቷ ንጉሥ እናቷም ንግሥት እንዲሁም ባሏ ንጉሥ ነበሩ ባሏ ከሞተ በኋላ ግን ሌሎች

ለአቡሃ ሕፃሃ ወርቀ ወብሩረ ወወሀብዎ ወይቤልዎ ሀበነ ወለተከ ወሠምረ ነገሮሙ።

ሃ፤ ወይቤላ ንጉሥ ለወለቱ ንዒ ተወሰቢ ወአቡየቶ ወት ቤሎ ለአቡሃ ኢይትወሰብ እምድገረ ሞተ ምትየ አግባ እኩ ርእሰየ ለፈጣሪየ።

ሃ፤ ወእምዝ ቡብዙኅ መዋ ዕል መጽኡ ሠረቅት ረበናት ወይቤልዎ ንዒ ናውሰብኪ አ ሶስና ወትቤሎሙ እስመ ግሙናን አንትሙ ወውፁአን እምሕገ እግዚአብሔር።

ሃ፤ ወበጊዜሃ ተጎፊሮሙ ሐፋ ረበናት ኀበ አቡሃ ወይ ቤልዎ ለአቡሃ ረከብናሃ ለሶ ስና እንዘ ትዜሙ ወትኤብስ ከመ ዙሉ ሰብእ።

ሃ፤ ወበእንተ ዝ ነገር ተምዐ አቡሃ ወፈነዎሙ ለአግብር ቲሁ ይውግርዋ በእብን።

ሃ፤ ወሶቤሃ ጸለየት ሶስና ኀበ እግዚአብሔር ወወረደ ቅዱስ ሚካኤል ኀቤሃ ተመ ሲሎ ከመ ሰብእ ወይቤሎሙ ለእሙንቱ አግብርት ዘፈነ ዎሙ አቡሃ ኀድግዋ ወኢትው ግርዋ ለዘቲ ወለት።

ሊያገቧት አስበው ላባቷ ማጫዋን ወርቅ አምጥተው ሰጡትና ልጅህን ስጠን ስላ ሉት እሱም በነገሩ ተስማምቶ እሺ በጉ አለ።

ሃ፤ በዚሁ መሠረት ንጉሡ ልጁን ልጄ ነይና ሌላ ባል አግቢ ብሎ ቢጠያቃት ፈጽሞ አላደርገውም ባሌ ከሞተ ጀምሮ ራሴን ለፈጣሪዬ አሳ ልፌ ሰጥቻለሁና አለችው።

ሃ፤ ከብዙ ጊዜ በኋላ በሥ ልጣን የባለጉ ባለሥልጣኖች መጥተው በማስፈራራት ሶስና ሆይ እናግባሽ እንድፈርሽ ብለ ው ቢጠይቁት እናንት በኃጢ አት የተዳደፋችሁና ከሕገ እግ ዚአብሔር ውጭ የሆናችሁ ከፊቱ ወግዱ ብላ አሳፍራ ሰደ ደቻችው።

ሃ፤ ከዚያም በኃፍረት ወደ አባቷ ዘንድ ሄደው እንደሌ ላው ሰው ሁሉ ልጅህ ሶስና ስትሌስን ዝሙት ስትሠራ አገ ኘናት ብለው ነገሩት።

ሃ፤ በዚህም ነገር አባቷ ተበሳጭቶና ተቆጥቶ ሂዱና በድንጋይ ወግራችሁ ግደሏት ብሎ አሸከሮቹን ላከ።

ሃ፤ በዚያን ጊዜ ሶስና ወደ እግዚአብሔር ብትጸልይ ቅዱ ስ ሚካኤል በሰው አምሣል ወደቧ ወርዶ ብላቴኖቹን ይህ ቺን ልጅ ደብድባችሁ አትግደ ሏት አላቸው።

ሃ፤ ወበጊዜሃ ቦአ ውስተ ልቦሙ መንፈስ ቅዱስ ወይ ቤልዎ ይኩን እመ አድጎንከነ እምዓተ እግዚእነ ወሐሩ ምስ ሌሁ ኀበ አቡሃ ወነገርዎ አግ ብርቲሁ ለአቡሃ ኀበ ተጋብኡ ዐበይት ወመኳንንት።

ሃ፤ ወሶቤሃ ተወለጠ ርእየተ ገጹ ለንጉሥ ወይቤሎ ለዝንቱ ንጉሥ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘኢይደሉ፤ ገበርከ ወኢተዘከርኮ ለእግዚአብሔር አምላክከ ዘመጦከ ቍልዒትከ በእንተ ነገረ ሐሰት ዘእንበለ ፍትሕ ወርትዕ ኢይኳንን እግ ዚአብሔር አምላክነ እስከ የም።

ሃ፤ ወይእዚኒ ኢትፍራህ አስተራትዓ ለዛቲ ወለትከ ወአቅሞሙ ለረበናት ለለ ባሕ ቲቶሙ።

ሃ፤ ወሶቤሃ ቆመ ቅዱስ ሚካኤል ወሐተቶሙ ለለ ባሕ ቲቶሙ ወይቤሎሙ አንትሙ ረበናት በአይቱ ርኢክምዋ ለሶስና እንዘ ትዜሙ ትኤብስ በሥጋሃ ወይቤ አሐዱ አንሰ ርኢክዋ በታሕተ ምግራይ ወይቤ ካልኡኒ አንሰ ርኢክዋ በውስተ ጽርሕ ወይቤ ሣል ሱኒ አንሰ ርኢክዋ በታሕተ ዕፀ በለስ።

ሃ፤ እነሱም በዚያኑ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በልባቸው ስላ ደረባቸው ከጌታችን ቁጣ ወይም ቅጣት ካዳንከን ምን ከፋን እሺ አሉትና ከሱው ጋር አብረው አባቷ ወዳለበ ትና ታላላቅ መኳንንቶች ወደ ተሰበሰቡበት ሄደው ለአባቷ ነገሩት።

ሃ፤ በነገሩትም ጊዜ የአባቷ (የንጉሡ) ፊት ስለ ተለወጠ ቅዱስ ሚካኤል ንጉሥ ሆይ በሐሰት ነገር በዕውነተኛይቱ ልጅህ ላይ የማይገባ ሥራ ሠራህ እግዚአብሔር አምላክ ህን አላሰብከውምን እስከ ዛሬ ድረስ እግዚአብሔር አምላክ ችን ያለፍርድ አይገድልምና።

ሃ፤ አሁንም ላትፈራ ይህ ችን ልጅህን በዕውነት አከራ ክራት ሹማምንቱንም ለየብቻ ችው አቁመህ መርምራቸው አለው።

ሃ፤ ከዚህም በኋላ ቅዱስ ሚካኤል ለየብቻቸው አቁሞ ሲመረምራቸው እናንት ሹማ ምንት ሶስናን ዝሙት ስት ሠራ በየት አያችኋት ቢላቸው አንደኛው በግራር ሥር ሁለ ተኛውም በቤት ውስጥ ሦስተ ኛውም በዕፀ በለስ ሥር ስት ሴስን አየናት ብለው መሰ ከሩ።

፶፱፤ ወይቤሎሙ ለእመ ኢር ኢክምዋ ለሶስና እንዘ ትኤ ብስ በሥጋሃ ወለእመ ኮነ ነገርከሙ ሐሰተ ይሥጥቅሙ እግዚአብሔር አምላክነ ከመ እርጋሄ ወሶቤሃ ኮኑ ሠለስቱ በበ ክልኤቱ ክፍል ዘእንበለ ማሕጺ ወይእተ ጊዜ አእም ርዎ ለሚካኤል ወበእንተ ዝ ነገር ሐርተሙ ወሀጉሉ ነፍ ሶሙ።

፷፩፤ ወሶበ ርእየ አቡሃ ዘንተ ነገረ ተንሥአ ምስለ ዐበይት ወሰገዱ ለሶስና ወአንገሥዋ ለሶስና ዲቤሆሙ ለሠለስቱ ረበናት እስመ ክልኤ ረባሐ ረከበት ዘበምድር ትፍሥሕተ ወዘበሰማያት መንግሥተ እስ መ በጸሎተ ሚካኤል ይድኅን ኩሉ ዓለም።

፷፪፤ ጸሎቱ ወበረከቱ ለቅ ዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወአስተብቀረታ ለእግዝእትነ ማርያም ቅድስት ወትንብል ናሃ ለብፅዕት ሶስና የሀሉ ምስ ሌነ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፷፫፤ ተአምራሁ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእ ክት ሥዑል በነድ ዘስብሐ ቲሁ ፍድፋድ ባሕረ ቅዳሴሁ ዘይደምፅ ከመ ነጐድጓድ

፶፱፤ ሶስናን በሰውነቷ ዝሙት ስትሠራ እንዳላያት ሓት ምስክርነታችሁም ሀሰት እንደሆነ አምላካችን እግዚአ ብሔር እንደ አክርማ ይሰንጥ ቃችሁ ብሎ በተናገረ ጊዜ ሦስቱም ያለምሣር እያንዳንዱ ቸው ሰውነታቸው ከሁለት ተከፈለ (ተሰነጠቀ) በዚያኑ ጊዜ ሚካኤል እንደሆነ ዐወቁ እነሱም በዚህ አኳኋን ጐሰ ቈሉ ነፍሳቸውንም አጠፉ።

፷፩፤ አባቷም ይህን ተአምር በተመለከተ ጊዜ ከሹማምንቱ ጋር ለሶስና ሰገደላት በሦስቱ ባለሥልጣኖች ፈንታም አነገ ሣት በምድር ደስታን በሰማይ መንግሥትን ዕጥፍ ድርብ ክብርን አግኝታለችና ስለዚህም በቅዱስ ሚካኤል ጸሎት ዓለሙ ሁሉ እንዲድን እንገነዘባለን።

፷፪፤ የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤል ጸሎቱና በረከቱ ንዕድ ክብርት የምትሆን የእመቤታችን አማ ላጅነት ብፅዕት የምትሆን የሶ ስና ልመናዋ ከሁላችን ጋር ይኑር ለዘላለሙ አሚን።

፷፫፤ ተፈጥሮው ከነደ እሳት የሚሆን ብዙ የሚያመሰግን የምስጋናው ባሕር እንደ ነጐ ድጓድ የሚጮህ እጅግ ከሚያ ሰፈራ ከልዑል ሠረገላ ፊት

ዘይቀውም ወትረ ቅድመ ሠረ ገላ ልዑል ወመርዕድ ወይስ እል ምሕረተ ለኩሉ ትውልድ በብረኪሁ እንዘ ይሰግድ ይኩ ነነ ጎይለ ጸሎቱ ባላሔ እም ብድብድ ወእምገጽነ ዘይረ ውድ ወስብሐቲሁ ብዑድ ወዑጸፊሁ መብረቅ ወፀዓድ ዒድ ጉድበ ሰእለቱ ይግዝ ሞሙ ለሠራዊተ ቤልሐር ጽልሙታን ወእኩያን አጉ ናድ ወየሐውጸነ ለኩልነ ደቂቀ ዛቲ ዐጸድ ከመ ኢንት ጎፈር በግርምት ዐውድ ይባ ርከነ በሰፊሐ እድ እምይእዜ ወእስከ ለዓለም በኩሉ መዋ ዕል ወበኩሉ ትውልድ ይባል ሐነ እምዘሲኦል ሞገድ ለዓ ለመ ዓለም አሚን።

፷፫፤ ተብህለ ከመ ሀሎ አሐዱ ብእሲ ክርስቲያናዊ በውስተ አሐቲ ሀገር ዘይደዊ ደዌ ዕጹበ ወዘዎራ ክልኤ አዕይንቲሁ ወእንዘ ሀሎ ከመ ዝ በጽሐ ዕድሜ ዕለተ በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘውእቱ አመ ዐሠሩ ወሰኑዩ ለወርጎ ጎጽ፤

ዘወትር የሚቆም በጉልበቱ እየተንበረከከ ለሰው ልጅ ምሕረትን የሚለምን የመላእ ክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ያደረገው ተአምር ይህ ነው የጸሎቱ ኃይል በየጊዜው ከሚ ያሠቃየን ረሀብ ቸነፈር ያድ ነን የምስጋናው ነጠብጣብ ልዩ ነው መጐናጸፊያው ነጭ ፈርጥ ያለበት መብረቅ ነው የጸሎቱ ገጀም (ቈንጨራ) ጨለማን እየለበሱ የሚያጠቁ ሠራዊተ ሰይጣናትን አጋሚዶ ችን ቈራርጦ ይጣላቸው የቤተ ክርስቲያን ልጆች የምንሆን እኛን በፍርድ አደ ባባይ እንዳናፍር በቸርነቱ ይጐብኘን እጁንም ዘርግቶ ይባርክን ከዛሬ እስከ ዕለተ ምፅዓት ድረስ በየዘመኑ የሚ ተካውን ትውልድ እስከ ልጅ ልጅ ያለውን ትውልድ ከሲ አል ሞገድ ያድነን እስከ ዘላ ለሙ አሚን።

፷፫፤ ሁለት ዓይኖቹ የታ ወሩ እንዲሁም ባልዩ ልዩ በሽታ የተያዘ አንድ ክርስቲያ ናዊ ሰው በአንዲት ሀገር እን ደነበረ ተነገረ እንደዚሁ ሁሉ ሲኖር በጎዳር ዓሥራ ሁለት ቀን የቅዱስ ሚካኤል በዓል የሚከበርበት ዕለት ደረሰ።

ጁ፱፤ ወይቤሎሙ ለደቂቁ ወለቱሎሙ ሰብአ ቤቱ ንዑ ንሑር ኅበ ቤተ ክርስቲያኑ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እስመ ቀርቦ ወአልጸቀ ዕለተ በዓሉ ዐቢይ ከመ ንት ረአይ ምስለ ዙሎሙ ቅዱሳን ውስተ ሰማያዊት ኢየሩሳሌም በፍሥሐ ወበሐሴት ከመ ንት ዋነይ ወዕማዕደ መርዓ ከመ ንሴሰይ ወእምጽዋዐ ሕይወት ከመ ንስተይ ወከመ ንርወይ በዘመን ጉንዱይ ለዓለመ ዓለም አሚን።

ጁ፳፤ ወበጊዜሃ ተንሥኡ ወወሰድዎ ለውእቱ ብእሲ ዘዖራ አዕይንቲሁ እንዘ ይመር ሕዎ ኅበ ቤተ ክርስቲያኑ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት አመ በዓሉ ወቤተ በይእቲ ዕለት እንዘ ይጸሊ በቅድመ ሥዕሉ ለሚካኤል።

ጁ፳፩፤ ወሶበ ይትነበብ ወንጌለ ጸጋሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ተንሥኡ ወቆመ ወሰፍሐ እደዊሁ ወጸለየ ቅድመ እግዚአብሔር በብካይ ዐቢይ ወገዓር ጥቡዕ ወበአንብዕ ጽፋቅ ወበሰቂቃው ብዙኅ እንዘ ይብል ከመ ዝ አ እግዚእየ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እስመ አንተ ውእቱ ዘት ስእል ወትተነብል ምሕረተ ቅድመ እግዚአብሔር በኩሉ ጊዜ በእንተ ዘመደ ዕጓለ እመ ሕያው።

ጁ፳፪፤ እሱም ልጆቹንና ቤተ ሰባቹን ጠርቶ ኑና የመላእክት አለቃ የሚሆን ወደ ቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን እንሂድ ታላቅ የሚሆን በዓሉ የሚከበርበት ቀን ደርሷልና አላቸው እንዲሁም በኢየሩሳሌም ሰማያዊት ከቅዱሳን ጋራ ተገናኝተን በፍጹም ደስታ እንጨዋወት ዘንድ ከሙሽ ራው ሠርግ ተገኝተን ከማዕዱ በልተን ጠጥተን እንረካ ዘንድ ሥጋውን ደሙን ተቀብለን ልጅነትን እናገኝ ዘንድ እስከ ዘላለሙ ድረስ በውነት ያለ ሐሰት አላቸው።

ጁ፳፫፤ በዚያን ጊዜ ያን ሁለት ዓይነት የታወረውን ሰው ወደ ቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን እየመሩ ይዘውት ከሄዱ በኋላ በዚያኑ ቀን ሌሊት በቅዱስ ሚካኤል ሥዕል ፊት ሲጸልይ አደረ።

ጁ፳፬፤ ከዚያም የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌለ መንግሥት በሚነበብበት ሰዓት ተነሣና እጁን በመዘርጋት ቆሞ በታላቅ ልቆሶና ጨሽት እንባውን እያፈሰሰ እንዲህ እያለ ወደ እግዚአብሔር ይጸልይ ጀመር የመላእክት አለቃ ጌታዬ ሚካኤል ሆይ ስለ ሰው ልጅ ይቅርታን በእግዚአብሔር ዘንድ የምትለምን አንተ ነህ።

ጁ፳፭፤ ወይእዚኒ እስእል ወአስ ተበቀዕ ኅቤከ ከመ ትጸሊ በእንቲአየ ኅበ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይጸግወኒ ብርሃነ ለአዕይንትየ ወእሕየው እስመ ከሃሌ ኩሉ ውእቱ።

ጁ፳፮፤ ወቀዲሙኒ እንዘ ያን ሶሱ ውስተ ምድር በለቢሰ ሥጋ ሰብእ ገብረ ተአምረ ወመንከረ ወፈወሰ ብዙኃነ ጱያነ ወአንስኦ ሙታነ ወክሠተ አዕይንተ ዕጢራን ወጸገወ ብርሃነ ለዘዕጢሩ ተወልደ እምከርሠ እሙ።

ጁ፳፯፤ ወይእዚኒ ለእመ ፈቀድከ አንተ ወሰኦልኮ ለእግዚአብሔር አምላክከ አአምር ከመ አሐዩ ቦቱ እምዘንቱ ደፄ ወእሬኢ ብርሃነ በአዕይንትየ ወለእመ ሐዮኩ በዓዕኩ ለከ ከመ እግበር ተዝካረከ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለለ ኩሉ አውራኅ ወእትለኦከ ለቤተ ክርስቲያንከ ወእትቀነይ በኩሉ መዋዕለ ሕይወትየ እስከ አመ ፍልሰትየ እምዝንቱ ዓለም ወዘንተ እምድገረ ይቤ መጽአ ድቃስ ወኖመ በይእቲ ዕለት ውስተ ቤተ ክርስቲያኑ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘቆመ ወጸለየ ባቂ።

፪፤ ወከዌየ ጊዜ መንፈቀ ላት መጽአ ኅቤሁ ቅዱስ

ጁ፳፱፤ አሁንም እግዚአብሔር የዓይኔን ብርሃን እንዲሰጠኝ ወደፈጣሪህ ትጸልይልኝ ዘንድ ወዳንተ እማልዳለሁ እሱሁሉን ለማድረግ ይቻለዋልና።

ጁ፴፤ ቀድሞም የሰውን ሥጋ በመልበስ በምድር ላይ ሲመላለስ ድንቅ ድንቅ ተአምራትን አድርጓል ድውያንን ፈውሷል ሙታንን አንሥቷል የፅውራንን ዓይን አብርቷል ከናቱ ማኅፀን ያለዓይን ተፈጥሮ የተወለደውን ዓይን ፈጥሮ ብርሃንን ሰጥቷል።

፪፱፤ አሁንም የአንተ ፈቃድ ሆኖ እግዚአብሔር አምላክ ህን ብትለምነው ከዚህ ደፄ እንደሚያድነኝና ለዐይኔም ብርሃንን እንደሚሰጠኝ አምናለሁ ደግሞም ከዚህ ደፄ ብፈወስ በየወሩ በዓሥራ ሁለት ቀን በዓልህን እንዳከብር ሙታ ሰቢያህን እንዳደረግ ከዚህ ዓለም በሞት እስከ ተለየሁ በት ጊዜ ድረስም የቤተ ክርስቲያንህ አገልጋይ እንደምሆን ቃል እገባልሃለሁ እያለ ተማፀነ ይህንንም ከተናገረ በኋላ ዕንቅልፍ ዕንቅልፍ አለውና በዚያው በቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ቆሞ በሚጻፈደበት ቦታ ተኖ።

፪፻፲፭፤ የገፈቀ ሌሊትም በሆነ ጊዜ ቅዱስ ሚካኤል ብርሃኑ

ሚካኤል ተዐጺፎ ብርሃን እንዘ ያንበለብል ወአብርሀ ኩለንታሃ ለቤተ ክርስቲያን ወቆመ መልዕልተ ርእሱ ወአ ስተርአዮ ለውእቱ ብእሲ ወአ ንቅሆ እምንዋሙ።

፩፩፤ ወይቤሎ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ናሁ ፈወ ሰከ እግዚአብሔር ወወሀበከ ብርሃን ለአዕይንቲከ።

፩፪፤ ወባሕቱ ኢትርሳዕ ብፅዕተከ ዘበዓዕከ ወዘንተ ብሂሎ ሰፍሐ እዴሁ ዲበ አዕይንቲሁ ወወድቀ ሶቤሃ ዘአምሳሉ ከመ ቅርፍተ ዕፅ።

፩፫፤ ወከዊኖ ጊዜ ቀትር ተከሥታ አዕይንቲሁ ወርእያ ብርሃን ከመ ቀዳሚ ወተፈ ሥሐ ዐቢየ ፍሥሐ ወአእኩቶ ለእግዚአብሔር ወሕዝብኒ ጉቡአን ውስተ ቤተ ክርስቲያን ሶበ ርእዩ ዘንተ ተአምረ ወመንከረ ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር ወለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እንዘ ይገንዩ በኃይለ ጸሎቱ ወይባርኩ ለሰመ እግዚአብሔር ሰቡሕ ዘላላም።

፩፬፤ ወውእቱሰ ብእሲ ዘሐይወ ነበረ እንዘ ይትለአክ ለቤተ ክርስቲያኑ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እስከ አመ አዕረፈ ወቦአ ውስተ

ለብሶ ብርሃን ተጉናጽፎ እንደ እሳት ነበልባል እያበራ ወደሱ በመጣ ጊዜ ቤተ ክርስቲያንቱ በብርሃን ተመላች በስተ ራስጌውም ቆሞ ያን ሰው ቀስ ቅሶ ከዕንቅልፉ አነቃው።

፩፭፤ ከዚያም መልአኩ ቅዱስ ሚካኤል እነሆ እግዚአብሔር ከደዌህ ፈጹሞ ፈውሶሃል ዓይንህንም አብርቶልሃል።

፩፮፤ ነገር ግን የተሣልከውን (ብዕዐአት ያደረግኸውን) አትርሣ ሲል አስጠነቀቀው ይህንንም ብሎት በእጁ ዓይኑን ዳሰ ሰውና የዕንጨት ቅርፍት የሚመስል ከዓይኑ ላይ እየተቀረፈ ወደቀ።

፩፯፤ ቀትርም በሆነ ጊዜ ዓይኖቹ ተገልጸው እንደ ቀድሞው ብርሃንን ባዩ ጊዜ በታላቅ ደስታ እግዚአብሔርን አመሰግነው በቤተ ክርስቲያኑም የተሰበሰቡት ሰዎች ሁሉ ይህን ታምራት ባዩ ጊዜ የመላእክት አለቃ የሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ጸሎት ኃይል እየተደነቁ ለዘላለሙ ምስጉን የሚሆን እግዚአብሔርን በፍጹም ምስጋና አመሰግኑት።

፩፰፤ ያም ከደዌው የተፈወሰ ሰው የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል አማላጅነት በሰላም ዐርፎ መንግሥተ ሰማያት እስከገባ ድረስ

መንግሥተ ሰማያት ብትንብልናሁ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፩፩፤ ወለንኒ ለኩልነ ሕዝበ ክርስቲያን ይዕቀብን እምተቃርኖቱ ለሰይጣን ወፈድፋደሰ ለፍቁሩ ዕገሌ ይዕቀቦ ወያድኅኖ ወትረ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፩፪፤ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለነሐሴ በዛቲ ዕለት ተዝካረ በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት። እስመ በዛቲ ዕለት አስተርአዮ ለቄስጦንጢኖስ ንጉሥ ወጸድቅ በሀገረ ሮሜ ወወሀቦ ኃይለላዕል ኩሉ ጸላእቱ ወሞአሙ ወጸንዐት መንግሥቱ ወአንኅል አብያተ ጣዖቶሙ ወሐነጸ አብያተ ክርስቲያናት ወአሠርገዎሙ በኩሉ ሠርጉ።

፩፫፤ ወበእንተ ዝ አዘዙነ መምህራኑ ቤተ ክርስቲያን ከመ ንግበር በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለላ ወርኑ ትንብልናሁ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፩፬፤ ሰላም ለከ መልአክ ኪዳኑ ወምከሩ ለእግዚአብሔር ልዑል ዘግሩም ግብሩ

ባለ ዘመኑ ሁሉ የቅዱስ ሚካኤልን ቤተ ክርስቲያን ሲያገለግል ኖረ።

፩፭፤ የክርስቲያን ወገን የምንሆን እኛንም ከሰይጣን ተቃውሞ ያድነን ይልቁንም ወዳጁን ዕገሌን ለዘላለሙ ይጠብቀው አሜን።

፩፮፤ በስም በአካል በግብር ሦስት ሲሆኑ በመለኮት በአገዛዝ በሥልጣን ግን አንድ አምላክ በሚሆኑ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አምነን ነሐሴ በባተ በዓሥራ ሁለት ቀን የቅዱስ ሚካኤል በዓል የሚከበር መሆኑን እንናገራለን በዚች ዕለት ሮም በምትባል አገር ለጸድቄ ንጉሥ ለቄስጦንጢኖስ ተገልጾ ለት በጠላቶቹ ላይ ኃይልን ሰጥቶት ድል ነሥቷቸዋልና መንግሥቱንም ስለ አጸናለት አብያተ ጣዖታትን አፍርሎ አብያተ ክርስቲያናትን አሳንፆ በልዩ ልዩ ጌጥ አስጌጣቸው።

፩፯፤ ስለዚህም የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት በየወሩ በዓሥራ ሁለት ቀን የቅዱስ ሚካኤልን በዓል እናከብር ዘንድ አዘውናል። ልመናው አማላጅነቱ ከሁላችን ጋር ይሁን ለዘላለሙ አሜን።

፩፰፤ ልዑልና በሥራው ሁሉ ፍጹም ጸድቅ የሚሆን የእግዚአብሔር የቃል ኪዳኑ

በረድኤትከ ረዋጺ ዘአሠረ ነፋስ አሠሩ ሶበ ላዕሌየ እኩየ መከሩ ጉባኤ ፀርየ ሚካኤል ዝሩ።

ባለሟል እና የምክሩ አበጋዝ ለምትሆን ላንተ ሰላም እላለሁ። ሚካኤል ሆይ ጠላቶቼ በላዬ ላይ የተንኮል ሢራቸውን ባሠሩ ጊዜ ከነፋስ ፍጥነት ብዙ እጅ ፍጥነት ባለው ረድኤትህ የጠላቶቼን ጉባዔ በትነው።

፩፤ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አመ ሠሉሱ ለጳጉሚን ተዝካረ በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሩፋኤል ሊቀ መላእክት ዘውጌቀ ሃልሳይ እምሊቃነ መላእክት ትጉሃን ቅዱሳን ሰማያውያን በከመ ጸሐፍነ አመ ዐሠሩ ወሰኑዩ ለኅዳር።

፩፤ በአብ ስም አምነን አብን ወላዲ ብለን በወልድ ስም አምነን ወልድን ተወላዲ ብለን በመንፈስ ቅዱስ ስም አምነን መንፈስ ቅዱስን ሠራፂ ብለን ምንም ለአጠይቆ አካላት ሦስት ብንል በባሕርይ በሕልውና በመለኮት አንድ አምላክ ብለን አምነን አስቀድመን በኅዳር ፲፪ ቀን እንደተናገርነው ክቡራን የሚሆኑ ከሰማያውያን ሊቃነ መላእክት ሦስተኛ የሚሆን የቅዱስ ሩፋኤል በዓል በጳጉሚ ሦስት ቀን የሚከበርና የሚታሰብ መሆኑን እንናገራለን።

፪፤ ወቅዳሴ ቤተ ክርስቲያኑ እንተ ተሐንፀት ሎቲ ዲበ ደሴት በአፍኦ ሀገረ እስክን ድርያ በመዋዕሊሁ ለቴዎፍሉስ ሊቀ ጳጳሳት ወትኔምርት ዘአስተርአየ ጭስቲታ፤

፪፤ ይህም ዕለት በሊቀ ጳጳሱ በአባ ቴዎፍሉስ ዘመን እስክን ድርያ በምትባል አገር ዳርቻ ባለች ደሴት በውስጧ ብዙ ተአምራት የተፈጸሙበት በቅዱስ ሩፋኤል ስም የተነሱት ቤተ ክርስቲያን የተባሉት በትየ የተቀደሱት ዕለት ነው።

፫፤ ወውእቲኬ እስመ ቅዱስ ቴዎፍሉስ ሊቀ ጳጳሳት ሶበ በጽሐት ኅቤሁ አሐቲ ብእሲት ባዕልት ጥቀ እምሀገረ ሮሜ ምስለ ደቂቃ ወምስሌሃ ሥዕሉ ለመልአክ ክቡር ሩፋኤል ወንዋይ ብዙኅ ዘወረሰት እምታ።

፫፤ ይህም የሆነው ልንላት በጣም ሀብታም የሆነች ሮማዊት የሮም ሀገር ቤተ ንዕድ ክቡር የሚሆን የቅዱስ ሩፋኤልን ሥዕልና ልጃቿን እንዲሁም ከባሏ በውርስ ያገኘችውን ብዙ ገንዘብ ይዛ ወደ ሊቀ ጳጳሱ ወደ አባ ቴዎፍሉስ ዘንድ በመጣችበት ጊዜ ነበር።

፬፤ ወኩስተረት ወግረ ዘኮነ አንጻረ ቤቱ ለሊቀ ጳጳሳት ወአስተርአየ እምታሕቴሁ መዝገብ ዘወርቅ።

፬፤ ከመጣችታ በኋላ በሊቀ ጳጳሱ ቤት ፊት ለፊት ያለውን ኮረብታ አስቆፈረችና ከመሬቱ ውስጥ ወርቅ የተከማቸበት ሣጥን ተገኘ።

፭፤ ወሐነፀ ቅዱስ አባ ቴዎፍሉስ ሊቀ ጳጳሳት ብዙኃን አብያተ ክርስቲያናት ወእም ውስቴቱሙ አሐቲ ቤተ ክርስቲያን ውስተ ደሴት ዘአፍኦ ሀገረ እስክንድርያ በስሙ ለመልአክ ክቡር ሩፋኤል ሊቀ መላእክት ወፈጸመ ሕንጻታ ወቀደላ አባ ቴዎፍሉስ ሊቀ ጳጳሳት በከመ ዛቲ ዕለት።

፭፤ ከዚህም በኋላ ሊቀ ጳጳሱ አባ ቴዎፍሉስ ብዙ አብያተ ክርስቲያናትን አማነፀ ከነዚህም ውስጥ እስክንድርያ በምትባል አገር ዳርቻ ባለች ደሴት ላይ ክቡር በሚሆን በቅዱስ ሩፋኤል ስም የተሠራች ይህጃ ቤተ ክርስቲያን ትገኝበት ነበር ሥራዋንም ሠርቶ በፈጸመ ጊዜ በዚችው ዕለት በተላቅ ክብር አክብር ባረካት ቀደሳት።

፮፤ ወእንዘ ሀለጢ መሀይም ናን ይጼልዩ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ናሁ ቤተ ክርስቲያን ርዕደት ወተቀጥቀጠት ወተሀውከት ወረከብዋ ሕንጽተ ዲበ ኖፃ ባሕር ወዲበ ዘባን

፮፤ ብዙ ሕዝብና ምዕመናን በቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ ሲጸልዩ ሣለ ቤተ ክርስቲያን ጌቷ ተንቀጥቀጠች(ተናወፀች) ብዙም ታወከች ማዕበል እንደሚያንገላታው መርከብ ተንገላታች ከነቀጥቃጡም የተነሣ ቤተ ክርስቲያኗ በባሕር አሸዋ ላይና ያለ መንቀላቀስ በባሕር

ዐንበሪ እምዐናብርተ ባሕር ዐበይት ዘነበረ ውስተ መካኑ ጽኑዐ።

፩፤ ወሶበ ከብዶ ምክያደ እገ ሪሆሙ ለሰብእ ዲቤሁ ሆኮ ሰይጣን ከመ ያንገላ ለቤተ ክርስቲያኑ ወጸርሑ መሀይም ናን ወሊቀ ጳጳሳት ጎቡረ ጎበ እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ ወተንበሉ ጎበ መልአክ ክቡር ሩፋኤል።

፪፤ ወበጊዜሃ ፈነዎ እግዚአብሔር ልዑል ለመልአክ ክቡር ሩፋኤል ወመሐሮሙ ለዕንላ እመሕያው ወረገዝ በረ ምሑ ለውእቱ ዐንብሪ እንዘ ይብል በትእዛዝ እግዚአብሔር ቁም ወኢትትሀወክ እመካንከ ወሶቤሃ ቆመ ዐንበሪ ውስተ መካኑ ወኢተሀውክ ወኮኑ ያስ ተርእዩ በውስተ ይእቲ ቤተ ክርስቲያን ተአምራት ወመን ክራት ወፈውስ ዐቢይ ለድወ ያን።

፫፤ ወነበረት ይእቲ ቤተ ክርስቲያን ከመ ዝ እስከ ነግሡ ተንባላት ወንገለት ይእቲ

ውስጥ ፀንቶ የሚኖር ከሌሎች ዓሣ ነባሪዎች እጅግ በጣም በሚበልጥ ዓሣነባሪ ጀርባ ላይ የታነፀች መሆኗን እይተው ተረዱ።

፩፤ ያም ዓሣነባሪ ከሰዎች ብዛት የተነሣ ክብደት ስለ ተሰማው ያቺን ቤተ ክርስቲያን ይገለብጣት (ያፈርሳት) ዘንድ ሰይጣን አነሣሣው በውስጡም ያሉ ሰዎችና ሊቀ ጳጳሱ ያድናቸው ዘንድ ወደ ጌታችንና አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ በታላቅ ቃል ጮሁ ክቡር የሚሆን ወደ ቅዱስ ሩፋኤልም ማለዱ።

፪፤ በዚያን ጊዜ ልዑል እግዚአብሔር ንዑዴ ክቡር የሚሆን ቅዱስ ሩፋኤል ላከላቸውና ከጭንቃቸው አዳናቸው ከጎዘናቸውም አረጋጋቸው ዓሣነባሪውንም ባለሀበት ቦታ ሣትንቀሳቀስ በእግዚአብሔር ትእዛዝ ጸንተህ ኑር በማለት በያዘው ጦር ወግቶ እንዳይንቀሳቀስ ጸጥ ስለ አደረገው ያለ ምንም መንቀሳቀስ ባለበት ቦታ ጸጥ ብሎ ቆመ ከዚያም ጊዜ ጀምሮ በዚች ቤተ ክርስቲያን ብዙ ድንቅ ድንቅ ተአምራት ሲደረግባት ሕሙማን ከደዌያቸው ሲፈወሱባት ቆዩ።

፫፤ ነገር ግን የእስላሞች መንግሥት እስኪቋቋም ድረስ በዚህ ሁኔታ እንዳለች

ቤተ ክርስቲያን ወተሀውክ ዐንበሪ ወካዕበ ተሀውክ ባሕር ወአስጥሞሙ ለብዙኃን ሰብእ እለ ይነብሩ መልዕልተ ውእቱ መካን።

፩፤ በረከቱ ውትንብልና ሣህሉ ለመልአክ ክቡር ሩፋኤል ሊቀ መላእክት የሀሉ ምስሌን ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪፤ ሰላም ለሩፋኤል መስተፍሥሔ አልባብ ዘተብህለ እስመ ይፌውስ ሕማመ ወእስመ ያጥዲ ቀህለ። እንዘ ይብል አስምዖ ለጦቢት ቃለጽድቀ እለ ይገብሩ ይዴግኑ ሣህለ ወእለ ይኤብሱ በነፍሶሙ ያመጽኡ ሀጉለ።

፫፤ ወካዕበ ተናገረ ዘንተ ዜና ዕበዩ አባ ዮሐንስ ሊቀ ጳጳሳት ዘሀገረ ቀስጥንጥንያ ወይቤሎ ለአኖሬዎስ ጸድቅ አእምር ኦ ንጉሥ እስመ ንህነ ተጽዕነ ውስተ ሐመር ከመ ንምጸእ ንቤከ ወእንዘ ሀሉን ነሐውር ርኢነ አሐተ ቤተ ክርስቲያን ውስተ ደሴት በዕለ ተቀዳሚት ሰንበት ወበጳሕነ

ከዕለታት ባንድ ቀን ዓሣነ ባሪው ተንቀሣቀሰና የረጋውን ባሕር ማዕበል ሞገድ ተነስቶ ስለመታው ቤተ ክርስቲያኗ ፈራረሰች በዚያች ቦታ ላይም የሚኖሩትን ብዙ ሰዎች ባሕሩ አስጠማቸው።

፪፤ የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሩፋኤል አማላጅ ነቱ ቸርነቱ ከባሕረ ኃጢአት መስጠም ከዚህ ዓለም ማዕበል ሞገድ መንገላታት ሁላችንን ይጠብቀን ለዘላለሙ አሜን።

፫፤ የሰውን ልብ ደስ ለማሰኘት ልዩ ስጦታ ላለው ለሩፋኤል ሰላም እላለሁ ደዌ ኃጢአትን ይፈውሳል ቀህለ ነፍስንም ያከማልና። ስለዚህም ዕውነትን የሚከተሉ ይቅርታን ያገኛሉ። በተንኮል ጐዳና የሚጓዙ ግን በነፍሳቸውም በሥጋቸውም ጥፋትን ያስከትላሉ ሲል ለወዳጁ ለጦቢት አስረዳው አስገንዘበው።

፪፤ ዳግመኛም የቀስጥንጥንያ ያው ሊቀ ጳጳስ አባ ዮሐንስ ስለ ቅዱስ ሩፋኤል ታላላቅ ተአምራት ለጸድቁ አኖሬዎስ እንዲህ ሲል ተናገረ ንጉሥ ሆይ እንግዲህ በማስተዋል ስማ ወዳንተ እንመጣ ዘንድ በመርከብ ላይ ተሳፍረን ነበረና እንዲሁ በጉዞ ላይ ሣለን በአንድ ደሴት ውስጥ አንዲት

ኅበ ሙርሶ ከመ ንትመጦ
 እምሥጢራት ቅድሳት ሥጋሁ
 ወደዋ ለእግዚእን በዕለተ
 እሑድ ወረከብን ደብረ ነሐስ
 በገባሃ ለይእቲ ቤተ ክርስ
 ቲያን ወውስቲታ ሀለጢ
 አጋው መነኩሳት ወበትእዛዘ
 እግዚአብሔር ሎቱ ስብሐት
 በጸሐን ኅቤሆሙ ወእቤሎሙ
 ለእሉ አጋው ለእመ ሀሉ በኅ
 ቤክሙ መጽሐፈ ብሉይ እመ
 ዋዕሊሆሙ ለቀደምት ሀቡኒ
 ኪያሁ ከመ እትናዘዝ ቦቱ
 ወአውሥኡኒ ወይቤሉኒ
 እስመ ናሁ ሀለዋ መጸሕፍት
 ብዙኃት ውስተ ቤተ ክርስቲ
 ያን ወንህነሰ ኢነአምር ትርጓ
 ሚሆን።

፲፫፤ ወእቤሎሙ አምጽእዎን
 ሊተ ዝዩ ከመ እርአዮን ወአ
 ምጽእዎን ኅቤዩ ወሐተትክ
 ዎን ወረከብኩ በእንተ ኅይ
 ላት ወመንክራት ዘገብረ እግ
 ዚአብሔር በቅድመ አርዳኢሁ
 ወበእንተ ጥንተ ሰማያት ወም

ቤተ ክርስቲያን አዮን ቀኑም
 ቀዳሚት ሰንበት ነበር ወደ
 ወደቡም በደረሰን ጊዜ ቅድ
 ስትና ክብርት የምትሆን በዕ
 ለተ ሰንበተ ክርስቲያን የጌታ
 ችንን የመድኃኒታችን ኢየሱስ
 ክርስቶስ ቅዱስ ሥጋውን
 ክቡር ደሙን ለመቀበል
 ወደፊ ስናመራ በዚያች ቤተ
 ክርስቲያን አካባቢ እንዲት
 አነስተኛ ደብር አገኘን በው
 ስጢም የሚኖሩ ብዙ ወንድ
 ሞች መነኩሳት ነበሩ ክብር
 ምስጋና ለሱ ይሁንና በእግዚ
 አብሔር ትእዛዝ ወደ እነርሱ
 በደረሰን ጊዜ ምናልባት ከቀ
 ድም አባቶች የተጻፈ መጽ
 ሐፈ ብሉይ በናንተ ዘንድ
 ቢኖር እመራመርበት ዘንድ
 ብትሰጡኝ ፈቃዳችሁን እጠይ
 ቃለሁ ስለ ብጠይቃቸው
 በቤተ ክርስቲያንቱ ግምጃ
 ቤት ውስጥ ብዙ መጸሕፍት
 ይገኛሉ ነገር ግን እኛ ትር
 ጉማቸው ምን እንደሚል ለይ
 ተን አናውቀውም አሉኝ።

፲፫፤ እኔም እስኪ አምጥታች
 ሁልኝ ልመልከታቸው አል
 ኳቸውና ካመጡልኝ በኋላ እግ
 ዚአብሔር በደቀ መዛሙርቱ
 ፊት ያደረጋቸውን ልዩ ልዩ
 ተአምራትና ስለ ሰማይና
 ምድር ጥንተ ተፈጥሮ እንዲ
 ሁም ከፍጥረተ ዓለም እስከ
 ኅልቀተ ዓለም ድረስ በዓለም

ድር እስከ ተፍጻሜተ ዝንቱ
 ዓለም።

፲፬፤ ወእንዘ አነ አሐትት
 ውስተ ዙሉ መጸሕፍት ረከ
 ብኩ አሐደ መጽሐፈ ዘጸሐፉ
 አበዊነ ሐዋርያት ንጹሐን
 በእንተ ሢመቶሙ ለሰብዐቱ
 ሊቃነ መላእክት እንዘ ይብል
 ሶበ ሀሎ እግዚእን ኢየሱስ
 ክርስቶስ ይነብር ውስተ
 ደብረ ዘይት ምስለ አርዳኢሁ
 ከሠተ ሎሙ ምሥጢረ መለ
 ኮቱ።

፲፭፤ ወሰአልዎ ሐዋርያት
 ወይቤልዎ አ እግዚአብሔር
 እግዚእን ወአምላክን ንህነ
 ንስእለከ ከመ ታጠይቀነ
 ክብር ለመላክ ክቡር ሩፋኤል
 በአይ ዕለት ወበአይ ወርኅ
 ሢምኮ ወቦኑ ውእቱ ዕሩይ
 ምስለ አብያጺሁ ሊቃነ መላ
 እክት ከመ ንስብክ በእንቲ
 አሁ ውስተ ዙሉ ዓለም።

፲፮፤ ወይቤሎሙ ግበሩ ሎቱ
 በዓሎ አመ ሠሎሉ ለንኡስ
 ወርኅ ዘውእቱ ጳጉሜን ወገ
 ብሩ በዓሎ በከመ አዘዘሙ።

፲፯፤ ወይስእልዎ ሰብእ በጊዜ
 ኀዘኖሙ ወምንዳቤሆሙ ከመ
 ይርከቡ ጸጋ ወሣህለ እምኅበ

ላይ የሚደርሱትን ሁናቴዎች
 ስመራመር አገኘሁ።

፲፱፤ እንዲሁም ሌሎች መጽ
 ሕፍትን ስመራመር ደቀ መዛ
 ሙርቱ ምሥጢረ መለኮቱን
 ይገልጽላቸው ዘንድ ጌታ ኢየ
 ሱስ ክርስቶስ ጠይቀውት በደ
 ብረ ዘይት ሰብስቧቸው ሳለ
 ስለ ጌቱ ሊቃነ መላእክት
 ሹመትና ማዕረግ የሚያስረዳ
 አባቶቻችን ሐዋርያት የጻፉ
 ትን አንድ መጽሐፍ አገኘሁ።

፲፳፤ በውስጡ የተጻፈውም
 እንዲህ የሚል ነበር ሐዋርያት
 ፈጣሪያቸውን ጌታችንና አም
 ላካችን እግዚአብሔር ሆይ
 ስለ ቅዱስ ሩፋኤል ክብር ታስ
 ረዳን ዘንድ እንለምንሃለን
 በምን ቀን በየትኛውስ ወር
 እንደ ሾምከው ክብሩና ማዕረ
 ጉስ ከሌሎች ሊቃነ መላእክት
 ክብር ጋር ትክክል እንደሆነ
 ስለሱ በዓለሙ ሁሉ እንድ
 ናስተምር ትገልጽልን ዘንድ
 እንማልዳለን አሉት።

፲፺፤ እሱም ከወሩ ሁሉ አነ
 ስተኛ በሆነው በጳጉሜን ፫
 ቀን የመታሰቢያውን በዓል
 አድርጉ ብሎ ስለ አዘዛቸው
 በዚሁ ዕለት በዓሉ ይከበር
 ዘንድ ሕግ ሠርተው ወሰኑ።

፲፺፤ ስለዚህ በዚህ መልአክ
 አማላጅነት ከእግዚአብሔር
 ይቅርታ ቸርነት ያገኙ ዘንድ

እግዚአብሔር በትንብልናሁ ለዝንቱ መልአክ።

፲፰፤ ወሶቤሃ አዘዘሙ እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ ለሠለስቱ ሊቃነ መላእክት ዘውእቶሙ ሚካኤል ወገብርኤል ወሩፋኤል ይምጽኡ እምሰማይ ሣልሲት ውእቶሙኒ መጽኡ በዐቢይ ፍሥሐ ወሰገዱ ቅድመ እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ።

፲፱፤ ወይቤሉ እግዚእን ለሩፋኤል ንግሮሙ ስመከ ለሐዋርያት ከመ ያእምሩ ዕብየ ክብርከ።

፳፤ ወሊቀ መላእክትሰ ሩፋኤል ይቤሎሙ ለሐዋርያት አንሰ ስምየ ሩፋኤል የዋሕሣልሳይ እምሊቃነ መላእክት ወሚካኤልሰ ሊቀ መላእክት ውእቱ እምቀዳሚ ርእሰ ኩሎሙ መላእክት ወስሙ መስተሣህል።

፳፩፤ ወገብርኤልኒ ካዕበ ሊቀ መላእክት ውእቱ እምቀዳሚ ወይሰመይ አምላክ ወሰብአ ዘተፈነወ በእንተ ዜናሃ ለእግዝእትነ ቅድስት ድንግል ማርያም በልደቱ ለእግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ እምኔሃ።

በችግራቸውና በጭንቃቸው ጊዜ በዚች ቀን ሰዎች ሁሉ ልመናቸውን ያቀርቡለታል።

፲፰፤ በዚያን ጊዜ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሦስቱ ሊቃነ መላእክት ማለት ሚካኤልና ገብርኤል ሩፋኤል ከሦስተኛይቱ ሰማይ (ዓለመ መላእክት) ይመጡ ዘንድ አዘዛቸውና በታላቅ ክብር መጥተው ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ፊት ሰግደው ቆሙ።

፲፱፤ ከዚያም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሩፋኤልን ጠቀሰውና ክብርህንና ገናንነትህን ያውቁ ዘንድ ለሐዋርያት የስምህን ትርጉም ግለጽላቸው አለው።

፳፤ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሩፋኤልም ለሐዋርያት የእኔ ስም ሩፋኤል ነው ትርጓሜውም የዋህና ሰውን አስደሳች ማለት ሲሆን ማዕረጌም ከሊቃነ መላእክት ትተኛ ማዕረግ ነው የመላእክት ሁሉ አለቃ ሚካኤል ግን ከቀድሞ ጀምሮ የመላእክት ሁሉ የበላይ አለቃ ነው ትርጓሜውም ይቅር ባይና ዕፁብ ድንቅ ማለት ነው።

፳፩፤ ዳግመኛም የመላእክት አለቃ ገብርኤል አስቀድሞ የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ከቅድስት ድንግል ማርያም መወለድ ያበሠረ ስለሆነ አምላክ ወሰብእ እየተባለ ይጠራል።

፳፪፤ ወአንሰ ስምየ ሩፋኤል መስተፍሥሔ አልባብ የዋህ ውኔር ወመሓሪ ላዕለ ኃጥ አን ኢያስተዋድዮሙ ጎበ እግዚአብሔር በእንተ ጎጣውኢ ሆሙ አላ በእንተ አድጎኖትየ ወየውሀትየ ወአፍቅሮትየ ለዕጓለ እመሕያው እፌት መላእክተ ምስለ ነፍሰ ኃጥአን ወአነውጎ መንፈስየ ላዕሌ ሆሙ እስከ ይኔስሑ እምጎጣ ውኢሆሙ ወአጎድግ ሎሙ አበላሆሙ።

፳፫፤ አነ ውእቱ ሩፋኤል ዘሜመኒ እግዚአብሔር ላዕለ ዕሥራ ወሠለስቱ ሠራዊተ መላእክት እቤብሐ ለእግዚአብሔር አብ ወለወልዱ መስተሣህል ወለመንፈስ ቅዱስ ናዛዚ።

፳፬፤ አነ ውእቱ ሩፋኤል ዘአዘዘኒ እግዚአብሔር ከመአሀቦሙ ሠናያተ ለቅዱሳኒሁ በከብካብ ዘዐሠርቱ ምእት ዓመት በደብረ ጽዮን ሶበ ያሰትዮሙ እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ እምጽዋዕ ዘምሉዕ ክብረ ዘበአማን አመ ይረፍቁ ምስሌሁ እንዘ ይነብር ዲበ መንበሩ ንጹሕ።

፳፭፤ አነ ውእቱ ሩፋኤል ዘአዘዘኒ እግዚአብሔር ከመ እን

፳፪፤ አሁንም ሦስተኛ ላስገነዝባችሁ የምፈልገው የኔ ስም ሩፋኤል ሲሆን ይኸውም የዋህ ቸር ይቅር ባይ ማለት ነው ኃጥአንን ስለ በደላቸው ወደ እግዚአብሔር አላሳጣቸውምና (አላሳቅላቸውም) ነገር ግን ስለ የዋህነቴና ስለ ማዳኔ የሰውንም ልጅ እጅግ ስለ መውደዴ ከኃጢአታቸው ተመልሰው ንስሐ ይገቡ ዘንድ በዘመን ላይ ዘመን እጩ ምርላቸዋለሁ አስፈጻሚ መላእክትንም እልክላቸዋለሁ።

፳፫፤ እኔ ሩፋኤል እግዚአብሔር በ፳፫ቱ ነገዶ መላእክት ላይ የሾመኝ የመላእክት አለቃ ነኝ ስለዚህም እግዚአብሔር አብንና ይቅር ባይ የሚሆን ልጄን ኢየሱስ ክርስቶስን ከኃጢአት የሚያነፃ የባሕርይ የሕይወቱ የሚሆን መንፈስ ቅዱስንም አመሰግነዋለሁ።

፳፬፤ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ስም በደብረ ጽዮን ከደቀመዛሙርቱ ጋራ በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ ክብር የተመላበትን ዕውነተኛውን የሕይወት ጽዋ ለቅዱሳኖቹ ባዘጋጀላቸው ጊዜ መልካሙንና በጐውን ሰማያዊ መጠጥ አድላቸው ዘንድ እግዚአብሔር ያዘዘኝ እኔ ሩፋኤል ነኝ።

፳፭፤ በዚች የደስታና የሕይወት ቀን በሆነች በዛሬይቱ

ሣእ አዕጹቀ እምዕፀ ሕይወት በእዴየ ወአሀቦሙ ለክርስቲያን በይእቲ ዕለት ፍሥሐ ወሕይወት።

፳፮፤ እነ ውእቱ ሩፋኤል ዘመዛግብተ ሰማያት ዕቁባት ታሕተ እዴየ ወእነ አርጎ ምሙ ወአአጽዎሙ በከመ አዘዘኒ እግዚአብሔር።

፳፯፤ ወለእመ ገብረ አሐዱ ብእሲ ሠናየ ምስለ ካልኡ ብእሲ ዘውስተ ምንዳቤ በዲበ ምድር በእንተ ስምየ አው ዘይጽሕፍ መጽሐፈ ሢመትየ አው ዘይዜከር አሐደ እምነ ቅዱሳን በስምየ አው ዘይው ህብ ቍርባን አው ዕጣን አው ማኅቶተ በዕለተ ተዝካርየ ዘውእቱ አመ ሠሉሱ ለወርጎ ጳጉሜን ዘባቲ ሢመኒ እግዚአብሔር ወባቲ ከለለኒ በሢ መተ መላእክት እነ እጸው ሮሙ ወአዐርጎሙ ዲበ ሠረገ ላተ ብርሃን እስከ ይበውኡ ውስተ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት።

፳፰፤ ወእራሲ ውስተ እደዊ ሆሙ አዕጹቀ ዕፍረት ዘም ዑዝ ጺናሁ ፈድፋደ ዘኢይት ረከብ ከማሁ በዲበ ምድር ግሙራ።

፳፱፤ ጎሡ እምኔየ አ ሐዋርያት ጎሩያኒሁ ለእግዚአብሔር

ዕለት ሕይወትን የምታሰጥ ከሆነች ከዕፀ ሕይወት አዕቅና እንዲሁም የጽጌ ረዳ አበባና ዘንባባ ለክርስቲያኖች አበረ ክትታቸው ዘንድ እግዚአብሔር ያዘዘኝ እኔ ሩፋኤል ነኝ።

፳፻፤ ሰማያውያን መዛግብት ከሥልጣኔ ሥር የሆኑና እነሱንም እግዚአብሔር በአ ዘዘ ጊዜ ልከፍታቸውና ልዘ ጋቸው ሥልጣን ያለኝ እኔ ሩፋኤል ነኝ።

፴፩፤ እንደሌሎቹ የሥልጣን ጓደኞቹ ሊቃነ መላእክት ሁሉ እግዚአብሔር በሾመኝና ባከበ ረኝ በዚች በጳጉሜን ፫ ቀን አንዱ ሰው ከችግር ላይ ያለ ውን ሰው በኔ ስም እርዳታ ቢያደርግለት ወይም መጽሐፍ ቢጽፍና በኔ ስም ከቅዱሳን ላንዱ መታሰቢያውን ቢያደርግ እንዲሁም የስሜ መታሰቢያ በሆነችው በዛሬይቱ ዕለት ለቤተ ክርስቲያን ጧፍ ዕጣን መባ የሚያገባ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት እስኪገባ ድረስ በብርሃን ሠረገላ አሣ ፍሬ እሸኘዋለሁ።

፴፪፤ በምድር ላይ ፈጽሞ ምሣሌ የማይገኝለት ሽታው እጅግ በጣም ጣፋጭ የሆነ የሽቱ አበባ ዕቅፍ በእጁ አበረ ክትለታለሁ።

፴፫፤ እናንተ እግዚአብሔር የመረጣችሁ ሐዋርያት ሆይ

ኩሉ ጊዜ ከመ እዕቀብከሙ እስከ ትቀውሙ ቅድመ እግዚአብሔር ወስብኩ ለኩሉሙ ሰብእ እለ ውስተ ኩሉ ዓለም ከመ ይግበሩ ተዝካርየ ወእነ እተነብል ጎበ እግዚአብሔር በእንቲአሆሙ ወአድጎኖሙ እምንዳቤሆሙ ወኢይሬእዩ ኩነኔ ለግሙራ ወዘንተ ብሂሉ ቅዱስ ሩፋኤል ሰገደ ቅድመ እግዚአብሔር።

፴፬፤ ወብዙኃት ተአምራቲሁ ለዝንቱ መልአክ ክቡር ሩፋኤል ሊቀ መላእክት ወይደል ወነ ከመ ንግበር ተዝካርየ ኩሉ ጊዜ እስመ ውእቱ ይተነ ብል ጎበ እግዚአብሔር በእን ቲአነ።

፴፭፤ ትንብልና ጸሎቱ ወበረ ከቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፴፮፤ ሰላም ለመልክ ጸዴቅ አምሳሉ ወሱታፋ ለዘመጽአ ቃል በደመና ድንግል ዐጽፋ። ጠቢባን ግብሮ በከመ ጸሐፋ

በዚህ ዓለም ስብከተ ወንጌልን አስፋፍታችሁ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እስክትጠሩ ድረስ ሁል ጊዜ እጠብቃችሁና እረዳችሁ ዘንድ ከኔ የም ትፈልጉትን ሁሉ ጠይቁ አሁንም በዚህ ዓለም ያሉ ሰዎች መታሰቢያየን ያደርጉ ዘንድ አስተምሯቸው (ንገሯቸው) ስለነሱ ወደ እግዚአብሔር እየ ማለድሁ ከችግራቸውና ጭንቃቸው አድናቸዋለሁ በሰማይም የሥቃይና የኩነኔ ቦታ ፈጽመው አያዩምና አላቸው ይህንንም ካላቸው በኋላ መልአኩ ቅዱስ ሩፋኤል በእግዚአብሔር ፊት ሰገደ።

፴፯፤ እንግዲህ ይህ ሊቀ መላእክት ቅዱስ ሩፋኤል ያደረጋቸው ተአምራት እጅግ ብዙ ስለሆኑ እኛም የመታሰቢያውን በዓል ሁልጊዜ ማድረግ ይገባልና እሱ ስለኛ ወደ እግዚአብሔር ይለምናል ይማል ዳልና።

፴፰፤ የቅዱስ ሩፋኤል ጸሎቱ በረከቱ ማላጅነቱ ለሁላችን ይደረግልን እስከ ዘላለሙ አሜን።

፴፱፤ በድንግል ደመና መጎናጸፊያ ተጐናጽፎ ከላይ ለመጣ ቃል ምሣሌው ለሚሆን ለመልክ ጸዴቅ ካህን ሰላም እላለሁ። ጠቢባን (ዐዋቂዎች) ታሪኩን እንደጻፉት ለአዳም

ለሥጋ አዳም ኀበ ተሐንጸ ምዕራፉ ዝንቱ ካህን ይነብር ለዝሉፉ።

፴፫፤ እምነ አሐዱ ዓመት ይተርፍ ሠለስቱ ሰዓት እለ በጥሊሞስ ይቤሉ ማእምራን ክሉ ኩነት። ወእለ ተጋብኡ ሰዓታት እምአርባዕቱ ዓመት ይእቲኬ ጳጉሜን ሳድሲት። ወሰላም ለዘአዕረፈ በዛቲ ዕለት።

በስመ አብ ወወልድ ወመ ንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ድርሳን ዘቅዱስ ወክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘይትነ በብ አመ ዐሠሩ ወሰኑዩ ለመ ስከረም። ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስሌን ለዓለመ ዓለም አሚን።

፩፤ ይቤ እግዚአብሔር ኢታ መልኩ ባዕደ አምላክ ዘእንበ ሌዩ ወካዕበ ይቤ ሰማይ ወም ድር በትእዛዝዩ ቆሙ ወክሉ ፍጥረት በእዴዩ ተፈጥሩ።

፪፤ ወለእመ አምለክሙ ዘእንበሌዩ አድባረ ወአውግረ ዕፀወ ወእእባን ባሕረ ወእፍ ላገ ውእቶሙስ ኢይክሉ አድ

ሥጋ ማረፊያ ይሆን ዘንድ ከተዘጋጀበት የመቃብር ቦታ የዚህ ካህን ማረፊያው (መኖ ሪያው) ከዚያ ነው።

፴፫፤ የሳይንስ አዋቂዎች የሆኑ እንበጥሊሞስ እንደሚሉት በአንድ ዓመት ካሉት ቀናት ውስጥ ሦስት ሰዓት ትርፍ ይገኛል እኒህም ሰዓታት በየዓራት ዓመት ሲደመሩ ስድስትኛይ ቱን የጳጉሜን ቀን ያስገኛሉ በዚችም ዕለት ያረፈ (የሞተ) መልካም ዕረፍት ይሆንል ታል። በዕውነት ያለሐሰት።

በስም በአካል በግብር ሦስት ሲሆኑ በባሕርይ በህልውና ግን አንድ አምላክ በማለት በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አምነን መስከረም በባ ተ በዓሥራ ሁለት ቀን የሚነ በብ ክቡር የሚሆን የቅዱስ ሚካኤልን ድርሳን እንናገራለን። ጸሎቱ በረከቱ ከሁላችን ጋር ለዘላለሙ ይኑር አሚን።

፩፤ እግዚአብሔር ከኔ በቀር ሌላ አምላክ አታምልኩ (አይኑራችሁ) ይላል ሰማይና ምድር በትእዛዜ ፀንተው ይኖራሉ ፍጥረታትም ሁሉ በእኔ የተፈጠሩ ናቸውና።

፪፤ ከእኔ አምልኮት ተላልፋችሁ ተራራውን ኩረብታውን እንጨቱን ባሕሩን ወንዙን ብታመልኩ እነሱ ሊያድኗችሁ አይችሉም የኅሊና ንቃት

ኀኖተክሙ እስመ ኢይሰምዑ በእዝነ ልቡና ወበአእምሮ ኀሊና እመ አጎዝኩክሙ በመ ዓትዩ አልብከሙ ሙዓእ ወም ጉያይ እምእዴዩ።

፫፤ ኢሰማዕክሙኑ ዘከመ ኮነ ባዕል ንጉሥ ዘያመልክ ባዕዳን አማልክተ ወይቤልዎ አማልክቲሁ ናሁ በጽሐ ዕለት ሞትከ እምዮም እስከ ሰሙን ዕለት ወጸውዕ ነህብተ ይግበሩ ለከ ሣጹኑ ከመ ትትኀባእ ውስቴቱ።

፬፤ ወበጊዜሃ ጸውዐ ነህብተ ከመ ይግበሩ ሎቱ ሣጹኑ እስመ ንጉሥ ውእቱ።

፭፤ ወተኀብአ ውስቴቱ ወ ቦአ ውስተ ባሕር ከመ ኢይር ከቦ መልአክ ሞት በይእቲ ዕለት ወመጽአ መልአክ ሞት ወኀሠሦ ወኢረከቦ ወሶበ ኀጥአ ገብአ ኀበ እግዚአብሔር እንዘ ይብል አነ ኀጣእ ከዎ።

፮፤ ወይቤላ እግዚአብሔር ለባሕር አውፅኢዮ ለውእቱ ባዕል ከመ ኢይቅሥፍኪ ወኢ ያንፅፍኪ በመዓትዩ ወሶቤሃ አውፅኢቶ አምውስቲታ ኀበ ጽንፋ ወወገረቶ ከመ እብን ኀበ ወሰን ወመጽአ መልአክ ሞት ነሥእ ወወሰዶ ኀበ ኩነኔ ዘነደ እሳት እንተ አልባቲ ሙዓእ።

የአእምሮ ዕውቀት የላቸው ምና ምናልባት በመዓቲ ብይዛችሁ ከእጁ የምታመልሙበት ቀዳዳ የምትሸሸጉበት ንዳ አይኖራችሁም።

፫፤ ልዩ ልዩ አማልክትን የሚያመልክ ንጉሥ የሆነውን አልሰማችሁምን? ከዕለታት በአንድ ቀን የሚያመልካቸው አማልክቱ እንሆ የምትሞት በት ቀን ስለ ደረሰ እስከ ስምንት ቀን ድረስ ትሞታለህ ነገር ግን በውስጡ ትሠወር በት ዘንድ አናጊዎች ጥራና ሣጥን አሠራ አሉት።

፬፤ በዚያኑ ጊዜ ሠራተኞችን ባስቸኳይ አስጠርቶ ባፋጣኝ ሣጥኑን አሠራ ንጉሥ ነውና።

፭፤ ከዚያም በዚያች ዕለት መልአክ ሞት እንዳያገኘው በሣጥን ውስጥ ገብቶ ከባሕር ገባ መልአክ ሞትም መጥቶ ፈልጎ አጣው ባጣውም ጊዜ እኔስ አላገኘሁትም ብሎ ወደ እግዚአብሔር አመለከተ።

፮፤ እግዚአብሔርም ያቺን ባሕር በመዓቲ እንዳላጠፋሽ እንዳላደርቅሽ ያንን ባለፀጋ ሰው አውጥተሽ ስጭ ብሎ ቢዝትባት አምዘግዝጋ ከዳር ቻዋ ጣለችው እንደድንጋይም ወረወረችውና ያ መልአክ ሞት አግኝቶ ለዘለዓለሙ የመውጣት ተስፋ የሌለባት ወደገሃነመ እሳት አንቆ ወሰደው።

፯፤ ወከማሁ አንትሙኒ ትከ ውኑ ለእመ አምለክሙ ባዕዳን አማልክተ ወየጎልቅ ፍሥሐ ክሙ ወይነድድ ከመ ሠምዕ ሥጋክሙ።

፰፤ በአማን እስመ ዐቢይ ወግሩም እግዚአብሔር ወል ዑል ውእቱ ፈድፋዶ ወአልቦ ዘየአምር ሀላዌሁ ወመለኮቶ እምቅድም እስከ ድገር።

፱፤ ማርያምኒ እንተ ጸረቶ በከርሣ ትቤ ርኢክዎ ወስእ ንኩ ጠይቆቶ።

፲፤ ምሴኒ ዘተናገሮ በዐምደ ደመና ይቤ ርኢክዎ ወስእንኩ ጠይቆቶ።

፲፩፤ ዮሐንስኒ ዘአጥምቆ በማይ ይቤ ርኢክዎ ወስእንኩ ጠይቆቶ።

፲፪፤ አሳይያስኒ ይቤ አንሰ ርኢኩ መንበሮ ዘእሳት ወይ ጸውርዎ አርባዕቱ እንስሳ ወየ ዐጥኑ መንበሮ ዕሥራ ወአር ባዕቱ ካህናተ ሰማይ ዘእንበለ ፅርዐት ወስእንኩ ጠይቆቶ።

፲፫፤ በአማን ውእቶሙኒ ሊቃውንት ፍቁራኒሁ ለአብ እለ ያበውኡ ወያወፅኡ ቃሎ ወኢይሴስሉ እምቅድመ መን በሩ ለመርዓዊ ወትረ ዘለዓለም

፯፤ እናንተም ከኔ በቀር ሌላ አምላክ ብታመልኩ የሱ እድል ይገጥማችኋል ደስታ ትሁ ይፈጸማል ሥጋችሁም እንደሰም ይቀልጣል።

፰፤ በዕውነትም እግዚአብሔር ታላቅና ግሩም ገናና ንጉሥ ስለሆነ ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ባሕርየ መለኮቱን መርምሮ አነዋወሩንም ፈጽሞ ሊደርስበት የሚችል የለም።

፱፤ በማገፀኗ የተሸከመችው እመቤታችን ማርያም ስንኳ አይቼዋለሁ ግን ባሕርዩን መርምራ ለማግኘት አልቻልኩም አለች።

፲፤ በደመና ዓምድ የተነጋገረው ሙሴም ማየት አይቼዋለሁ ዳሩ ግን ለመረዳት ተሳነኝ።

፲፩፤ በውሀ ያጠመቀው ዮሐንስም አየሁት መርምሮ ለመረዳት ግን የማይቻል ነው።

፲፪፤ ኢሳይያስም ኪሩቤል የተሸከሙትን የእሳት መንበር አየሁ ሃያ ዐራቱ ካህናተ ሰማይም ያለማቋረጥ ያጥኑት ነበር ተመራምሬ ልደርስበት ግን አልቻልኩም አለ።

፲፫፤ ቃሉን ሚቀበሉና መልሱንም የሚያቀርቡ እሊህ ሊቃውንት በውነት ለአብ ባለሟሎች ናቸው ለዘለዓለሙም መርዓዊ ሰማያዊ ከሚባል

ወይነበሩ ምስሌሁ በትፍሥሕት ወኢይርገቅ እምእደዊ ሆሙ ማዕጠንት ወእምአፉ ሆሙ ስብሐት ወጸሎት ወትረ ወለለ ሰዓቱ ያዐርጉ ዕጣነ ወይውህቦሙ ዐስቦሙ ወጸማ ከናፍሪሆሙ ወዕሴቶሙ ወዝኩራን አንትሙ ውስተ መዕጠንቶሙ ለእመ ገበርክሙ ተዝካሮሙ።

፲፬፤ መኑ ውእቱ ዘይት ፌሣሕ ወያስተፌሥሕ መስለ ለአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ዘይውህብ ዕሴተ አሥራተ ሢመት ለለ ጽባሑ ክብረ ወመንግሥተ ዘለዓለመ ዓለም።

፲፭፤ ወኢያስተጎፍሮሙ ዘነገርዎ ፍጡነ ይሰምዎሙ ኩሎ ጊዜ ዘሰአልዎ ኢይጸመዋሙ በእንቲአክሙ።

፲፮፤ አንትሙ ሕዝበ ክርስቲያን እለ ተአመንክሙ በስሞሙ ትበውኡ ውስተ መንግሥቱ ለአብ ወውስተ ርስቶሙ ለቅዱሳን ጎበ ሰአሉ ለክሙ ማኅደረ ዘበሰማያት ሚካኤል ወገብርኤል ዕሥራ ወአርባዕቱ ከህናተ ሰማይ ወአርባዕቱ እንስሳ።

ክርስቶስ ዙፋን ፊት ሳይለዩ በፍጹም ደስታ ከሱ ጋራ ይኖራሉ ከእጃቸው ማዕጠንት አይለይም ከአፋቸውም ምስጋና አያቋርጥም ሁል ጊዜ በየሰዓቱ ዕጣንን ያሳርጋሉ እንጂ እሱም ፍጹም ዋጋቸውን ይከፍላቸዋል እናንተም መታሰቢያቸውን ብታደርጉ ማዕጠንታቸውን በሚያሳርጉ ጊዜ ያስፃችኋል።

፲፬፤ ከአብ ከወልድ ከመንፈስ ቅዱስ ጋራ ደስ ተሰኝቶ የሚያስደስት ማነው? የሹመትን ዋጋ ዓሥራት በማድረግ የሚሰጥ ማነው? በየነጋውስ ክብርን መንግሥትን ለዘለዓለሙ የሚቸር የሚለግስ ማነው?

፲፭፤ ስለ እናንተ የለመኑትን ይሰጣቸዋል እንጂ አያሳፍራቸውም የነገሩትን ይፈጽማቸዋል እንጂ ቸለል አይላቸውም።

፲፮፤ በስማቸው የተማመናችሁ እናንተ የክርስቲያን ወገኖች ሆይ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ትገባላችሁ በሰማይ መኖሪያ ይሆናችሁ ዘንድ ሚካኤልና ገብርኤል እንዲሁም ሃያ አራቱ ካህናተ ሰማይና (ሱራፌል) ዐርባዕቱ እንስሳ (ኪሩቤል) አደራ ተቀብለው ያዘጋጃላችሁን ርስተ መንግሥተ ሰማያት ከቅዱሳን ጋራ ትወርሳላችሁ።

፲፯፤ ይቤ እግዚአብሔር አክብርዎሙ ወአልዕልዎሙ ለሚካኤል ወለገብርኤል ወለአሎንቱ ዕሥራ ወአርባዕቱ ካህናት ሰማይ ወለአርባዕቱ እንስሳ እስመ አልቦ ዘይከብር እምኔሆሙ በኅቤየ ወግበሩ ተዝካሮሙ ወበዓሎሙ በንዱሕ ልብ ወአዕርጉ መሥዋዕተ ወዕጣን ከመ ፍጡን ይርድኡክሙ ወያድኅኑክሙ አመዕለተ ምንዳቤክሙ።

፲፰፤ ወሶበ ትበጽሑ ኅቤየ በእንተ ሰሞሙ ለሚካኤል ወገብርኤል ወለዕሥራ ወአርባዕቱ ካህናት ሰማይ ወለአርባዕቱ ዕንስሳ ኢይትህጉል ዕሴትክሙ ወኢይማስን ተስፋክሙ።

፲፱፤ አብልዑ ለነዳያን እምኅብስትክሙ ከመ ትብልዑ ኅብስተ ሕይወት ዘበሰማያት ወአስትዩ ለጽሙዓን እምስታይክሙ ከመ ትስተዩ ስቲ ሕይወት ዘበሰማያት ወአልብሱ ዕሩቀ እምልብስክሙ ከመ ትልበሱ አልባስ ክብር ዘበሰማያት ዘኢይበሊ ወኢይማስን ወአጽግቡ ለርኅባን ከመ ትጽገቡ መብልዐ ሕይወት ዘበሰማያት።

፳፤ ለእመ ብከ ሀብ ወለእመ አልብከ ኅሊ ወተክዝ በእንቲአሆሙ ወይትኃለቀ ለከ

፲፯፤ ስለዚህም እግዚአብሔር ሚካኤልንና ገብርኤልን ሃያ ዐራቱ ከህናተ ሰማይንና (ሱራፌልን) ዐርባዕቱ እንስሳንም (ኪሩቤልን) ፈጽማችሁ አክብሯቸው በኔ ዘንድ እንደነሱ የከበረ የለምና መታሰቢያቸውን አድርጉ በዓላቸውን አክብሩ በችግራችሁ ጊዜ ፈጥነው ይደርሱላችሁ ዘንድ በሰማቸው መሥዋዕትን ዕጣንን አሣርጉ ሲል ተናገረ።

፲፰፤ በሚካኤልና በገብርኤል እንዲሁም በሃያ ዐራቱ ካህናት ሰማይና (ሱራፌል) በዐርባዕቱ እንስሳ (ኪሩቤል) ስም ከኔ ዘንድ በቀረጣችሁ ጊዜ ዋጋችሁን እንደማታጡ ተስፋ ይኑራችሁ።

፲፱፤ በሰማይ የሕይወት እንጀራ ትበሉ ዘንድ ከእንጀራችሁ ከፍላችሁ ለተራሱ አብሉ የሕይወት መጠጥ ትጠጡ ዘንድ ከምትጠጡት ቀንላችሁ ለተጠሙ አጠጡ የማያልቅ የማይቀደድ የክብር ልብስ በሰማይ ትለብሱ ዘንድ ለተራቆተ አልብሱ የሕወት መብልን ትጠግቡ ዘንድ በልተው ላልጠገቡ አጥግቧቸው።

፳፤ ቢኖራችሁ ስጧቸው ባይኖራችሁ ግን ስለነሱ እዘኑላቸው ካለበት ያድርሳችሁ በኋላቸው በሚካኤልና በገብርኤል

ጽድቀ በእንተ ሰሞሙ ለሚካኤል ወለገብርኤል ወዕሥራ ወአርባዕቱ ካህናት ሰማይ ወአርባዕቱ እንስሳ።

፳፩፤ ወኢይትህጉል ዕሴትክሙ እስከ ክፍለ አሐቲ ኅብስት ዘመሀበ ወእስከ ጽዋዐማይ ቂሪር ዘአስተዩ ኢይነውሙ ወትረ በአንቲአሁ ወይጽሕፉ ስም ውስተ መጽሐፈ ሕይወት በሰማያት ወያነብሮም ዲበ መንበረ ወርቅርሱይ ወሥርግው ዘአስተዳለው እግዚአብሔር ለእለ ያፈቅርዎ ማኅደረ ዘበሰማያት።

፳፪፤ ኢሠማዕክሙኒ ዘይቤ በወንጌል ሀቡ ወይውሀቡክሙ ለቅሑ ወይሌቅሑክሙ ለሊክሙ ኢይቤለክሙኑ ቃለመጻሕፍት ዘኢለቅሑ በዲበምድር አልቦ ዘይሌቅሑ በሰማያት ወዘኢመሐረ በዲበምድር አልቦ ዘይምሕሮ በሰማያት ወዘኢወሀበ ማኅደረ በዲበምድር አልቦ ዘይውሀቦ ማኅደረ በሰማያት አመ ዕለተ ፍዳ ወደይን ወዘኢነስሐ በዲበምድር አልቦ ንስሐ በሰማያት።

፳፫፤ ወይኬ ሰብእ በእበዱ ዘተሀጉለት ነፍሱ ወለእመ ኢገብረ ሠናየ ምሕረተ በዲበምድር እንዘ ሀሎ በሕይወቱ

እንዲሁም በሃያ ዐራቱ ካህናት ሰማይና (ሱራፌል) በዐርባዕቱ እንስሳ (ኪሩቤል) ስም እንደሰጣችሁ በዕውነት ይቆጠርላችኋልና።

፳፩፤ እስከ ግማሽ እንጀራ የሚደርስና ቀዝቃዛ ውሀ ስንኳ ለራበውና ለተጠማ ብትሰጡ ዋጋችሁን አታጡም እነሱም ስለናንተ ቸል አይሉም ሰማችሁን በሰማያት ባለ የሕይወት መጽሐፍ ጽፈው እግዚአብሔር ለወዳጆቹ ባዘጋጀው እጅግ በተጌጠና በተንቁጠቁጠ የወርቅ መዝገብ (ጠረጴዛ) ላይ ያስቀምጡታል።

፳፪፤ ስጡ ይሰጣችኋል ተብሎ በወንጌል የተነገረውን አልሰማችሁምን? እንዲሁም በምድር ያላበደረ በሰማይ የሚያበድረው የለም በምድር ርኅራኄ ያላደረገ በሰማይ የሚራራለት አያገኝም በዚህ ዓለም ማደሪያ ሰጥቶ እንግዳውን ያልተቀበለ በዚያች በፍርድ ቀን የሚያሳድረው አይኖርም በምድር ንስሐ ካልገባ በሰማይ ንስሐ የለም ሲል የመጽሐፍ ቃል ነግሯችሁ የለምን?

፳፫፤ እንግዲህ በስንፍና ነፍሱን ያጠፋ ወዮለት ወዮታ አለባት በዚህ ዓለም በሕይወተ ሥጋ ሳለ ይቅርታ ካላደረገ በኅ ሥራ ካልሠራ ምን

ምንት ይበቃዎ ወዘኢረብሐ በዲበ ምድር ወኢየአምር ዕለተ ሞቱ ወኢይነሥእ ኩሎ ንዋዮ መስሌሁ ወዕራቃ ትበ ጽሕ ነፍሱ ቅድመ እግዚአብሔር ሰማያዊ ንጉሥ ዘበሰማያት ወዘበምድር በፍርሀት ወበረዓድ እንዘ ይቀሥፍዎ መላእክት በነደ እሳት ዘእንበለ ታብልየን ንሕነ ናብልያ ለዛቲ ምድር እስመ እምኔሃ ወፃእን ወኅቤሃ ምግባኢን ወኅቤሃ ነሐውር ኩልን እስመ ኅላፊት ዛቲ ዓለም ምንንት ወአባዲት ወከመ ልብሰ ሕስት ትበሊ ወንብረት ምድራዊት ከመ ጽላሎት ተኅልፍ ወኩሎ ዘተ ፈጋዕክሙ በዲበ ምድር እስመ ህዩ ቤትን ወህዩ ማኅ ደርን ወምግባኢን እስከ ለዓለመ ዓለም።

፳፱፤ አ አኅዊነ ብክዩ ወላ ሕዉ በእንተ ርእስክሙ ቅድመ ትብጻሕክሙ ዕለተ ፍዳ ክሙ ተዘክሩ እስኩ ወኅልዩ ለሊክሙ ወለብዉ ፍቁራንዩ።

፳፻፤ አይቲ ሀለዉ ቀደምት አበዊነ ነገሥት ወመኳንንት ዐበይት ክቡራን አእሩግ ወሕፃናት ወአንስት ሥርግዋት በወርቅ ወቡብሩር ወበአል

ይጠቅመዋል? ምን ይረባዋል? የሚሞትበትን ቀን አያውቅም ገንዘቡም ከሱ ጋራ አብሮት አይሄድም ነፍሱም ድንገት ተመንጥቃ ትለየውና መላእክት በሐፀ እሳት እየነደፉ በመፍራትና በመንቀጥቀጥ በሰማያዊው ንጉሥ ቅድመ እግዚአብሔር ደርሳ ራቁቷን ትቆማለች ይህች ምድራዊት ዓለም ሳታዋርደን ሳታስንቀን በፊት እኛ እናዋርዳት እናሳጣት ከሷ ተፈጥረን ሁላችንም ወደሷ ተመልሰን እንሄዳለንና ኃላፊ ጠፊ ስለሆነች የተናቀች ሰነፍ ናት እንደተውሶ ልብ ስም ፈጥና ታረጃለች እንደ ጥላም ታልፋለች በዚህ ዓለም የተደሰታችሁበት ሁሉ ከንቱ ነው ቋሚነት የለውም መግ በያችንና ማደሪያችን በዚያ ነውና እስከ ዘለዓለሙ ድረስ።

፳፱፤ መንድሞቼ ሆይ ያች የመከራ ቀን ከመደረሷ አስቀድሞ ስለ ራሳችሁ አልቅሱ ወዳጆቼ ሆይ እስኪ ልብ አድርጋችሁ አስተውሉ።

፳፻፤ የቀደሙ አባቶቻችን ነገሥታቱ መኳንንቱ መሳፍንቱ የተከበሩት ሽማግሌዎች ሕፃናቱና ዋጋው ብዙ የሆነ ነጭ ሐር የለበሱ በወርቅና በብር ጌጥ የተንቆጠቆጡ

ባለ ቀጠንት ክቡር ዘዕጹብ ሢጡ።

፳፯፤ ወአንትሙሂ ከማሆሙ ትከውኑ ምዉታን ወተኅድጉ ንብረተ ዝንቱ ዓለም እስከ ይእዜ ኢያእመርክሙ ዘእን በለ ዘተደለውክሙ ወተፈጋ ዕክሙ ተአመንክሙ ንብረተ ዝ ዓለም ኅላፊ።

፳፰፤ አንትሙስ አጋውየ ኢትፍርሁ ሞተ ዘበምድር አላፍርሁ ዘበሰማያት ኅበ ሀሎ ኩነኔ ዘነደ እሳት እንተ አልባቲ ተፍጽሜት እስከ ለዓለም።

፳፱፤ ይእዜኒ ሀቡ ምጽዋተ ለእመ ብክሙ ብዙኅ ወለእመ አልብክሙ ኅዳጠ በእንተ ስመ ቅዱስ ሚካኤል ወገብ ርኤል ወይከውኑክሙ ረዳእ ያነ አመ ዕለተ ሞትክሙ በቅድመ እግዚአብሔር ዘሎቱ ስብሐት እስከ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፳፱፤ ተአምሪሁ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘከመ ረድኦ ለፋሲለደስ ወዘከመ ዐቀቦ ወጾሮ ዲበ ክነፊሁ ብርሃናውያን በረከቱ የሀሉ ምስሌን ለዓለመ ዓለም አሚን።

የሴት ወይዘሮዎች ሁሉ ወዴት አሉ።

፳፯፤ እናንተም እንደነሱ ትምታላችሁ የዚህን ዓለም ሀብትና ንብረት ትታችሁት ትሄዳላችሁ። ወዳጆቼ ሆይ ኃላፊ ጠፊ የሚሆን የዚህን ዓለም ሀብት ከመውደዳችሁ በስተቀር እስከ ዛሬ አላስተዋላችሁምና።

፳፰፤ ወንድሞቼ ሆይ እናንተስ ገሃነማዊ ፍርድ ያለበትን ሰማያዊ ሞት ፍሩ እንጂ የዚህን ዓለም ሞት አትፍሩ።

፳፱፤ አሁንም ቢኖራችሁ ብዙ ሰጡ ባይኖራችሁ ግን በቅዱስ ሚካኤልና በቅዱስ ገብርኤል ስም በሚቻላችሁ መጠን ስጡ በጊዜ ሞታችሁ ክብር ጌትነት የባሕርዩ የሚሆን በእግዚአብሔር ፊት ምስክር ይሆናችኋልና ለዘላለሙ አሚን።

፳፱፤ የመላእክት አለቃ የሚሆን ቅዱስ ሚካኤል ፋሲለደስን ብርሃናውያን በሆኑ ክንፎቹ ተሸክሞ ከደረሰበት (አደጋ) እንደ ጠበቀውና እንደ ረዳው የሚናገር የቅዱስ ሚካኤል ተአምር ይህ ነው። ጸሎቱ በረከቱ ከሁላችን ጋር ይሁን ለዘላለሙ አሚን።

ሷ፤ ወኮነ ፋሲለደስ ይተግህ ወይለጼሊ በሌሊት በድንጋጄ ዐቢይ ወገን በውስተ ልቡ ወይፈቱ ከመ ይኩን ሰማዕተ።

ሷ፤ ወናሁ ሊቀ መላእክት ሚካኤል አስተርአዮ ሎቱ በን ዋም በገጽ ዘምሉዕ ፍሥሐ እንዘ ይበል ሰላም ለከ እ ፋሲለደስ ሐራሁ ለክርስቶስ ተፈሣሕ እስመ ተጽሐፈ ስምከ ውስተ ኢየሩሳሌም።

ሷ፤ ተፈሣሕ እ ፋሲለደስ እስመ በጽሐ ምጽዋትከ ኀበ መንበሩ ለእግዚአብሔር።

ሷ፤ ተፈሣሕ እ ፋሲለደስ እስመ እንተ ትከውን ርእሰ በውስተ ሰማያት በከመ ይእዜ በዲበ ምድር።

ሷ፤ ሰላም ለከ እ ፋሲለደስ እስመ ተጽሐፈ ስምከ ወስ ሞሙ ለእዝማዲከ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ዘበኩር በመን ግሥተ ሰማያት።

ሷ፤ ተፈሣሕ እ ፋሲለደስ እስመ ሐነጸ ለከ ቤተ መጠነ ሠለስቱ ዓመት።

ሷ፤ ሰላም ለከ እ ፋሲለደስ እስመ አልዐለ ቅጽረከ ወቅ ጽሮ ለዮስጦስ ወአጽራሐቲ ሆሙ ለለ አሐዱ አሐዱ እም

ሷ፤ ሰማዕት ለመሆን የሚ ጥር ሁል ጊዜ በፍጹም ልቡና ነቅቶና ተግባሩ የሚጸልይ ፋሲለደስ የተባለ ሰው ነበረ።

ሷ፤ እንሆ የመላእክት አለቃ የሚሆን ቅዱስ ሚካኤል በፍሡሕ ገጽ በሕልሙ ተገለጸለትና የክርስቶስ ቧለ ሚል ፋሲለደስ ሆይ ቸር አለህን በማለት ደስ ይበልህ በኢየሩሳሌም ሰማያዊት ስምህ ተጽፏልና አለው።

ሷ፤ ፋሲለደስ ሆይ ደስ ይበልህ ደስታ ይገባል ምዕዋትህ ከእግዚአብሔር ዙፋን ፊት ቀርቧልና።

ሷ፤ ፋሲለደስ ሆይ ደስ ይበልህ ዛሬ በዚህ ዓለም እንደ ተከበርክ በኢየሩሳሌም ሰማያዊት ከከበሩ የከበርክ ትሆናለህና።

ሷ፤ ፋሲለደስ ሆይ ሰላምታ ይገባል ስምህና የዘመዶች ህም ስም የምዕመናን አንድ ነት ባለበት በሰማያዊት መቅደስ ተጽፏልና።

ሷ፤ ፋሲለደስ ሆይ ሰላምታ የገባል የሦስት ዓመት የሥራ ጊዜ የሚፈጀውን ያህል ሕንፃ ተሠርቶልሃልና።

ሷ፤ ፋሲለደስ ሆይ ሰላምታ ይገባል የቤትህንና የዮስጦስ ንም ቤት ቅጽሮቻቸውን ከፍከፍ አድርጓልና ለልጆችህም እንደ ንጉሡ እንደ ዳዊት

ውሉድከ ከመ ዳዊት ንጉሥ በሰማያት።

ሷ፤ ተፈሣሕ እ ፋሲለደስ እስመ ፀፈሩ እምአእባን ክቡራት ወዕንቄ ባሕርይ በውስተ ሀገረ በግዑ ለእግዚአብሔር ተዐገሥ እ ፋሲለደስ።

ሷ፤ አነ ውእቱ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘሀሎኩ ምስ ሌከ እምንእስከ እስከ ይእዜ ወአድኅንኩከ እምኩሉ ምንዳ ቤከ ወካዕበ አነ አድኅንክዎ ለዮስጦስ ወልደ እጎትከ ወአውግእክዎ እምእዴሆሙ ለሰብአ ፋርስ ወአነ ዘአጽናዕክዎ ላውሳብዮስ ወልድከ እስከ ቀተሎሙ ለጸላእቱ።

ሷ፤ ወአነ ይእዜ መጽእኩ ከመ እጹርከ ዲበ ክነፍየ ወአዕርገ ውስተ ሰማያት በዐቢይ ስብሐት ወአብጽሕከ ኀበ እግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ ያርኢከ ወያጠይቀ ኩሎ ዘይበጽሐከ ወኩሎ ዘትገብር።

ሷ፤ ወሶቤሃ ከልአ ወአእተተ ፍርሀተ እምላዕሌሁ ወጾሮ ዲበ ክነፊሁ ዘብርሃን ወአዕረጎ ውስተ ሰማይ ሣልሲት ወአቀሞ ቅድመ ክርስቶስ

በሰማይ ለያንዳንዳቸው ቤተ መንግሥት ተሠርቶላቸዋልና።

ሷ፤ ፋሲለደስ ሆይ ደስ ይበልህ ኃጢአትን ለማስተሥረይ መሥዋዕት ሆኖ በቀረበው በእግዚአብሔር ልጅ (በግዕዝ) ሀገር ከከበሩ ድንጋዮችና በዕንቁ ቤት (ቢላ) ተሠርቶልሃልና።

ሷ፤ ፋሲለደስ ሆይ አሁንም ታገሥ ከሕፃንነትህ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ካንተ ሳልለይ የምኖር እኔ የመላእክት አለቃ ሚካኤል ነኝ ከመከራህ ሁሉ ያዳንኩህ ዳግኛም የእኅትህን ልጅ ዮስጦስን ከፋርስ ሰዎች እጅ አውጥቼ ያዳንኩት እንዲሁም ልጅህ አውሳብዮስ ጠላቶቹን ጨርሶ እስከ አጠፋቸው ድረስ የረዳሁትና ያፀናሁት እኔ ነኝ።

ሷ፤ ዛሬም ጌታዬ ኢየሱስ ክርስቶስ ለማድረግ የሚገባ ህን እንድታደርግና ለሚደርስ ብህሁሉ መቋቋም የምትችል በትን መንገድ ይገልጽልህ ዘንድ በከንፎቹ ይገፍ እሱ ወዳለበት ወደ ሰማይ በታላቅ ክብር አሳርግህ ዘንድ መጥቻለሁ አለው።

ሷ፤ ያን ጊዜ ፍርሃትን ከሉ አራቀለትና ብርሃናውያን በሚሆኑ ከንፎቹ አቅፎ እስከ ሦስተኛው ሰማይ አሳርጎት መልአከ እግዚአብሔር ቅዱስ

መልአክ እግዚአብሔር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ለቅዱስ ፋሲለደስ።

፵፩፤ ወካዕበ ጾሮ ዲበ ክነ ፊሁ ዘብርሃን ወወሰዶ ፈለገ ሕይወት ወአጥመቆ ሠለስተ ጊዜ እንዘ ይብል በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ወአብእ ውስተ ማኅደሪሆሙ ለኩሎሙ ጌራን ወጸድቃን።

፵፪፤ ወሶበ በጽሐ ርእየ ጽርሐ ዐቢየ ዘሥርግው በወ ርቅ ወክሉል በአእባን ክቡራት ወዕንቂ ባሕርይ ወመረግድ ወያክንት ወውእቱ ሥርግው በኩሉ ሥን ወየዐው ድዎሙ ዕሥራ ወአርባዕቱ ካህናተ ሰማይ ለእሉ አጽራሓት ሥርግዋን ወሠናያን ወአልቦ ወስቴቶሙ ሰብእ ወጽርሕ ዘማእከሎሙ ውእቱ ይሌዐል ወየዐቢ እምኩሎሙ ወኢይክል መኑሂ ይትናገር ክብር።

፵፫፤ ወሶበ ርእየ ዘንተ ይቤሎ ቅዱስ ፋሲለደስ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ለእለ መኑ እሉ አጽራሓት ዘቦሙ ዝንቱ ስብሐት ወዝንቱ ክብር ሥርግዋን በዘከመ ዝ ግብር።

፵፬፤ ወለመኑ ዝንቱ ጽርሕ ዘየዐቢ እምኩሎሙ አጽራሕ በአማን ዘማእከሎሙ ሥርግው በዘከመ ዝ ክብር ወይደልዎሙ ለእለ ይውሀቦሙ

ሚካኤል ቅዱስ ፋሲለደስን በክርስቶስ ፊት አቆመው።

፵፩፤ ዳግመኛም ብርሃናዊ በሚሆን ክንፉ ታቅፎት ወደ ሕይወት ምንጭ ከወሰደውና በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም ሦስት ጊዜ ካጠመቀው በኋላ ደጋጎች ጸድቃን ከሚኖሩበት ቦታ አስገባው።

፵፪፤ ከዚያም በደረሰ ጊዜ በከበረ ደንጊያና ሰማያዊ ዕንቁ እንዲሁም በወርቅና በአልማዝ ይህን ከመሳሰሉ የተሠራ አዳራሽ አየ እኒህን ያማሩና የተዋቡ አዳራሾች ሃያ ዐራቱ ካህናተ ሰማይ ይዘሯቸዋል በውስጣቸው ግን ሰው አልነበረም ከነዚህ አዳራሾች መካከል አንዱ በጣም ከፍተኛ ከመሆኑም በላይ ስለ ሥራውና ክብሩ ይህ ነው ተብሎ ሊነገር የማይቻል ነበር።

፵፫፤ ቅዱስ ፋሲለደስም ይህን ባየ ጊዜ ቅዱስ ሚካኤል ሆይ እሊህ ፍጹም ክብር ያላቸውና በልዩ ልዩ ጌጥ የተዋቡ አዳራሾች ለማን የተዘጋጁ ናቸው።

፵፬፤ ይህስ ደግሞ ከአዳራሾቹ ሁሉ ብልጫ ያለው ለማን ይሆናል በውነት ይህ የተጌጠና የተዋበ አዳራሽ የሚሰጣቸው ሁሉ በጣም

ዘንተ ስብሐተ ወአጽራሓተ እለ ነሥኡ ዕበየ ወክብረ ዘየዐቢ እምኩሎሙ ዘውስተ ሰማያት ወፈድፋደስ ዝንቱ ቤት ዘማእከሎሙ ዘይበዝነ ወይሢኒ ፈድፋደ።

፵፩፤ ወአውሥእ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወይቤሎ ኦ ፋሲለደስ ፍቁሩ ለክርስቶስ ዝንቱ ጽርሕ ዘይት ሌዐል እምኩሎሙ አጽራሓት ዐበይት ውእቱ ለከ ወእለሰ ተርፉ እሙንቱ ለዘመድከ ወለየስጦስ ወልደ ንጉሥ።

፵፪፤ ወነዐ ካዕበ አርኢከ ገነተ ትፍሥሕቶሙ ወመካነ ዕረፍቶሙ ለጌራን እለ የኅድሩ ህዩ።

፵፫፤ ወአርአዮ አብርሃምን ወይስሐቅን ወያዕቆብን ወርእ ይዎ ወተአምሳዎ ወይቤልዎ ሠናይ ምጽአትከ ኦ እኑነ ፍቁርነ ተዐገሥ ወኢትፍራህ እግዚአብሔር የህሉ መስሌከ ወውስተ ኩሉ ምግባራቲከ።

፵፬፤ ወሶቤሃ አዘዞ መድኅኒነ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ከመ ይጹሮ ለቅዱስ ፋሲለደስ በክነፊሁ ብሩሃት ወይሚጠ ውስተ ቤቱ።

፵፭፤ ወሶቤሃ ጾር ወአግብእ ውስተ ቤቱ ወኮነ ሥጋሁ

ዕድለኞች ናቸው በሰማያት ካሉ አዳራሾች መካከል ከፍተኛ ብልጫ ያለውን ቤት የተረከቡ ሁሉ ክብር ሊሰማቸው ይገባል እሉ ፈጽሞ ያማረ የተወደደ ነውና አለው።

፵፩፤ የመላእክት አለቃ የሚሆን ቅዱስ ሚካኤልም መልሶ የክርስቶስ ወዳጅ ፋሲለደስ ሆይ ከታላላቆቹ አዳራሾች የሚበልጥ ይህ አዳራሽ ላንተ የተዘጋጀ ነው የቀሩት ግን ለዘመዶችህና ለንጉሡ ልጅ ለየስጦስ ናቸው አለው።

፵፪፤ ዳግመኛም ደጋግ አባቶች ሚኖሩበትን ተድላ ደስታ የሚያደርጉባትን አሳይህ ዘንድ ና ተከተለኝ አለው።

፵፫፤ ከዚያም አብርሃምን ይስሐቅን ያዕቆብን አሳየውና እነሱም ወንድማችን ወዳጆችን ሆይ አመጣጥህ መልካም ነው ጽና እንጂ አትፍራ በምትሠራው ሥራ ሁሉ እግዚአብሔር አይለይህ አሉት።

፵፬፤ ከዚህም በኋላ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ፋሲለደስን ብርሃናውያን በሚሆኑ ክንፎቹ አቅፎ ወደ ቤቱ ይመልሰው ዘንድ ቅዱስ ሚካኤልን አዘዘው።

፵፭፤ ከዚያም በክንፉ አቅፎ ወደ ቤቱ በአገባው ጊዜ

ብሩህ ወጼናሁ ምዑዝ ከመ ፅፍረት ወተአምኖ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ለቅ ዱስ ፋሲለደስ ወመልእ ጎይለ ወፍሥሐ ወወሀቦ ሰላመ ወዐ ርገ ወስተ ሰማያት በዐቢይ ስብሐት ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፶፫፤ ትንብልናሁ ወአስተብ ቀሥቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት የሀሉ ምስሌን ለዓ ለመ ዓለም አሚን።

፶፪፤ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አም ላክ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለመ ስከረም በዛቲ ዕለት ተዝካረ በዓሉ ለመልክ ክቡር ሚካ ኤል ሊቀ መላእክት እስመ በዛቲ ዕለት ፈነዎ እግዚአብ ሔር ሎቱ ስብሐት ጎበ ኢሳ ይያስ ነቢይ ወልደ አሞፅ ወተ ሣህለ ላዕሌሁ ወመሐሮ እም ድጎረ ተምያ።

፶፫፤ ወእምድጎረ መሐሮ ነበረ ዕሥራ ወሰመንተ ዓመተ ወአዘዞ ከመ ይሔር ጎበ ሕዝ ቅያስ ንጉሥ ወይዜንዎ ከመ እግዚአብሔር ፈወሶ እምደ ዌሁ ወወሰኩ ዐሠርተ ወጎመ ስተ ዓመተ ዲበ መዋዕሊሁ

ሰውነቱ ሁሉ እንደ ፀሐይ አበራ መዓዛውም እንደ መል ካም ሽቶ ጣፈጠ ቅዱስ ሚካ ኤልም በቅዱስ ፋሲለደስ ላይ ኃይልና ብርታትን አላድሮ በት ሰላም ላንተ ይሁን ብሎት በታላቅ ክብር ወደ ሰማይ ዐረገ።

፶፫፤ የመላእክት አለቃ የቅ ዱስ ሚካኤል ልመናው አማላ ጅነቱ ለሁላችን ይደረግልን እስከ ዘላለሙ አሚን።

፶፪፤ በስም በአካል በግብር ሦስት ብንል በባሕርይ በሕ ልውና በአገዛዝ በሥልጣን አንድ አምላክ ብለን በማመን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አምነን መስከረም በባተ በዓሥራ ሁለት ቀን የቅ ዱስ ሚካኤል በዓል እንደሆነ እንናገራለን። ክብር ምስጋና ይግባውና በዚያች ዕለት እግ ዚአብሔር ከተጣላው በኋላ ይቅር እንዳለውና ምሕረትም እንዳደረገለት ወደ አሞፅ ልጅ ወደ ኢሳይያስ ልኮታልና።

፶፫፤ ይቅርታ አድርጉለት ሃያ ስምንት ዓመት ከተቀ መጠ በኋላ ወደ ንጉሡ ወደ ሕዝቅያስ ሄደ እግዚአብ ሔር ከደዌው እንደፈወሰውና ሚስት አግብቶ ነቢዩ ምናሴን እስኪወልድ ድረስ ዓሥራ

እስከ አውሰበ ብእሲተ ወወ ለደ ምናሴሃ ነቢዩ።

፶፫፤ ወበእንተ ዝ አዘዙን አበዊን መምህራን ቤተ ክርስ ቲያን ከመ ንግበር ተዝካሮ ለመልክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለለ ኩሉ አውራጎ።

፶፪፤ ጸሎቱ ወበረከቱ ወት ንብልናሁ አስተበቀሥቱ ለቅ ዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት የሀሉ ምስሌን ለዓለመ ዓለም አሚን።

፶፫፤ ሰላም ለምቅዋምከ ዘል ዑል ማዕረጋ እምቅዋመ አእ ላፍ እንግልጋ ሚካኤል መን ፈስ ዘእንበለ ሥጋ። ታድጎን ዘተመንደቡ ለማዕበለ ባሕር እምፁጋ ወለእለ በበድው ካዕበ ትባልሕ በጸጋ።

በስመ አብ ወወልድ ወመን ፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ድርሳን ዘቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘይትነበብ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለወርጎ ጥቅ ምት በበዓሉ ቅድስት ከመ ንዝክር ዕባዮ ወክብሮ ለቅዱስ

አምስት ዓመት እንደ ተጨመ ረለት ይነግረው ዘንድ አዘ ዘው።

፶፫፤ ስለዚህ አባቶቻችን የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት የቅዱስ ሚካኤልን በዓል በየ ወሩ እናክብርና መታሰቢያው ንም እናደርግ ዘንድ አዘዘን።

፶፪፤ የመላእክት ሁሉ አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤል ጸሎቱና በረከቱ ልመናውና አማላጅነቱ ለዘላለሙ ከኛ ጋራ ይኑር አሚን።

፶፫፤ በፈጣሪ ፊት ከአእላፍ መላእክት መቆሚያ እጅግ ከ ፍታ ላላት የማዕረግ መቆሚያ ቦታህ ሰላም እላለሁ። ተፈ ጥርህ ከነፋስ እንጂ ከሥጋ ያይደለ ሚካኤል ሆይ በክፋት ባሕር ማዕበል እየተንገላቱ የሚጨነቁትንና በበረሀ ወድ ቀው የሚሰቃዩትን በፍጹም ረድኤትህ ደርሰህ የምታድና ችው አንተ ነህ።

በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አምነን በስም በአ ካል በግብር ሦስት ብንል በባ ሕርይ በሕልውና በመለኮት አንድ አምላክ ብለን አምነን ጥቅምት በባተ በዓሥራ ሁለት ቀን ንዑድ ክቡር በሚ ሆን በቅዱስ ሚካኤል በዓል

ሚካኤል ሊቀ መላእክት በሰላም እግዚአብሔር።

ጸሎቱ ወበረከቱ ትንብልናሁ ወአስተበቀሥቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት የሀሉም ስሌን ለዓለም ዓለም አሜን።

፩፤ ዘኢሳሳው ነፍስ ዘይትወሐሳ በሕይወታ ኢትረክብ ዋሕሰ በሰማያት አመ ዕለተ ሞታ።

፪፤ ወከመ ዝ ኮነ አሐዱ ብእሲ ዘቦቱ ብዙኅ ዕዳ ዘይፈዲ ውሳሥም ማእከለ ዐውድ ወረከብዎ ወአኅዝዎ ወኅጥአ ዘይፈዲ ወዘይትወሐሶ ወእኒዘሙ ሞቅሕዎ ወዘበጥዎ ወከልሐ ወስእነ ውጥአ ዘይትወሐሶ።

፫፤ ወከማሁ ንሕነኒ ንከውን አመ ዕለተ ፍዳ አመ ንበጽሕ ቅድመ እግዚአብሔር አብ ወለእመኒ ኢሳሥሥን እንዘህሎን በሕይወትን ዘይትወሐሰን በዲበ ምድር ኢንረክብ ዘይትወሐሰን በሰማያት ለእመ ኢያክበርናሆሙ ለመላእክት ወለጸዳቃን ወለሰማዕታት በዲበ ምድር ወለእመ ኢተመኅዕን ኅቤሆሙ በዲበ ምድር ኢንረክብ ዘይተወሐሰን በሰማያት ወዘይትቤዝ

ዕለት በእግዚአብሔር ቸርነት ክብሩንና ገናንነቱን እያሰበን የቅዱስ ሚካኤልን ድርሳን እንናገራለን።

የቅዱስ ሚካኤል ጸሎቱና በረከቱ ልመናውና አማላጅነቱ ለኛ ይደረግልን እስከ ዘለዓለሙ አሜን።

፩፤ በዚህ ዓለም (በሕይወተ ሥጋ) ሣለች ዋስ ጠበቃ ያላዘጋጃች ሰውነት (ነፍስ) በሞተች ጊዜ በሰማይ የሚዋሳት አታገኝም።

፪፤ ለማስረጃ ብዙ ዕዳ ያለበት አንድ ሰው ነበረ ባለገንዘቦቹ ፈልገው በአደባባይ ባገኙት ጊዜ የሚከፍለው ከማጣቱም በላይ የሚዋሰውም አጣ እነሱም ይዘው አሥረው ሲደበድቡት ቢጮህ ቢጣራ የሚደርስለት ጠፋ ፈጽሞ የሚዋሰውም ታጣ።

፫፤ እግዲህ እኛም በፍርድ ቀን ከእግዚአብሔር አብ ፊት በቀረብን ጊዜ የዚህ ዓይነቱ ዕድል እንዳይገጥመን በሕይወት ባለንበት ጊዜ ዋስ ጠበቃ ካላዘጋጀን በሰማይ የሚዋሰን አናገኝም መላእክትን ጸድቃን ሰማዕታትን በዚህ ዓለም ካላከበርናቸውና ሰውነታችንን (ነፍሳችንን) ለነሱ አደራ ካለስጠበቅናቸው በፍርድ አደባባይ የሚዋሰን ወይም ቤዛሆኖ የሚያልፍልን የለም።

ውነ በቅድመ ፍትሕ እስመ አልቦ ዘይክል አድኅኖታ ለነፍሰን በኅብ ልዑል።

፪፤ እኑኒ ኢያድኅን አኅዋሁ ወውሉድኒ ኢያድኅኑ አበዊሆሙ ወእማቲሆሙ ወወላድ ያኒሆሙ ወኢያድኅኑ ውሉዶሙ ወአኅዊሆሙ ወእምኒ ኢትክል አድኅኖተ ወለታ አመ ትበጽሕ ዕለተ ፍዳ ወዕለተ እግዚአብሔር ወአመ ዕለተ ኩነኔ ወደይን ዐቢይ እስመ ሀሎ ብነ ኩነኔ ዘይፀንሐነ ከመ አንበሳ መሣጢ ገሃነመ እሳት ዘያውዕዮ ለሥነ ላሕይነ ለነፍሰን ወለሥጋነ።

፫፤ ወለእመ ኢገበርነ ንስሐ ወምሕረተ በዲበ ምድር ኢንረክብ ምሕረተ በሰማያት።

፬፤ ወይ ለክሙ አሌ ለክሙ ነገሥት ወመኳንንት አብዕልት ወክቡራነ ምድር እለተህይዱ ንዋየ ነዳያን ወምስኪናን በዲበ ምድር ወእለ ታደለዉ ፍትሐ በላዕለ ነዳያን ወምስኪናን እንዘ ትሰምዑ ቃለ መጻሕፍትየ ታስተሐቅር

በልዑል እግዚአብሔር ፊት ነፍሳችንን ለማዳን ችሎታ ያለው የለምና።

፪፤ ወንድም ወንድሙን ጋሻ መክቶ ጦር ሰብቆ አለሁልህ ሊል አይችልም ልጆችም አባት እናታቸውን አያድኑም ወላጆች እኛ ስለእናንተ እንሞታለን በማለት በልጆቻቸው በወንድሞቻቸው ፍርድ አይገቡም እናትም ሴት ልጅዋን ማዳን አይቻላትም ጸድቁ ዋጋውን የሚያገኝባት ኃጥኡ ፍርዱን የሚቀበልበት ያች ታላቅ የእግዚአብሔር የፍርድ ቀን በደረሰች ጊዜ የሥጋና የነፍስ ደም ግባታችንን የሚያጐሳቁል ገሃነመ እሳት እንደ አንበሳ የሚውጥ የኩነኔ ቦታ በዚያ ይጠብቀናልና።

፫፤ በዚህ ዓለም ቸርነትን ካላደረግን ንስሐ ከልገባን በሰማይ ይቅርታን አናገኝም።

፬፤ እናንተ ነገሥታት መኳንንት ባለፀጎችና በዚህ ዓለም ብዕል የከበራችሁ በድሆች ላይ ፍርድን የምታጓድሉና የምታጣምሙ ወዮላችሁ ወዮታ አለባችሁ የመጻሕፍትን ቃል እየሰማችሁ አገልጋዮቹ ካህናትን የምታቃልሏቸው የምትንቋቸው ሁሉ ከሹመታችሁ እሽራችኋለሁ ከማዕረጋ

ዎሙ ለካህናትየ አነ እገፈት
ዐክሙ እመናብርቲክሙ።

፯፤ ወተዘግበ ለክሙ ብዙኅ
ኩነኔ ነደ እሳት ወመቅሠፍት
በኅቤየ።

፰፤ ወይ ለክሙ አሌ ለክሙ
ሀያድያን ወቀታልያነ ነፍስ
ወዐማዕያነ ብእሲ ወጸናሕያነ
ፍኖት እኩያነ ምግባር እስመ
ሀሎ ዘይቀትለክሙ ሕምዘ
እሳት በሰማያት ኀበ አልቦ
ሙዓእ ወምጉያይ።

፱፤ ወይ ለክሙ አሌ ለክሙ
ሐማይያነ ቢጽ ወእለ ተሐ
ውሩ ኀበ ብእሲተ ብእሲ
እስመ ትወድቁ ውስተ ሕምዘ
እሳት ኀበ አልቦ ሙዓእ ወም
ጉያይ።

፲፤ ወይ ለክሙ አሌ ለክሙ
ሐታትያነ አማልክት ወዐቀብ
ያነ ሥራይ እስመ የኀልቅ
ትውልድክሙ ወዘክርክሙ
ወይማስን ተስፋክሙ ወትነ
ድዱ ከመ ሠምዕ በማእከለ
ደይን።

፲፩፤ ወይ ለክሙ አሌ ለክሙ
አ መደልዋን እለ ታደልወ
ለዐይነ ሰብእ ወእለ ትጸል

ችሁም አዋርዳችኋለሁ ከወንበ
ራችሁም ላይ እገለብጣችኋ
ለሁ።

፯፤ በኔ ዘንድ ብዙ መቅ
ሠፍትና የገሃነመ እሳት የኩ
ነኔ ፍርድ ተዘጋጅቶ ይጠብቃ
ችኋል።

፰፤ እናንት የሰው ገንዘብ
ምትቀሙ ነፍስ የምታጠፋ
ሰውን የምትበድሉ በመንገድ
አሸምቃችሁ ማጅራት የምት
መቱ ወዮላችሁ ወዮታ አለባ
ችሁ በዚህ ክፉ ተግባራችሁ
ከገቡበት የማይወጡበት ጉድ
ጓድ ተጥላችሁ ከዚያ የሚያሠ
ቃያችሁ የእሳት መርዝ ተዘጋ
ጅቶላችኋልና።

፱፤ እናንት ባልንጀራችሁን
የምታሙ ከጉልማሳ ሚስት
የምትሄዱ ወዮላችሁ ወዮታ
አለባችሁ ከእሳት ጉድጓድ
ትጣላችሁና።

፲፤ እናንት ጣዖታትን የምታ
መልኩ ጠንቋይን የምትጠ
ይቁ ወዮላችሁ ወዮታ አለ
ባችሁ የትውልድ ዘራችሁ
ይደመሰሳል ስማችሁም ይጠ
ፋል ተስፋችሁም ይመነምናል
እሳት እንደገባ ሰም በእሳት
ጉድጓድ ውስጥ ተጥላችሁ
ትቀልጣላችሁና።

፲፩፤ እናንት ዳኞች በፍርድ
ጊዜ የሰው ፊት አይታችሁ
ፍርድ የምታጉድሉ ቀሳውስ

እዎሙ ለካህናትየ ለነዳያን
ወለምስኪናን እስመ አስተ
ዳሎኩ ለክሙ እሳተ በላዔ
ዕዚሁ ዘኢይነውም ወእሳቱ
ዘኢይጠፍእ።

፲፪፤ ወይ ለክሙ አሌ ለክሙ
ዝጉራን ወዕቡያን እስመ አሐ
ጽጽ መዋዕለክሙ ወአወድቀ
ክሙ ማእከለ እሳት ወትከ
ውኑ መንጸፈ ደይን ወትነድዱ
ከመ ሠምዕ።

፲፫፤ ወይ ለክሙ አሌ
ለክሙ እለ ትጸልዎሙ ለጠ
ቢባንየ ወትዘርውዎሙ ወታኅ
ስርዎሙ ወትሜንንዎሙ ለት
ሐታንየ የዋሃን ወለነዳያን
ወከማሁ ትትሜነኑ አንትሙ
ተኀስሩ ወትትኳነኑ በኅቤየ።

፲፬፤ ወይ ለክን አሌ ለክን
እለ ታማስና ድንግልናክን ዘእ
ንበለ ጊዜሁ እስመ ሀለውክን
አፍሐመ እሳት ዘይበልዐክን
ዘእንበለ ዐቅም።

፲፭፤ ወይ ለክን አሌ ለክን
እለ ፅፋራት ዘእንበለ መንፈስ
ከመ ታስሕታ ውሉደ ሰብእ
እስመ ሀለውክን ዘይበልዐክን
እሳት።

ትን ዲያቆናትን የምትሳደቡ
ነዳያንን የመታንኳስሱ ወዮላ
ችሁ ወዮታ አለባችሁ እሳቱ
የማይጠፋ ትሉ የማያነቀላፋ
ከዚያ እሳተ ገሃነም ተዘጋጅቶ
ላችኋልና።

፲፪፤ እናንት ትዕቢተኞች
ትምክህተኞች ወዮላችሁ ወዮ
ታ አለባችሁ እድሜያችሁ
ያጥራልና ባእሳት ውስጥ ተጥ
ላችሁ በእግረ አጋንንት ትጠ
ቀጠቃላችሁ እንደ ሰምም
ትቀልጣላችሁና።

፲፫፤ እናንት መምህራኖችን
የምትጠሉ ከሀገር አስወጥ
ታችሁም የምታሳድድዋቸው
ትሐታንን የዋሃንን ነዳያንን
የምታዋርዷቸው የምታጎሳቁ
ሏቸው ወዮላችሁ ወዮታ አለ
ባችሁ በኔ ዘንድ እናንተም
እንዲሁ ትዋረዳላችሁ ትናቃላ
ችሁ እና።

፲፬፤ ድንግልናችሁን ያለ
ጊዜው የምታስደፍሩ እናንት
ወጣት ሴቶች ወዮላችሁ ወዮ
ታ ይገባችኋል የሚያቃጥል
የእሳት ነበልባል ይጠብቃች
ኋልና።

፲፭፤ የሰውን ልጆች ታስቱ
ዘንድ የራስ ፀጉራችሁን የም
ትታቱ የምትጎነጉኑ ሴቶች
ወዮላችሁ ወዮታ ይገባችኋል
በሚቃጠል እሳት ውስጥ ትጣ
ላላችሁ እና።

፲፮፤ ወይ ለክሙ አሌ ለክሙ እለ ትጻልእዎ ለወልድዮ ክርስቶስ ወእለ ኢተዐቅቡ ትእዛዝ ቃሉ እስመ ሀለወክሙ ውኒዘ እሳት በሰማያት ዘይበልዐክሙ በደኃሪ መዋዕል አመ ዕጹበ እስመ ትበውኡ ውስቴታ ወትከውኑ ማኅተመ ወትት ጎተሙ አንትሙ በማኅተመ ረሲዓን።

፲፯፤ ወይ ለክሙ አሌ ለክሙ እለ ትስዕሩ ወእለ ኢታከብሩ ሰንበታትዮ ወእለ ኢትሰምዑ ትእዛዛትዮ አነ አዐጽደክሙ በመጥባሕትዮ ወእኳንነክሙ በመዓትዮ ወእፌኑ ላዕሌክሙ ረኃበ ወሕማመ ወመንሱተ ወሞተ ወተኅልቁ በበይናቲ ክሙ ወእኳንነክሙ በደነ እሳት።

፲፰፤ ወካዕበ ይቤ እግዚአብሔር ይመስለክሙኑ ዘተሐውሩ በብርሃነ ፀሐይ መዓልተ አላ በኃይለ ዚአዮ ወአንትሙስ አልብክሙ ኅይል።

፲፱፤ ወበሌሊት ተሐውሩ ወትትኅብኡ ወይመስለክሙኑ ዘኢይሬእየክሙ ዐይንዮ ወኢ ይሰምዐክሙ እዝንዮ እሰምዐክሙኬ እወ እትቃጸበክሙ እስመ አልብክሙ ሙዓእ ወምጉያይ ወአልቦ ዘያመሥጥ እምእዴዮ እመኒ ተኅባእክሙ ማእከለ አድባር ወአውግር

፲፮፤ የባሕርይ ልጄን ክርስቶስን የምትክዱ ትእዛዛንም የማትጠብቁ ወዮላችሁ ወዮታ አለባችሁ በዚያች በመጨረሻዎ የፍርድ ቀን በኃጥአን መዝገብ ተመዝግባችሁ የእሳት ጉርፍ ወስዶ ከእሳት ባሕር ይጨምራችኋልና ከዚያም እስከዘላለሙ ተዘግቶባችሁ ትኖራላችሁ።

፲፯፤ እናንተ ሰንበትን የምትሸሩ ትእዛዜን የማታከብሩ ወዮላችሁ ወዮታ አለባችሁ የሚቆራርጥ ሰይፍ ይታዘዝባችኋል የጥፋት ፍርድ ይፈረድባችኋል ረኅብ ቸነፈር ይታዘባችኋል እርስ በራሳችሁ ትተላለቃላችሁ ወደ እሳትም ትጣላላችሁ።

፲፰፤ ዳግመኛም እግዚአብሔር በኔ ኃይል እንጂ ቀን በፀሐይ ብርሃን የምትሄዱ ይመስላችኋልን እናንተስ ኃይል የላችሁም አለ።

፲፱፤ በሌሊት ሄዳችሁ ትደበቃላችሁ ነገር ግን ዐይኔ የማያያችሁ ጆርዬም የማይሰማችሁ ይመስላችኋልን እኔስ እሰማችኋለሁ እያየሁም እዘባበት ባችኋለሁ ከእጄ ወጥታችሁ የምትሸሸጉበት ዋሻ የምታመልጡበት መንገድ የላችሁምና በዱር በገደል ለመደበቅ

ይጐይዩክሙ ጸድፍ ወበእታት ወግበበ ምድር ወሣዕሪ ገዳም ወዕፀው ወአእባን ወአልብክሙ ምኅባእ።

፳፤ ወአነ ዘእውህብ ክብረ ወንዴተ አነ እሠይም ወእረግም ወአነ እቀትል ወአሐዩ እቀሥፍሂ ወእሣህል ወአልቦ ዘያመሥጥ እምእዴዮ ትሑታንዩ ወየዋሃን ገባርያነ ፈቃድዮ በዳኅና ወበሰላም ይሄልዉ ምስሌዮ ውስተ መንግሥተ ሰማያት ዘለዓለም።

፳፩፤ ወካዕበ ስምዑ አኃውዮ ውሉደ ቤተ ክርስቲያን አመዐሡሩ ወሰኑዩ ለኅዳር ወአመዐሡሩ ወሰኑዩ ለሰኔ በበዓለ አርባዕቱ እንስሳ ወበበዓለ ዕሥራ ወአርባዕቱ ካህናተ ሰማይ በእንተ አርባዕቱ ስእለታት ይትጋብኡ ዙሎሙ መላእክት ወሊቃነ መላእክት አጋዕዝት ወሥልጣናት ኅይላት ወመናብርት ወእለ ውስተ ሰማያት እለ አልቦሙ ጉልቀ ወመስፈርት ከመደነጽሩ ዕበዮ ወሢመቶ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወክብሮሙ ለዕሥራ ወአርባዕቱ ካህናተ ሰማይ ወለኔርባዕቱ እንስሳ።

ብትሞክሩ ተራራውም ገደሉም እንጨቱም ሣሩም ስለሚሸሻችሁ ፈጽሞ መደበቂያ አታገኙም።

፳፪፤ ክብርን ድህነትንም የምሰጥ እኔ ነኝ የምሾም የምሸር እኔ ነኝ የምገድል የማድን የምቀሥፍ ይቅር የምል እኔ ነኝ ከእጄ የሚያመልጥ ከቶ የለምና ራሳቸውን ዝቅ በማድረግ ፈቃዴን የሚፈጽሙ ሁሉ በሰላም በፍቅር አንድነት በመንግሥተ ሰማያት ለዘላለሙ ከኔ ጋራ ይኖራሉ ይላል እግዚአብሔር።

፳፫፤ ዳግመኛ እናንተ የቤተ ክርስቲያን ልጆች የምትሆኑ ወንድሞቼ ሆይ ስሙ በኅዳር ፲፪ ቀንና በሰኔ ዓሥራ ሁለት ቀን አንዲሁ የዐርባዕቱ እንስሳና (ኪሩቤል) የሃያ ዐራቱ ካህናተ ሰማይ (ሱራፌል) በዓል በሚከበርበት ቀን ስለነዚህ ስለዓራቱ በዓላቶች መላእክት ሁሉ የመላእክትም አለቆች አጋዕዝትም ሥልጣናትም መናብርትም ስፍር ቊጥር የሌላቸው የሰማይ ሠራዊት በሙሉ የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤልንና እንዲሁም የዓርባዕቱ እንስሳን (ኪሩቤልን) የሃያ ዐራቱን ካህናተ ሰማይን (ሱራፌልን) ክብራቸውንና ገናንነታቸውን ይመለከቱ ዘንድ ይሰበሰባሉ።

፳፪፤ ወበይእቲ ዕለት ያለብ ሶሙ አብ ድርዐ ጽድቅ ወልብሰ ክብር ዘኢተአንመ ወዘኢ ተፈትለ ወያስተቄጽሎሙ ጌራ መድኃኒት ዲበ ርእሶሙ ዘኢ ይትዌለጥ ኅብሩ አርአያሁ ወአምሳሊሁ ዘኢይጤየቅ ኅበ ይትቀላዕ መንጦላዕቱ ለአብ ዘእሳት።

፳፫፤ ወያርእዮሙ ሥርዐተ ሐዲስ ወምሥጢረ ኅቡአ በውስተ ውሳጢ መንጦላዕት ዘኢ ርእዩ ካልአን መላእክት ወአዕ ይንቲሆሙ ይበርሁ እምፀሓ ይ ወወርኅ ወመልክአ ገጸሙ ይበርህ እምኮከበ ጽባሕ ወፍሥሓሆሙ ዘኢየኅልቅ ለዓለም ወበሙ ሞገስ በሰማያት ዘኢየኅልፍ ወኢይቀብል።

፳፬፤ ወሶበ ርእዩ ኩሎሙ አስተዐጸቡ ወይቤሉ እሉ በአማን ክቡራን ሰባሕያን ወመዘምራን ብሩካን ወፍቁራን መንፈሳውያን በሰማያት ወመማክርቲሁ ለአብ አንትሙ።

፳፭፤ በዚያችም ቀን እግዚአብሔር በሰው እጅ ያልተፈተለና ያልተሠራ የብርሃን ልብስ (መጉናጸፊያ) ያለብሳቸዋል የእግዚአብሔር አብ የእሳት መጋረጃ በተገለጠበት ወቅት ኅብሩ አርአያው ይህን ይመስላል ተብሎ የማይመረመር የሕይወት አክሊል በራሳቸው ላይ ያቀዳጃቸዋል።

፳፮፤ አዲስ ሥርዓትን ያሳያቸዋል (ያስተምራቸዋል) ሌሎች መላእክት ያላዩትን በእሳት መጋረጃ ውስጥ ያለ ሥውር ምሥጢር ይገልጽላቸዋል ዓይኖቻቸው ከፀሐይና ከጨረቃ ሰባት እጅ ያበራሉ የፊታቸውም ፀዳል እንደ አጠበያኮከብ ያበራል ተድላ ደስታቸውና ሰማያዊ ክብራቸው ባለሚልነታቸው ለዘላለሙ የማያልፍ የማይጠፋ የማይጉድል የማይሻር ነው።

፳፯፤ መላእክትም ሁሉ ይህን ባዩ ጊዜ በእውነት እሊህ ሊቃነ መላእክት ክቡራን ቡሩካን ናቸው በመዓልትም በሌሊትም ስቡሕ አንተ ወልዑል አንተ እያሉ እግዚአብሔርን የሚያመሰግኑ የእግዚአብሔር አብ የምክሩ አበጋዞች መንፈሳውያን እናነተ ናችሁ እያሉ አደነቁ።

፳፰፤ ወአልቦ ዘይትማሰሎሙ ለሚካኤል ወለገብርኤል ወለዕሥራ ወአርባዕቱ ካህናት ሰማይ ወለአርባዕቱ አንስላ ዘእንበለ ማርያም ድንግል።

፳፱፤ ወካዕበ ይቤ እግዚአብሔር አክብርዎሙ ወአዕብ ይዎሙ ወዘገብረ ተዝካሮሙ ወዘተአመነ በጸሎቶሙ ኢየሀጉል ዕቤቶ በኅቤየ ወኢይመውት ለዓለመ ዓለም ወእመኒ ሞተ የሐዩ ለዓለም። ኅይልየ ወጽንዕየ ጸጋየ ወመንፈስየ የዐርፍ ላዕሌሁ።

፳፺፤ ወይቤሎሙ አብ ለመላእክቲሁ ዕቀብዎሙ እምሕማመ መንሱት ወጸዕር ወእም እደ ጸላኢ ወፀር አሚን።

፳፻፤ ወኢይቀርብ ኅቤሆሙ እኩይ ወኩሉ መንፈስ ርክስ ወአጋንንት እኩያን ወኢይባእ ውስተ ቤቶሙ ረኃብ ውብድብድ አሚን።

፳፱፤ ወይድኅኑ እምረዎዲ ወሀያዲ ወእምስራቂ እኩይ

፳፭፤ ሚካኤልና ገብርኤልን እንዲሁም ዐርባዕቱ እንስሳንና (ኪሩቤልን) ሃያ አራቱ ካህናት ሰማይን (ሱራፌልን) ከድንግል ማርያም በስተቀር በክብር የሚተካከላቸው የለም።

፳፮፤ ጳጣመኛም እግዚአብሔር ሚካኤልንና ገብርኤልን እንዲሁም ሃያ አራቱን ካህናት ሰማይ (ሱራፌልን) ዐርባዕቱ እንስሳን (ኪሩቤልን) በፍጹም ክብር አክብሯቸው መታሰቢያቸውን ያደረገ በጸሎታቸው የተማመነ በኔ ዘንድ ዋጋውን አያጣም በሥጋውም ቢሞት በነፍሱ ሕያው ሆኖ ለዘላለም ይኖራል ኃይል ፅንዕ እሆነዋለሁ ቸርነቴን የባሕርይ ሕይወቴን በሱ ላይ አሳድራለሁ ብሎ ተናገረ።

፳፯፤ እግዚአብሔር አብም መላእክቶቹን ሁሉ እንዲህ ሲል አዘዛቸው ከፈተና ከመከራና ከጭንቅ ከለየለት ጠላት እጅ ሁሉ በዕውነት ጠብቋቸው።

፳፰፤ ክፉ ነገር ርኩሳን መናፍስትና እኩያን አጋንንት ወደ ነሱ እንዳይቀርቡ ረሀብ ቸነፈር ወደ ቤታቸው እንዳይገባ በዕውነት ተከላከሉላቸው።

፳፱፤ ከቀማኛና ከተንኩለኛ በመንገድ ከሚያሸምቅ ማጅ

ወእምነኪር ፀር ወጸናሄ ፍኖት ወይግረሩ ፀርሙ ወጸላእቶሙ ዘቅሩብ ወዘርኑቅ አሚን ወይ ድኅኑ እምእሳት በላዒ አሚን።

፴፤ ወይኩኖሙ ዝንቱ መጽሐፍ ለሕይወት ወለመድኅኒት አሚን።

፴፩፤ ወሶበ ይቤሎሙ አብ ዘንተ ቃለ ውእቶሙኒ አስተብ ቊሶዎ ወኩሎሙ ተንሢአሙ ሰገዱ ሎቱ ቅድመ መንበሩ ወይብሉ ኩሎሙ ኅቢርሙ በአሐዱ ቃል ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር ጸባእት ፍጹም ምሉዕ ሰማያተ ወም ድረ ቅድሳተ ስብሐቲክ ዘየዐርፍ በአርያም ወይሴባሕ በትሑታን ዘይነብር ዲበ ኪሩቤል ወይሄሉ በሥላሴ።

፴፪፤ ሃሌ ሉያ ስብሐተ ንፌኑ ለእግዚአብሔር ለዘገብረ ሰማየ ወምድረ አሚን።

፴፫፤ ሃሌ ሉያ ስብሐተ ንፌኑ ለእግዚአብሔር አብ ለዘገብረ ብርሃናተ ዐበይተ ወመንክራተ ባሕቲቱ አሚን።

ራት መቼ ከልዩ ልዩ የጠላት ጥቃት ይድኑ ዘንድ በቅርብም በሩቅ ያሉ ጠላቶቻቸው ፈጽመው ይደመስሱ ዘንድ ከገሃነም እሳት ያመልጡ ዘንድ በዕውነት እርዷቸው።

፴፤ ይህም መጽሐፍ የሕይወታቸው መገኛ የነፍሳቸው መዳኛ መሆኑን ያውቁ ዘንድ በዕውነት አስረዷቸው በማለት አስገንዘባቸው አስታወቃቸው።

፴፩፤ እግዚአብሔር አብም ይህን ትእዛዝ በሰጣቸው ጊዜ ሁሉም ተነሥተው በዙፋኑ ፊት እየሰገዱ አቸናፈ እግዚአብሔር ሆይ ምስጋናህ በሰማይና በምድር የመላ ነው በጽርሐ አርያም የምትኖር በታች በደቂቀ አዳም የምትመሰገን በኪሩቤል ላይ ዙፋንህን ዘርግተህ በአንድነትና በሦስትነት ፀንተህ የምትኖር በአንድ ቃል ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እያልን አናመሰግንሃለን አሉ።

፴፪፤ ቅድመ ዓለም የነበረ ዓለምን አሳልፎ የሚኖር ሰማይንና ምድርን ለፈጠረ እግዚአብሔር በዕውነት ምስጋና እናቀርባለን።

፴፫፤ ቅድመ ዓለም የነበረ ዓለምን አሳልፎ ለሚኖር ብርሃናትን ለፈጠረና ታላላቅ ተአምራትን ላደረገ ለእግዚአብሔር አብ በዕውነት ምስጋናን እናስተላልፋለን።

፴፬፤ ሃሌ ሉያ ስብሐተ ንፌኑ ለእግዚአብሔር ለዘገብረ ፀሐየ ወወርኅ ወከዋክብተ አሚን።

፴፭፤ ሃሌ ሉያ ስብሐተ ንፌኑ ለእግዚአብሔር ለዘኢይሰዐር ኅቡእ እምኅቡአን አሚን።

፴፮፤ ሃሌ ሉያ ስብሐተ ንፌኑ ለእግዚአብሔር ለዘኢይጸሙ ክብር ወዘኢይቀብል መዝገብ አሚን።

፴፯፤ ሃሌ ሉያ ስብሐተ ንፌኑ ለእግዚአብሔር አብ ለዘባሕቲቱ መልዕልተ ኩሉ ፍጥረት ግሩም እምግሩማን ወልዑል እምልዑላን ውእቱ ልዑል ዘበልዑላን የኅድር ወኢይትነ ሠት መንበሩ ወኢይጤየቅ ምግባሩ አሚን።

፴፰፤ ሃሌ ሉያ ስብሐተ ንፌኑ ለእግዚአብሔር ወአኩቴተ ለመንግሥትከ ንፌኑ አሚን።

፴፬፤ ቅድመ ዓለም የነበረ ዓለምን አሳልፎ የመኖር ሥልጣን ላለው ፀሐይ ጨረቃን ከዋክብትንም ለፈጠረ ለእግዚአብሔር በዕውነት ምስጋናን እንልካለን።

፴፭፤ ቅድመ ዓለም የነበረ ዓለምን አሳልፎ የመኖር መብት የባሕርዩ በሚሆን ከተሠወሩ መላእክት የተሠወረ መንግሥቱ የማይሻር ለእግዚአብሔር በዕውነት ምስጋናን እናቀርባለን።

፴፮፤ ቅድመ ዓለም የነበረ ዓለምን አሳልፎ የመኖር ኃይል ያለው ድካም የማይሰማው ክቡር ሕፃን የሌለበት ምሉዕ ለሚሆን ለእግዚአብሔር በዕውነት ምስጋናን እናቀርባለን።

፴፯፤ ቅድመ ዓለም የነበረ ዓለምን አሳልፎ የሚኖር ግሩም እምግሩማን ልዑል እምልዑላን እየተባከለ የሚመሰገን የፍጥረቱ ሁሉ ፈጣሪና ገዢ የሚሆን በልዑላን ላይ አድሮ የሚኖር ጌትነቱ የማይመረመር ለሱ ለብቻው ለእግዚአብሔር አብ በዕውነት ምስጋናን እናቀርባለን።

፴፰፤ ቅድመ ዓለም የነበርክ ዓለምን አሳልፈህ የምትኖር እምላካችን እግዚአብሔር ሆይ ምስጋናን እናቀርብልሃለን ፍጹሜ ለሌለው መንግሥትህም ምስጋና ይገባል በዕውነት ያለ ሐሰት።

ሷ፤ ሃሌ ሉያ ለክርስቶስ መድኃኒን እስከ ለዓለመ ዓለም አሜን።

ሷ፤ ወካዕበ ይቤ እግዚአብሔር ለኩሎሙ ሕዝብ በቃለ ጳውሎስ ሐዋርያ ግብረ ዘንገርኩክሙ አሰማዕክሙኒ በቃለ ወንጌል ወበኩሉ ድርሳን ወበኩሉ መጻሕፍት አይዳዕኩክሙ ወኢአመንክሙኒ ወይቤ እንከሰ ሑሩ እምጌየርጉማን ውስተ እሳት ዘለዓለም ኀበ አልባቲ ሙዓእ ወምጉያይ ወኢተፍጻሜት እስከ ለዓለመ ዓለም።

ሷ፤ አባግዕዮስ ቡራካን ወትሑታን ወየዋሃን ንዑ ኀቤየ ቡሩካኑ ለአቡየ ወአነ እውሀበክሙ ክብረ ወመንግሥተ ወሞገሰ ዘኢየሳልቅ ወትሄልዉ ምስሌየ በብዙኀ ትፍሥሕት እስመ አይሔሱ ዘወፅአ እምአፋየ ወኢይትዌ ለጥ ዘነበበ ቃለ ዚአየ እምቅድም እስከ ተፍጻሜተ ዓለም።

ሷ፤ ወይእዜኒ አክብርዎሙ ለሚካኤል ወለገብርኤል ለዕሥራ ወአርባዕቱ ካህናተ ሰማይ ወለአርበእቱ እንስሳ ለጸድቃን ወሰማዕታት ወለቅ

ሷ፤ ቅድመ ዓለም የነበርክ ዓለምን አሳልፈህ የምትኖር ጌታችን አምላካችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ ክብር ምስጋና ላንተ ይገባል ለዘለዓለሙ አሜን።

ሷ፤ ዳግመኛም እግዚአብሔር በሐዋርያው በጳውሎስ ቃል ለሕዝቦቹ ሁሉ እንዲህ አለ በወንጌል ቃልና በድርሳን በሌሎችም መጻሕፍት አማካይነት የነገርኳችሁን ሰምታችሁ አላመናችሁም እንግዲያስ እናንተ ርጉማን ከኔ ወግዱ እስከ ዘለዓለሙ ድርስ መውጫ ወደሌለበት ጭንቅ መከራ ወዳለበት ሂዱ።

ሷ፤ እናንተ ብሩካን የዋሃን ትሑታን የአባቲ ወገኖች ፈቃዱን የፈጸማችሁ ሁሉ የማያልፍ የማያልቅ መንግሥትን ክብርንና ባለሟልነትን እሰጣችሁ ዘንድ ወደኔ ኑ ከኔም ጋራ በታላቅ ደስታ ትኖራላችሁ ከአፌ የወጣው ቃል አይታበልምና ዓለም ከመፈጠሩ በፊት ከዚያም እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ በአንደበቱ የተነገረው ቃል አይለወጥም (አይታጠፍምና) ይላቸዋል።

ሷ፤ አሁንም እነሆ ሚካኤል ንና ገብርኤልን ሃያ ዐራቱ ካህናተ ሰማይን (ሱራፌልን) ዐርባዕቱ እንስሳንና (ኪሩቤል) ጸድቃን ሰማዕታትን ቅዱሳን

ዱሳን መላእክት ወለኩሉን ቅዱሳት አንስት ደናግል ወመነኩሳት እምአዳም እስከ ይእዜ እለ አሥመርዎ ለእግዚአብሔር ጸባእት ወለእግዝእትን ቅድስት ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ ወላዲተ ሕይወት ወወላዲተ መድኃኒት ከመ ትርክቡ ክብረ ወሕይወተ በሰማያት።

ሷ፤ ወፈድፋደስ ጸሎቱ ወበረከቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወሊቀ ሐራ ይኩነን ዘመዊዕ ጌራ ወያብአነ ሀገረ ሕይወት ዐይነ ንስር እንተ ኢነጸራ ነፍሳተ ጸድቃን ኀበ የጎድራ አመ ይሠራዕ ምላሐ ጽድቅ ለጽዮን በማኀበራ።

ሷ፤ ወዓዲ ለዘአጽሐፈ ወለዘጸሐፈ በእዴሁ ለዘአንበበ ወለዘተርጉመ ወለዘሰምዐ በእዝነ መንፈስ ዘንተ መጽሐፈ ተአሚኖ በጥቡዕ ልብ ወበውዑይ ኀሊና በእንተ ፍቅረ ሚካኤል መልአክ ንጽሕ ወቅዳሴ ይጎድር በላዕሌሁ ለዘጽሕቀ እምልቡናሁ ለጽሐፈ ዝንቱ ውዳሴ በረከተ አምላኩ ወረድኤተ መልአኩ በከመ ኀደረ በረከተ ያዕቆብ ላዕለ

የሚሆኑ መላእክትን በድንግልና የጸኑ ቅዱሳት አንስትን መነኩሳትን በጠቅላላው ከአዳም ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ አቸናፊ የሂሆን እግዚአብሔርን በቅን ያገለገሉትን ሁሉ ይልቁንም መድኃኒታችንን ሕይወታችንን የወለደችልንን ንዕድ ክብርት የምትሆን ድንግል ማርያምን በሰማይ ክብርን ታገኙና ሕይወትን ትወርሱ ዘንድ አክብሯት።

ሷ፤ በተለይም የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤል ጸሎቱና በረከቱ ጠላትን ድል የምንነሣበት የማቸነፍ ዘውድ የአቀዳጀን ዐይነ ንሥር ያላያት የጸድቃን ነፍሳት ወደሚያድሩባት የማኀበራነ ጽዮን ምስሐ ጽድቅ ወደተዘጋጀባት ያግባን።

ሷ፤ ዳግመኛም ይህን መጽሐፍ ያጻፈ የጻፈ ያነበበ የተረጉመ በዕዝነ ሕሊና በጥቡዕ ልቡና በዚህ መጽሐፍ እጅግ ተማምኖ የዚህን መጽሐፍ ምሥጢር ተመራምሮ ያወቀና ንጽሕናን በተጉናጸፈ ስለቅዱስ ሚካኤል ፍቅር በጋለ ስሜት ይህን የምስጋና መጽሐፍ ለመጻፍ ከልብ የተጋውን የያዕቆብ በረከት በኤፍሬምና በምናሴ ላይ እንዳደረ እንዲሁ የፈጣሪው በረከት የመልአኩም ረድኤት ሳይለየው እስከ

ኤፍሬም ወምናሴ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፵፩፤ ተአምራሁ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ልዑል ወክቡር ለእግዚአብሔር መልአከ ኪዳን ዘይቀውም ለኢየሱስ በየማኑ ዘነድ ኪት ቀለምጸጸ እሳት ዘይነጥር እም ልሳት ሰላሌ ምሕረት ኪያሁ ለእለ ተአመኑ።

፵፪፤ ወለነኒ ያድገነን እም ሰይጣን ወእምአጋንንቲሁ እኩያን ነፍሳተ ኃጥአን እለ ይትቃረኑ በሕማም ወደዌ ወትረ እለ ይትኳነኑ ወውስተ ገሃነመ እሳት ዘዚአሆሙ እለ ይዴየኑ ወእምሕገ ሃይማኖት ርትዕት እለ አጽነኑ።

፵፫፤ ትንብልና ስእለቱ ዲቤነ ይፈኑ ለውሉደ ጥም ቀት ጎበ ተጋባእነ ውስተ ዙር ጓኔሆሙ ለእሳታውያን ዐርካኑ ይጽብአሙ ለሠራዊተ ቤልሖር ለኃጢአት ላእካኑ።

፵፬፤ ወፈድፋደሰ ይዕቀቦ በበትረ ሥላሴ ዘኢይጸንን ለለ ጽባሑ ወለለ አዝማኑ ለፍቁሩ ዕገሌ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፵፭፤ ተብህለ ከመ ሀሉ አሐዱ ብእሲ ነዳይ ወጽኑስ

ዘለዓለሙ አድርበት ይኑር አሚን።

፵፩፤ በእሱ አማላጅነት ለሚ ተማመኑ ምሕረትን የሚለ ምን የእሳት ነፀብራቅ ከአንደ በቱ የሚፈልቅ ተፈጥሮው ከ ነበልባለ እሳት የሚሆን በኢየሱስ ክርስቶስ ዙፋን ቀኝ የሚቆምና የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን መልክተኛ የሆነ ልዑልና ክቡር የሚሆን የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ያደረገው ተአምር ይህ ነው።

፵፪፤ እኛንም ከሰይጣንና የኃጥአንን ነፍስ ከሚቃረኑ አጋንንት በሕማምና በደዌ ሁሉ ከሚፈታተኑ የነሱ መኖሪያ በሚሆን በገሃነመ እሳት በሥልጣናቸው ሥር ያሉትን ከሚያሰቃዩ ከቀናች ከፀናች ሃይማኖት ሕግ ካፈነገጡት ዐላውያን ከሐዲዎች ያድነን።

፵፫፤ በእሳታውያን ጓደኞቹ ጉባዔ ለተሰበሰብን የጥምቀት ልጆች ለእኛም የአማላጅነቱን ምልክት ይላክልን የኃጢአት መልክተኞች የሆኑ የዲያብሉስን ሠራዊት ይደምስስልን።

፵፬፤ ይልቁንም ወዳጁ የሚሆን ዕገሌን ጊዜ በማይለውጠው ዘመን በማይሸረው በሥላሴ በትረ ሥልጣን ይጠብቀው ለዘላለሙ አሚን።

፵፭፤ በአንዲት አገር ውስጥ በቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስ

ውስተ አሐቲ ሀገር በጎረ ቤተ ክርስቲያኑ ለቅዱስ ሚካኤል።

፶፤ ይገይሥ ወትረ ለለ ጽባሑ ወለለ ሰዓቱ ጎበ ቤተ ክርስቲያኑ ለቅዱስ ሚካኤል ወይቀውም ቅድመ ሥዕሉ ይስእል ወያስተበቀሳ በአንብዕ ጽፋቅ ወበልብ ጥቡዕ በአሚን ብዙኅ እንዘ ይብል አሊቀ መላእክት ሚካኤል አስተምሕር በእንቲአየ ወጸሊ ሊተ ጎበ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ የሀበኒ ሲሳየ ወዐራዘ ወነበረ ከመ ዝ ብዙኅ መዋዕለ እንዘ ይስእል ወይትማሕለል።

፶፩፤ ወበአሐቲ ዕለት መጽአ ጎቤሁ ቅዱስ ሚካኤል ወይቤሉ እ ብእሲ ሀካይ ወፅሩዕ ምንተኑ ትብል ዘኢትገብር ምንተኒ እመፍቅደ ሥጋከ ወአንተሰ ትነብር ፅሩዐ ወኢትክል ፃምዎ ወኢትትጌ በራ ለምድር ወኢተአምር ሐሪሰ ወኢትዘርዕሂ ወእመአኮ ኢትተክል ዐጸደ ወይን ወእመሂ ፍሬ ገራውህ ወለእመሂ ስእንከ ዘንተ ኢትነግድኑ ከመ እባርክ ወአርብሕ ለከ ወአብዝኅ ፍሬ ተግባርክ።

፶፪፤ ወአልቦ እንከ ምንትኒ ዘትጸሙ ከመ እኩንከ ፈዳኤ ወአንተሰ በኩሉ ፅሩዐ ወጽ

ቲያን አቅራቢያ አንድ ችግረኛ ሰው እንደ ነበረ ተነገረ።

፶፫፤ እሱም ዘወትር ጧት ጧት ወደ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ማልዶ እየሄደ በሥዕሉ ፊት በመቆም በቀርጥ ሃሳብና በቀናች ሃይማኖት ዕንባውን በማፍሰስ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ሆይ የምመገበው ምግብ የምለብ ሰው ልብስ ይሰጠኝ ዘንድ ወደ ፈጣሪህ ወደ እግዚአብሔር አመልክትልኝ አሳስብልኝ በማለት እየለመነና እየማለደ ለብዙ ጊዜ ኖረ።

፶፬፤ ከዕለታት ባንድ ቀን ቅዱስ ሚካኤል ወደሱ መጥቶ እንዲህ አለው አንተ ሰነፍ ሰውነትህ መሥራት ከሚችለው ሥራ አንዳችም አልሠራህም ነገር ግን በሥራ ፈትነት ተቀምጦህ ምን ትዘበዝበኛለህ? ለመሥራትም ክንድህን አላነሣህም እርሻ እርሰህ ምድር በምትሰጠው ጥቅም አልተጠቀምክም አታክልት አልተከልክም ዘር አልዘራህም ይህን ማድረግ ስንኳ ባይቻልህ ንግድ አትነግድምን የሥራ ፍሬህን አበዛልህና እባርክልህ ዘንድ አለው።

፶፭፤ እንግዲህ ረዳት እሆንህ ዘንድ በማናቸውም የሥራ መስክ ያልተሠማራህና ዕድልህ

ኑስ ኮንከ እምኩሉ ሰብእ ወአንደይከ ርእሰከ ወኮንከ ኅጡአ እምሲሳየ ዕለት ምስለ ብእሊትከ ወውሉድከ።

፶፫፤ ወይእኬኒ ሑር ኅበ ቤተ ክርስቲያን ወንግሮ ለኤጲስ ቆጶስ የሀብከ ወርቀ እምንዋየ ቤተ ክርስቲያን ከመ ትንግድ ቦቱ ወአነሂ እስኢሉ ለእግዚ አብሔር ከመ ያርብሕ ለከ በዘ ታሐዩ ነፍስከ ወነፍሱ ብእሊ ትከ ወውሉድከ ወያግብእከ እግዚአብሔር ውስተ ቤትከ በሰላም።

፶፬፤ ወዘንተ ነገረ ሰሚያ ተፈሥሐ ፈድፋዶ ወአእኩቶ ለእግዚአብሔር ወወደሶ ለቅ ዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወሐረ ሶቤሃ ኅበ ቤተ ክርስቲያን ለመልአክ ወተናገሮ ለኤ ጲስቆጶስ ከመ ይለቅሐ ወርቀ እምንዋየ ቤተ ክርስቲያን።

፶፭፤ ወአውሥእ ኤጲስቆጶስ ወይቤሎ አምጽእ ሊተ ዘይ ትወሐስከ ወይቤሎ ውእቲ ብእሊ ለኤጲስቆጶስ አልብየ ዘይትሐበየኒ ዘእንበለ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፶፮፤ ወዐደሞ ሶቤሃ ኤጲስቆ ጶስ እስከ አሐቲ ዓመት ያግ ብእ ሎቱ ወርቀ ቤተ ክርስቲያን ዘእንበለ ርዴ ወረባሐሰ

ንም ያልሞከርክ ስለሆነ ከሰ ው ሁሉ በታች ሆነህ ተዋረ ድክ በስንፍናህና በታካችን ትህ ከልጆችህና ከሚስትህም ጋራ በችግር አለንጋ ስትገረፉ ትገኛላችሁ።

፶፫፤ አሁንም ወደ ቤተ ክር ስቲያን ሂድና ትንግድበት ዘንድ ከቤተ ክርስቲያኑ ገቢ ገንዘብ እንዲሰጥህ ለኤጲስቆ ጶሱ ንገረው እኔም በትርፉ ቤተ ሰቦችህን ታስተዳድርበት ዘንድ እንዲባርክልህ ከወጣህ በትም በሰላም መልሶ ከቤትህ እንዲያገባህ እግዚአብሔርን እለምነዋለሁ አለው።

፶፬፤ ይህንንም ነገር በሰማ ጊዜ በፍጹም ደስታ እግዚአ ብሔርን አመሰግነው ቅዱስ ሚካኤልንም አከበረው ከዚያም ፈጥኖ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄደና ከቤተ ክርስቲያኑ ገንዘብ ይሰጠው ዘንድ ኤጲስ ቆጶሱን ጠየቀው።

፶፭፤ ኤጲስቆጶሱም እሺ በጉ ነገር ግን የሚዋስህ ሰው አም ጣ ቢለው ሰውየውም የመላእ ክት አለቃ ከሚሆን ከቅዱስ ሚካኤል በስተቀር የሚዋሰኝ አላገኝም ብሎ መለሰለት።

፶፮፤ በዚህን ጊዜ ኤጲስቆ ጶሱ እስከ አንድ ዓመት ድረስ ከወለድ ነፃ አድርጎ በትርፉ ግን ችግሩን እንዲያቃልልበ

ይኩኖ ሎቱ በዘያሐዩ ነፍሶ ወነፍሱ ብእሊቱ ወውሉዱ።

፶፯፤ ወሐረ ሶቤሃ ወነገደ ርጉቀ ብሔረ ነሢአ ወርቀ እምንበ ኤጲስቆጶስ ወነበረ እንዘ ይነግድ በውእቱ ወርቅ አሐተ ዓመተ ወተዘከረ ውእቱ ብእሊ ወአእመረ ከመ በጽሐ ዕድሜሁ ወይቤ ምንተ እገብር እስመ ኢይትከሀለኒ አብጽሕ በዕለተ ዕድሜሁ እስመ ርጉቀ ብሔረ ሀሎኩ።

፶፰፤ ወገብረ ሶቤሃ ሣፁነ ዘዐረር ወነሥእ ውእተ ወርቀ ወወደየ ውስቴቱ ወጸሐፈ መጽሐፈ እንዘ ይብል ዝ ወርቅ ዘቤተ ክርስቲያን ቅዱስ ሚካኤል ዘዕገሌ ሀገር ዘተለ ቃሕኩ ወሐረ ሶቤሃ ኅቲሞ ሣፁነ ወወገሮ ውስተ ባሕር እንዘ ይብል አ ሚካኤል ሊቀ መላእክት አብጽሐ ለዝንቱ ወርቅ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ከ እስመ አነሂ ተአመንኩ በጸሎትከ።

፶፱፤ ውእተ ጊዜ ውጎጦ ዐቢይ ዓሣ ለውእቱ ወርቅ በይእቲ ዕለት ወበይእቲ ዕለት ሐረ ዐቃቤ ቤተ ክርስቲያን ኅበ ጽንፈ ባሕር ወረከቦ ለአ ሐዱ አሥጋሬ ዓሣ ወይቤሎ ዐቃቤ ቤተ ክርስቲያን ለአሥ ጋሬ ዓሣ አሥግር ሊተ ዓሣ ከመ ይኩነኒ ለበዓለ ቅዱስ ሚካኤል ወይቤ አሆ።

ትና ቤተ ሰቦቹን እንዲረዳበት የጠየቀውን ገንዘብ ሰጠው።

፶፯፤ ያን ጊዜ ወርቁን ከኤ ጲስቆጶሱ ተቀብሎ ወደ ሩቅ አገር ሄደና በዚያ ወርቅ አንድ ዓመት ሲነግድ ከቆየ በኋላ የቀጠሮው ጊዜ እንደደረሰ ዐውቆ ያለሁት ሩቅ አገር ስለ ሆነ በቀጠሮዬ ቀን ልደርስ አልችልም ስለዚህ ምን ማድረግ ይሻለኛል እያለ ያወጣ ያወርድ ጀመር።

፶፰፤ ከብዙ ሀሳብ በኋላ የብ ረት ሣጥን (ካዝና) አሠርቶ ያን ወርቅ ከሳጥኑ ውስጥ ከተ ተና ይህ ወርቅ በዕገሌ አገር የሚገኝ ከቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን የተበደርኩት ገንዘብ ነው የሚል ጽሑፍ ጽፎ ከገንዘቡ ጋር አብሮ በሣ ጥኑ ቂለፈና ቅዱስ ሚካኤል ሆይ ይህን ወርቅ ለቤተ ክርስ ቲያንህ ታደርስልኝ ዘንድ እለ ምንሃለሁ እኔ ይህን ሊፈጽም በሚችል ጸሎትህ ተማምኜ አለሁና ብሎ ከባሕር ጣለው።

፶፱፤ በዚያን ጊዜ ያን ወርቅ ያለበት ሳጥን ታላቅ ዓሣ ዋጠው በዚያች ዕለት የቤተ ክርስቲያኑ ጠባቂ ወደ ባሕር ዳርቻ ሄዶ ዓሣ አሥጋሪውን ወንድሜ ሆይ ለቅዱስ ሚካ ኤል በዓል እንግዳ መቀበያ ይሆነኝ ዘንድ ዓሣ አጥምድ ልኝ አለውና ያጠምድለት ዘንድ ተዋዋሉ።

፰፻፲፱ ወሰቤሃ ወገረ መሥገርቶ ውስተ ባሕር ወተሠግረ ሎቱ ዐቢይ ዓሣ ዘውስቲቱ ወርቅ ወወሀቦ አሥጋሬ ዓሣ ለዐቃቤ ቤተ ክርስቲያን ወነሥአ ዐቃቤ ቤተ ክርስቲያን ውእተ ዓሣ ወወሰዶ ጎበ ኤጲስቆጶስ ወወሀቦ ውእተ ዓሣ ወረከበ በውስተ ከርሠ ዓሣ ወርቀ ወመጽሐፈ ምስሌሁ ወአንበባ ለይእቲ ወኃብአ ነገራ ወኢነ ገረ ለመኑሂ።

፰፻፳፱ ወእምድጎረ ብዙኅ መዋዕል አተወ ውእቱ ብእሲ እምንግዱ ወበአሐቲ ዕለት ረከቦ ኤጲስቆጶስ ለውእቱ ብእሲ ወአጎዞ ወይቤሎ ለምን ትኑ ዘኢትውሀበኒ ንዋየ ቤተ ክርስቲያን ዘተለቃሕከ ከመ ትንግድ ቦቱ ወአውሥአ ዝኩ ብእሲ ወይቤሎ እግዚአ ሕያው እግዚአብሔር ወጸሎቱ ለሚካኤል ሊቀ መላእክት ከመ አነ ወደይኩ ውስተ ሣፁን ወርቀ ንዋየ ቤተ ክርስ ቲያን ወመጽሐፈ ምስሌሁ ወወገርኩ ውስተ ባሕር እንዘ እትአመን ያብጽሕ ሊተ አም ላከ ሚካኤል ጎበ ቤተ ክርስ ቲያን ለቅዱስ ሚካኤል እስመ ንዋየ ዚአሁ ውእቱ።

፰፻፳፻ ወሐተቶ ኤጲስቆጶስ ወአጠየቆ ዕለቶ ወሰዓቶ ወሶ ቤሃ አእመረ ከመ ኮነ እሙነ

፰፻፴፱ ከዚያም ዓሣ አሥጋሪው መረቡን ወደ ባሕር በጣለ ጊዜ ያ ወርቁን የዋጠ ትልቅ ዓሣ ተያዘለትና ለቤተ ክርስቲያን ጠባቂ ሰጠው የቤተ ክርስ ቲያን ጠባቂውም ዓሣውን ወስዶ ለኤጲስቆጶሱ ሰጠውና የዓሣው ሆድ በተሰነጠቀ ጊዜ ያ ወርቅና ደብዳቤው ተገኘ ኤጲስቆጶሱም ደብዳቤውን አንብቦ ወርቁን ከተረከበ በኋላ ይህን ምሥጢር ለማንም ሳይናገር ደብቆ አቆየው።

፰፻፵፱ ከብዙ ዘመን በኋላ ያ ሰው ከንግዱ ተመልሶ ወደ ሀገሩ ገብቶ ሣለ ከዕለታት አንድ ቀን ኤጲስቆጶሱ አገኘ ውና ትንግድበት ዘንድ የተበ ደርከውን ያን የቤተ ክርስቲያን ገንዘብ ስለምንድን ነው ያልሰጠኸኝ ሲል ጠየቀው እሱም አቤቱ እግዚአብሔር ሕያው ነው የቅዱስ ሚካኤልም ጸሎት ምስክራ ነው ያን የቤተ ክርስቲያን ገንዘብና ደብዳቤም ጩምሬ በሣጥኑ ቆልፌ ለቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን እንዲያደርስልኝ የሚካኤልን ፈጣሪ አምኜ ከባ ሕር ጥየዋለሁ ገንዘቡ የራሱ ነውና አለው።

፰፻፶፱ ኤጲስቆጶሱም ይህ የሆ ነበት ወሩና ዕለቱ ሰዓቱስ መቼ ነበር በማለት መረመ

ነገሩ ተንሥአ ወሰገደ ኤጲስቆጶስ ቅዱስ ቅድሚሁ ለዝኩ ብእሲ ወአእኩቶ ለእግዚአብሔር ወለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፰፻፶፱ ወጎደጎ ኤጲስቆጶስ ለውእቱ ብእሲ ወይቤሎ አንተሰ ብእሲ ፈራሄ እግዚአብሔር ወመንፈስ ቅዱስ ጎዳር ላዕሌከ ወሊተኒ ተዘከረኒ በጸሎትከ።

፰፻፶፱ ወእምዝ ቦአ ኤጲስቆጶስ ምስለ ውእቱ ብእሲ ጎበ ቤተ ክርስቲያን ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት በፍቅር ወበሰላም እንዘ ይነግሩ ለኩሉ ሰብእ ዕብየ ተአምራቲሁ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ለዘይሰምዖ ግሩም እመዓር ጥዑም ወእምስቲ ወይን ዘያጠልል አዕፅምተ።

፰፻፶፱ ትንብልና ስእለቱ ወአስተበቀሥቱ ይኩነነ ሐጹረ ወጥቅመ ወይብትክ እምኔነ መሥገርተ ጸላኤ ሕሡመ ወያእትት እምላዕሌነ ድካመ ወያሰስል እምአልባቢነ ጹገ ወቂመ ወይረስየነ ከመ ንፍረይ ፍሬ ሕይወት ፍጹመ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፰፻፶፱ ስምዑ አበውየ ወአጋውየ ወፍቁራንየ ተዘኪረነ በደ

ረው ሰውየውም በትክክል ከአስረዳው በኋላ ነገሩ እውነት መሆኑን አውቆ ኤጲስቆጶሱ ለዚህ ሰውየ ሰገደለት እግዚአብሔርንና ቅዱስ ሚካኤልንም አመሰገነ።

፰፻፶፱ እንዲሁም ኤጲስቆጶሱ ሰውየውን ይቅርታ በመጠየቅ አንተስ መንፈስ ቅዱስ ያደረብህና እግዚአብሔርን የምትፈራ ዕውነተኛ ሰው ነህ አሁንም በጸሎትህ ታስበኝ ዘንድ እለምንሃለሁ አለው።

፰፻፶፱ ከዚህ በኋላ ሁለቱም ወደ ቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን በፍቅር አንድነት ሄደው አጥንትን የሚያለመልም ከወይን መጠጥ ይልቅ እጅግ የሚጣፍጥ ለሰሚው እጅግ ግሩምና ድንቅ የሆነ ተአምራቱንና ገናንነቱን ለሕዝቡ ሁሉ ነገሩ።

፰፻፶፱ ልመናው አማላጅነቱ እንደ አጥር እንደ ቅጽር ሆኖ ይጠብቀን ከጠላታችን ከሰይጣን ወጥመድ ያድነን ስሕተትንም ሁሉ ያስወግድልን ቂም በቀልን ከልቡናችን ያርቅልን ጣፋጭነት ያለው የሕይወት ፍሬ አፍርተን እንድንገኝ ያብቃን (ያድርገን) ለዘለዓለም አሚን።

፰፻፶፱ የተወደዳችሁ አባቶቼና ወንድሞቼ ሆይ ልብ አድርጋ

ኃሪ መዋዕል ጸሐፊን ተአምረ
ሚካኤል ከመ ንርከብ ገጸ ለል
ዑል ወከመ ንትዋነይ ውስተ
ከብካበ መርዓ ጥሉል። ወይ
መግባን እግዚአብሔር ምሕ
ረተ ወሳህለ ወይፈኑ ለሐው
ጸትነ ሚካኤልሃ መተንብለ።

፳፯፤ ወይቅጽበን ፍቁረ አም
ላክ ለደቂቀ ዛቲ መርጡል
ወይቀጥቅጦ በቅድሚኑ ለመስ
ቴማ ሀጉል ወያዕድወን በአክ
ናፊሁ እምባሕረ እሳት ዘሲ
ኦል ወይሰደነ ቤተ ባዕል ውስ
ተ ፒላሳሁ ለዐማኑኤል ወይሴ
ስየን እምዘገነት አስካል ወያስ
ምዐነ እምዘምሕረት ቃል ለኩ
ልነ ሰማዕያን ለዓለመ ዓለም
አሜን።

፳፰፤ ተአምሪሁ ለቅዱስ
ሚካኤል ሊቀ መላእክት
ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስ
ሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

ችሁ ስሙ ይህን ተአምረ
ሚካኤል የጻፍነው በኋለኛው
ዘመን በእግዚአብሔር ፊት
ሰንቆም እንጻናፍርና በሱ
ዘንድ ባለሟልነትን አግኝተን
በመንግሥተ ሰማያትም በክ
ብር ተጊጦን በደስታ እንኖር
ዘንድ በማሰብ ነው። እንዲ
ሁም እግዚአብሔር ፍጹም
ይቅርታውንና ቸርነቱን እንዲ
ያድለንና የዕውነት አማላጃ
ችን ቅዱስ ሚካኤልን ወደኛ
ልኮልን ከሱ ጋር ለመተዋወቅ
እንድንችል ነው።

፳፯፤ ዳግመኛም የቤተ ክር
ስቲያን ልጆች የምንሆን እኛን
በፍቅር ወደሱ እንዲሰበንና
ጣላታችን ሰይጣንን ዓይኖችን
እያየ በፊታችን ቀጥቅጦ ያጠ
ፋልን ዘንድ አሁንም ባሕረ
እሳትን በክንፉ እየቀዘፈ እን
ዲያሻግረንና ዐማኑኤል የሚ
ያወርሰን ክብር ወደ አለበት
ጽርሐ መንግሥተ ሰማያት
ያገባን ዘንድ በገነትም ካለው
መልካም የአትክልት ፍሬ
ይመግበን ዘንድ ይህን ቃል
የሰማነውን ሁላችንንም የም
ሕረት ቃል ያሰማን ዘንድ
ነው። እስከ ዘለዓለሙ አሜን።

፳፰፤ ልመናው ክብሩ ለዘለዓ
ለሙ በኛ ላይ ይደርብንና
የመላእክት ሁሉ አለቃ የሚ
ሆን ቅዱስ ሚካኤል ያደረገው
ተአምር ይህ ነው።

፰፱፤ ወበእንተ ኪኑሰ ለአም
ላክነ መንክረ ሰማዕነ።

፱፤ ይቤ ብእሴ እግዚአብ
ሔር ነገረኒ ወይቤለኒ እመ
ገብረ ብእሴ ምእመናዊ ተዝ
ካረ መላእክት ይምሕሮኑ እግ
ዚአብሔር ወይቤ እወ አው
እመ ገብረ ተዝካረ ነቢያት
ወሐዋርያት አው ተዝካረ ጸድ
ቃን ወሰማዕታት ወተሰጥወኒ
መልአክ ወይቤለኒ ሰማዕ እን
ግርክ እ ብእሴ ዘከመ ተውህ
ቦሙ ሥልጣን ለመላእክት።

፱፩፤ ወሀሉ አሐዱ ብእሴ
እምደቂቀ አዳም ዘግሙን ሰብ
እናሁ ወአልቦ ዘገብረ ሠናይ
አሐደሂ ዕለተ ዳዕሙ ሐይወ
በእኪት እምአመ ተወልዶ
እስከ ይእዜ ውእቱ ብእሴ።

፱፪፤ ወባሕቱ ሀሉ በላዕሌሁ
አሐዱ ጌሩት ለለ ወርጉ ያብ
ዕል በዓለ ሚካኤል ሊቀ መ
ላእክት ወይምሕር ነዳያነ
ወምስኪና። ወእምዝ ሞተ
ውእቱ ብእሴ ወወውዑ አጋን
ንት ላዕሌሁ ወይቤሉ ዘዚኣነ
ነፍሱ ውእቱ ብእሴ ወሚካ
ኤልኒ ይቤ ዘዚአየ።

፱፫፤ የእግዚአብሔር የአ
ምላካችንን የጥበቡን ምላት
የተአምራቱን ብዛት ቀጥሎ
እንደሚከተለው እንሰማለን።

፱፬፤ እግዚአብሔርን በፍጹም
ልቡናው የሚወድ ትእዛዙ
ንም የሚፈጽም አንድ ሰው
(ነገረኝ እንዲህም አለኝ አለ)
የክርስትና ዕምነት ያለው
ሰው የመላእክትን የነቢያትን
ወይም የሐዋርያትን የጸድቃ
ንን የሰማዕታትንም ቢሆን
መታሰቢያቸውን ቢያደርግ በ
ዕውነት እግዚአብሔር ይምረ
ዋልን ብሎ ጠየቀ አዎን ይም
ረዋል። መልአኩም መልሶ
አንተ ሰው ለመላእክት ምን
ያህል ሥልጣን እንደተሰጣ
ቸው ላስረዳህ አለኝ።

፱፭፤ ከደቂቀ አዳም ወገን
ሰውነቱ በኃጢአት የረከሰ
አንድ ሰው ነበረ ያ ሰው ከተ
ወለደበት ቀን ጀምሮ ከተንኮ
ልና ከክፋት በስተቀር አንጻ
ችም በጎ ሥራ ሠርቶ አያው
ቅም።

፱፮፤ ነገር ግን አንድ ዓላማ
ብቻ ነበረው ይኸውም በየ
ወሩ የቅዱስ ሚካኤልን በዓል
ማክበር ዝክሩን እየዘከረ ለነ
ዳያን ማብላት ማጠጣት
ነበር። ከጊዜ በኋላ ግን ያ
ሰው ሞተና አጋንንት ይህች
ነፍስ የኛ ናት በማለት ሲደ
ነፉ ሚካኤል ግን የኔ ናት
እያለ ይኮራከር ነበር።

፩፻፲፱ ወአብጽሐ ቃለ ኅበ እግዚእን ወይቤ እግዚእን ኅሩዩ ለክሙ አምኦርባዕቱ ግብራት ወሚካኤል ይኅብአ ወአንትሙ እምከመ ረከብከ ምዎ ኅሥዎ ወንሥእዎ ወእመ አኮ አንትሙ ኅብእዎ ወሚካኤል እምከመ ረከቦ ይንሥእ ወይቤሉ እልኩ አጋንንት ምንተ ንሬሲ እመ ሚካኤል ኅብአ ወአብጽሐ ኅበ መንበረ መለኮት በአይቱ ንረክቦ።

፩፻፲፱ ወሶቤሃ ይቤሉ ንሕነ ንኅብአ ወኅብእዎ እልኩ ርኩሳን ለውእቱ ብእሲ ውስተ ዕሙቅ ቀላይ ውነበ ልጉተ ገሃነም መትሕተ ታሕቲት ወይቤሉ ይእዜ ይኅሥሥ ሚካኤል እመ ይረክቦ።

፩፻፲፱ ወሶቤሃ ይቤሉሙ ሚካኤል ለእሉ ኅድጉ ወተገሐሡ እምዘ መካን ወቦአ ውስተ ሲኦል ወበርበራ ወኢረከቦ ለዘኅሥሥ ወበአሐቲ ክንፋ አውፅእ ሰብዐተ እልፈ ወከማሁ በካልእት ክንፋ አውፅእ ሰብዐተ እልፈ ወካዕበ አውፅእ በበ እልፍ ወኢረከቦ ወሥልሰ አውፅእ ወኢረከቦ ለውእቱ ብእሲ ወኅልቆሙ

፩፻፲፱ እንዲህም የኔ ናት የኔ ናት በመባባል ከጌታ ዙፋን ፊት ስለቀረቡ ጌታ ዐራት አማራጭ ነገሮች አቀረበላቸውና ሚካኤል ወስዶ ይደብቀው እናንተ ግን ፈልጋችሁ ብታገኙት ውሰዱት ወይም እናንተ ወስዳችሁ ሸሽጉትና ሚካኤል ፈልጎ ካገኘው ይውሰደው ከነዚህ አንዳቸውን ምረጡ አላቸው እነሱ ግን ሚካኤል ወስዶ ከመንበረ መለኮት ቢሸሸገው ምን ለማድረግ እንችላለን እያሉ በሃሳብ ጭንቅ ተዋጡ።

፩፻፲፱ ከብዙ የሃሳብ መለዋወጥ በኋላም እኛ እንሠውረዋለን (እንሸሸገዋለን) ብለው ያን ሰው ዕመቀ ዕመቃት አውርደው የገሃነመ እሳት አዝዋሪት ባለበት ጥልቅ ባሕር ውስጥ ደበቁትና (ወረወሩትና) እንግዲህ ሚካኤል ፈልጎ ያግኘው ተባባሉ።

፩፻፲፱ ከዚህ በኋላ ቅዱስ ሚካኤል እነዚያን አጋንንት ከዚህ ቦታ አካባቢ ዘወር በሉ አላቸውና ወደሲኦል ገብቶ መፈለግና መበርበር ጀመረ ነገር ግን የሚፈልገውን አላገኘም ነበር በአንድ ክንፋ ፯ ዕልፍ ነፍሳት አወጣ በሁለተኛውም ክንፉ እንዲሁ አወጣ በሦስተኛውም አወጣ። በመደጋገምም በብዙ ሺህ የሚቆ

ለእለ ወፅኡ በበይነ ውእቱ ብእሲ ኅምሳ ምእት ወአርባዕቱ ምእት ወሰብዐቱ እልፍ በእምኔሆሙ አረሚ።

፩፻፲፱ ወሶቤሃ ይቤሉ መላእክተ ሰማይ ድንግዛ ዝ ነገር።

፩፻፲፱ ወእግዚእነሂ ይቤ በወንጌል ዘአምነ ወዘተጠምቀ ይድኅን ወዘሰ ኢአምነ ወኢተጠምቀ ይደየን ወእፎ ወፅኡ እሉ።

፩፻፲፱ ወአንተኒ ወልደ ብእሲ ቦኑ ሰማዕከ ዘድኅኑ እምአረሚ ወቦኡ ውስተ ገነት ዘእንበለ ይጠመቁ ወይቤ ዝኩ ብእሲ ሚካኤል ሊቀ መላእክት አጥመቆሙ ወበርሁ።

፩፻፲፱ ወአንከረ አባ ዘሚካኤል ወይቤ ይክል ዐማኑኤል ገቢረ ዙሉ።

፹፻ ወካዕበ አንከረ ውእቱ ብእሲ በእንተ ውሉደ ሰብእ ወይቤ ከመ ዝ ይትዔሰዩኑ ዘገብሩ ሉሙ ሠናየ ዳዕሙ አሐዱ አሐዱ እለ ይረክቡ።

ጠሩ ነፍሳት አወጣ ሆኖም ሊያገኘው አልቻለም በዚህ ሰው ምክንያት ያወጣቸው ነፍሳት ቀጥራቸው ፯፻፸፱ ደረሰ ከነዚህም ውስጥ ያልተጠመቁ አረመኔዎች ይገኙባቸው ነበር።

፩፻፲፱ ያን ጊዜ የሰማይ መላእክት ሁሉ ይህስ እጅግ በጣም አስደናቂ ነገር ነው አሉ።

፩፻፲፱ ጌታችን በወንጌል ያመነ የተጠመቀ ይድናል ያላመነ ያልተጠመቀ ግን ይጠፋል ይላል እንግዲህ እሊህ ሰዎች እንዴት ሊድኑ ቻሉ?

፩፻፲፱ አንተ የሰው ልጅ እሊህ አረማውያን የዳኑበትን ሳይጠመቁ ገነት የገቡበትን ምክንያት ሰምተህና አይተህ ተገነዘብክን ተብሎ ቢጠየቅ ቅዱስ ሚካኤል ስለ አጠመቃቸው ገነት ሊገቡ ችለዋል ብርሃንንም ሊጎናጸፉ በቅተዋል ሲል መለሰ።

፩፻፲፱ አባ ዘሚካኤል በነገሩ ተደንቆ ዐማኑኤል ሁሉን ማድረግ ይቻለዋል አለ።

፹፻ ዳግመኛም ያ ሰው ስለሰው ልጆች በማድነቅ በመላእክት በነቢያት በሐዋርያት በጳውሎስ በሰማዕታት ስም በጐሥራ የሠሩ እያንዳንዳቸው ከቶ ዋጋቸውን አያጡም በሉ ተናገረ።

ሹ፩፤ አ አምላክ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘአድነንኩ ለዝንቱ ብእሲ እምነሃ ነመ እሳት ከማሁ አድነነኒ በዝ ዓለም ወበዘይመጽእኒ ዓለም ሊተለገብርከ ዕገሌለዓ ለመ ዓለም አሚን።

ሹ፪፤ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አመ ዐሠሩ ወሰኑዩ ለጥ ቅምት በዛቲ ዕለት ተዝካረ በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት እስመ በዛቲ ዕለት ፈነዎ እግዚአብሔር ኀበ ሳሙኤል ነቢይ እንዘ ሆሎ ውስተ ቤተ መቅደስ ወአዘዞ ከመ ይሑር ኀበ ቤተ እሴይ አቡሁ ለዳዊት ውስተ ቤተ ልሔም ከመ ይቅብዖ ለዳዊት ወልዱ ይንግሥ ላዕለ ደቂቀ እስራኤል ህየንቴሁ ለሳኦል ወልደ ቂስ።

ሹ፫፤ ወሶቤሃ ነሥአ ቀርነ ቅብዕ ዘነገሥት ወሐረ ሳሙኤል ነቢይ ወበጽሐ ኀበ እሴይ ወይቤሉ ሳሙኤል ለእሴይ አቅርብ ሊተኩሎ ውሉደክ እስመ አዘዘኒ መልአክ እግዚአብሔር ከመ እቅባዕ ወአንግሥ ላዕለ ደቂቀ እስራኤል እምዘርዕከ።

ሹ፩፤ የሊቀ መላእክት ቅዱስ ሚካኤል አምላክ ሆይ ይህን ሰው ከገሃነመ እሳት እንዳዳን ከው እኔን አገልጋይህን ዕገሌንም በዚህ ዓለም በሚመጣ ውም ዓለም አድነኝ አሚን።

ሹ፪፤ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አምነን በስም በአካል በግብር ሦስት ብንል በባሕርይ በሕልውና በአገዛዝ አንድ አምላክ በማለት እያመን ጥቅምት በባተ በዓሥራ ሁለት ቀን ንዑድ ክቡር የሚሆን የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤል በዓል የሚከበር በት ቀን መሆኑን እንናገራለን በዛሬው ቀን እግዚአብሔር ነቢይ ሳሙኤል በቤተ መቅደስ ሣለ በቂስ ልጅ በሳኦል ፋንታ በእሥራኤል ላይ ዳዊትን ቀብቶ ያነግሠው ዘንድ በቤተ ልሔም የሚኖር የዳዊት አባት ወደ ዕሤይ ቤት ልኮታልና።

ሹ፫፤ ያን ጊዜም ነቢይ ሳሙኤል ነገሥታቱ ተቀብተው የሚነግሡበትን ቅብዕ መንግሥት ይዞ ወደ እሴይ ዘንድ በደረሰ ጊዜ ልጆችህን ሁሉ አቅርብልኝ ከልጆችህ መካከል ቅብዕ መንግሥት ቀብቼ በእሥራኤል ላይ አነግሠው ዘንድ የእግዚአብሔር መልአክ አዘኛልና አለው።

ሹ፩፤ ወሰሚያ ዘንተ ነገረ እምቃል ሳሙኤል ነቢይ አሆይቤ ወአምጽአ ሎቱ ውሉዶ ዘእንበለ ዳዊት እስመ ውእቱ ኮነ የዐቅብ አባግዐ ውስተ ገራህቱ።

ሹ፪፤ ወሶበ አልዐለ ቀርነ ቅብዕ ዘነገሥት ላዕለ አርእስቲሆሙ ለለ አሐዱ አሐዱ ለውሉደ እሴይ ኢሠምረ በሙእግዚአብሔር ወይቤሉ ሳሙኤል ለእሴይ ኢተርፈኑ መኑሂ እምውሉድከ ወይቤሉ እሴይ ለሳሙኤል ዘተርፈ ሆሎ አሐዱ ወሬዛ ዘይንእስ እምአኀዊሁ ውእቱ የዐቅብ አባግዐ ውስተ ገራህት።

ሹ፫፤ ወይቤሉ ሳሙኤል ለእሴይ አምጽአ ሊተፍጡነ ወአምጽአ ሎቱ ሶቤሃ። ወነሥአ ቀርነ ቅብዕ ወሠምረ ቦቱ እግዚአብሔር ወነግሠ ላዕለ ደቂቀ እስራኤል ዳዊት ነቢይ።

ሹ፭፤ ወበዛቲ ዕለት ካዕበ ፈነዎ እግዚአብሔር ለሚካኤል ሊቀ መላእክት ኀበ ዳዊት ነቢይ ወረድኦ ወወሀቦ ኀይለ እስከ ቀተሎ ለጎልያድ ረዕይታዊ ወኢሎፍላዊ ወአድኃኖሙ ለደቂቀ እስራኤል እምእደ ፀሮሙ።

ሹ፩፤ እሴይም ይህን ቃል ከሳሙኤል አንደበት በሰማ ጊዜ እሺ በኀ ብሎ ከዳዊት በስተቀር ልጆቹን በሙሉ አቀረበለት እሱ (ዳዊት) በእርሻው መካከል በጐቹን ይጠብቅ ነበርና።

ሹ፪፤ ከዚያም በእሴይ ልጆች በያንዳንዳቸው ራስ ላይ ቅብዕ መንግሥቱን እያፈሰሰ ቀብቶ ሊያነግሥ ቢሞክር የእግዚአብሔር ፈቃድ ላይ ሆን ስለቀረ ሳሙኤል ዕሤይን ከልጆችህ መካከል የቀረ የለምን ሲል ጠየቀው ዕሤይም ከወንድሞቹ ሁሉ የሚያንስ ታናሽ ብላቴና አለ እሱም በበጐች መሠማሪያ በጐችን ሲጠብቅ ይገኛል አለው።

ሹ፫፤ ሳሙኤልም ፈጥነህ አምጣልኝ ስለ አለው ያን ጊዜውን ፈጥኖ አመጣለትና በእግዚአብሔር ስለ ተመረጠ ቅብዕ መንግሥቱን ቀብቶ በእሥራኤል ላይ አነገሠው።

ሹ፭፤ ዳግመኛም በዛሬው ዕለት እግዚአብሔር ቅዱስ ሚካኤልን ወደዳዊት ልኮት ኃይል ሰጥቶ እየተራዳው የራዐይታዊና የኢሎፍላዊ ወገን የሚሆን ጐልያድን ገድሎ የእስራኤልን ልጆች ከጠላታቸው እጅ ያዳነበት ቀን ነው።

ሹ፰፤ ወበእንተ ዝ አዘዙን መምህራን ቤተ ክርስቲያን ወሠርዑ ከመ ንግበር ተዝካረ በዓሉ ለመልእክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለለ ወርኑ።

ሹ፱፤ ትንብልናሁ ወአስተ ብቀኦቱ የሀሉ ምስለ ፍቁሩ ዕገሌ ወምስለ ዙልን ሰማዕያን እለ ተጋብእን ዝዩ ውስተ እምነ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ለዓለመ ዓለም አሚን።

፺፤ ሰላም ለከ ዘገነተ ጽባሕ ሥፍ ምሕረተ ኃጥአን ዘትነቁ በዘኢያረምም አፍ ሚካኤል ክድነኒ ወሕቀፈኒ በክንፍ ኢይትከየድ በእበድዩ ግዕዝ ልስሐተ ጸው ግዱፍ ወኢይ ደቅ እምክብርየ ከመ ጽጌ ንጉፍ።

፺፩፤ መትልወ ሐጋይ ክረ ምተ ዘሠራዕከ እግዚእን ወዘረ ሰይከ ጸደየ ለመፀው ወሰነ በዝ ክረምት በመዋዕሊን ዘእ ንበለ ፍሬ እንዘ በቂጽል ሀሉን ናስተበቀዓከ ኢይኩን ጉያን።

ሹ፰፤ ስለዚህም የቤተ ክርስቲያን መምህራን የቅዱስ ሚካኤልን በዓሉን በየወሩ እን ድናክብርና መታሰቢያውንም እንድናደርግ አዘዙን (ሥርዓት ሠሩልን።)

ሹ፱፤ የቅዱስ ሚካኤል ልመናውና አማላጅነቱ በረከቱ ከወዳጁ ከዕገሌ ጋራ እንዲሁም በዚች በእናታችን ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ተሰብስቦን የዚህን ድርሳን ቃል በምንሰማው በሁላችን ላይ ለዘላለም አድርብን ይኑር አሚን።

፺፤ በማያቋርጥ ቃል ለኃጥአን ምሕረትን የምታበሥር ገነታዊ ሥፈ ጽባሕ ላንተ ሰላም እላለሁ ሚካኤል ሆይ በስንፍናየ ግዕዝም እንደሌለው ጨው እንዳልጣል ወይም አፍርቶ እንደረገፈ አበባ ከክብራ እንዳልዋረድ በክንፍህ አቅፈህ ደግፈህ ያዘኝ (ጡብቀኝ)።

፺፩፤ ከበጋ ለጥቆ የክረምትን ወራት የሠራህልንና ወደ ዘመነ በልግ መሸጋገሪያ ወርጋ ጽጌን ወሰን ያደረግህልን አምላካችን ሆይ በዚህ በዘመናችን ባለው ወርጋ ክረምት ፍሬ ሳናስገኝ በቅጠል ብቻ ሳለን ሽሽታችን እንዳይሆን (እንዳንጠወልግ) እንማልድሃለን።

፺፪፤ ድኅረ ኃለፈ ክረምት ወድኅረ ገብአ ዝናም እንተ አስተርእይከ እግዚእ ጽጌያተ ገዳም አፈወ ሃይማኖት ነአልድ ምስለ ፍሬ ምግባር ጥዑም አትግህነ ለስብሐቲከ ከመ ትጋሆሙ የም ለፅብስት ንህብ ወሀካይ ቃሕም።

፺፫፤ ተፈጸመ ድርሳን ሚካኤል በሰላም እግዚአብሔር ወበጸሎተ ሚካኤል ወስበሐት ለእግዚአብሔር ዘአፈጸመን በዳኅና ወበሰላም አሚን።

ሰላም ለዝክረ ስምከ ምስለ ስመ ልዑል ዘተሳተፈ። ወልደ ያሬድ ሂኖክ በከመ ጸሐፈ። ሶበ እጼውዕ ስምከ ከሢትየ አፈ ረዳኤ ምንዱባን ሚካኤል በከመ ታለምድ ዘልፈ ለረዲ አትየ ነዓ ሰፊሐከ ክንፈ።

፪፤ ሰላም ለሥርእተ ርእስከ ዘኢይጤይቅ ግዕዛ ሚካኤል ሣውዕ አጸንሐሔ ሠናይ ዪና መዓዛ በጸሐከ ግብተ ለነፍስየ አመ ትካዛ። ለልበ ዚእየ

፺፪፤ የክረምት ወራት አልፎና ዝናም ከመዝነም ሲያቋርጥ የዱር አበባዎች አሽብርቀው በታዩ ጊዜ ከሚጣፍጥ የምግባር ፍሬ ጋር የሃይማኖት ሽቱን እናከማች ዘንድ ለሥራቸው ትጉሃን ለሆኑ እንደ ንቢቱና ገብረ ጉዳን ለምስጋናህ የተጋን አድርገን።

፺፫፤ በእግዚአብሔር ቸር ነትና በቅዱስ ሚካኤል ጸሎት ይህ ድርሳን ሚካኤል ተፈጸመ። አነሣሥቶ ላስጀመረን አስጀምሮ ላስፈጸመን ለልዑል እግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባው አሚን።

፩፤ ለዝክረ ስምከ። ሚካኤል ሆይ የያሬድ ልጅ ሂኖክ እንደጻፈው። ከልዑል ስም አጠራር ጋር ለተባበረ ስም አጠራርህ ሰላም እላለሁ። የእግዚአብሔር የምክሩ አበጋዝ ሆይ የተቸገሩትን የተጨነቁትን ዘወትር እንደምትረዳቸው ሁሉ እኔንም ለመርዳት ክንፍህን ዘርግተህ ፈጥነህ ድረስልኝ።

፪፤ ለስእርተ ርእስከ። ሚካኤል ሆይ ከፈጣሪህ በቀር ሥነ ባሕርዩን ማንም ተመራምሮ ለማይደርስበት ነበልባላዊ ስእርተ ርእሱህ

በትንባሌክ ናዝዛ። እንበለ ጊዜ በላሕ ኢይርሣእ ወሬዛ።

ሰላም እላለሁ የእግዚአብሔር ባለሟል ሆይ በእግዚአብሔር ፊት በጐ መፃዛ ያለውን መሥዋዕት የምታሣርግ አንተ ሚካኤል ነህና ኩዝንና ከል ቅሶ የተነሣ እኔን አገልጋይህን እርጅና እንዳይጫነኝ ሰውነቴ ባዘነችና በተከዘች ጊዜ ልቡ ናዩን ታረጋጋት ዘንድ ፈጥነህ ድረስላት።

፫፤ ሰላም ለርእሰክ ዘይት ገለበብ መብረቀ ሚካኤል ዘኮንክ ዲበ ሐራ ሰማይ ሊቀ። ኪያክ ረሰይኩ እምነ ትንታኔ ስዋቀ ከመ ታርኢ በላዕሌየ አድጎኖተክ ጥዩቀ። ቅሩበ የማ ንዩ ሀሉ ወኢትቁም ርጉቀ።

፫ ለርእሰክ። ሚካኤል ሆይ መብረቅን ለተጐናጸፈ መልአካዊ ረቂቅ ርእሰህ ሰላም እላለሁ ተፈጥ ሮአቸው ከእሳት የሆነ የሰማ ያውያን የመላእክት ሠራዊት አለቃቸው የምትሆን ሚካኤል ሆይ በኃጢአት ተሰነካክየ ወድቄ እንዳልፍገመገም አን ተን ድጋፍ አድርጌአለሁና ፍጹም የማዳንህን ትድግና በኔ ላይ ትገልጽ ዘንድ በስተቀኝ ቁመህ አለሁልህ በለኝ እንጂ በሩቅ ሆነህ አትመልከተኝ።

፬፤ ሰላም ለገጽክ እምነፋስ ወነድ ዘተሥዕለ ምስለ ማይ ወመሬት ዘኢተሐወለ ሚካ ኤል ኅቤክ ሶበ አወትር ስኢለ ከመ ይትከደኑ አዕዋመ

፬፤ ለገጽክ። ሚካኤል ሆይ መሬትና ውሃ ያልተቀላቀለበት ከነፋስና ከእ ሳት ብቻ ለተፈጠረው መል አካዊ ገጽታህ ሰላም እላለሁ። የምሕረት መልአክ ሆይ የሊባ ኖስ ዛፎች በአዕጼቃቸው ታ ጅበው በልምላሜያቸው አሽ ብርቀው እንዲታዩ ልመናዬን በማቀርብበት ጊዜ ሁሉ መጭ

ሊባኖስ ቂጽለ ተረፈ ሕይወ ትዩ ክድን ወአሠርጉ ሣህለ።

ውን ዘመኔን በክንፈ ረድኤ ትህ ተንከባክቦህ በቸርነትህ ጌጥ አስጊጠኝ።

፭፤ ሰላም ለቀራንብቲክ ዘን ብስባሶን ይዋሄ ሚካኤል መ ልአኩ ለእግዚአብሔር ኤሉሄ ዘትትፌኖ ወትረ ለረዲአ ምን ዱብ ውስተ ኩለሄ ተዛዋዕኩ ምስለ ልብዩ ዘልማድክ ርጎ ራጌ ወበእንተ ዝ እሴፎ ኪያክ ባላሄ።

፭፤ ለቀራንብቲክ። ሚካኤል ሆይ የአገላለጥ እን ቅስቃሴያቸው የቸርነት የየዋ ህነት ለሆነ ቀራንብትህ ሰላም እላለሁ። የእግዚአብሔር የቸር ነቱ ጉዳይ አስፈጻሚ ሚካኤል ሆይ ችግረኛን ለመርዳት በሁሉ ቦታ የምትገኝ አንተ ነህና። የተለመደውን ቸርነት ህን በልቤ አወጣለሁ አወርዳ ለሁ። ስለዚህም ትድግናህን ተስፋ አደርጋለሁ።

፮፤ ሰላም ለአዕይንቲክ እለ ንበ ልዑል ያንቃዓድዋ ለው ሉዶ ሰብእ ሣህለ እንዘ ይሴ ፈዋ ሚካኤል ቀዋሚ ለደቂቀ ጼዋ ለምክረ ፀርዩ በትንባሌክ ዕልዋ ምዕቅብና ነፍስዩ ወሥ ጋዩ ወሀብኩክ ነዋ።

፮፤ ለአዕይንቲክ። ሚካኤል ሆይ ለሰው ልጅ ይቅርታን ለማስገኘት ወደ ልዑል እግዚአብሔር አሻቅ በው ለሚማልዱ ዓይኖችህ ሰላምታ ይገባል። ሚካኤል ሆይ በጠላት ተማርከው ለሚ ጨነቁትና ለሚሰቃዩት ዋስ ጠበቃቸው አንተ ነህና። በኔ ላይ የሚተበትቡትን የጠላቶ ጅን የምክር መረብ በጣጥሰህ ጣልልኝ ነፍሴንም ሥጋዬንም ለአንተ አደራ ሰጥቻለሁና።

፯፤ ሰላም ለአዕዛኒክ እለ ያጸምዓ ንባቡ። ወጸሉተ ኩሉ አመ ተመንደበ ሚካኤል አቅ ልል እምላዕሌየ ዕፀበ ከመ

፯፤ ለአዕዛኒክ። ሚካኤል ሆይ የችግረኛውን ሁሉ ጸሎት ፈጥነው ለሚ ሰሙ አዕዛኖችህ ሰላምታ ይገ ባል። የይቅርታ መልአክ ሆይ ችግሪን አቃልልኝ ጭንቀቴን

ትምዕደኒ ወትምህረኒ ጥበብ።
ረስየኒ ወልደ ረስይኩክ አበ።

፰፤ ሰላም ለመላትሒክ እንተ
በዲቤሆን ወረደ። ዕፍረተ
ሱራኄ ዘይበርቅ ፈድፋደ
ሚካኤል ኢታንትግ ዘኒሩትክ
ልማደ በጊዜ ምንዳቤየ ኀበ
ሀሎኩ እንዘ አመለትሐ እደ
ለረዲአትየ ነፃ ከዊነክ ነግደ።

፱፤ ሰላም ለአዕናፊክ መፃዛ
አርያም እለ ተመልሱ ሱራ
ፌል ምስሌክ ጊዜ ይሠውዑ
ሚካኤል አንተ ለያዕቆብ
ኖላዌ ዘርኡ በሎሙ ለአብ
ያጺክ ለሐውጾ አርክየ ንዑ
እስመ በአሐዱ ፍቁር ይሰሐብ
ካልኡ።

፲፤ ሰላም ለከናፍሪክ እለ
ኢያፀርፃ ወኢያረማ ቃለ ቅዳ
ሴሁ ለንጉሠ ራማ ማኅሌታይ
ሚካኤል መፃርዲረ ዜማ
ዝክረ ወዳሴክ ይኩነኒ ቃማ

አስወግድልኝ። ምክርን ትለግ
ሠኝ ጥበብንም ታስተምረኝ
ዘንድ አባት እንዳደረግሁህ
አንተም ልጅ አድርገኝ።

፲፩፤ ለመላትሒክ።
ሚካኤል ሆይ ፈጽሞ የሚያን
ጸባርቅ የፈገግታ የሸቱ ጠል
ለረበረበባቸው ጉንጮችህ ሰላ
ምታ ይገባል። መሰልቸት የሌ
ለብህ መልአክ ሆይ የተለ
መደው ቸርነትህን አታንድል
ብኝ። በችግሬ ጊዜ በትእምር
ተ መስቀል እጄን አመላቅየ
በምጽልይበት ጊዜ ትረዳኝ ዘን
ድ ፈጥነህ ድረስልኝ እንጂ።

፲፪፤ ለአዕናፊክ።
ሚካኤል ሆይ ካህናተ ሰማይ
ሱራፌል ከአንተ ጋራ መሥዋ
ዕትን በሚያቀርቡ ጊዜ የጽ
ርሐ አርያምን መፃዛ ለተመሉ
አዕናፍህ ሰላምታ ይገባል።
ቸር ጠባቂ መልአክ ሆይ የነ
ገደ እሥራኤል (የያዕቆብ)
ጠባቂ አንተ ነህና። ጓደኞችህ
መላእክትን እኔን አገልጋይህን
ኑ ወዳጄን ጐብኙ ብለህ ጋብ
ዛቸው። በአንዱ ፍቅር ሌላው
ይላባልና።

፲፫፤ ለከናፍርክ።
ሚካኤል ሆይ የሰማያዊውን
ንጉሥ የክርስቶስን የምስጋና
ቃል ከመናገር ቸልታና ዝም
ምታ ለሌለባቸው ከናፍርህ
ሰላምታ ይገባል። ተወዳጁ

እስመ ከመ መፃር ፍቅርክ
ለአፋየ ጥዕማ።

፲፬፤ ሰላም ለአፋኩ በአለ
ብዎ ዘመሀረ ለብእሴ ፍትወት
ዳንኤል ፍካሬ አናብስት
ሥዉረ ሚካኤል ዘትሠውዕ
ጽንሐሐ ማኅሌት ወትረ
አርዌ ተመን አመንሲዎ ከመ
ኢያፍዕመኒ ፃዕረ በዲበ አፋየ
ረሲ ዕቅበክ ንቡረ።

፲፭፤ ሰላም እብል ለአስናኒክ
ዘመንፈስ ዘኢይረክቦን ጥረስ
ሚካኤል ረዳኢ ለእለ ውስተ
ባሕር ወየብስ። እስመ ረስየክ
ካህነ ምሥዋዑ ክርስቶስ መፍ
ትው ሊተ ትተንብል ቀሲስ።

፲፮፤ ሰላም ለልሳንክ በነቢበ
ጽርፈት ዘኢተሀበለ ዘእንተ
ሥጋሁ ለሙሴ አመ ምስለ

መልአክ ሆይ የምስጋናህ
ድምፀ ቃና ያማረ የተወደደ
ነውና። የውዳሴህ መታሰቢያ
የወርቅ ማርዳ ይሁንልኝ።
ጽንፃ ፍቅርህ ከማር ከወተት
ይልቅ ጥሞኛልና።

፲፮፤ ለአፋኩ።
ዳንኤል በአምላለ አናብስት
ምላሴ ያየውን ሥውሩን ራእ
ይ አብራርቶና ግልጥልጥ አድ
ርጎ ለተረጐመለት አንደበ
ትህ ሰላምታ ይገባል። የሰላም
መልአክ ሆይ የምስጋናን
መሥዋዕት የምታዘጋጅ አንተ
ነህና። ጠላት ዲያብሎስ ተረ
ማምዶ በፃዕረ ሞት እጅ እንዳ
ያፍነኝ በአፌ ላይ ጥበቃህን
አጠንክር።

፲፯፤ ለአስናኒክ።
ሚካኤል ሆይ መሰበር መጥ
ረስ ለማያገኛቸው ረቂቃን
አስናኖችህ ሰላም እላለሁ።
ረዳቱ መልአክ ሆይ በባሕር
ውስጥ ለሚንቀሳቀሱ በየብስ
ላይ ለሚመላለሱ ፍጥረታት
ሁሉ ረዳታቸው አንተ ነህ።
ስለዚህም ኢየሱስ ክርስቶስ
በመሠዊያው ላይ ካህን አድ
ርጐ ሾሞሃልና። አንተ ቀሲሱ
ሚካኤል ለኔ አገልጋይህ ምሕ
ረትን ትለምን ዘንድ ተገቢ
ነው።

፲፰፤ ለልሳንክ።
ሚካኤል ሆይ ስለሙሴ
ሥጋ ከዲያብሎስ ጋር ክርክር

ሰይጣን ተበሃለ ሚካኤል ክብርክ እምክብረ መላእክት ተልዕለ ቀዊምየ ቅድመ ሥዕልክ ሶበ አወትር ስኢለ። በብሂለ ኣሆ ፍጡነ አስምዐኒ ቃለ።

፲፬፤ ሰላም ለቃልክ ዘተለዓለ እምድምፁ ለቤተ ስብሐት ምርፋቀ አንቀፁ ሚካኤል ኀቤክ ሶበ ይጸውዕ በጊዜ ራሕጹ ከመ ዘይረድኦ ቢጽ ለቢጹ ተራድኦ ቍልዔክ አፍጥን ምሕረተ ኢትዕፁ።

፲፭፤ ሰላም ለእስትንፋስክ ቍሱላነ ነፍስ ለአጥዕዮ ዘይነፍሕ ፄና አንጎዮ ሚካኤል ነፃኩናተክ በተረስዮ ለገቢር ከመ ቀዳሚ ለአርዌ ዓመፃ ደርብዮ እስመ ኢጎደገ እንከ ዘትካት እከዮ።

በተደረገ ጊዜ የዘለፋ ቃል ላልተናገረ አንደበትህ ሰላም እላለሁ። ከቡሩ መልአክ ሆይ ክብርህ ከመላእክት ሁሉ ክብር ከፍ ያለ ነውና። በሥነ ሥዕልህ ፊት ቁሜ ልመናዬን በማቀርብበት ጊዜ ሁሉ አይዘህ አለሁልህ በማለት ፈጥነህ ድምፅህን አሰማኝ።

፲፬፤ ለቃልክ። ሚካኤል ሆይ የጽርሐ አርያ ምን የምስጋና ጠፈር አልፎ እስከሚሄድ ከፍታ ላለው ኃይለ ቃልህ ሰላም እላለሁ። ተራዳኢው መልአክ ሆይ ብስጭትና ፈተና ደርሰውብኝ ወደ አንተ በማመለከትበት ጊዜ ወዳጅ ለወዳጁ ለችግሩ እንደሚደርስለት ወዳጃህን ለመርዳት ተፋጠን እንጂ የቸርነትህን በር አትዝጋብኝ።

፲፭፤ ለእስትንፋስክ። ሚካኤል ሆይ የነፍስ ቍሱ ለኞችን ለማዳን መድኃኒት ፈውስን እፍ ለሚለው እስትንፋስህ ሰላም እላለሁ። ድል አድራጊው መልአክ ሆይ ያየቀድሞ ዓመፀኛው አውሬ (ዲያብሎስ) የጥንት ተንኲሱን ሊተው አልቻለምና የጦር መሣሪያህን ታጥቀህ መጥተህ ድምጥማጡን አጥፋው።

፲፮፤ ሰላም ለጉርዒክ ንቃወቅዳሴ ዘረዓመ እስከ ይመልዕ አርያመ ሚካኤል ዘኮንከ ለደቂቀ ፄዋ ቃውመ ጊዜ ሰአል ኩከ ሀበኒ ሰላመ ወኢትበለኒ ግባእ አህብከ ጌሠመ።

፲፯፤ ሰላም ለከሣድክ ዘዐነቀ ቃማ ሥን ዘንኩር ግብረቱ እምዕንቂ ብርሃን ሚካኤል ጸሐፊ ኩፋሌ አዝማን ተነሐይ ኃጣውዕየ በትንባሌክ ቍርባን እስመ አበላ ሕዝብ ሥሩዕ ይትነሐይ ካህን።

፲፰፤ ሰላም ለመትከፍትክ ዘረሰየ ክዳኖ ኤጲሞስ ዋካአራዘ ተክህኖ ሚካኤል ፍንው ለረድኤት ወለድኅኖ ከመ ሐረሳዊ ዘይቀኒ ተያፊኖ

፲፮፤ ለጉርዒክ። ሚካኤል ሆይ ድምፁ ጉህናው በጽርሐ አርያም እስኪመላ ድረስ የምስጋና ቃል ለሚያስተጋባው ጉርዒህ ሰላም እላለሁ። ትጉሁ መልአክ ሆይ በምርኮ ላይ ሆነው ለሚጨነቁት የምትደርስላቸው አንተ ነህና ወደአንተ በምማልድበት ጊዜ ፈጥነህ ሰላምን ስጠኝ እንጂ ዛሬ ነገ እንዳትለኝ እማልድሃለሁ።

፲፯፤ ለከሣድክ። ሚካኤል ሆይ ከዕንቂ ባሕርይ ይልቅ የሚያስደንቅ የሥነ ተፈጥሮን ማርዳ (ሐብል) ላጠለቀ ከሣድህ ሰላም እላለሁ። ርኅሩት ሚካኤል ሆይ አዝማናትን በየክፍላቸው ጽፈህ የምታዘጋጅ ነህ። የሕዝብን ኃጢአት ለማቃለል ለካህን ሥልጣን ተሰጥቶታልና በአማላጅነትህ መሥዋዕተ ቍርባን ኃጢአቴን አቃልልኝ።

፲፰፤ ለመትከፍትክ። ሚካኤል ሆይ፤ የብርሃን ልብሰተክህኖ ለተጉናጸፈ መትከፍትህ ሰላም እላለሁ። ፈጥኖ ደራሹ መልአክ ሆይ የሰውን ልጅ ለመርዳትና ለማዳን የእግዚአብሔር ልዩ መልክተኛ ነህና። አራሹ ገበሬ ወይፈኑን በቀምበር እንዲያቀና የጠላቴን ትከሻ በመዓት ቀምበር

መታከፈ ፀርዮ ቅኒ ወቅጾዕ ዘባኖ።

፲፱፤ ሰላም እብል ለአክና ፊከ ዘነበልባል እለ ሰፋሐት ለሣህል ሚካኤል ከቡር ወመ ልአከ ኃይል ኃይለ ረድኤትከ እምላዕሌየ ኢታብጥል እስመ እመ ኢረዳእከኒ ፀር እንቋዕ ይብል።

፳፤ ሰላም ለአክናፊከ እለ በሰማያት ያንበልበሉ ከመ ሠርቀ ፀሐይ ሥነ ፀዳሉ አ መልአክ ጊዜ ተፈኖከ ዘእም ላዕሉ። ይትፌሥሑ በምጽአ ትከ እለ ውስተ ሲኦል ዙሉ። መጻከኑ መጻእከኑ ሚካኤል ይብሉ።

፳፩፤ ሰላም እብል ለአክና ፊከ ሰፋሐት ምስባኬ ዙሉ ፍጥረት ሚካኤል ከቡር ሊቀ ካህናት እድሃነነ እምእለት እኪት ወባልሐነ እምዙሉ መንሉት።

ቅጣው። ጀርባውንም በመቅ ሠፍት ጀራፍ ገረፈው።

፲፱፤ ለአክናፊከ። ሚካኤል ሆይ ለይቅርታና ለቸርነት ረበው ለሚታዩ እሳ ታውያን አክናፎችህ ሰላም እላለሁ። የልዑላኖች ልዑል ሆይ እግዚአብሔር ኃይሉን የሚገልጽብህ የኃይል መል አክ ነህና የረድኤትህን ኃይል ከኔ አታርቅ። ይህ ካልሆነ ግን ጠላቶቼ እሰይ እሰይ አይመ ስሉ መስሉ አይሆኑ ሆኖ አየ ነው እያሉ ይላለቁብኛልና።

፳፤ ለአክናፊከ። ሚካኤል ሆይ እንደ ፀሐይ ሥነ ፀዳል የሚያንጸባርቁ በሰ ማይ ላይ ለሚንበለበሉ አክና ፎችህ ሰላም እላለሁ። የእግ ዚአብሔር ልዩ መልክተኛ ሚካኤል ሆይ ከላይ ከሰማይ ተልከህ በምትመጣበት ጊዜ ሁሉ በሲኦል የሚኖሩ ግዙተኞች ሚካኤል ሆይ መጣህልን ደረሰክልን እያሉ ደስታቸውን ይገልጻሉ።

፳፩፤ ለአክናፊከ። ሚካኤል ሆይ የፍጥረታት ሁሉ መጠለያ ለሆኑ አክናፎችህ ሰላም እላለሁ። ከቡር የሰ ማያውያን ካህናት አለቃ ሆይ ከዕለት እኪት አድነን። ከጥፋ ትም ሁሉ ሠውረን።

፳፪፤ ሰላም ለዘባንከ ዘይት ሞጣሕ ቃስ ሞጣሕተ ሱራኒ ለንጻሰ ሚካኤል ኢታስትት እኤምኃከ ፅኑሰ አኮ አኮ ሥር ናየ ማእረር ሐዲስ ፍሬ ከናፍር ዩ አላ እውህበከ ሐፍሰ።

፳፫፤ ሰላም ለእንግድዓከ አባ ግዑ ልዑል ዘየረ ኀበ አልበ ያመ ወሣእረ ሚካኤል ዘትቀውም ቅድመ ገጸ አምላክ ወትረ ኪያየ በትንባሌከ ኢትርሣዕ ዘኪረ እስመ ኢመፍ ትው ፍቁር ይርሣዕ ፍቁረ።

፳፬፤ ሰላም ለሕፅንከ እንተ በዲቤሁ ሕቁፍ ጸሎተ ቅዱሳን ውኩፍ ሚካኤል ከቡር መስፍነ ትጉሃን አዕላፍ ለረዲአትየ ከመ ዘይሠረር ያፍ እንዘ ትሠርር ነፃ በክልኤ አክናፍ።

፳፭፤ ለዘባንከ። ሚካኤል ሆይ እሳታዊውን ልብሰ ተከህኖ ተጉናጽፎ ነጸ ብራቃዊውን ሞጣሕት ለደረበ ዘባንህ ሰላም እላለሁ። የምሕረት አማላጅ ሆይ የስንዴ አዝመራ ያይደለ በአንደበቴ በከንፈሬ ምስጋና አቀርብል ሃለሁና ጥቂቱን የምስጋና እጅ መንሻ ሳታቃልል ተቀበል።

፳፫፤ ለእንግድዓከ። ሚካኤል ሆይ የሣርና ቅጠል ተክል የዛፍ ጥላ ካለበት ያይደለ የእግዚአብሔር ቸርነት ካለበት ለማሰማራት የልዑል በጉች ምዕመናንን ለተሸከመ እንግድዓህ ሰላም እላለሁ። ሁልጊዜ በፈጣሪ ፊት የምትቆም የአምላክ ባለሟል ሆይ እኔን ባረያህን በጸሎትህ ከማሰብ አትርሳኝ ወዳጅ ወዳጁን ይረላ ዘንድ አይቻለውምና።

፳፬፤ ለሕፅንከ። ሚካኤል ሆይ እግዚአብሔር ወዶ የሚቀበለውን የቅዱሳንን ጸሎት በዕቅፋ ለታቀፈ ሕፅንህ ሰላም እላለሁ። ከቡሩ መልአክ ሆይ የአእላፍ መላእክት መስፍናቸው አንተ ነህና። በችግሬ ጊዜ ትረዳኝ ዘንድ በዓየር ላይ እንደሚበርንስር በሁለቱ ከንፎችህ እየበረርክ ድረስልኝ።

፳፭፤ ሰላም ለአዕዳዊክ እለ ይትመረጡ በትረ ወርቅ ዘቦ ላዕሌሁ ማዕተብ መስቀል ዘመብረቅ ሚካኤል የዋህ ዘገ ዳመ ራማ ማዕነቅ። ነግህ ነግህ ዘበበሕቅ ከመ ይልሕቁ ደቂቅ ትልሕቅ በላዕሌየ ዘዚ አከ ጽድቅ።

፳፮፤ ሰላም ለመዝራዕትክ እንተ ትሠውቅ በረድኤታ ትንታኔ ዕቤራት ወዕንለ ማውታ ሚካኤል ብዕልየ ለሀ ገረ ሰማይ ቤተ ኒቆታ በዕለት ዘሰአልኩክ ጸግወኒ ፍታ እስመ ኢየሱምር አንሰ ዘት ወልድ ሣኒታ።

፳፯፤ ሰላም ለኩርናዕክ መሌ ሊተ እዴክ ዝኩ ሚካኤል ክቡር ለእግዚአብሔር መል አኩ። ነፍስየ ወሥጋየ አመ እመንሱት ተሀውኩ ከመ ዘይ ረድአ ዐርክ ለዐርኩ ትርድአኒ ሊተ ኀቤክ እስመኩ።

፳፭፤ ለአዕዳዊክ። ሚካኤል ሆይ የመብረቅ መስቀል ምልክት ያለበትን በትረ ወርቅ ለጨበጡ እጆ ችህ ሰላም እላለሁ። ሊቀ መላ እክት ሆይ በገዳመ ራማ የም ትኖር የዋህ ርግብ (ዋኖስ) ወይም ዋሊያ አንተ ነህና። የሕፃናት ዕድገት በነጋ በነ ጋው እንዲጨምር ጽድቅህ በኔ በባሪያህ ላይ ዕድገቷን ታላይ ትግለጽ።

፳፮፤ ለመዝራዕትክ። ሚካኤል ሆይ ባልቴቶችና ድህ አደጎች ተፍገምግመው እንዳይወድቁ ድጋፍ ለምትሆ ናቸው መዝራዕትህ ሰላም እላ ለሁ። ረዳቴ መልአክ ሆይ ለሰ ማያዊት ሀገር የሀብቷ ግምጃ ቤት አንተ ነህና ነገ የሚሆ ነውን ነገር ስለማላውቅ በዛ ሬው ዕለት የምለምንህን ተገቢ ድርሻዬን ሰጠኝ።

፳፯፤ ለኩርናዕክ። ሚካኤል ሆይ ለነበልባላዊ እጅህ መገጣጠሚያ ለሆነው ኩርናዕህ ሰላም እላለሁ። ቅዱሱ መልአክ ሆይ የእግዚ አብሔር የመልእክቱ ጉዳይ አስፈጻሚ አንተ ነህና። ከጭ ንቀት የተነሣ ነፍስና ሥጋየ በታወኩ ጊዜ። ጓደኛ ጓደኛ ውን እንዲረዳ። እኔን ባሪያህን ትረዳኝ ዘንድ ወዳንተ እማ ፀናለሁ።

፳፰፤ ሰላም ለእመትክ ዘይ ሚጥን ተራድአ አኮ ሰንዱን ወአልባሰ ረፍአ ሚካኤል ኀቤክ አወወዩ በአስተብቀኦ ከመ ታድኅነኒ ሥመር እግዚአ እስመ ኩሉ ይተግህ ከመ ያድኅን ሰብአ።

፳፱፤ ሰላም ለእራኀክ ስመ መሐላ ዘፀበጠ ያፈ ነበልባል ዕዕድወ እሰምየክ መንጢጠ ሚካኤል ቅብዐኒ ዕፍረተ መዓ ዛ ዕዑጠ ብዙኃን እለ የኀ ሥሡ ለአስተጋብአ ሥሉጠ። አንሰ አኀሥሥ ፍተክ ኀዳጠ።

፴፤ ሰላም ለአጽብዒክ መጽ ሐፈ እለ ለክዑ እጉለ አባግዕ እምኖሎት በጊዜ ተበልዑ ሚካኤል አንተ ለንጉሠ ነገ ሥት ካህነ ምሥዋዑ አሣዕነ

፳፰፤ ለእመትክ። ሚካኤል ሆይ፤ በመርፌና በክር የሚሰፋ ልብስ ሳይሆን የተራዳኢነት ልብስ ፀምር እየ መጠነ ለሚያጉናጽፈው ረቂ ቅ ክንድህ ሰላም እላለሁ። ተራዳኢው መልአክ ሆይ አቤቱ ታድኅኝ ዘንድ ፈቃድ ህን ለመጠየቅ ወደ አንተ ድምፂን አሰምኜ እማልዳለሁ። እኔን አገልጋይህን ተግተህ አድኅኝ። ማንኛውም ሁሉ ወገ ኑን ለማዳን ይተጋልና።

፳፱፤ ለእራኀክ። ሚካኤል ሆይ የማይታበለውን የቃል ኪዳን ማኀተም ለጨ በጠ ለእጅህ መዳፍ ሰላም እላለሁ። ረቂቁ መልአክ ሆይ ነበልባላዊ በሆነ መልካም መዓዛ ባለው በጸዓዳ ያፍ እመስልሃለሁና መዓዛው የጣ ፈጠ ሽቱን ቅባኝ። ብዙዎች ብዙ ለማከማቸት ይፈልጋሉ። እኔ ግን ከቸርነትህ ጥቂት ድር ሻ ብቻ ነውና የምፈልገው።

፴፤ ለአጽብዒክ። ሚካኤል ሆይ በትጉሃን እረ ጃች ትጋት የተነሣ ደቂቀ አባ ግዕ በበረከቱ ጊዜ መጸሕፍ ትን ላዘጋጁ ጣቶችህ ሰላም እላለሁ። ጠባቂው መልአክ ሆይ የነገሥታት ንጉሥ የሚ ሆን የእግዚአብሔር የመሥዋ ዕቱ ካህን ነህና። በምሄድበት ጉዳና በሰላም እራመድ ዘንድ

መድኃኒት ለእገርየ አጽብዒከ ይቅጽዑ ከመ በፍናውየ የአ ጎዝ ለሰላም ቅብዑ።

፴፩፤ ሰላም ለአጽፋረ እዴከ አርእስተ አጽብዕ እለ ይኬልላ ከመ ዘፍሕቆ ወርቀ ቀጸላ። ሚካኤል ረዳኢ እመራደ ቋዓት ረዳኤ ዳቤላ። ታስተበ ቊዐከ እደ ሕሊናሃ አልዒላ። መልአከ ረዲኤትኪ አነ ለነፍ ስየ በላ።

፴፪፤ ሰላም እብል ለዘዚአከ ገቦ ክንፈ ነበልባል ዘይገለ ብቦ። ሚካኤል ክብርከ ዕፁብ ለተናብቦ ታሕተ ጽላሎትከ እፈቱ ተዐቅቦ እምነቅዐ ቅዳሴከ እርወይ ወእስቀይ ሀቦ።

፴፫፤ ሰላም ለከርሥከ ምዕ ላደ መንፈስ ርቱዕ ከመ ምዕ ቃለ ማይ ምሉዕ ቀዊመከ አነተ በምሥዋዐ ሰማይ ሳብዕ ታስተሥሪ ኃጣውእየ በትንባ ሌከ ባቊዕ አስተበቊዐከ ሚካ ኤል ሣውዕ።

በጥበብ የበለጸጉ ጣቶችህ ለእ ግሮቼ የሕይወት ጫማን ያዘ ጋጁልኝ።

፴፩፤ ለአጽፋረ እዴከ። ሚካኤል ሆይ እንደ ልዝብ የራስ ወርቅ ቀጸላ በአርእስተ አጽብዕህ ላይ ለሚያንጸባርቁ አጽፋሮችህ ሰላም እላለሁ። ፈጥኖ ደራሹ ሆይ ከወራሪ ጠላት ታድናት ዘንድ ሰውነቴ እደ ኅሊናዋን ወደ አንተ ዘር ግታ ትማልዳለችና። ነፍሴን የረዳትሽ መልአክ እኔ ነኝ አይዘሽ ደረስሁልሽ በላት።

፴፪፤ ለዘዚአከ ገቦ። ሚካኤል ሆይ በነበልባላዊ ክንፍ ለተከበበው መልአካዊ ጉንህ ሰላም እላለሁ ክቡሩ መልአክ ሆይ ክብርህ ተነግሮ የማያልቅ ዕፁብ ድንቅ ነው እኔ አገልጋይህ ከምስጋናህ ምንጭ ጠጥቼ እረካ ዘንድ በጥላህ ሥር ተጠልዬ መኖርን እፈቅዳለሁ።

፴፫፤ ለከርሥከ። ሚካኤል ሆይ እንደማይጉ ድል የምንጭ ውሃ ቀና መን ፈስ ለተከማቸበት ሆድህ ሰላም እላለሁ። ሰማያዊ ካህን ሆይ በሰባተኛው ሰማይ የመ ሠዊያ አዳራሽ ቆመህ በጸሎ ትህ ኃጢአቴን ታስተሠርይ ዘንድ እኔ አገልጋይህ ካህኑ ሚካኤል እያልኩ እማልድ ሃለሁ።

፴፬፤ ሰላም ለልብከ መዝገበ ርኅራኄ ወየዋሐት ጎሩመ በቀል ወቅንዓት ሚካኤል ሥዩመ ዘዲበ ኃይላት ለደቂቀ ያዕቆብ ዘአኅለፍኮሙ በማዕ ከለ ባሕር ግርምት አኅልፈኒ ሊተ እምጎቡእ መሥገርት።

፴፭፤ ሰላም ለኩልያቲከ እግ ዚአብሔር ዘተከሎ ውላጤ ገበዋት አማዕኪሎ ሚካኤል ኃይልከ ኃይለ ሰብእ ዘኢይት ማሰሎ ዝርዎሙ ለአፅራርየ እለ ይብሉኒ ንቅተሎ ፈኒወከ ላዕሌሆሙ ቆባረ ወአውሎ።

፴፮፤ ሰላም ለኅሊናከ ዘኢይ ሔሊ ኃጉለ እንበለ ዳእሙ ምሕረተ ወሣህለ ሚካኤል ንሣእ ወልታከ ዕዱለ ወምላሕ ዲበ መስቴማ ሰይፈከ ስሑለ ከመ ተፃብአከ ቅድመ ኢት ርሣዕ በቀለ።

፴፬፤ ለልብከ። ሚካኤል ሆይ ቂም በቀል የሌለበት የርኅራኄና የየዋሃት መዝገብ ለሆነ ልቡናህ ሰላም እላለሁ። የሰማያውያን ኃይ ላት አለቃ ሚካኤል ሆይ የእ ሥራኤልን ልጆች ባሕሩን ከፍለህ በባሕር መካከል እንዳ ሳለፍካቸው እኔንም አገልጋይ ህን ከሥውር ወጥመድ ሠው ረህ በሰላም አሳልፈኝ።

፴፭፤ ለኩልያቲከ። ሚካኤል ሆይ በውሳጤ ገበ ዋት አማክሎ አስተካክሎ እግ ዚአብሔር ለፈጠረው ለማይ ዳሰሰው ኩልያትህ ሰላም እላ ለሁ። ኃያሉ መልአክ ሆይ ኃይልህን የሰው ኃይል ሊተካ ከለው አይችልምና እንግደ ለው እናጥፋው የሚሉትን ጠላቶቼን ጽጋግ (ጭጋግ) በቀ ላቀለ ዓውሎ ነፋስ በታትነህ ከገጸ ምድር አጥፋቸው።

፴፮፤ ለኅሊናከ። ሚካኤል ሆይ ከይቅርታና ምሕረት ብቻ በስተቀር ጥፋት ንና ተንኩልን ለማያስብ ኅሊ ናህ ሰላም እላለሁ ፈጣኑ መል አክ ሆይ አስቀድሞ የተጣላ ህን በቀል ባለመርላት ጋሻ ህን አንሣ ነበልባላዊ ሰይፍህ ንም መዘህ በጠላቴ በዲያብ ሎስ ላይ ተነሣሣበት።

፴፯፤ ሰላም ለአማዑቲክ ዘቦቶን ከራሜ ምዑዝ ከመ አበሜ። ሚካኤል ሣህልክ ይርከበኒ ጊዜ ሱላሜ ኃይለ ነፋሳት ከመ ይዘርዎ ለጊሜ። ምክረ ጸላእትዩ ዘርዘር ወኢ ትሀብ ዕድሜ።

፴፰፤ ሰላም ለአማዑቲክ ነበልባለ እሳት በላዒ። ለዘ ይጸውዖ ሰማዒ ሚካኤል አንተ ቅድመ ገጸ ዙሉ መዋዒ ቢጸ ሱራፌል ካህን ሠዋዒ። መኑ ከማከ ገብርኤል እንዳዒ።

፴፱፤ ሰላም ለንዋዩ ውስጥክ እንተ ከርሥክ አራዙ ሚካኤል ክቡር ለእግዚአብሔር መልአክ ትእዛዙ ኪያዩ ገብርክ እሞተ ኃጢአት ቤዙ መኑ ዘተአመነክ እንዘ ኢን ፋቅ ግዕዙ በቀቢጸ ተስፋ ሠናዩ ዘሐረ ትኩዙ።

፴፯፤ ለአማዑቲክ ዘቦቶን ከራሜ። ሚካኤል ሆይ እንደ ሽቱ የሚሸት ጠጅ የተመላ ብርሌ ለሚመስል አንጀትህ ሰላም እላለሁ ሚካኤል ሆይ በፍቅር በሰላም ጊዜ ይቅርታህ ይደረ ግልኝ የነፋስ ኃይል ጉምን እንደሚበትነው የጠላቶቼን ምክር እንዲሁ በትን ዕድሜ ንም አትስጥ።

፴፰፤ ለአማዑቲክ ነበልባለ እሳት በላዒ ሚካኤል ሆይ ለሚጠፋት ሁሉ ፈጥኖ የሚሰማ የሚባላ የእሳት ነበልባል ለሆነ አን ጀትህ ሰላም እላለሁ። መሥ ዋዕትን የሚያሣርጉ (የሚያ ቀርቡ) የካህናት ሰማይ ሱራ ፌል ጓደኛ ሆይ በሁሉ ዘንድ አጥቂ አንተ ነህ እንጂ ገብር ኤል ቢተካከልህ እንጂ እንዳ ንተ ማን አለ።

፴፱፤ ለንዋዩ ውስጥክ። ሚካኤል ሆይ መጉናጸፊያው ነበልባላዊ ሕዋስ ከርሥህ ለሆነ ንዋዩ ውስጥህ ሰላም እላለሁ። ክቡሩ መልአክ ሆይ የእግዚአብሔር የትእዛዙ አስ ተላላፊ አዋጅ ነጋሪ አንተ ነህ እኮን። እኔን አገልጋይህን ከሞተ ኃጢአት አድነኝ። ያለ መጠራጠር አንተን ያመነ ሁሉ የፈለገውን ሳያገኝ ተስፋ በመቀረጥ አዝኖ ተከዞ የሄደ የለምና።

፵፩፤ ሰላም ለሕንብርትክ ሕንብርተ መንፈስ ረቂቅ። ዘቱሣሔሁ መብረቅ ነግህ ነግህ አንተ በአዝንሞ መና ምውቅ በገዳም ዘሴሰይኮሙ ለነገደ ኀሬ ደቂቅ ሴስየኒ ሚካኤል ሕገክ ዘጽድቅ።

፵፩፤ ሰላም ለሐቋክ ኤፋደ ሱራጌ ዘዐጠቀ እስመ ይመ ስል መብረቀ ሚካኤል ዘኮንከ እምነ መዓት ርኑቀ ሥነ ላህ ይከ አርእየኒ ሕቀ ለቀረተ ነፍስዩ አጥሪ እምላህብከ ሞቀ።

፵፪፤ ሰላም ለአቀዳጺክ እለ ይመስላ አዕማደ ዲበ መንበረ ወርቅ ኬንያ ዘአስተዋደደ ሚካኤል ዘጼሕክ ዘማዕከለ ባሕር ሞገደ ከመ ታቅልል እምላእሌዩ ዖረ ኃጢአት ክቡደ ርኑቀ መዓት ነፃ ሰፊ ሐክ እደ።

፵፫፤ ለሕንብርትክ። ሚካኤል ሆይ መብረቅ የተ ዋሃደው ረቂቅ የሆነ ለማይዳ ሰስ ሕንብርትህ ሰላም እላ ለሁ። ለጋሡ መልአክ ሆይ በነጋ በጠባ ትኩስ መናን በ ማዝነም የአሥራኤልን ልጆች በበረኃ እንደመገብካቸው እኔ ንም ባሪያህን ዕውነተኛውን ኀብስተ ሕይወት መግበኝ።

፵፪፤ ለሐቋክ። ሚካኤል ሆይ መብረቅን የተመላ የነጸብራቅ ዝናር ለታ ጠቀ ወገብህ ሰላም እላለሁ ታጋሹ መልአክ ሆይ ከመዓት የራቅህ የምሕረት አማላጅ ነህና ከሥነ ገጽህ ነጸብራቅ ጥቂት ብልጭ አድርግና የነፍ ሴን የብርድ ቅዝቃዜ በላቦቱ ሞቅ አድርግላት።

፵፫፤ ለአቀዳጺክ። ሚካኤል ሆይ ጠቢብ ጠቢ ባን የተባለ አምላክ በወርቅ ዙፋን ላይ እንደዓምድ አስተ ካከሉ ያቆማቸው አጽንኖ አድንኖ ለሌለባቸው አቀዳ ጽህ ሰላም እላለሁ። የሕይወት ጉዳና መሪ ሆይ አሥራኤልን በባሕር መካከል መንገድ ጠር ገህ (ከፍተህ) ያላለፍክ አንተ ነህና ከባዱን የኃጢአት ሽክም ከላዩ ታወርድልኝ ዘንድ በከ ንፍህ እየበረርክ ድረስልኝ።

ሻ፫፤ ሰላም ለአብራኪኮ በሰ
ጊድ እለ ይገንያ ኃጣውአ
ሰብእ ከመ ያስተሥርያ ሚካ
ኤል መልአኩ ለእግዚአብ
ሔር ኬንያ ዘተኖለውኮሙ
ለደቂቀ ራጌል ወልያ ተኖ
ልወኒ እምፀርየ ኢይኩን ሕብ
ልያ።

ሻ፬፤ ሰላም ለአእጋሪከ በከ
ንፈ ነፋስ እለ ይረውፃ አብ
ያተ ግፉፃን ከመ የሐውፃ
ሚካኤል የዋህ ወኅሩም እምነ
ዓመፃ። ተኖለው አእጋርየ ለፍ
ኖተ ስሕተት እምዳገፃ መን
ገለ ፍና ጽድቅ ምርሐኒ ከመ
እብላዕ ሠረፃ።

ሻ፭፤ ሰላም እብል ለሰኳንዊከ
ክልኤቲ ዘኢድገፃ በፍኖት
መስሐቲ ሚካኤል ፍንው ለረ
ድኤተ ኩሉ መዋቲ አንብረኒ
ታሕተ ጽላሎታ ለሠናይትከ
እንታክቲ ተረፈ ሕይወትየ
አክድን ወእሠልጥ ባቲ።

ሻ፫፤ ለአብራኪከ።
ሚካኤል ሆይ የሰውን ልጅ
ኃጢአት ስለማስተሥረይ ወደ
ፈጣሪ በሰጊድ ለሚማልዱ አ
ብራክህ ሰላም እላለሁ የሁሉ
ጠባቂ ሆይ በባሕርየ ባለ ጥበ
ብ ዓለምን የፈጠረ የእግዚ
አብሔር ልዩ መልክተኛ ነህና
የራጌልንና የልያን ልጆች ከነ
ሱ ባለመለየት ለዓርባ ዘመን
እንደጠበቅሃቸው እኔን አገል
ጋይህን በጠላቶቼ እንዳልበዘ
በዝ ከኔ ሳለትለይ ጠብቀኝ።

ሻ፬፤ ለአእጋሪከ።
ሚካኤል ሆይ የተገፉትን
የተከፉትን ለመጐብኘት በነ
ፋስ ሠረገላ ለሚሮጡ እግሮ
ችህ ሰላም እላለሁ ቅንነት
ያለህ መልአክ ሆይ ከዓመፃ
ከተንኩል ንጹሐ ልብ የዋህ
ነህና እግሮቼን ከስህተት
ጐዳና ጠብቀህ ወደ ጽድቅ
ጐዳና መርተኸኝ የሕይወትን
ፍሬ ለመብላት አብቃኝ።

ሻ፭፤ ለሰኳንዊከ።
ሚካኤል ሆይ በስሕተት
ጐዳና ለማይጓዙ ሁለቱ ሰኳን
ዊህ ሰላም እላለሁ። ቀልጣ
ፋው መልአክ ሆይ ሥጋዊ
ደማዊን ፍጡር ለመርዳት
ፈጣን ነህና የሕይወቴን ተረፈ
ዘመን ተንከባክቤ እኖርባት
ዘንድ በቸርነትህ ጥላ ሥር
አስቀምጠህ ጠብቀኝ።

ሻ፮፤ ሰላም ለመከየድከ ዘረ
ሰየ አሣዕኖ ለእሳተ ሕይወት
ርስኖ ኃዳፊ ነፍሳት ሚካኤል
ለሞገደ አዝማን ዘታዝገኖ ለዘ
ሰአለከ በተአምኖ ተአንገድ
መካኖ ለሰሚዐ አዳም ቃልከ
ከመ ትክሥት ዕዝኖ።

ሻ፯፤ ሰላም ለአጽብሂከእለ
ግቡራት እምፍሕም ሚካኤል
ርሱይ ኃይለ አርያም አስመኩ
አንሰ በትንባሌከ እምቅድም
ከመ እድገን እመናስው
በረድኤትከ ቃውም እስመ
በጽኑዕ ኃይልከ ይድገን
ድኩም።

ሻ፰፤ ሰላም ለአጽፋረ እግርከ
ፍናዋተ ረድኤት በተኃልፎ
ዘኢተዳደቆን ዕብነ አዕቀፎ
ሚካኤል ቀዳሲ ትሥልስተ
አካላት በኢያዕርፎ ኢትገደ
ገኒ በዓለም እስመ ኪያከ

ሻ፮፤ ለመከየድከ።
ሚካኤል ሆይ የሕይወትን
የእሳት ግለት ለተሚማ መከ
የድህ ሰላም እላለሁ። ዋነተ
ኛው መልአክ ሆይ ባሕረ
እሳትን እየቀዘፍክ ማዕበሉን
ፀጥ በማድረግ ነፍሳትን የም
ታሻግር አንተ ነህና መልካ
ሙን ድምፅህን ለመስማት
ጀርውን ትከፍትለት ዘንድ
በጥቡዕ ልቡና ሆኖ የሚለም
ንህን ሁሉ ዕዝነ ልቡናውን
ግለጽለት።

ሻ፯፤ ለአጽብሂከ።
ሚካኤል ሆይ ተፈጥሮአቸው
ከነደ እሳት ለሆነ ጣቶችህ
ሰላም እላለሁ። ኃያሉ መል
አክ ሆይ ኃይል ሰማያዊን የተ
ቀዳጀህ ነህና በፍጹም ረድኤ
ትህ ከጥፋት እድን ዘንድ።
ከቀድሞ ጀምሮ ከነበረ ከቅጸረ
ጸሎትህ ሰውነቴን አስጠጋ
ለሁ። አንተን የተጠጋ ደካ
ማም ቢሆን ብርቱ ጽኑዕ በሚ
ሆን ኃይልህ ይድናልና።

ሻ፰፤ ለአጽፋረ እግርከ።
ሚካኤል ሆይ፤ የሰውን ልጅ
ለመርዳት በእርዳታ ጐዳና
በሚፋጠኑበት ጊዜ ዕቅፍተ
ዕብን ለማያደናቅፋቸው ለእግ
ርህ አጽፋር ሰላም እላለሁ።
ትጉሁ መልአክ ሆይ በአካል
ሦስት በመለኮት አንድ ለሚ
ሆን አምላክ አርምሞ ጽርዓት
ሳይኖርብህ ምስጋና ታቀርባ

እሴፎ አልቦ ብእሲ ዘዮጎድግ ሱታፎ።

፵፱፤ ሰላም ለቆምከ ዘአ ሕመልመለ ከመ ዘግባ ለጽ ርሐ አርያም በዓውደ መርህባ ሚካኤል የዋህ ለገነተ ሰማይ ርግባ ከመ ይሠውራኒ ለመ ርቄ ኃጢአት እምላህባ አከ ናፊከ ክልኢ ዲቤየ ይርብባ።

፶፻፲፱ ሰላም እብል ለመልክዓ ቲክ ኩሉን በበአስማቲሆን ሚካኤል ሥርግው በልብሰ ብርሃን ሠናይ ለአርኮትከ በኩሉ አዝማን ሠራዬ ኃጢ አት አንተ አርከ ነፍስ ምእ መን።

፶፱፤ ሰላም እብል ለመል ክዕከ በአምኖ በሰጊድ ወበከ ልሐ ሚካኤል የዋህ ዘል ማድከ ተራጎርኖ ሰይፈከ ይር

ለህ። ስለዚህም በዚህ ዓለም በምኖርበት ጊዜ ሁሉ እምነቴ በአንተ ላይ ስለሆነ ቸል አት በለኝ። ከሰው ወገን ማንም ቢሆን ወገኑን ቸል የሚል አይኖርምና።

፵፱፤ ለቆምከ። ሚካኤል ሆይ በጽርሐ አር ያም አደባባይ እንደ ዝግባ ዛፍ ለምልሞ ለሚታይ አካለ ቆምህ ሰላም እላለሁ። ርጎሩሁ መልአክ ሆይ ሰማያዊ የዋህ ርግባ ገነት አንተ ነህና። ከኃ ጢአት በረሀ ዋዕይ መጠለያ ይሆኑኝ ዘንድ ሁለቱ ከንፎች ህን እንደ ድባብ በጼ ላይ ዘር ጋቸው።

፶፻፲፱ ለመልክአቲክ ኩሉን። ሚካኤል ሆይ በየሰማቸው በየአንጻራቸው ፀንተው ለሚ ገኙ ለመልክእህ ባሕርያት ሰላ ም እላለሁ። ብርሃናዊው መል አክ ሆይ በልብሰ ብርሃን የተ ጌጥህ የተሸለምክ እንደመሆ ንህ በዘመኑ ሁሉ ወዳጅነትህ እጅግ ጠቃሚ ነው። የወዳጅን ኃጢአት ለማስተሥረይ የታ መንክ የነፍስ ወዳጅ ነህና።

፶፱፤ ለመልክእከ በአምኖ። ሚካኤል ሆይ ለእግዚአብ ሔር በመስገድና ከፍ ባለ ድምፅ በማመስገን ለመልክ እህ ሰላም እላለሁ። የምሕረት አማላጅ ሆይ ቸርነት የዋህነት ልማድህ ነውና። ጠላት በመን

አይ ተመሊሐ ይጉየይ ፈረሆ ኢያደንግፀኒ ፀር በፍኖት ጸኒሐ።

፶፱፤ ሰላም ለመልክዕከ ዘኢ ይጠየቅ ለዓይንን ጥገያቲሁ ርብዐ በከመ ርኢን ሚካኤል የዋህ እገወ ማርያም እምነ ዘርግብ አክናፊከ ክድነነ እሞት ውስተ ሕይወት እግ ዚአ ምርሐነ።

፶፻፲፱ አምኃ ሰላም አቅ ረብኩ ለመልክዕከ ኩሉ ለለ አሐዱ አሐዱ ዘበበከፍሉ ሚካኤል ክቡር ለልዑል መል አከ ኃይሉ ተወኪፈከ አምኃየ እምኑጎ ሰማያት ዘላዕሉ ዕሄተ ጸሎትየ ፈኑ ወዓሰብየ ድሉ።

፶፱፤ አ ሚካኤል አ ሚካ ኤል። አ መተንብል ካህነ አር ያም ትሰመይ ቢጸ ሱራፌል ዘእምርዑላን ርዑሰ ወዘ እምልዑላን ልዑል ጊዜ ጸዋዕ

ገድ ሽምቆ እንዳያስደነግጠኝ ሰይፍህን መዘህ ተገለጥና በር ግጉ ገደል ይግባ።

፶፱፤ ለመልክእከ። ሚካኤል ሆይ በዓራቱ ማዕ ረገ ጥገት እንደ ተመለከት ነው በዓይን ታይቶ ለማይመ ረመር መልክህ ሰላም እላ ለሁ። የዋሁ መልአክ ሆይ በየ ዋህነትህ በንጽሐ ጠባይህ የማ ርያም ወንድም ተብለሃልና። በአምሳለ ክነፈ ርግብ በተመ ሰሉ ከንፎችህ አቅፈህ ከሞት ወደ ሕይወት ጉዳና ምራኝ።

፶፻፲፱ አምኃ ሰላም። ሚካኤል ሆይ ለያንዳንዱ በየክፍሉ ለተነገሩ መልኮችህ ሁሉ የምስጋና እጅ መንሻ አቀርባለሁ። ልዑሉ መልአክ ሆይ እግዚአብሔር ኃይሉን የሚገልጽብህ ኃያል መልአክ ነህና የምስጋናዬን እጅ መንሻ ተቀብለህ ከላይ ከኢየሩሳሌም ሰማያዊት የጸሎቴን ዋጋ እጥ ፍ ድርብ አድርገህ ላክልኝ።

፶፱፤ አ ሚካኤል። አማላጃችን ሚካኤል ሆይ ፈጥኖ ደራሻችን ሚካኤል ሆይ የጌታን ዙፋን ከሚያጥኑ ሱራፌል ካህናት አንዱ ሰማ ያዊ ካህን አንተ ነህ እኮን። የሰማያውያን ሊቃነ መላእክት ሁሉ አንተ አለቃቸው ነህ እኮን። ይልቁንም የልዑላንም

ኩከ ቅረበኔ በምሕረት ወሣህል።

፶፭፤ ሰላም ለከ ሚካኤል መልአክ አድኅኖ።

፶፮፤ ሰላም ለከ ለነዳይ ዘትትዔየኖ። ሰላም ለከ ለረዲአ ምንዱብ ዘትትፌኖ።

፶፯፤ ሰላም ለከ ለዘሰአለከ በተአምኖ ክንፊክ ዘትከድኖ።

ሰላም ለከ ዘትሠውቅ ጎዙን እምተንትኖ።

ሰላም ለከ ቅድመ እግዚእከ ስግድ ዘበአጽንኖ ሰአሎ ከመይባርከነ ሠፊሆ የማኖ።

፶፰፤ አ አምላክ ቅዱስ ሚካኤል ዕቀበኔ ወአድኅነኔ እምእደ ሰይጣን ተቃራኒ ከመኢያስሕተኔ እምፍኖትከ

ልዑል አንተ ነህና። በጠራሁህ ጊዜ ሁሉ በይቅርታና በቸርነት ድረስልኝ አትራቀኝ።

፶፭፤ ሰላም ለከ ሚካኤል። የተጨነቀውን የተጨቆነውን ነፃ የምታወጣው ሚካኤል ሆይ ሰላም ላንተ ይሁን ሠራተኛው ሠርቶ እንዲበላ ውሎ እንዲገባ የምትጠብቀው ሚካኤል ሆይ ሰላም ላንተ ይሁን።

፶፮፤ ችግረኛውን ለመርዳት ከልዑል እግዚአብሔር ዘንድ የምትላክ ሚካኤል ሆይ ሰላም ላንተ ይሁን። አዳኝነትህን በማመን የለመነህን ሁሉ በክንፈ ረድኤትህ የምትሠውረው ሚካኤል ሆይ ሰላም ላንተ ይሁን።

፶፯፤ በጎዘን በትካዜ ላይ ወድቆ የሚፍገመገመውን የሚንፈራገጠውን ፈጥነህ ደርሰህ ደግፈህ የምታጽናናው ሚካኤል ሆይ አንገትህን ዘንበል ዘለስ አድርገህ በፈጣሪህ ፊት ሰግደህ እኛን ባሮቹን በቸርነቱ ይጎብኘን ዘንድ የማናዊት እጁን ዘርግቶ ይባርከን ዘንድ ለምን አማልድ ለዘለዓለሙ አሚን።

፶፰፤ አቤቱ የታላቁ መልአክ የቅዱስ ሚካኤል አምላክ ሆይ በአርአያህና በአምሳልህ የፈጠርከን እኛን ሕዝቦችህን

ወውስተ ሲኦል ኢይሰደኔ እስመ አንተ መሐሪ ወዘበ

አማን ኩናኒ ወበስእለቱ ለቅዱስ ሚካኤል ፍና ጽድቅ ምርሐኒ። ሊተ ለገብርከ

ኃጥዕ ወአባሲ አሚን።

፩፤ ሰላም ለተፈጥሮትከ በሌሊት ዘእሑድ ወለተሥዕሎትከ ቅድመ እምነፋስ ወነድ ሩፋኤል ሊቆሙ ለፆታ፫ቱ ነገድ ወዓዲ ተሠየምከ በማገፀን ኩሉ ትውልድ በከመ ይቤ ዮሐንስ ወልደ ነጐድጓድ።

፪፤ ሰላም ለዝክረ ስምከ ተጸውዖ ዘቀደመ በአፈ አምላክ አዳም እንበለ ይሰመይ ስመ ሩፋኤል ምልዐኒ ወወስከኒ ዳግመ አእምሮተ መንፈ

ሁሉ ከመከራ ሥጋ ከመከራ ነፍስ ሠውረን ጠላታችን ሰይጣን ወደአንተ ከሚወስደው ጐዳና አሳስቶ ወደ ሲኦል እንዳያወርደን ጠብቀን። አቤቱ በቅዱስ ሚካኤል አማላጅነት ወደዕውነተኛው ጐዳና ምራን። አቤቱ መሐሪ እንደመሆንህ ኩናኒ በርትዕ ፈታሒ በጽድቅ ዕውነተኛ ፈራጅ አምላክ ነህና ለዘለዓለሙ ጠብቀን አሚን። አቡነ ዘበሰማያት።

፩፤ ለተፈጥሮትከ። ሩፋኤል ሆይ በሌሊተ እሑድ ለተከናወነው ሥነ ተፈጥሮህ ሰላም እላለሁ። አስቀድሞ ከነፋስና ከእሳት ለተቀነባበረው የተፈጥሮ ባሕርይህም ሰላም እላለሁ። ሩፋኤል ሆይ የሦስቱ ነገደ መላእክት አለቃ ከመሆንህ በላይ ወልደ ነጐድጓድ ዮሐንስ እንደተናገረው ዳግመኛ የወላድን ማገፀን ሁሉ እንድትፈታ ተሾመሃል።

፪፤ ለዝክረ ስምከ። ሩፋኤል ሆይ በአምላክ አንደበት የአዳም ስም ከመሰየሙ በፊት አስቀድሞ ለተጠራ ስም አጠራርህ ሰላም እላለሁ። ሩፋኤል ሆይ ሰላምን የሚያስገኝ መንፈስ ቅዱሳዊ አእምሮ ደግመህ ደጋግመህ አሳድር

ሳዌ እንተ ይፈሪ ሰላመ ወአ ምላካዌ ጥበበ ዘየዐዱ ዓቅመ።

፫፤ ሰላም ለሥርአተ ርእሰከ በጥበበ አምላክ ዘተገብረ ወለርእሰከ ዘኮነ መልዕልተ መልክዕ ሥሩረ ዓቃቤ ሥራይ ሩፋኤል ከመ ቃለ መጽሐፍ ነገረ። ብእሲት ጥዕየት እም ሕማማ ጎበ አንሶሰውከ ምድ ረ ወብርሃነ ተጸገወ ብእሲ ዘያረ።

፬፤ ሰላም ለገጽከ እግዚአብሔር ዘሐነዖ ወለቀራንብ ቲከ ሰላም እለ ይትረአያ በተ ባይጸ ሩፋኤል ኢታንትግ እም ህላዌከ ሐውጾ ለፀረ ነፍሰየ በረድኤትከ ታዕቅጾ ወበው ስተ ኃጉል ትጎትሞ ነሢአከ ማዕዖ።

፭፤ ሰላም ዕብል ለአዕይ ንቲከ ፍሡሐት ለአዕዛኒከሂ ጉባዔ ስእለታት ሩፋኤል መን ፈስ ወመልአከ ሕይወት ሦከ

ብኝ። እጥፍ ድርብ የሆነ እም ላካዊ ጥበብንም ግለጽልኝ።

፫፤ ለሰርአተ ርእሰከ። ሩፋኤል ሆይ በአምላካዊ ጥበብ ለተፈጠረ ስእርተ ርእሰህ ሰላም እላለሁ። ለሥነ መልክህ ቍንጮ ሆኖ ለተፈጠረ ራስህም ሰላም እላለሁ። ሩፋኤል ሆይ፤ የመጽሐፍ ቃል እንደተናገረ መንፈሳዊ ሐኪም እንደመሆንህ መጠን አንተ በምትተላለፍበት ቦታ ሁሉ በሽተኛሞ ሴት ከሕመሟ ትፈወላለች ለዓይነ ሥውሩም ሰው ብርሃን ይሰጠዋል።

፬፤ ለገጽከ። ሩፋኤል ሆይ እግዚአብሔር አሰማምሮ ላነጸው ፊትህ ሰላም እላለሁ። የፊትህ የውበቱ ተመሳሳይ ሆኖ ለሚታይ ቀራንብትህም ሰላም እላለሁ። ሩፋኤል ሆይ የነፍሴን ጠላት በረድኤትህ ታስተካክለው ዘንድ በጥፋትም ገጀሞ ቈራርጠህ ትጥለው ዘንድ የተራድአ ጉብኝትህን አታቋርጥብኝ።

፭፤ ለአዕይንቲከ። ሩፋኤል ሆይ አስደሳች ለሆኑ ዐይኖችህ ሰላም እላለሁ። ልመናን ለሚሰሙ የችግረኛን ጥሪ ለሚቀበሉ ጆሮችህም ሰላም እላለሁ። ሩፋኤል ሆይ ረቂቅ የሕይወት መልአክ እንደመሆንህ ሁሉ አቤቱ

ኃጢአትየ አውዒ እግዚአ ለለ ጊዜ ኩሉ ሰዓት እስመ ነበልባል አንተ ወውዑይ እሳት።

፭፤ ሰላም ለመላትሒከ ዘጎበሪሆን ነበልባል ለአዕናፊከኒ መሣከወ ጄና ዘሣህል ሩፋኤል ሡቀኒ እምነ ትንታኔ ወኃጉል ታሕተ ወግር ዘዐሠርኮ በዘኢ ይትፈታሕ ሐብል ለመልአከ ውዴት ዘጎርየ ንዴተ እም ብዕል።

፮፤ ሰላም ለከናፍሪከ እለ ኢያፀርዓ ስብሐታተ ወለአፉከ ቀዳሲ ምሥጢረ ሥላሴ ቅድስተ ሩፋኤል መንፈስ ወመልአከ ሕይወት አንተ ሴስየኒ ለፀማድከ ኩሉ ዕለተ ምስለ ወይነ ትፍሥሕት ዕፁር ማኅየዌ ጎብስተ።

፰፤ ሰላም ለአስናኒከ አስናነ መልአክ ግሩም ለልሳንከኒ ግብረ መለኮት አዳም። ሩፋኤል መልአክ ርኑቀ ሥጋ ወደም ኢያዕዕቀኒ መሥገርቱ

በየጊዜው የኃጢአቱን እሾህ አቃጥለህ አጥፋልኝ። አንተ የሚያቃጥል የእሳት ነበልባል ነህና።

፮፤ ለመላትሒከ። ሩፋኤል ሆይ ጎብራቸው የእሳት ነበልባል ለሆኑ ጉንጮችህ ሰላም እላለሁ። የይቅርታ ሽቱ መዓዛ መሳከው ለሆኑ አፍንጮችህም ሰላም እላለሁ። ሩፋኤል ሆይ ከኮረብታ በታች በማይፈታ ሠንሠለት ያሰርከው ከክብር ይልቅ ኃሣርን የመረጠ ከጠላቱ ዲያብሎስ የተነሣ ተፍገምግሜ ከጥፋት ላይ እንዳልወድቅ ድጋፍ ሁነኝ።

፯፤ ለከናፍሪከ። ሩፋኤል ሆይ የፈጣሪን ምስጋና ለማያቋርጡ ከናፍሮችህ ሰላም እላለሁ። የቅድስት ሥላሴን ምሥጢር በማድነቅ ለሚያመሰግን አፍህም ሰላም እላለሁ። ሩፋኤል ሆይ ረቂቅ መንፈስና የሕይወት መልአክ አንተ ነህና። የተጣራ የደስታ ወይንና ያማረ የሕይወት ጎበስትን ለእኔ ለአገልጋይህ ሁል ጊዜ መግባኝ።

፰፤ ለአስናኒከ። ሩፋኤል ሆይ አስደናቂና ግሩማን ለሚሆኑ መልአካዊ ጥርሶችህ ሰላም እላለሁ። ያማረ የመለኮት ሥራ ለሚሆን አንደበትህም ሰላም እላለሁ። ሩፋኤል ሆይ ተፈጥሮህን ሥጋና

ለአርዌ ኃጢአት ርጉም በኃ ይለ ዚአክ እብትክ አርከከ ድኩም።

፱፤ ሰላም ለቃልከ ዘይደምፅ እመብረቅ ለእስትንፋስከኒ እስ ትንፋስ መንፈስ ረቂቅ ሩፋ ኤል ሐዋርያ ወመልአክ ጽድቅ ይጸንሑክ እግዚአ ሱሠ ራነ በዓል በጸሕቅ ነዓ ነዓ እምሀላዌክ ምጡቅ ውስተ ቤትከ ዛቲ ክርስቶላዊት ምር ፋቅ።

፲፤ ሰላም ለጉርዒክ ዘድምፀ ጉህናሁ መደንግፅ ለክሣድከኒ በከተማ መትከፍት ሕኑፅ ሩፋ ኤል አሐዱ እምነ ትጉሃን አብያጽ ይትወሰቅ ዘልፈ እግ ዚአ ቀስተ አፋክ ብቁሶ ከመ ፀረ ነፍስየ ይንድፍ ትእዛዝክ ሐፅ።

፲፩፤ ሰላም ለመታክፍቲክ መታክፍተ ንቡር ነድ ለአክ ናፊከኒ ግቡራት መልዕልተ

ደም ያልተቀላቀለው ረቂቅ መልአክ ነህና። የርጉም ኃጢ አት አውሬ ወጥመድ ይዞ እንዳያስጨንቀኝ። እኔ ደካ ማው ወዳጅህ በአንተ ኃይል በጣጥሼ እጥለው ዘንድ ኃይል ህን አሳድርብኝ።

፱፤ ለቃልከ። ሩፋኤል ሆይ ከመብረቅ ይልቅ ነጐድጓዳማ ለሆነው ቃልህ ሰላም እላለሁ። የረቂቅ መንፈስ እስትንፋስ ለሆነ ውም እስትንፋስህ ሰላም እላ ለሁ። ሩፋኤል ሆይ ዕውነተኛ የመልአክ ሐዋርያ ስለሆንክ ለበዓል የተጠሩት ወገኖችህ በተጠንቀቅ ይጠባበቁሃልና። ከላይ እጅግ ምጡቅ ከሆነ መኖሪያህ ፈጥነህ ና ! ና !

፲፤ ለጉርዒክ። ሩፋኤል ሆይ የድምፁ ጉር ምርምታ ለሚያስደነግጥ ጉረ ሮህ ሰላም እላለሁ። በትከሻህ የከተማ ጫፍ ላይ ለታነፀ አን ገትህም ሰላም እላለሁ። ሩፋ ኤል ሆይ ከትጉሃን መላእክት ወገኖች አንዱ አንተ እንደ መሆንህ መጠን አቤቱ የትእዛ ዝህ ቀስት ጠላቱን ይነድፈው ዘንድ። የጋለ የአፍህ ፍላጻ ሁል ጊዜ በጠላቱ ላይ ይነጣ ጠርበት።

፲፩፤ ለመታክፍቲክ። ሩፋኤል ሆይ ለማይናወፁ እሳታውያን ለሆኑ ትከሾችህ ሰላም እላለሁ አምሮ ተስተካ

ዘባን ውዱድ ሩፋኤል ገባሪ ወፈጸሜ ዙሉ መፍቅድ ሃይማኖተ አጥሪ እግዚአ ዘም ስለ ምግባር ፍድፋደ ወአእ ምሮ እትመላፅ እም ፍቅርክ ዓብድ።

፲፪፤ ሰላም ለዘባንክ ዘይት ሞጣሕ ነበልባለ። ወለእንግድ ዓክ ሰላም መዝገበ ጥበብ ዘተብህለ መልአክ ኃይል ሩፋ ኤል እስእለክ ስኢለ። ነሢአክ ወልታ መዊፅ ወሰይፈ ረድ ኤት ስሑለ ከመ እምፀረ ነፍ ስየ ትትፈደይ በቀለ።

፲፫፤ ሰላም ለሕፅንክ ሕፅን ነበልባል ውዑይ ለአዕደዊከሂ ርኑቃት እምትዝምደ መሬት ወማይ በእንቲአየ ተራኅራኅ ሩፋኤል ዓቃቤ ሥራይ ትቅብ ዓኒ እምርጢንክ ኢያድውየኒ ጌጋየ። ወእምነ ብዕልክ ብዕለ እሳተፍ ነዳይ።

፲፬፤ ሰላም ለመዛርዒክ ለእ ጎጉሎ አርዌ ዘጸንዐ ለኩርናዕ ከኒ እንበለ ተፈልጦ ዘፀብእ

ክሎ በተቀመጠ ጀርባህ ላይ ለተንሠራፋ ክንፎችህም ሰላ ም እላለሁ። ሩፋኤል ሆይ ፍላጎትን ሁሉ በትክክል የም ትፈጽምና የምታሟላ ነህ። ስለዚህም ከጽኑ ሃይማኖት ጋር በጐ ምግባርን ገንዘብ አድርግልኝ። በፍቅርህም የተ ጠመድኩ ነኝና ሰፊ የአእ ምሮ ዕውቀትን አሳድርብኝ።

፲፪፤ ለዘባንክ። ሩፋኤል ሆይ ነበልባላዊ መጐናጸፊያን ለተጐናጸፈ ዘባ ንህ ሰላም እላለሁ። የጥበብ መገኛ ለሚሆን እንግድዓህም ሰላም እላለሁ። ሩፋኤል ሆይ የረዳትነትህን ሰይፍ ታጥቀህ የታዳጊነትህን ጋሻ መክተህ ጠላቱ ዲያብሎስን ትበቀልል ኝ ዘንድ በፈድጹም ልመና እለምንሃለሁ።

፲፫፤ ለሕፅንክ። ሩፋኤል ሆይ ለሚያቃጥል ነበልባላዊ ሕፅንህ ሰላም እላ ለሁ። የመሬትና የውሃ የተፈ ጥሮ ባሕርይ ለሌላቸው እጆች ህም ሰላም አላለሁ። ሩፋኤል ሆይ መንፈሳዊ ሐኪም ነህና ደዌ ኃጢአት እንዳያሰቃየኝ ፍቱን መድኃኒትህን ቀብተህ አድነኝ አቤቱ የሀብተ ረድኤ ትህም ተላታፊ አድርገኝ።

፲፬፤ ለመዛርዒክ። ሩፋኤል ሆይ ጠላት ዲያብሎ ስን ለማጥፋት ለተጠናከረው

ሩፋኤል መዋዒ እንተ ትትዐ
 ፀፍ መዊዐ እምደዌ ኃጢአት
 ትትፈወስ አባልየ እምርጢ
 ንከ ቅብዓ ለዓይነ ጦቢት ከመ
 ፈወስኮ ከዊነከ ሰብአ።

፲፭፤ ሰላም ለእመትከ እመተ
 ክቡር መልአክ ለእራኅከሂ
 ዘኢይሰፋሕ በበክ ቀዳሴ ምሥ
 ጢር ሩፋኤል ካህን አምላክ
 አስተማትፈኒ ክብረ እምክብ
 ርክ ለለጊዜ ጽባሕ ወሠርክ
 በዘእመውዖ ለፀርየ አርክከ
 ድሩክ።

፲፮፤ ሰላም ለአፃብዒከ አዕ
 ይንተ ጦቢት ዘፈወላ ወለአ
 ጽፋሪክ ደርገ ዘኹሕላ ሐሞተ
 ዓሣ መልአክ ምሥጢር ሩፋ
 ኤል ወዘውገ ርቡዓን እንሰላ
 አዕይንትየ እግዚአ አፃብዒከ

ኩርማህ ሰላም እላለሁ። ለፀቡ
 ተባባሪ በመሆን ላልተለየ ወር
 ችህም ሰላም እላለሁ። ሩፋ
 ኤል ሆይ እንተ ድል የተጉና
 ጸፍክ ያሸናፊዎች አሸናፊ
 ነህ። ስለዚህም የጦቢትን
 ዓይን በሰው ተመስለህ እንደ
 ፈወስከው ሁሉ የሰውነቴን
 ሰውነት ከደዌ ኃጢአት ትፈ
 ወስ ዘንድ። ከረድኤትህ
 ቅብዐ መድኃኒት ቀባት

፲፭፤ ለእመትከ።

ሩፋኤል ሆይ ክቡር ለሚ
 ሆን መልአካዊ ክንድህ ሰላም
 እላለሁ። በከንቱ ለማይዘረ
 ጋው መዳፍህም ሰላም እላ
 ለሁ። ሩፋኤል ሆይ የአምላክ
 ካህን ምሥጢር ቅዳሴ ቀዳሽ
 አንተ ነህና። ከመዋረዱ በፊት
 በተፈጥሮ ጓደኛህ የነበረ
 ጽኑዕ የሆነ ጠላቴ ዲያብሎስን
 ድል በምነሣበት ገንዘብ ሁል
 ጊዜ ጠዋትና ማታ ከክብርህ
 ክብርን አሳትፈኝ።

፲፮፤ ለአፃብዒከ።

ሩፋኤል ሆይ የጦቢትን ዐይ
 ኖች ለፈወሱ ጣቶችህ ሰላም
 እላለሁ። ለመፈወሱ በመተባ
 በር የዓሣ ሐሞትን ለኳሉ
 ጥፍሮችህም ሰላም እላለሁ።
 ሩፋኤል ሆይ የኪሩቤል ወገን
 የምትሆን መለኮታዊ ምሥጢ
 ርን የምትነግር ነህና። የሕይ
 ወት መልአክ እጅ የሱሳን

ይግሥሣ። ከመ እደ መልአክ።
 ገሠሦ ለነቢይ ዘሱሳ።

፲፯፤ ሰላም ለገበዋቲክ ሥር
 ግዋነ ምንትው አክናፍ ለከር
 ሥከሂ ሕሩመ ሲሲት ዘዘልፍ
 ሩፋኤል አሐዱ ሊቀ አዕላፍ
 አብሥረኒ ነገረ ሣህል ለወልደ
 ላሚህ ፍልሱፍ። ከመ ሕፀተ
 ማይ አብሠረቶ የዋሂት ዖፍ።

፲፰፤ ሰላም ለልብከ ሕሩመ
 ጽልሐት ወሒስ ወለሕሊናክ
 ዘይሔሊ አድኅኖተ ኩሉ
 ዘነፍስ አስተርእየኒ ሩፋኤል
 መልአክ ጥዒና ወፈውስ።
 በራብዕት ዕለት ለአሕይዎ
 እመአመ ኅተሞ ንጉሥ በን
 ፍቀ ዚአሁ አስተርእይኮ ለብ
 እሲ ቀሲስ።

፲፱፤ ሰላም ለንዋየ ውስጥከ
 ዘኢይትአመር ኩነቱ ወለኅ
 ንብርትከ ግቡር እምጠባይዓት
 ክልኤቱ ሩፋኤል አሐዱ
 እምነ ሊቃናት ሰባቱ ውኩፈ
 ይኩን ጸሎትየ ወመዓዛ ማኅ

ነቢይ እንደዳሰሰ። አቤቱ ጣቶ
 ችህ ዓይኖቹን ይዳስሱልኝ።

፲፯፤ ለገበዋቲከ።

ሩፋኤል ሆይ በመንታ አክ
 ናፍ ለተጌጡ ጉኖችህ ሰላም
 እላለሁ። እንደ ሰብአዊ ፍጡር
 ምግብ ለማያሻው ረቂቅ ከር
 ሥህም ሰላም እላለሁ። ሩፋ
 ኤል ሆይ ከአእላፍ መላእክት
 አለቆች አንዱ አንተ ነህና።
 ለፈላስፋው ለላሚህ ልጅ
 ለኖህ የማየ አይኅን መጉደል
 ታማኝቷ ርግብ እንዳበሠረ
 ችው አንተም የይቅርታና የም
 ሕረትን ምሥራች አብሥረኝ።

፲፰፤ ለልብከ።

ሩፋኤል ሆይ ከሸንገላና ከነ
 ቀፋ ልዩ ለሆነ ልቡናህ ሰላም
 እላለሁ። ሥጋዊ ደማዊን
 ነፍስ ሁሉ ለማዳን የሁልጊዜ
 ኀሳብ ለሆነ አሳብህም ሰላም
 እላለሁ። ሩፋኤል ሆይ ፈጣን
 የሕይወትና የማዳን መልአክ
 ነህ ንጉሡ ከዐራት ቀን በኋላ
 ሊያድነው በቀጠረው ጊዜ
 አንተ በመካከሉ ማለት በዚያ
 በፊት ለቀሲሱ ተገልጸህለታ
 ልና።

፲፱፤ ለንዋየ ውስጥከ።

ሩፋኤል ሆይ ሁኔታው ለማ
 ይመረመር ውሳጣዊ ገንዘብህ
 ሰላም እላለሁ። ከነፋስና ከእ
 ሳት ለተፈጠረ ሕንብረትህም
 ሰላም እላለሁ። ሩፋኤል ሆይ
 ከሰባቱ ሊቃነ መላእክት

ሌትየ ዝንቱ ከመ ቅድመ
አምላክ ክብር ለአቤል መሥ
ዋዕቱ።

፳፤ ሰላም ለሐቋክ ዘያሰተ
ርኢ ነደ ዐጢቆ ለአቀዳጺከሂ
እለ ይትረአያ በተላጽቆ ለበረ
ከትከ ሩፋኤል እስመ ሕሊ
ናነ ይጽሕቆ ነፃ ትባርክ
ማኅበረነ ወከመ ታስተባዝኅ
ጽድቆ። በአመ ሰቀሎ እድ
ከመ ባረክ እስራኤል ደቂቆ።

፳፩፤ ሰላም ለአብራኪክ ለአ
ስተብርኮ እለ ተፈጥራ ለአእ
ጋሪከሂ በሠረገላ ነድ ዘየሐ
ውራ። ግሩመ መልክእ ሩፋ
ኤል መስፍነ ትጉሃን ሐራ
ስብሐቲክ እርአይ እግዚአ
አድኅነኒ እምነ ማሕመሚት
መከራ በጢሰ ዕጣን ንጹሕ
ከመ ድኅነት ሣራ።

አንዱ አንተ ነህና። የአቤል
መሥዋዕት በእግዚአብሔር
ዙፋን ፊት ከብር እንዳገኘ
የኔም የምስጋናዬና የጸሎቴ
ጼና መፃዛ በፈጣሪ ፊት ዋጋ
ይኑረው።

፳፤ ለሐቋክ።
ሩፋኤል ሆይ የነደ እሳት
ዝናር ታጥቆ ለሚታየው ወገ
ብህ ሰላም እላለሁ። በአንድ
ነት ግብር ለሚታየም አቀዳ
ጽህ ሰላም እላለሁ። ሩፋኤል
ሆይ በረከትህ ልቡናችንን
ያተጋዋልና እሥራኤል (ያዕ
ቆብ) ልጆቹን እጁን አመሳ
ቅሎ እንደባረከ አንተም ማኅ
በራችንን ትባርክልንና አንድ
ነታችንንም ታጸና ዘንድ ፈጥ
ነህ ና።

፳፩፤ ለአብራኪክ። ሩ
ፋኤል ሆይ ለስግደት ለአስ
ተብርኮ ለተፈጠሩ ጉልበቶ
ችህ ሰላም እላለሁ። በእሳት
ሠረገላ ለሚፋጠኑ እግሮች
ህም ሰላም እላለሁ ሩፋኤል
ሆይ አንተ የትጉሃን ሐራ
ስማይ አለቃ እንደመሆንህ
መጠን ታላቅ ባለ ግርማ መል
አክ ነህ ብእሲት ሣራ በንጹሕ
ጢሰ ዕጣን ከሚያስጨንቃት
መከራ እንደዳነች አቤቱ የባለ
ሟልነት ክብርህን አላየኝ።

፳፪፤ ሰላም ለሰኩናከ እም
ሰኩና አዳም ብዑድ ወሰላም
ካዕበ ለዘዚአክ መከየድ ሩፋ
ኤል ሊቆሙ ለእሳታውያን
ነገድ ተራድአኒ ለገብርክ አመ
ዕለተ ፍዳ ወካህድ ከመ ይረ
ድኦ ወላጁ ለፍቁር ወልድ።

፳፫፤ ሰላም እብል አፃብሂክ
ርሱናተ አጽፋሪከሂ እንበለ
እፍልጥ አሐተ እስኩ ንግረኒ
ሩፋኤል ወአጠይቀኒ ዘንተ
እፎ ፈተዉ ትጉሃን ልማዳዌ
ፍትወተ ወእፎ ኃሠሡ መላ
እክት ሥጋዌ ሥርዓተ።

፳፬፤ ሰላም ለቆምከ ዘቆመ
መልአክ መጠኑ ወለመል
ክዕከ ዓዲ ዘያበርህ ሥነ ብር
ሃኑ ገባሬ መንክራት ሩፋኤል
መንክራቲክ እዜኑ እለ
ይጸብእዋ ለነፍስየ አመ ግብረ
ፀብዕ ወጠኑ ውዱቃነ ቅድ
ሚየ ይኩኑ።

፳፪፤ ለሰኩናከ።
ሩፋኤል ሆይ ከአዳም ተረ
ከዝ ልዩ ለሆነ ተረከዝህ
ሰላም እላለሁ ዳግመኛም
ለእግርህ ሚማ ሰላም እላለሁ
ሩፋኤል ሆይ የእሳታውያን
ነገደ መላእክት አለቃቸው
አንተ ነህና ወዳጅ ለወዳጁ
እንደሚራዳው እንዲሁ እኔን
አገልጋይህን በዚያች የክፉ
ብድራት በሚከፈልባት ዕለት
እርዳኝ።

፳፫፤ ለአፃብሂክ።
ሩፋኤል ሆይ እሳታውያን
ለሆኑ ጣቶችህና ከጣት ጥፍሮ
ችህም አንዲቱን ስንኳን ሳል
ለይ ሰላም እላለሁ ሩፋኤል
ሆይ እስኪ ይህንን ነገር አስረ
ዳኝ ትጉሃን ረቂቃን ፍጥረቶች
ልማዳዊ ውዴታን እንዴት
ወደዱ መላእክትስ ሥጋዊ
ሥርዓትን ስለምን ፈለጉ።

፳፬፤ ለቆምከ።
ሩፋኤል ሆይ በመጠነ መል
አክ ለሆነ ቁመናህ ሰላም
እላለሁ ዳግመኛም ሥነ ፀዳሉ
ለሚያበራ መልክህ ሰላም እላ
ለሁ ሩፋኤል ሆይ ታምራትን
የምታደርግ ነህና ተአምራቶች
ህን እነግራለሁ። ስለሆነም
ነፍሴን የሚቃወሟት የዲያብ
ሎስ አበጋዞች ጸብ በጀመሩ
ጊዜ በፊቴ ወድቀው ወድቀው
ይቅሩ።

፳፭፤ ነፃ ኅቤየ እንዘ ታተሉ ሊቃናተ ከመ ትፈጽም ዙሉ ዘልቡናየ ተምኔተ ሩፋኤል ለዙሉ እንተ ትስእል ምሕረተ ለሰብእ ወለእንስሳ ፈታሔ መኅፀኖሙ አንተ ወጽላሎትከ ያነሥእ ምውተ።

፳፮፤ እ ዘእምሰማያት ትወርድ ሎሙ ለጸድቃን ወለሰማዕት ከመ ታዕርግ ስእለቶሙ ሩፋኤል ኃያል ለድኩማን ኃይሎሙ ከመ ታዕርግ ማኅሌትየ አምሕለከ በስሙ ለእግዚአብሔር ወልድ ወበስማ ለእሙ።

፳፯፤ ተወኪፈከ እግዚአዘንተ አምኃየ ዘአቅራብኩ ለከ መጠነ ክሂል ዘብየ ሩፋኤል ባዕል እንተ ታብዕል ነጻየ ዕሥየኒ ለፍቁርከ ዕሔተ

፳፭፤ ነፃ ኅቤየ። ሩፋኤል ፆይ የልቡናዬን ሃሳብ ሁሉ ትፈጽምልኝ ዘንድ ሊቃነ መላእክትን አስከትለህ ወደኔ ና። ሩፋኤል ሆይ ለሁሉ ምሕረትን የምትለምን አንተ ነህ። በወሊድ ጊዜ የሰውንም የእንስሳንም ማኅፀን የምትፈታ አንተ ነህ። ጥላህም ሙት ያስነሣል።

፳፮፤ እ እምሰማያት። ሩፋኤል ሆይ ከላይ ከሰማይ ወርደህ የጸድቃንና የሰማዕታትን ጸሎት የምታሣርግላቸው አንተ ነህ ሩፋኤል ሆይ የድኩማን ኃይላቸው አንተ ነህና ምስጋናዬን ጸሎቴን ወደላይ ታሣርግልኝ ዘንድ በእግዚአብሔር ወልድና በእናቱ በድንግል ማርያም ስም እማል ድሃለሁ።

፳፯፤ ተወኪፈከ። ሩፋኤል ሆይ በችሎታየ መጠን ያቀረብኩልህን ይህን የምስጋና እጅ መንሻ አቤቱ ተቀበለኝ ሩፋኤል ሆይ ቅናት ምቀኝነት የሌለብህ ባለጸጋ እንደ መሆንህ ድኃውን ባለ

ሠናየ ዘዕዝነ መዋቲ ኢሰምዐ ወዘፃይን ኢርእየ።

እ አምላክ ቅዱስ ሩፋኤል ዕቀበኒ ወአድገነኒ እመከራ ሥጋ ወነፍስ ሊተ ለገብ Ch

ጸጋ ታደርገዋለህና የመዋቲ ሰው ጆሮ ያልሰማውን ፃይን ያላየውን በጎውን ዋጋ ለኔ ለወዳጅህ ሰጠኝ።

የቅዱስ ሩፋኤል አምላክ ሆይ ከመከራ ሥጋ ከመከራ ነፍስ ሠውረኝ ለዘላለሙ አሜን። አቡነ ዘበሰማያት።

ቀዳሚሃ ለጥበብ ፈሪሃ እግዚአብሔር።
የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው።
እግዚአብሔርን መፍራት የዕውቀት መጀመሪያ ነው።
የዕውቀት መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው።
መጽሐፈ ምላሌ ምዕራፍ ፩ ቀጥር ፯

መክስተ አርእስት

ገጽ

መቅደም	፯
ድርሳን ሚካኤል ዘኅዳር	፲፱
ድርሳን ሚካኤል ዘታኅሣሥ	፶፬
ድርሳን ሚካኤል ዘጥር	፸፭
ድርሳን ሚካኤል ዘየካቲት	፻፪
ድርሳን ሚካኤል ዘመጋቢት	፻፲፮
ድርሳን ሚካኤል ዘሚያዝያ	፻፳፬
ድርሳን ሚካኤል ዘግንቦት	፻፹፭
ድርሳን ሚካኤል ዘሠኔ	፻፺፯
ድርሳን ሚካኤል ዘሐምሌ	፪፻፵
ድርሳን ሚካኤል ዘነሐሴ	፪፻፶፯
ድርሳን ሩፋኤል ዘጳጉሜን	፪፻፸፮
ድርሳን ሚካኤል ዘመስከረም	፪፻፹፮
ድርሳን ሚካኤል ዘጥቅምት	፪፻፺፬
መልክአ ሚካኤል	፫፻፳፭
መልክአ ሩፋኤል	፫፻፵፭

ማሳሰቢያ

ምንም እንኳን የምዕመናን ፍላጎት ሙሉ በሙሉ ለሚሟላት በእኔ አቅም ባይቻልም ከብዙ በጥቂቱ አቅሜ በፈቀደው የምዕመናን ፍላጎት ለሚሟላት ይሞከራል ምዕመናን በየጊዜው ከየክልሉና (ከየክፍሉሃንፋ) በደብዳቤና ሥልክ እየደወላችሁ በግንባር ቤቱ ድረስ በመምጣት የተለያዩ ቅዱሳን መጻሕፍት እንዳሳትማቸው ከምትጠይቁኝ መጽሐፍ አንዱ ይህ ድርሳን ሚካኤል ነው። በጥያቄያችሁ መሠረት በግዕዝና በአማርኛ ሆኖ በቀይና በጥቁር ቀለም በአገር ውስጥ ወረቀት ሳይሆን በውጭ አገር ወረቀት ጥራት ባለው ወረቀት አሳትሜ አቅርቤላችሁ አለሁኝ በተመጣጣኝ ዋጋ ገዝታችሁ በጸሎቱ ተጠቀሙበት የመጽሐፉ ዋጋ ከሌሎች መሰል አሳታሚ ድርጅቶች ዋጋ የማይቀንስ መሆኑ ላስገነዝብ እወዳለሁ ምክንያቱም የሌሎች አሳታሚ ድርጅቶች ዋጋ ለመሥበር ፍላጎትም ሆነ ምኞት የለኝም አቅሜ አይፈቅድም እና ነው የእኔ አቅም ባለው ዋጋ እንዲቀጥል ማድረግ ብቻ ነው። ይህ እንደ ቀላል አትቁጠሩት በየጊዜው የዋጋ መቀጠል እንዳይከሰት አጥብቆ ይከላከላል እና ነው። መንፈሳዊ መጻሕፍቶች የማሳተሙ ሒደት በሰፊው ይቀጥላል። ለወደፊቱም ቢሆን ጠቃሚና መንፈሳዊ ምክራችሁ እንደማይለየኝ እምነቴ የጸና ነው ላደረጋችሁልኝ መንፈሳዊ ምክር በልዑል እግዚአብሔር ስም ልባዊ ምሥጋናዬን አቀርባለሁ።

አሳታሚው ገብረሥላሴ ብርሃኑ

ጥብቅ ማስጠንቀቂያ ።

ይህን ድርሳን ሚካኤል ያለአሳታሚው ፈቃድ መጽሐፉን በቀጥታ በካሜራ ፊልም እንስቶ በማናቸውም ዘመናዊ መሣርያዎች ቀርጾ ፊደሉን በማሳነስም ሆነ በማሳደግ በፊደል ለቀማውና በእርም ሥራው ላይ ያል ደከሙበትን መጽሐፍ በከፊልም ሆነ ሙሉ በሙሉ ቀርጾ ማተምም ሆነ ማሳተም አሳትሞ መጠቀም በሕግ የተከለከለ ነው ምክንያቱም ያልዘሩትን ማጨድ ነውና ።

አሳታሚው ገብረሥላሴ ብርሃኑ

አክሱም ማተሚያ ቤት

አዲስ አበባ ፤ ኢትዮጵያ ።

አሳታሚና አከፋፋይ
ገብረሥላሴ ብርሃኑ

ስልክ ቁጥር :- 011 278 27 80,

011 278 27 81,

011 277 16 00,

011 277 24 92

ሞባይል :- 091 141 30 32, 091 118 17 66,

091 118 17 69, 091 118 17 70,

091 118 17 71, 091 204 40 14

የመልእክት ሣጥን ቁጥር 17094

ፋክስ 251-1-275 01 68

አክሱም ማተሚያ ቤት ።

አዲስ አበባ ኢትዮጵያ ።